

Số 132 - Tháng 11/2012

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155**

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hưởng

Lm. Cao Phương Kỹ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoa, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyền, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hanh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,

Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao

Nguyễn Mạnh Chí, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát

Nguyễn Xuân, Phụ tá

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên:

Thư Tòa Soạn *Diễn Đàn Giáo Dân*... 2
Hộp Thư Độc Giả *Diễn Đàn Giáo Dân*... 4

Chủ Đề:

Những Giờ Phút Cuối Cùng Với Nhà Thơ *Trần Phong Vũ* 10
Chiếc Lá Cuối Cùng.....*Vũ Triều Nghi*... 17
Nguyễn Chí Thiện Tuổi 20..... *Đỗ Mạnh Trí* 16
Chuyện Về Một Tập Thơ *Lê Phan*... 23
Viết Từ Canada: Tội Thân Nguyễn Chí Thiện..... *Mặc Giao*... 25
Thơ Ngô Minh Hằng: Xin Tiền Bước Anh..... 29
Thơ Chu Tất Tiến: Tiền Bạn Nguyễn Chí Thiện..... 30
Vài Cảm Nhận Về Nhà Thơ Nguyễn Chí Thiện..... *Lê Thiên*... 38
Thư Ngô Nhân Đọc Bài Viết.....*Trần Phong Vũ*... 31
Thơ Văn Quảng: Tôi Ngộ Ra Nguyễn Chí Thiện..... 41
Thác Là Thề Phách.....*Phạm Minh Tâm*... 42
Viết Tiếc Thương Nhà Thơ Nguyễn Chí Thiện *Hồng Phan*... 46
“Hoa Địa Ngục” Và Đàng, Bác, Mác-Lê.....*Phạm Hồng Sơn* 51
Văn Bút Quốc Tế Tưởng Nhớ Và Thương Tiếc 55
Thơ Trần Trung Đạo: Thương Nhớ Nguyễn Chí Thiện... 57
Vĩnh Biệt Bạn Tù Nguyễn Chí Thiện..... *Võ Đại Tôn*... 58
Tinh Thiện – Sự Thật Chỉ Là Một.....*Phan Nhật Nam*... 59

Tôn Giáo:

Họp Thường Niên HĐGM Việt Nam.....6
Hội Đồng GMVN – Biên Bản Hội Nghị Thường Niên..... 7
Năm Đức Tin: Cần Thiết Nghe Lời Chúa.....*Lm Ngô Tôn Huấn*... 85
Sống Đạo Giữa Đời: Thomas More..... *Lê Thiên & Lê Tinh Thông*... 90
Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Bánh Hằng Sống.. *Trần Việt Cường*...93
Chuyến Hành Hương Lavang Khai Mạc Năm Đức Tin..... 98

Chính Trị, Xã Hội, Văn Hóa, Tin Tức, Sinh Hoạt:

Thành Kính Tưởng Niệm Tổng Thống Ngô Đình Diệm.....9
Phong Trào GDVNH: Thông Cáo Báo Chí.....72
Buổi Sinh Hoạt Giới Thiệu Tuyển Tập Trần Phong Vũ.....76
Tìm Đọc Tuyển Tập Tạ Phong Tần.....77
S.T.T.D: Dốt Nát & Ngụy Tin..... *Tường Năng Tiến*... 73
Thơ Gió Chướng: Tú Bà Bất Đĩ..... *Công Phong*... 82
Chính Trị Và Đạo Lý.....*Trần Hữu Khắc*...113
Kinh Tế: Vật Giá Như Con Lóc*Trần Nguyên Thao*... 79
Lương Tâm Lựa Chọn..... *Nguyễn T. Thêu*... 83
Những Tin Đáng Ghi Nhận Trong 30 Ngày Qua..... 108
Chuyện Đánh Gió Cạo Gió.....*Bs Trần Văn Thịnh*... 85
Ừ Thì, Có Thề Tôi Sẽ Bị Bắt..... *Hà Sĩ Phu*...111
Hội Nghị Trung Ương 6: Tham Những Đại Thắng.. *Lý Đại Nguyên*... 103
Thầy Cảm Ôn Các Em!..... *Hà Văn Thịnh*...117
Kết Quả Hội Nghị 6: Nét ‘Văn Hóa’*Hà Phú Bông*... 115
Gia Chánh: Trái Bơ Salad.....*Bà Hương Bình*...97
Chúc Mừng James Hoa-Kỳ Công Trần & Linda Ánh Hoàng.....104
Cười Tí Cho Vui 102
Phân Ưu Mục Sư Ts Vũ Đức Chang..... 8

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: **45MK**
Đọc giả ân nhân: **50MK**
trở lên
- Canada: **50MK**
- Âu Châu: **70MK**
- Á và Úc Châu: **80MK**

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:
Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:
Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:
Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:
Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:
Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:
Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:
Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Hàng ngũ đấu tranh cho Tự Do Dân Chủ của người Việt hải ngoại vừa mất đi một chiến hữu can trường và đầy hiệu năng. Sau 73 năm sống trên dương thế, Nhà Thơ Nguyễn Chí Thiện đã rời bỏ cõi trần ngày 2-10-2012 trong sự nuối tiếc của rất nhiều người. Chúng ta nhớ Nguyễn Chí Thiện qua những câu thơ xé gan xé ruột kêu gào việc mất tự do và quyền làm người. Những câu thơ vạch trần sự gian trá và độc ác của một đảng độc tài, thối nát, đã dùng mọi thủ đoạn bất chính để đè đầu cỡi cổ dân Việt Nam từ gần 70 năm qua. Chúng ta nhớ Nguyễn Chí Thiện qua thái độ anh hùng, hiên ngang đương đầu với sự dữ, bất chấp tù đầy, đói rét, đánh đập. Chúng ta nhớ Nguyễn Chí Thiện qua những lời phát biểu bốc lửa, những lý luận đanh thép, phát xuất từ tâm can, không bao giờ viết sẵn trên giấy, tố cáo những âm mưu thâm độc của cộng sản và kêu gọi đồng bào chung tay đoàn kết lật đổ bạo quyền. Con người ốm yếu, dáng vẻ già nua, chậm chạp, hậu quả của 27 năm tù đầy, nhưng có mặt khắp nơi, và mỗi khi đứng trước máy vi âm, người ta thấy một Nguyễn Chí Thiện khác với giọng nói rõ ràng, mạnh mẽ, như những tràng đại liên nã đạn vào quân địch. Nguyễn Chí Thiện ra đi, chúng ta mất một chiến sĩ hiếm quý.

Trong đời thường, Nguyễn Chí Thiện là một người nho nhã, ôn tồn, không ồn ào tranh cãi, không chỉ trích ai, không gây sự với ai dù bị đá kích, xuyên tạc. Nguyễn Chí Thiện sống rất đạm bạc, chỉ cần có chỗ khiêm tốn chui ra chui vào, đủ quần áo ấm và những bữa ăn giản dị. Khi có chút tiền dư, Nguyễn Chí Thiện chia hết cho những anh em ở Việt Nam đang khốn khổ hơn mình.

Nguyễn Chí Thiện rất nặng tình với bạn bè và cũng được bạn bè yêu quý. Không kết bạn để chơi. Nhưng kết bạn tranh đấu và chia sẻ lý tưởng. Tình bạn đã giúp Nguyễn Chí Thiện bớt cô đơn khi sống một mình, không vợ con, xa anh chị em. Bạn bè đã nâng đỡ anh khi còn sống và đã lo liệu cho anh cả phần hồn lẫn phần xác theo ý nguyện của anh khi anh qua đời.

Một đời đau khổ với những giấc mơ chưa thành. Nhưng khi gần nhắm mắt, anh đã tìm được đức tin nơi Thiên Chúa nhân lành, Đấng “an ủi kẻ âu lo” và ban sự sống đời đời cho kẻ tin Ngài.

Nguyễn Chí Thiện đã được an nghỉ trong vòng tay ấp ủ của Cha trên trời. Bây giờ là lúc anh quên hết những đau buồn quá khứ, những hành hạ của bệnh tật, gác ngoài tai những lời thị phi. Chuyện đời để đời lo. Chuyện Trời để Trời tính. Diễn Đàn Giáo Dân thực hiện số báo đặc biệt này để tưởng nhớ anh, một người bạn, một chiến hữu và một đồng đạo.

Tạm biệt anh Nguyễn Chí Thiện và xin Thiên Chúa đưa linh hồn Thomas More về nơi vĩnh phúc.

Trong tháng 10 vừa qua, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đã họp Hội Nghị thường niên kỳ II/2012 từ ngày 8 đến 12 tháng 10 tại Tòa Giám Mục Thanh Hóa. Theo Biên Bản của Hội Nghị, nội dung chủ yếu của cuộc họp kỳ này xoay quanh đề tài Năm Đức Tin. Những vấn đề khác được thảo luận gồm kêu gọi đóng góp việc xây dựng Vương Cung Thánh Đường Đức Mẹ La Vang ở Quảng Trị, sửa soạn Đại Hội Liên Hội Đồng Giám Mục Á Châu sẽ được tổ chức tại Xuân Lộc tháng 11 sắp tới, hoàn chỉnh và bổ sung Quy chế Hội Đồng Giám Mục, trao đổi ý kiến về dự án của Ủy Ban Giáo Dục Công Giáo liên quan đến việc thành lập viện thần học... Những vấn đề thảo luận đều có tầm mức quan trọng. Ngoài những hoạt động dự trù cho Năm Đức Tin, người ta thấy những chương trình hội họp và xây cất chiếm phần lớn nghị trình. Giáo Hội Việt Nam hết còn là Giáo Hội nhà nghèo. Ngoài ra, những vấn đề khác liên quan đến tự do tôn giáo, thanh niên Công Giáo Vinh bị bắt và kết án oan ức, giáo dân Con Cuông bị bạo hành, Giáo dân Cần Dầu vẫn còn đang bị đe dọa chiếm đất chiếm nhà... đều không được nói đến. Không biết các vị mục tử chủ trương giải quyết những vụ “vật” này ở cấp địa phương hay không muốn làm mất lòng nhà nước về những việc có dính líu đến “chính trị” mà con chiên là nạn nhân? Chúng ta chỉ biết cầu xin Chúa Thánh Linh soi sáng và bảo vệ các vị để trong khi xây dựng những cơ sở bề ngoài của Giáo Hội cho thật “hoành tráng”, các vị cũng biết thương lo đến số phận của đoàn chiên và dạy dỗ họ biết quý trọng những giá trị tinh thần.

Ngày 2 tháng 11 là ngày giỗ lần thứ 49 Tổng Thống Ngô Đình Diệm. Chúng ta tưởng nhớ vị Tổng Thống đầu tiên và là người khai sáng chế độ Cộng Hòa. Trong 9 năm cầm quyền, Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã đưa miền Nam vượt qua bao khó khăn, xây dựng kinh tế, mở mang giáo dục, lo ổn định đời sống cho gần một triệu đồng bào di cư từ miền Bắc, lo bảo vệ miền Nam trước mưu đồ xâm lăng của cộng sản phương Bắc. Dĩ nhiên con người không phải là thần thánh và Đệ I Cộng Hòa miền Nam chưa thể so sánh với những chế độ dân chủ lâu đời Âu, Mỹ. Nhưng khách quan mà xét, dân miền Nam đã được sống no ấm, tự do và trên đường xây dựng dân chủ trong suốt 9 năm Tổng Thống Ngô Đình Diệm lãnh đạo miền Nam. Lịch sử sẽ rất sáng suốt để phán xét công, tội. Chúng ta ngậm ngùi tưởng nhớ một vị nguyên thủ quốc gia xứng đáng đã bị hãm hại một cách ô nhục bởi những âm mưu chính trị của chính những người Việt Nam cấu kết với ngoại nhân.

Hãy cầu nguyện cho linh hồn Gioan Baotixita. Và đừng gây hiểu lầm, chia rẽ và hận thù thêm nữa. ●

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>
<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.com>
<http://www.diendangiaodan.org>

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tâm
(504) 368-0055
Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150
Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934
Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942
Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413
Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472
Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415
Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688
New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174
Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711
Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645
Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046
Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365
Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538
Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702
Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238
Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408
Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang

(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn

(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm

0421600100

Hoàng Chính Đan

0423085609

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan

0143403114

Đức Quốc:

Phạm hồng Lam

(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông

0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
 - 1 trang bìa màu: \$300 MK
 - 1 trang trong: \$100 MK
 - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
 - 1 trang trong: \$120 MK
 - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả**■ Ông Phan văn Tín, FL**

Tôi xin gửi lời thăm hỏi và câu chúc quý vị và bửu quyến được luôn khoẻ mạnh, nhiều ơn lành của Chúa để hằng say phục vụ Thiên Chúa và Giáo Hội.

Thưa ông Tín,

Cám ơn ông rất nhiều đã dành cho nhóm DDGD những lời cầu nguyện và khích lệ của ông.

Cám tạ ông tiếp tục gia hạn mua bao DDGD .

■ Ông Cựu Quân, OK

Phải chăng vì nhiều nhà thờ được xây dựng đồ sộ, vì trung tâm này nọ được phép xây lên, vì các chức sắc Công Giáo đi đây đi đó nhận nhip và vì sự im lặng gần như hoàn toàn, ngoại trừ một vài vị, của đại đa số các giáo sĩ, chức lớn quyền cao trước các bất công, đàn áp, bắt bớ, tù tội do nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam giáng trên người dân Việt Nam, mà người ta có nhận định là Hội Thánh Công Giáo tại Việt Nam không bị cộng sản đàn áp, bách hại. Người ta có thể nghĩ rằng im lặng là đồng tình, đồng ý với việc làm của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam. Vì đại đa số người có thể nói, có thể phản đối lại cứ im lặng trước nhan nhản bất công, áp bức, vu oan giá họa. Thật đáng tiếc là rao giảng thì hay, mà không làm như lời rao giảng. Thật

tại hại nếu người ta đồng hoá lập trường, thái độ của một số lớn giới chức cao cấp Công Giáo Việt Nam là lập trường của Hội Thánh Công Giáo.

Rất đáng tiếc, rất thất vọng.

Thưa ông Cựu Quân,

Nguyệt san DDGD đồng chia xẻ, đồng ưu tư với những lời tâm huyết của ông liên quan tới hiện tình đau thương vẫn tiếp diễn trong Giáo Hội Công Giáo tại Việt Nam. Những người Công Giáo và những người dân Việt công chính và can đảm dám nói lên Sự Thật bị đàn áp và bị bỏ tù mà thiếu vắng những tiếng nói và hành động bên vực của các chức sắc cao cấp trong Giáo Hội Công Giáo Việt Nam. Như ông đã biết, nguyệt san DDGD đã bền tâm không mệt mỏi lên tiếng trong những sự việc này. Là người Công Giáo, chúng ta vững tin vào quyền năng và sự quan phòng của Thiên Chúa là những gì con người vì yếu đuối thì Thiên Chúa sẽ bù đắp và làm cho tốt đẹp. Chúng ta cứ bền đỗ cậy trông và cầu nguyện cho các vị chức sắc được ơn Dững Mạnh.

■ Ông Phạm Văn Tường, CA

... Rất cảm ơn DDGD đã liên tục gửi báo cho tôi. Tôi xin khoe là tôi đã in một số bài hay trong DDGD gửi cho quý LM. và mấy Đoàn thể CGTH tại San Jose và đang in bài của Đức cha Long mà đang in bài của Đức cha Long mà cha giáo Kỷ phụ họa, nhất là lời Tam Kết. Tôi rất mong muốn nếu được như ý của cha thì hay biết mấy...

Cám ơn lá thư khá dài của ông gửi BS Chủ nhiệm. Chúng tôi đã chuyển thư của ông.

DDGD rất cảm ơn những chia sẻ và đóng góp không mệt mỏi của ông cho Giáo Hội và Quê Hương. Tòa soạn đã gửi báo cho độc giả mới (mà ông cho biết không cùng tôn giáo) do ông giới thiệu.

Xin Chúa chúc lành.

■ Ông Mai Đăng Doanh

Ông nêu thắc mắc về những ghi chép không giống nhau liên quan đến năm rời khỏi Việt Nam lần cuối của Đức Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận. Theo ông, những thời điểm 1989, 1990 đều không đúng, mà phải là 1992.

Chúng tôi đã tham khảo lại các tài liệu trong web Hội Đồng Giám Mục VN và thấy Giáo Phận Nha Trang, nơi Đức Cố Hồng Y nhận chức vụ Giám Mục tiên khởi, có bài viết nói Ngài đi Roma năm 1991. Cũng trong web của HĐGM, tác giả Thiên Triệu cũng viết “*Ngài được phép đi Roma năm 1991*”.

Thành thật cảm ơn ông đã theo dõi vấn đề và giúp chúng tôi có cơ hội kiểm chứng lại. ●

NHÂN TIN

■ Ông Lê đạo Nhon, Canada

DDGD xin cảm tạ ông đã gửi \$110 Can. để đóng tiền báo cho ông và cho người thân là ông Nguyễn hữu Phước.

■ Ông Nguyễn văn Soạn, VA

Toà soạn DDGD sẽ gửi câu hỏi của ông tới Cha Ngô tôn Huấn. Và DDGD cảm tạ ông đã gia hạn 2 năm báo.

■ Ông Bảo Trục, WA

DDGD cảm tạ ông đã gửi \$100 US để thanh toán lệ phí cho hai năm 2010 và 2011. ●

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phụng hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Lưu Ý:

Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn.

Họp Thường Niên Hội Đồng GMVN Và Khai Mạc NĂM ĐỨC TIN

THANH HÓA - Hội nghị thường niên các Giám mục Việt Nam diễn ra từ ngày 8-12/10 tại Tòa giám mục Thanh Hóa, có 29 giám mục và ba linh mục thư ký đã tham dự Hội nghị thường niên lần II trong năm của Hội đồng Giám mục Việt Nam (HĐGMVN). TGM Leopoldo Girelli - đại diện không thường trú của Tòa Thánh tại Việt Nam, cũng tham dự đại hội này.

Vấn đề chính được bàn thảo trong cuộc họp lần này là chương trình mục vụ tại các giáo phận trong Năm Đức Tin, ban hành Thư Mục Vụ Năm Đức Tin và kinh Năm Đức Tin cho toàn Giáo hội Việt

Nam, và bàn việc tổ chức Hội nghị khoáng đại lần X của Liên Hội đồng Giám mục Á Châu (FABC) từ ngày 19-25/11. Đây là lần đầu tiên Giáo hội Việt Nam đảm nhận việc tổ chức một Hội nghị giám mục toàn Á châu diễn ra bốn năm một lần này.

Các vấn đề khác như tiến trình nghiên cứu thiết lập Học viện thần học cao cấp, xây dựng Trung tâm Hành hương Thánh Mẫu La Vang, Văn phòng của HĐGM, nội quy và quy chế của HĐGMVN cũng được bàn thảo trong dịp này.

Đặc biệt hội nghị cũng bàn về

việc làm sao sử dụng các phương tiện truyền thông xã hội hiện đại cách hiệu quả để loan báo Tin Mừng trong thời đại truyền thông. Dịp này cũng khai trương một website bằng tiếng Anh chính thức của Hội Đồng GMVN (www.cbvietnam.org) Hiện nay có 22 giáo phận trong số 26 giáo phận Việt Nam đã lập website.

Hội nghị Liên Hội đồng Giám mục Á Châu (FABC) dự trù sẽ có khoảng 120 giám mục và chuyên viên mà phần lớn là các giám mục đại diện cho HĐGM các nước ở châu Á tham dự. Hội nghị lần này mừng kỉ niệm 40 năm thành lập của mình, và Hội nghị sẽ diễn ra tại tổng giáo phận Saigòn và tại giáo phận Xuân Lộc là hai nơi thuận tiện và có điều kiện cần thiết để tổ chức một hội nghị như vậy.

Kết thúc kỳ họp, các giám mục tham dự thánh lễ kỷ niệm 80 năm thành lập giáo phận Thanh Hóa và khai mạc Năm Đức Tin. ●

(VietCatholic)

Biên Bản

HỘI ĐỒNG

GIÁM MỤC VIỆT NAM

Hội Nghị Thường Niên Kỳ II/2012

(08/10/2012- 12/10/2012)

1. Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đã tổ chức Hội nghị thường niên kỳ II/ 2012 tại Tòa giám mục Thanh Hóa, từ chiều thứ Hai ngày 08/10/2012 đến sáng thứ Sáu ngày 12/10/2012.

2. Về tham dự Hội nghị có đông đủ Đức Hồng Y và các Đức giám mục thuộc các giáo phận trong toàn quốc. Đức cha giáo phận Phan Thiết và Đức cha giáo phận Phát Diệm vắng mặt vì đại diện Hội Đồng Giám Mục Việt Nam tham dự Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới tại Rôma về đề tài *Tân Phúc Âm Hóa để thông truyền đức tin Kitô giáo*.

3. Hội Đồng Giám Mục vui mừng chào đón Đức Tổng giám mục Leopoldo Girelli, đại diện Đức Thánh Cha tại Việt Nam, đồng thời chúc mừng Đức cha Phanxicô Xaviê Lê Văn Hồng, tân Tổng giám mục Tổng giáo phận Huế, Đức cha Matthêô Nguyễn Văn Khôi và Đức cha Giuse Nguyễn Tấn Tước vừa nhận chức giám mục chính tòa. Hội Đồng Giám Mục ngỏ lời chân thành cảm ơn Đức Tổng Stêphanô Nguyễn Như Thể, nguyên Tổng giám mục Tổng giáo phận Huế, Đức cha Phêrô Nguyễn Soạn, nguyên giám mục chính tòa giáo

phận Quy Nhơn và Đức cha Phêrô Trần Đình Tứ, nguyên giám mục chính tòa giáo phận Phú Cường vừa được Đức Thánh Cha chấp nhận đơn nghỉ hưu.

4. Nội dung chủ yếu của Hội nghị lần này xoay quanh đề tài Năm Đức Tin, việc soạn thảo Thư Mục Vụ Năm Đức Tin, các nghi thức cử hành trong Năm Đức Tin,

Kinh Năm Đức Tin, việc lãnh nhận ân xá và các việc cử hành khác theo chỉ dẫn của Tòa Thánh về Năm Đức Tin.

5. Hội nghị lắng nghe Đức Tổng Phanxicô Xaviê trình bày việc xây dựng Trung Tâm Hành Hương Đức Mẹ La Vang, đồng thời soạn thảo Thư Kêu Gọi mọi thành phần Dân Chúa cộng tác vào

việc xây dựng Vương Cung Thánh Đường. Hội nghị quyết định thành lập Ban tái thiết Trung Tâm Hành Hương Đức Mẹ La Vang.

6. Hướng về Đại hội của Liên Hội Đồng Giám Mục Á Châu sẽ được tổ chức tại Tòa giám mục Xuân Lộc vào tháng 11 sắp tới, Hội nghị thông qua các bài tham luận của đại biểu Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, đồng thời lắng nghe Đức Hồng Y và các Đức cha trong Ban tổ chức địa phương báo cáo việc chuẩn bị, đón tiếp và phục vụ cho Đại hội.

7. Liên quan đến Quy Chế Hội Đồng Giám Mục, hội nghị tiếp tục

hoàn chỉnh và bổ sung thêm một số điều khoản cần thiết.

8. Hội Đồng Giám Mục vui mừng nghe Ủy ban Truyền thông Xã hội giới thiệu website của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam bằng Anh ngữ: <http://www.cbcvietnam.org>.

9. Hội nghị trao đổi về dự án của Ủy ban Giáo dục công giáo thành lập học viện thần học, về việc xây dựng Văn Phòng Tổng thư ký và các Ủy ban.

10. Hội Đồng Giám Mục ấn định hội nghị thường niên kỳ I/2013 sẽ được tổ chức tại Đền Thánh Đức Mẹ Bãi Dâu.

11. Hội nghị bế mạc trong niềm vui cử hành Lễ Khai Mạc Năm Đức Tin và cùng với giáo phận Thanh Hóa hân hoan mừng kỷ niệm 80 năm thành lập giáo phận, khánh thành Trung Tâm Mục Vụ của giáo phận. ●

Tòa giám mục Thanh Hóa,
ngày 12 tháng 10 năm 2012

Tổng thư ký Hội Đồng Giám Mục
Việt Nam

Cosma Hoàng Văn Đạt

Giám mục giáo phận Bắc Ninh

(đã ký)

PHÂN ƯU

Được tin

Mục Sư Tiến Sĩ **VŨ ĐỨC CHANG**

Nguyên Giáo Sư Trung Học Hồ Ngọc Cẩn, Gia Long, Chu Văn An Sài Gòn
Đã được Chúa gọi về

Hưởng thọ 87 tuổi

Thành kính phân ưu cùng
Giáo Sư **Vũ Bạch Cúc** và **Tang Quyên**
Nguyên cầu **Linh Hồn Giáo Sư VŨ ĐỨC CHANG**
Hưởng Phúc Trường Sinh trên Thiên Quốc

Thành Kính Phân Ưu
Diễn Đàn Giáo Dân
Cựu Học Sinh Trung Học Hồ Ngọc Cẩn, Cựu Học Sinh Trung Học Gia Long,
Cựu Học Sinh Trung Học Chu Văn An

THÀNH KÍNH TƯỞNG NIỆM

Tổng Thống NGÔ ĐÌNH DIỆM

(3-1-1901 – 2-11-1963)

Vị khai sáng Đệ I Cộng Hòa Việt Nam

*

Xin cầu nguyện cho linh hồn GIOAN BAOTIXITA

Những Giờ Phút Cuối Cùng với nhà thơ Nguyễn Chí Thiện

■ Trần Phong Vũ

I.- Một sự gắn bó tình cờ và kỳ diệu

Cho tới giờ phút này, nhà thơ Nguyễn Chí Thiện đã vĩnh viễn ra đi. Tang lễ anh đã hoàn tất. Tro cốt của anh được lưu giữ

ở một nơi thật xứng đáng với con người và nhân cách lẫy lừng của anh. Đó là khu vườn Tường Niệm trong khuôn viên Giáo Đường Đấng Cứu Thế (Christ Cathedral) –Nhà Thờ Chính Tòa Giáo Phận Orange, nam California, Hoa Kỳ–.

Tên cũ khi còn thuộc Giáo hội Tin Lành là Crystal Cathedral mà người Việt quen gọi là Nhà Thờ Kính.

Tên ngôi Thánh Đường với lối kiến trúc đặc biệt này không chỉ quen thuộc với người dân Hiệp chủng quốc mà còn là một thắng tích, hàng năm thu hút hàng ngàn du khách trên thế giới tìm về thăm viếng.

Sau những ngày mệt mỏi, bận rộn, nhiều lúc như đi trên mây. Ngắm

lại hơn 10 năm gặp gỡ, rất tình cờ trở nên quen thân và gắn bó với tác giả Hoa Địa Ngục, tôi ngỡ ngàng tự hỏi về cái cơ duyên kỳ diệu ấy. Tôi biết, trong 3 năm ở Pháp và 14 năm ở Mỹ, có dịp chu du khắp nơi, không kể những nhân vật ngoại quốc, anh gặp gỡ và quen biết rất nhiều khuôn mặt lớn trong cộng đồng Việt Nam tị nạn ở hải ngoại. So với phần đông những vị này, trên rất nhiều phương diện, tôi chỉ là một bóng mờ.

Riêng với anh Nguyễn Chí Thiện, về niên tuế, tôi hơn anh 7 tuổi. Nhưng về nhân cách, kiến văn, kinh nghiệm sống, nhất là ý chí kiên cường, sắt đá của một con người trọn đời tranh đấu cho công bằng, lẽ phải –bằng mồ hôi, máu và nước mắt của mình–, anh vượt trước và trên tôi thật xa. Trong chỗ riêng tư cũng như khi cùng nhau trao đổi giữa bạn bè hay trong những cuộc hội luận trên radio, trên truyền hình, trên Paltalk, hơn một lần, tôi đã minh nhiên nói lên điều này, với anh cũng như với nhiều người. Nhưng không hiểu sao, người thơ và là cựu tù nhân kiệt xuất ấy, người từng được nhà văn Vũ Thư Hiên trong tác phẩm *Đêm Giữa Ban Ngày* tuyên xưng là *một tù nhân kiên cường, bất khuất không thể bị bẻ gãy*, vẫn tỏ ra luôn tin cậy và quý mến tôi, kể cả những khi tôi nặng lời phê phán về một nhận định, một quan điểm nào đó của anh!

Những năm cuối cùng thế kỷ trước, tôi có dịp gặp anh, cùng nhau trao đổi quan điểm đấu tranh trên các diễn đàn đây đó hoặc qua các làn sóng phát thanh. Vào năm 2001, anh mời tôi, giáo sư Trần Huy Bích đọc và giới thiệu tác phẩm “Hỏa Lò” (do Cảnh Nam của

GS Nguyễn Ngọc Bích và nhà văn Trương Anh Thụy trên DC xuất bản) ở Trung Tâm CGVN Giáo phận Orange. Cũng năm ấy tôi nhờ anh đọc cuốn “Phan Văn Lợi, Người Là Ai?”, 4 năm sau –năm 2005- đọc và giới thiệu tác phẩm biên khảo “Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Vĩ Nhân Thời Đại” ở cả hai miền nam, bắc California, Hoa Kỳ. Trước đó và những năm tháng sau này, cũng do mối liên hệ với tôi, anh nhận đọc những tác phẩm “Phản Tỉnh, Phản Kháng, Thực Hay Hu”, “Hồ Chí Minh, Nhận Định Tổng Hợp”, “Ngô Đình Diệm và Chính Nghĩa Dân Tộc” của Minh Võ, các tác phẩm “Hiện Tượng Nguyệt Biểu”, “Di Sản Mác Xít Tại Việt Nam” của GS Đỗ Mạnh Tri, “Chúng Từ Một Giám Mục” của Đức Cha Phaolô Lê Đắc Trọng, cố Giám Mục TGP Hà Nội, “Một Thời Oan Trái” của nhà văn Phan Lạc Tiếp, “Một Thời Để Nhớ” của Nguyễn Văn Lục...

Khoảng 5, 6 năm trở lại đây, tôi và anh lần hồi đã trở thành đôi bạn gắn bó với nhau như bóng với hình. Chúng tôi có nhau trong những chương trình TH hàng tuần “Nhìn Về Đất Nước” “Những Vấn Đề Của Chúng Ta”. Mấy năm đầu trên các đài SBTN, VHN và hai năm gần đây trên đài địa phương VNA-TV. Chúng tôi cũng hiện diện bên nhau trong hầu hết những sinh hoạt của tạp chí ĐĐGD, trong những buổi giới thiệu sách, những cuộc hội thảo đó đây hoặc trong những bữa ăn tại tư gia của tôi hoặc bè bạn thân quen, đến nỗi có nhiều người khi thấy tôi đi ra ngoài một mình thường cất tiếng hỏi giọng bông đùa: *Một chuyện lạ! Tại sao hôm nay vắng bóng Ngục sĩ Nguyễn Chí Thiện?*

Như một định mệnh an bài (riêng với tôi là một ân huệ), trung tuần tháng 8 vừa qua, anh Uyên Thao gửi bản layout Tuyển Tập của tôi để chuyển qua Đài Loan in. Như thói quen mọi khi, tôi gửi luôn cho anh Thiện đọc trước. Nhưng thật bất ngờ. Khoảng hơn một tuần sau tôi nhận được bài viết của anh về TT với lời nhắn là chuyển tiếp cho anh Phạm Phú Minh để nhờ post lên Diễn Đàn Thế Kỷ. Dĩ nhiên là tôi không giấu được niềm vui vì đây là lần đầu tiên anh viết một bài thuộc loại này cho đầu trong một thập niên qua, anh đọc và giới thiệu hàng chục tác phẩm trong những dịp ra mắt, nhưng hầu hết chỉ được tường thuật tóm tắt trên các báo mà thôi. Tôi coi sự kiện này như một ân huệ vì đây cũng là bài viết cuối cùng trong đời anh.

Trước khi nhập viện khoảng 10 ngày, anh đã được đọc bài viết này trên hai diễn đàn lớn là Diễn Đàn Thế Kỷ và DCV Online. Anh cũng đã đọc bằng giấy trắng mực đen bài viết cuối đời của anh trên ĐĐGD số tháng 10. Tôi nhớ hôm Thứ Bảy 29-9-2012, sau khi chờ chị Thiên Hương, chị Hạnh và phu quân xuống phố Bolsa ăn trưa, tôi ghé vào TS-ĐĐGD lấy mấy tờ báo tặng các chị và một tờ mang vào bệnh viện cho anh Thiện.

1/ Trước giây phút cử hành BT Thánh Tẩy
(Cha Cao Phương Kỳ & TS Nguyễn Thanh Trang)

Như đã ước hẹn, trong ngày giới thiệu Tuyển Tập tại TTCGVN Giáo phận Orange được dự liệu vào Chúa Nhật 11-11-2012, anh sẽ là một trong những người đọc và thẩm định giá trị cuốn sách của tôi. Lúc này, tôi muốn nói với anh: tôi không hề nuối tiếc. Bởi vì giống như một định mệnh diệu kỳ, một tháng trước ngày anh nhập viện, anh đã vất cạn kiệt những suy tư cháy bỏng còn lại của anh để đọc và viết về *Tuyển Tập Trần Phong Vũ*.

Thưa anh Thiện,

Sau ngày anh già từ đời sống, trở lại những nơi chốn quen thuộc mà anh và tôi thường có nhau hàng tuần ít nhất một lần, lòng tôi không khỏi băng khuâng, xao động.

II.- Những khắc giờ cận kề trong bệnh viện

Tất cả giống như một giấc mơ.

Chiều Thứ Hai 24-9-2012, chúng tôi còn có nhau trong chương trình “Vấn Đề Của Chúng Ta”, sau đó trong quán Phương cùng với hai anh Lưu Trung Khảo, Lê Minh Nguyên. Như mọi khi,

sau khi cùng anh em dùng bữa, trên đường về nhà tôi thả anh ở cao ốc đường số 1, nơi anh cư ngụ, lúc 6 giờ 30 chiều, với lời căn dặn: có gì cần anh nhớ gọi tôi. Vậy mà có ai ngờ chưa đầy 36 tiếng đồng

trong bệnh viện dường như anh bỏ ăn, thần hoặc nhảm nháp vài thìa thức ăn lỏng rồi từ chối.

Nhớ lại những lúc ngồi chung xe trên đoạn đường dài hoặc trong góc khuất một quán ăn, ngoài

khói chứ không nuốt. Rồi anh lặng chuyên.

Anh là người chịu đựng, ít than van. Nhưng vào khoảng 3, 4 tháng trước ngày anh nhập viện, thầy anh có vẻ gầy hơn, tôi gắng hỏi và nghe anh nói về những lúc khó thow/, nhói đau trong lồng ngực, sáng sáng nhiều ngày mở mắt mà như muốn nằm luôn không dậy nổi! Tôi mở tờ Diễn Đàn, ghi số ĐT và địa chỉ bác sĩ David Phạm, một chuyên gia về phổi và là con trai một người bạn đồng nghiệp thân thiết, -cựu GS Phạm Quân Hồng-, hỏi anh lấy hẹn. Sau khi đọc bản tường trình tóm tắt của chuyên viên về kết quả/ chụp “Cat Scan”, anh nói nhỏ với tôi là có dấu hiệu anh bị ung thư phổi. Phần BS Phạm vẫn quả quyết là chưa có gì chắc chắn, anh cảm ơn BS và nói: cho dù bị ung thư tôi quyết định sẽ không chữa trị, không làm Chemotherapy hay Radiation. Tôi nói với anh, phải tin bác sĩ, cần thử nghiệm mới đủ dữ kiện để quyết đoán anh có bị ung thư phổi hay không. Anh nhìn sâu vào mắt tôi nói nhỏ: tôi biết mình tôi, tim phổi nát bét rồi... Thoáng chốc đã ngoài bảy mươi, trước sau cũng một lần chết!... Chỉ tiếc không nhìn thấy ngày tàn không xa của cái ác trên quê hương mình!... Tôi lặng người xót xa nghe anh thì thầm.

Tôi nhớ lại một buổi anh cho hay, gần đây tôi tới anh thường để ngõ cửa không khóa. Rút mẫu thuốc dở châm hút, anh ngậm ngừng nói tiếp: sợ chết bất ngờ không ai biết... Nhìn dáng cao, gầy, hom hem của bạn, tôi thấy thương anh vô cùng.

Sáng hôm sau (Thứ Năm 27-9) vào bệnh viện, tôi thấy anh có vẻ

LM Cao Phương Kỳ cử hành nghi thức thanh tẩy

hồ sau, anh phải vào cấp cứu trong bệnh viện... để chỉ vòn vẹn 6 ngày sau đó, vĩnh viễn ra đi!

Sáng sớm hôm Thứ Tư 26-9, anh Nguyễn Công Giân, bào huynh của anh từ Virginia kêu điện thoại cho biết anh nhập viện. Tôi hốt hoảng lái xe vào thăm. Gặp anh, thấy anh tỉnh táo, nói chuyện bình thường, tôi yên tâm đôi chút. Nhưng ngay sau đó, phải nghe lại tâm trạng buồn chán và thái độ buông xuôi của anh, tôi không nén được nỗi buồn. Rồi liên tiếp 5 ngày sau đó, tôi vẫn giành thì giờ đến với anh, ở bên anh. Tôi biết: anh cần tôi và tôi cũng cần anh. Bệnh tình anh khi lên khi xuống. Hai lần ra vào CCU, nơi săn sóc đặc biệt về tim mạch và đêm chót trong ICU, nơi dành cho những người bệnh trong cơn nguy cấp. Điều đáng ngại là bình thường anh vốn là người ăn ít. Suốt những ngày

những phút chia sẻ, tâm tình với nhau, anh thường bày tỏ thái độ bi quan khi đề cập những bệnh chứng đang mang trong mình. Với bản tính ưa hài hước, trong những lần như vậy tôi thường cười đùa để lái câu chuyện qua hướng khác. Khi nghe anh thổ lộ về chứng lao phổi kinh niên trong thời gian ở tù, về những cơn đau ngực chợt đến trong đêm, tôi thường ngày ngà, trách cứ anh khi thấy anh vẫn không bỏ thuốc lá. (Bây giờ, khi không còn có nhau trong cuộc đời, nhớ lại, tôi không khỏi trách mình và âm thầm xin anh tha thuw[]). Trong vài năm sau này tôi thấy anh cắt giảm nhiều, mỗi lần rời xe thường chỉ hút vài hơi, sau đó dụi tàn và cất lại mẫu thuốc còn dở. Câu trả lời quen thuộc của anh: tôi hút ít lắm, hút như một thói quen. Anh nhếch môi cười, nụ cười rất hiếm, nói tiếp: dù là thói quen xấu..., và thường nhà

khỏe hơn, tuy vẫn còn phải trợ lực bằng ống dưỡng khí. Khoảng 11 giờ trưa, sau khi đọc và ký vào một văn bản chấp nhận những rủi ro khi bác sĩ làm biopsy phổi đã được lên chương trình vào buổi chiều, chờ người y tá cầm xấp giấy ra khỏi phòng, anh nhìn tôi đáng suy nghĩ. Tuồng như bàn tay phải anh nắm chặt tay tôi hơn. Tôi có cảm tưởng anh có điều gì muốn nói riêng với tôi, tôi quay sang chị Hạnh nói: anh chị có thể đi ăn lunch, để tôi coi anh Thiện thay chị. Khi chỉ còn một mình tôi, bỗng dưng anh hỏi: việc rửa tội cần phải được thực hiện khi người bệnh còn tỉnh táo phải không? Tôi sững sờ trước câu hỏi bất ngờ của anh. Tôi lắp bắp: vâng, đúng thế. Anh nói lời mắt vẫn nhìn tôi: Anh có thể tìm một vị Linh mục để rửa tội cho tôi không? Tôi muốn vào đạo.

Trong cái cảm giác choáng váng buồn vui lẫn lộn, tôi nói với anh: được may mắn gần gũi bên anh lại được anh coi là bạn, từ lâu tôi vẫn nghĩ mẫu người như anh, chỉ cần tin nhận Đấng Cứu Thế là anh đã trở thành một Kitô hữu thật sự mà không cần dấu chỉ bề ngoài nào hết. Tôn giáo của “Đấng là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống” được tóm gọn trong hai vế: Thứ nhất, yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn và Thứ hai, yêu thương con người như chính mình. Suốt cuộc đời, anh đã thi hành trọn vẹn về thứ hai có thể nói là vượt xa cả những người mang ấn tín Công giáo từ thời thơ ấu như tôi. Vì nghĩ như thế cho nên trong suốt bao nhiêu năm gần gũi, tôi chưa hề một lần mời anh vào đạo. Bây giờ chính anh đã mở lời, tôi xin nói: GHCG cho phép bất cứ tín hữu nào đều có thể rửa tội cho người

khác trong cơn nguy tử, bất phân tuổi tác. Nếu anh e ngại những rủi ro khi làm biopsy, không cần chờ LM mà chính tôi có thể rửa tội cho anh bây giờ. Điều kiện duy nhất là anh thực tâm tin nhận Đức Giêsu Kitô.

Nhìn sâu vào mắt anh, tôi nói: Nếu anh muốn việc rửa tội chỉ có tôi và anh biết, tôi xin hứa sẽ không bao giờ tiết lộ với ai chuyện này, sống tôi để dạ và chết mang theo. Thêm một lần nữa anh làm tôi sững sờ khi ngắt lời tôi, nói: Không, tôi muốn việc tôi nhập đạo là công khai.

Tôi hỏi anh: trong ba vị Thánh là Phaolô, được gọi là Tổng Đò của dân ngoại, Tadeô, một Tông đồ khác và là Thánh bổn mạng của cha Nguyễn Văn Lý và Thomas More mà anh đã thấy ảnh treo ở TS-ĐGD là vị Thánh được Đức GM Mai Thanh Lương chọn làm bổn mạng cho tờ báo, anh muốn chọn ai làm bổn mạng của anh? Sau khi nghe tôi nói qua tiểu sử Thomas More trong đời thường là một luật sư từng là biểu tượng của tinh thần bất khuất, trọn đời dấn thân bảo vệ công lý và sự thật, vì thế đã bị cầm tù, cuối cùng bị trảm quyết, anh chọn vị Thánh này.

Cầm ly nước lã vừa xin người

y tá trên tay, tôi nói sơ qua về nghi thức rửa tội trong trường hợp khẩn cấp. Tiếp theo, tôi hỏi anh có tin nhận Chúa Giêsu Kitô là đấng cứu thế, là Chúa của loài người và của chính anh không? Anh trả lời: tôi tin và nhận Thánh Thomas More là bổn mạng của tôi. Ngay sau đó tôi đổ nước trên đầu anh, đọc lời Giáo hội dạy: **“tôi, Dominic Trần Ngọc Vân rửa tội cho Thomas More**

2/ Bên giường bệnh Ngọc sĩ NCT - (Phải: chị Hạnh & Trái: ông TP Vũ)

Nguyễn Chí Thiện, nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần”, trong khi tay phải tôi ghi dấu Thánh Giá trên trán, trên miệng, hai vai và trên ngực anh. Sau đó tôi nói với anh: trong khi chờ Linh mục tới cử hành bí tích Thanh tẩy công khai và xức Dầu Thánh cho anh, lúc thuận tiện anh nên nói cho mấy chị ở đây biết rõ nguyện vọng của anh.

(Tối Chúa Nhật 14-10-2012, lần thứ hai trong hai Chúa Nhật liên tiếp sau khi anh qua đời, tôi được nhóm điều hành chương trình Paltalk của Khối 8406 với sự nối kết của nhiều diễn đàn khác trên thế giới, kể cả VN, mời chia sẻ về

3/ Bên giường bệnh Ngục sĩ NCT - (BS Trần Văn Cảo)

những ngày cuối đời của nhà thơ Nguyễn Chí Thiện. Như thường lệ cha Phan Văn Lợi được mời lên tiếng về chủ đề và giới thiệu diễn giả. Sau gần một tiếng đồng hồ chia sẻ, từ khắp nơi rất nhiều người đã lên tiếng gọi lại những vần thơ bốc lửa trong Hoa Địa Ngục, những năm tù đầy gian khổ của tác giả, niềm tiếc thương của mọi người trước sự ra đi vĩnh viễn của anh. Điều bất ngờ đem lại cho tôi một niềm vui lớn là sự công khai lên tiếng của chị Hạnh (nick name Tâm Đồng) buổi tối hôm ấy. Là người cùng với phu quân hiện diện từ đầu với tôi bên cạnh anh NCT trong 6 ngày anh nằm bệnh, chị Hạnh làm chứng là anh Thiện từng nói với chị về ý muốn tìm về với đạo Công Giáo. Chị nhắc lại giây phút LM Cao Phương Kỷ cử hành nghi thức rửa tội cho anh Thiện. Những lời anh Thiện trao đổi với LM Kỷ về Giáo lý, về Kinh Thánh mà anh đã học hỏi được từ cha Nguyễn Văn Lý trong thời gian ở tù chung trước sự chứng kiến của chị, chị Thiên Hương – người mới ghé thăm anh Thiện sáng sớm hôm Thứ Sáu 28-9-, ông bà BS Cảo, tôi và một khách lạ chị không biết tên -tức GS Tiến sĩ Nguyễn Thanh

Trang-. Xin đọc trích đoạn một Email chị Hạnh gửi tôi một ngày sau đó ở phần cuối bài viết này)

Tiếp theo lần phải chuyển vào ICU vì tim mạch có vấn đề sau khi BS làm biopsy chiều Thứ Năm, anh trở lại phòng thường và sức khỏe có phần khá hơn, mọi người hy vọng anh có thể rời bệnh viện sớm. Vấn đề đặt ra là anh sẽ về đâu? Tôi và BS Cảo đều thấy anh không nên trở lại căn phòng cũ, nơi ra vào khó khăn, lại bị cô lập khiến nhiều tháng trước, ban đêm anh đã phải để ngổ cửa. Chúng tôi thuyết phục anh về ở với anh chị Cảo. Biết tính anh Thiện không muốn phiền lụy ai, tôi trình bày lợi hại, nhất là với anh Cảo lại là y sĩ có thể theo dõi những biến chuyển về bệnh trạng từng giờ bên anh, nên cuối cùng anh Thiện đồng ý về dưỡng bệnh ở tư gia anh chị Cảo ở Huntington Beach, nơi không xa vùng Little Saigon. Nhưng thật không may, bệnh tình anh trở nên phức tạp hơn và cũng vì thế đáp lại yêu cầu của anh, hôm Thứ Hai 01-10, chúng tôi đã mời Linh mục Cao Phương Kỷ (linh hướng NS/ĐGDG tinh cò vừa từ nhà hưu

dưỡng Dòng Đức Mẹ Đồng Công ở Missouri qua nam California chữa bệnh. Cha cũng là người quen biết anh Thiện lại cùng đang trị bệnh với BS David Phạm), đến ban phép Thanh tẩy bổ túc và xức dầu cho anh.

Trong những ngày này, chị Hạnh, chị Thiên Hương và tôi đã nghe những lời căn dặn mang âm hưởng những lời trấn trối của anh quy vào mấy điểm chính sau đây:

- 1.- Anh muốn nguyên bản thi tập viết tay của anh thuộc về tài sản quốc gia. Do đề nghị của tôi, vì hoàn cảnh đất nước, trong khi chờ đợi thực hiện điều này, anh bằng lòng để bảo huynh của anh là ông Nguyễn Công Giân giữ tạm, và nếu cần sẽ ký thác vào Thư viện Quốc Hội hoặc trường đại học Yale, nơi đã chuyển ngữ và ấn hành những tác phẩm của anh, để nơi đây bảo quản.
- 2.- Nếu anh có bè nào, thi thể anh sẽ được hỏa táng, tro cốt do ông Nguyễn Công Giân quyết định.
- 3.- Tang lễ sẽ do các bạn Công giáo của anh trong tòa soạn

Đến Thánh đường Đức Mẹ La Vang

Diễn Đàn Giáo Dân, nhóm Gioan Tiền Hô đảm trách với điều kiện sẽ cử hành thật đơn giản. 4.- Anh không muốn bất cứ khuynh hướng chính trị phe phái nào can dự vào

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

tang lễ của anh, cũng như không muốn có sự quyên góp, giúp đỡ nào về tài chánh của bất cứ ai hay tổ chức, đoàn hội nào.

Có một lúc anh nhắc lại với tôi về điều mong mỏi lâu nay của anh là làm sao thiết lập được một quỹ tài chánh trong cộng đồng người Việt hải ngoại để có phương tiện trợ giúp cho các phong trào đấu tranh trong nước, mà trước mắt là yểm trợ những nhà dân chủ đã và đang bị cộng sản cầm tù, bách hại, nhất là thân nhân, gia đình họ. Là người rất tinh tế, dù đang lâm trọng bệnh, khi đề cập chuyện này, anh tỏ ra rất thận trọng khi nhắc lại những vết xe đổ đưa tới hiện tượng mất niềm tin của đồng bào tị nạn trong quá khứ.

III.- Kể ở, người đi

Buổi chiều hôm Thứ Hai 01-10, thần thái anh có vẻ linh hoạt hơn thường lệ. Khoảng 7 giờ tối, anh thúc tôi về nghỉ, tôi nắm tay anh và như những buổi chiều trước đó, hẹn gặp lại sáng hôm sau. Không ngờ chỉ mấy tiếng đồng hồ sau đó, anh phải chuyển xuống ICU!

Khoảng hơn 6 giờ sáng Thứ Ba 02-10, điện thoại reo. Bên kia đầu giây chị Hạnh nói với tôi là anh Thiện đang ở vào những giây phút cuối. Chờ trao ĐT cho tôi nói chuyện với bác sĩ bên giường anh Thiện với lời căn dặn làm cách nào kéo dài sự sống của anh trong vòng mấy tiếng đồng hồ nữa để chờ bào huynh của anh. Tôi nói lên nguyện

Thánh lễ an táng do Lm Nguyễn Văn Luân chủ tế

vọng chính đáng ấy nhưng BS cho hay: ông không thể làm khác điều người bệnh đã nói với ông bằng Anh ngữ (trước sự hiện diện của tôi và hai chị Hạnh, Thiên Hương) bữa trước là dứt khoát anh không muốn đặt Life Support để kéo dài sự sống thực vật! Tôi hỏi ông: trong vòng 30 hoặc 35 phút nữa liệu tôi có còn gặp bạn tôi không? Ngập ngừng một giây, ông nói, có thể nhưng cũng có thể không kịp... điều này tùy thuộc vào sức sống còn lại của bệnh nhân. Trước khi cúp ĐT, ông chúc tôi may mắn.

Ra xe khoảng 6 giờ 40 buổi sáng hôm ấy, dù không quá kẹt xe như mọi khi, nhưng sau khi ra khỏi nhà chừng hơn nửa giờ tôi được hai chị kêu cho hay: anh Thiện đã trút thở hơi cuối cùng! Tôi nhìn đồng hồ trên xe: 7 giờ 17 phút sáng 02-10-2012! Tôi buồn bã đọc một lời kinh cầu nguyện cho linh

hồn Thomas More. Trong đoạn đường chót tới bệnh viện, tôi chỉ kịp báo tin xấu cho một mình Đinh Quang Anh Thái lúc ấy đang ở một nơi xa. Bước tới bên anh, hồn trí tôi rã rời. Gục đầu trên trán anh, tôi khóc ngất như chẵn 40 năm trước tôi khóc anh cả tôi và sáng sớm hôm 20-3-2006 tôi khóc con gái tôi.

Thần thờ quay nhìn vào đôi mắt vẫn mở trừng của anh, tôi lại nức lên. Trong lời nguyện cầu cùng Thiên Chúa và cũng với chính anh, tôi van xin anh, nếu linh thiêng để tôi khép mắt anh. Vừa khẩn cầu, tôi đưa bàn tay phải vuốt nhẹ trên đôi mắt anh, và như một phép màu, đôi mắt anh khép lại trước sự kinh ngạc của chị Hạnh, chị Thiên Hương và anh Thành, người bạn anh Thiện vừa từ San Jose tới!

Những lời cuối này tôi muốn nói với những bạn bè của tôi:

ÔB Nguyễn Công Giân từ biệt em

Những ngày lê la trong bệnh viện, tôi như người sống trong mơ, do đó dường như tôi đã chẳng báo cho ai hay tin anh Thiện nhập viện, nhất là những người rất thân thiết và quý mến anh. Thấy một số khá đông bằng hữu thân sơ ra vào thăm viếng, tôi nghĩ chắc mọi người đã biết rồi. Nhưng sau ngày anh Thiện mất, tôi nhận ra tôi đã mắc một lỗi lầm quan trọng. Và lúc này tôi chỉ còn biết xin lỗi các bạn hữu xa gần mà thôi. ●

Trích đoạn Email của chị Hạnh gửi ngày 15-10-2012

Kính nhà văn Trần Phong Vũ

Thực ra thì với tuổi đời của tôi chỉ đáng là con cháu hay học trò của nhà văn, sự hiểu biết còn giới hạn, nhưng tôi cũng xin phép có đôi dòng chia sẻ trước một sự việc cần sáng tỏ hơn để tránh những ngộ nhận tiếp nối. Xưa nay cá nhân tôi có chủ trương nếu mình không làm gì sai trái (theo quan niệm của mình) thì cứ sống an nhiên tự tại;

nhưng trước những nghịch cảnh nhìn thấy chung quanh sự ra đi của nhà thơ Nguyễn Chí Thiện thì với lương tâm của một con người tôi không thể lặng thinh.

Qua những lời ông Vũ ghi trong “thư ngỏ” để phân tách về những nhận xét trong bài viết của Nguyễn Đăng Khoa (tôi chưa có dịp đọc), tôi đã nhận biết đại ý. Cùng ý với ông Vũ trong đoạn chót của lá thư ngỏ cho rằng có thể ông Khoa có “những ngộ nhận không cần thiết” nên tôi qua trong giờ hội luận của Khối 8406 trên Paltalk “Diễn Đàn Chính Trị Tranh Luận Dân Chủ” tôi đã cầm micro phân tỏ đôi lời để vấn đề được minh

LM Nguyễn Đức Minh làm phép hộp tro.

bạch hơn. Bỏ qua những chi tiết về việc chăm sóc anh Nguyễn Chí Thiện tại nhà thương, một lần nữa trong email này tôi xác nhận rằng tôi là nhân chứng của ngày anh Thiện nằm ngay giường bệnh nhận lễ từ LM Cao Phương Kỳ để chính thức trở thành một con chiên của Chúa. Thử xác anh Thiện đang héo dần, hơi thở mệt mỏi, buồn phổi đã không còn đủ dưỡng khí, tâm trí tôi chưa thể xóa mờ cái không gian của buổi sáng ấy với thời gian của một vài phút trôi qua. Tôi thấy anh Thiện như bừng lên một sức mạnh gì đó rất mãnh liệt làm tôi bàng hoàng cứ tưởng như anh đang hùng hồn đứng trước số đông người ngoài cộng đồng. Cặp mắt bỗng nhiên sáng rực, anh Nguyễn Chí Thiện nhắc tới LM Nguyễn Văn Lý là vị linh mục mà anh có dịp gần gũi khi ở giai đoạn trong tù và những lời trao đổi giữa đôi bên.

Chứng kiến buổi lễ ngắn ngủi này, ngoài nhà văn Trần Phong Vũ và vợ chồng chúng tôi, còn có vợ chồng bác sĩ Trần Văn Cáo, tiến sĩ Nguyễn Thanh Trang, chị Lâm Thiên Hương bay qua từ Connecticut....” ●

■ Di Hạnh

AN VỊ TRÒ CỐT
 NHÀ THƠ THOMAS MORE NGUYỄN CHÍ THIỆN
 TẠI NGHĨA TRANG CHÍNH TÒA GIÁO PHẬN ORANGE
 12141-Lewis St. Garden Grove, CA 92840

(LTS - Vũ Triều Nghi là em LM Vũ Khởi Phụng, Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà, Hà Nội, và là ái nữ của cụ Vũ Thế Hùng, người đồng tù với Nguyễn Chí Thiện, được Nguyễn Chí Thiện coi như nghĩa phụ)

Lời cuối cho người bạn thiết của tôi, nhà thơ Thomas More Nguyễn Chí Thiện

Thế là anh đã nằm xuống, như chiếc lá vàng vội vã lia cành một sớm lạnh đầu thu.

Cha Phụng sừng sốt, Vũ Đăng Giao bàng hoàng, còn cá nhân tôi: nổi gò thê lương hơn sa mạc vắng mà lòng mình thì tựa cắt hơi dao!

Mới đây thôi, chưa đầy hai tuần, vừa gặp nhau đây mà nay đã tử biệt sinh ly.

Thuở nhỏ, (lúc bố Vũ Thế Hùng còn ở tù), không mẹ cha nương tựa, Triều Nghi suốt mấy năm dài vào nội trú làm con bà phước ở Đà Lạt, chỉ mới mười ba tuổi đầu mà đã cảm nhận sâu xa, để rồi suốt năm mươi năm dài nhớ mãi hai câu thơ oan nghiệt trong bài “*La mort du loup*” của thi hào Pháp Alfred de Vigny:

“*Dans la voie où le Sort a voulu t'appeler,
Puis après, comme moi, souffre et meurs sans parler.*”(1)

Định mệnh đã an bài, trong quan tài lạnh anh nằm đó lặng câm “sans parler,” nét mặt tươi tắn, an bình và thứ tha. Không phải tưởng tượng đâu, TN thấy anh đẹp như chưa bao giờ đẹp thế. Thầm thì với người con thiêng liêng của bố mẹ: “Lạ lùng chưa, sao anh Thiện

Chiếc Lá Cuối cùng

■ Vũ Triều Nghi

lại đẹp hơn cả lúc còn sinh thời”. Chị bạn đồng ý gật đầu: “Ừ lạ thật, chắc anh Thomas More Nguyễn Chí Thiện sắp làm Thánh rồi.” Nhìn anh trong giấc ngủ yên bình, TN biết rằng anh đã đón nhận ân sủng Chúa chan hòa, giờ này chắc anh đang dự tiệc Nước Trời. Bởi vì, một con chiên đã tìm về Nhà Cha, cả thiên đàng hân hoan chào mừng anh đây anh Thiện nhé! Kể từ nay, rũ áo phong sương, xóa sạch bụi trần, bỏ lại dương gian những oán hờn, ganh tị, những thị phi đoạn trường, như chiếc áo không sắc màu anh bay bổng về nơi an lạc.

A n h
Thiện ơi,
vì chính
khi thứ
tha là khi
được tha
thứ. Chính
lúc chết đi
là khi vui
sống muôn
đời (lời hát
trong “Kinh
Hòa Bình”)

M ộ t
ngày cuối

tháng 9, ông anh rề, Giáo Sư Trần Huy Bích có nhã ý mời chúng mình dùng cơm trưa (cả cha Phụng và TN). Ngồi cạnh anh, chả thấy gì chúng tỏ anh đau yếu. Vẫn ánh mắt và nụ cười nồng ấm, vẫn giọng nói sang sảng, mạnh dạn, TN thắc mắc hỏi:

– Người ta đồn anh bị bạo bệnh, có đúng thế không?

Anh bình tĩnh trả lời:

– Đúng đấy, biết bị ung thư phổi cách đây chừng 1 tháng. Cũng phải đi bác sĩ rồi, nhưng dù kết quả thế nào thì Thiện cũng

không chịu trị liệu đâu.

Linh tính như báo trước điều chẳng lành sẽ xảy đến, TN ghé tai anh:

– Hỡi đũa anh Thiện nhé, nếu phải từ giã cõi đời, anh có muốn về ở chung với bố già Vũ Thế Hùng không? Chắc bố sẽ mừng lắm, không phải như ở tù đâu anh Thiện ạ. Nhưng anh phải vào đạo và xin rửa tội thì mới ở chung với bố được.

Thiện cười:

– Có nghĩ đến nhiều lắm, nhưng từ từ đã.

Vậy mà kiếp sống phù du... Anh chợt hiện hữu rồi chợt giã từ, chợt như gió núi mây ngàn để một đời phiêu lãng.

Thomas More Nguyễn Chí Thiện

Thật cảm động, cuối cùng rồi anh cũng trở thành con Chúa với tên mới trong ngày thanh tẩy là Thomas More. Anh sẽ về Nhà Cha và như Kinh Tám Mối Phúc Thật “phước thay cho người công chính vì Nước Trời là của họ.”

Nguyễn Chí Thiện, như một người thân trong gia đình, anh cho phép TN thay anh cảm tạ:

Cha giáo Cao Phương Kỳ đã ban Phép Thánh Tẩy cho anh trong giờ phút lâm chung. Con cũng được theo gót cha và cha Hương trong chuyến hành hương Đất Thánh Do Thái vào năm 2000, cha còn nhớ?

Cha giáo Nguyễn Đức Minh, dẫu đã trọng tuổi, đã không quản mệt nhọc, chủ sự liên tục các nghi thức phát tang, hiệp thông dâng Thánh Lễ để tiễn anh đến nơi an nghỉ cuối cùng, là vườn hoa của Nhà Thờ Kiêng trong một ngày

mưa chớm Thu.

Nhà văn Trần Phong Vũ, công lao anh lớn lắm nhé. Anh đã ủy lạo thăm viếng chăm sóc anh Thiện trong thời gian dài trước đó, và nhất là khi anh Thiện yếu đau. Qua anh, chúng ta đã có anh Thiện nay là Thomas More Nguyễn Chí Thiện.

Bác sĩ và bà Trần Văn Cào, phải nói cả hơn chục năm rồi, từ ngày anh chị rời San Jose là em không có dịp gặp lại cho đến bây giờ. Anh chị đã đỡ nâng phần hồn phần xác cho anh Thomas More Nguyễn Chí Thiện cho đến giây phút cuối đời.

Giáo sư Trần Huy Bích, nếu không có anh cập nhật tin tức của bệnh nhân và không quản ngại nhọc nhằn chuyên chở đón đưa, thì làm sao em có thể tham dự các nghi thức cho anh Thiện trong suốt ba ngày từ khi anh Thiện nằm xuống.

Nguyện xin Thiên Chúa ban nhiều ơn lành thánh cho những tấm lòng vị tha và đáng kính phục.

Anh chị Cào và anh Trần Phong Vũ ơi, xin cho em được nhận vợ đã góp phần vào công cuộc cứu rỗi linh hồn Thomas More với các anh chị nhé. Vì em có gợi ý với anh Thiện mà...

Hôm lễ phát tang tại Thánh Đường Đức Mẹ La Vang, TN đã nhìn thấy vị chủ sự nghi thức là Cha Giáo Nguyễn Đức Minh nghẹn ngào kể lại những kỷ niệm xưa. Linh mục Nguyễn Văn Luân đã khâm phục và ca ngợi người nằm xuống Đặc biệt là Đức Cha Mai Thanh Lương, trong bài giảng xuất sắc đã hai ba lần ca ngợi anh là một Thomas More Việt Nam.

Thomas More, vị luật sư lỗi lạc dưới thời Henry VIII của Anh Quốc. Vị vua hung ác đã xử trảm 2 trong số 9 bà vợ, hiện nay Viện Bảo Tàng tại Luân Đôn còn ghi giữ lại lịch sử này. Ngài Thomas More đã nhiều lần can ngăn, sửa sai lỗi lầm của nhà vua và bênh vực cho công lý, để rồi chịu chung số phận với 2 người vợ của nhà vua là bị chặt đầu. Giáo Hội Công Giáo đã phong thánh cho ngài.

Thomas More Nguyễn Chí Thiện, anh thật xứng đáng được ngài là thánh bổn mạng. TN thật hãnh diện về anh, anh Thiện ạ. Viết những dòng này, TN lại tưởng tượng ra bố già đang tươi cười chào đón người bạn tù năm xưa, người bạn vong niên của bố. Tên anh đã được thêm vào Thomas More mà lúc sinh thời bố già chưa được gọi anh như thế một lần. Anh ra đi trong chính ngày Giáo Hội Công giáo mừng lễ các Thiên Thần Bản Mệnh. Nguyện xin các đấng như muôn vạn vì sao dẫn đưa anh về nơi miền viễn.

Kỷ Niệm Về Anh

Nói biết mấy cho vừa... Không hiểu sao, mỗi lần thấy anh, là hình như TN thấy bố già VTH tươi cười đứng cạnh anh trong căn nhà khó nghèo ở Hà Nội vào năm 1992. Ngày ấy hải ngoại nào đã biết đến anh đâu, anh đứng lặng yên nghe bố già giới thiệu, khói thuốc vàng tay, muốn TN đổi cách xưng hô từ “thưa chú” sang “thưa anh” chỉ là vì anh thua tuổi bố già nhiều, tuy biết TN đã yên bề gia thất, anh vẫn đọc khê:

*Mắt em mềm mại con đò
Anh nhìn chẳng thấy hèn hò một câu*

(NCT)

Đa tài quá nhỉ? Ai ngờ đâu thơ tình cảm của Thiện cũng ướm át thế!

Bao nhiêu lần về Hà Nội là bấy nhiêu lần gặp các nhân vật lịch sử của Nhân Văn Giai Phẩm một thời vang bóng. Tất cả đều đã hư vô, cho nên viết bài này, TN đặt tên “Chiếc Lá Cuối Cùng” thật không ngoa. Vì nếu có ai còn tồn tại trên dương gian, chắc cũng không còn lâu lắm nữa. Phùng Cung, người bạn thiết của anh đó, đã dành cho “bóng hồng dương thế” khá nhiều cảm tình, ngày các anh tiễn TN từ ga Hàng Cỏ, Hà Nội để vào Sài Gòn, Phùng Cung nắm tay TN:

Nửa đời hoa trái gió mưa

*Vẫn còn thừa sức bỏ bùa cõi
xuân*

Bố già lên tiếng:

Chúng nó là những thằng thi hào lãng mạn, lại như tầm nhả tơ. Đứng đâu là nhả thơ đó, làm bộ thiết tha là thế, chứ thật chẳng là gì cả. Con đừng tin chúng nó.

Phùng Cung lườm Bố rồi ứng khẩu thêm:

Khi xưa em ở trang đài

*Ai gây chinh chiến cho người lưu ly
Vàng phai, quốc luật triều nghi*

Gót thom ghi dấu kinh kỳ lệ sa.

(Phùng Cung tặng TN)

Hôm đó bố già rất vui, vỗ tay khen thơ các bạn hay.

Thế rồi, Nguyễn Chí Thiện đến được bến bờ tự do.

Thế rồi tên tuổi anh vang lừng khắp chốn.

Thế rồi !! như thiên la địa võng vây bùa trùng điệp.

Tội nghiệp anh... thật nhiều truân chuyên với chằng chịt giá

thật về Nguyễn Chí Thiện. Viết đến đây TN lại nhớ đến một ân nhân lớn của anh, đã nhiều lần bênh vực và giúp đỡ anh, đó là Giáo Sư Jean Libby. Bà nay đã cao tuổi, đi lại khó khăn, thế mà vẫn chống gậy đến dự tang lễ và nhìn anh lần cuối, TN nhìn thấy những giọt lệ lăn trên khóe mắt của bà. Cách đây khoảng 7, 8 năm trong một buổi hội thảo do bà tổ chức tại đại học San Jose, không hiểu anh Thiện đã nói gì với bà về TN mà được bà mời lên làm khách danh dự và dĩ nhiên là nhân chứng ngục tù của anh. Buổi hội thảo chấm dứt chỉ còn lại ba người là giáo sư, anh và TN. Bỗng dưng anh cất tiếng:

- *Thưa bà TN...*

Đó là lần duy nhất anh xưng hô và gọi TN là bà rất nghiêm túc và đọc khẽ:

Mắt em trong mắt dòng sâu

*Anh nhìn chẳng thấy nhịp cầu
bắc qua*

Rồi anh tiếp:

- Sao không ở vậy? Bà lấy chồng làm chi cho thiên hạ khổ?

Tôi ngạc nhiên:

- *Anh đùa đấy chứ? Tôi làm gì được hân hạnh thế...Mà ai khổ nào?*

Thiện lại cười:

- *Ừ, tôi cứ nói thế, ai khổ thì khổ...*

Ông xã TN là Hàn Phong Cao cũng có dịp gặp anh khi ở Việt Nam trước 1995 và rất ngưỡng mộ tài thơ và quý mến anh. Chúng tôi rất thân nhau. Lại phải nhắc đến bác Hoàng Cầm cũng làm thơ tặng TN và nhờ ái nữ Kiều Loan về trao tặng cho TN tại Mỹ. Thật

không may TN đã làm lạc mất bài thơ này.

Tưởng Niệm Anh...

Trong một chiều buồn tại một thành phố nhỏ ở Nam Cali, Linh mục Đức Minh và cha Phụng lại có nhã ý cử hành Thánh Lễ cầu nguyện cho anh. Chúng tôi vồn vện trên dưới mười người cùng nhau ca vang bài hát Kinh Hòa Bình ngâm ngùi thương tiếc anh.

October 14 lại một Thánh Lễ nữa của nhóm bạn thân thương cầu nguyện cho anh tại nguyện đường St. Michael's Abbey. Lòng bồi hồi xúc động khi nghe lời ca trầm bổng bằng tiếng La Tinh. Lời ca tiếng nhạc TN chỉ được nghe khi còn ở nội trú Đà Lạt và tuổi đời chưa được 15. Lần sau đó là 25 năm xưa, ngày cưới của TN được cử hành do Chân Phước Gioan Phaolo II chủ tế tại Nguyện Đường Sistine, Vatican. Bây giờ tại nhà nguyện nhỏ bé này các thầy chủng viện sốt sắng cầu nguyện khi dâng thánh lễ, TN bỗng nghe lòng mình nao nao. Họ, những con người đẹp đẽ và trẻ trung, đã dám hy sinh mùa Xuân của đời mình cho Đấng Tối Cao và đi tìm Mùa Xuân Vĩnh Cửu đời sau. Bên cạnh TN, thầy cựu chủng viện Huế và Vũng Tàu Vũ Khởi Phụng năm xưa, đã đánh mất bao nhiêu mùa Xuân trần thế; anh đã đi vào hoàng hôn của cuộc đời với sức khỏe mong manh. Tạ Ông Trên, cơn bạo bệnh đã tạm thời bình phục. Anh tôi với những lo âu muộn phiền hằn trên khóe mắt, với những nếp nhăn trên vầng trán tôi không hiểu anh nghĩ gì. Riêng tôi một mình ngâm ngùi ngòi tiếc tuổi xuân bay. Mai đây vẫn chiếc

(xem tiếp trang 30)

Nguyễn Chí Thiện

Tuổi 20

■ Đỗ Mạnh Trí

Trừ một số rất ít người, những người cùng cảnh tù đày với anh, trước khi kiến diện Nguyễn Chí Thiện, chúng ta đều đã gặp anh qua tiếng kêu từ đáy vực của anh; tiếng kêu chuyển tải những bông hoa trở lên từ đáy ngục tù cộng sản như một thách thức. *Hoa Địa Ngục* chính là địa ngục chẳng những bị lật tẩy mà còn bị lật ngược bởi ý chí của con người quyết liệt bảo vệ lương tri, ngọn đèn leo lét nhưng dai dẳng, làm nên nhân phẩm của con người, ngọn đèn không một quyền lực nào có thể dập tắt. Ngọn đèn ấy đã giúp anh sống xứng đáng với tên anh: Thiện. Phải chăng vì nhận ra ngọn đèn đó chính là dấu ấn của Thiên Chúa ghi tạc nơi lòng người mà về cuối đời anh xin lãnh phép rửa để trở thành người công giáo? Tên thánh anh chọn lạ hoắc đối với người công giáo Việt Nam, Thomas More, càng khiến ta suy nghĩ. Thomas More (1478-1535), một tên tuổi lỗi lạc thời Phục Hưng, nổi tiếng khắp Âu Châu, từng làm tể tướng cho nhà vua Anh quốc, Henri VIII và cũng bị chính Henri VIII chặt

đầu vì ông cương quyết chống lại lối hành xử bất công của nhà vua.

Nay Nguyễn Chí Thiện đã vĩnh viễn ra đi, nhưng tiếng gọi của anh vẫn còn đó. Tiếng gọi của lương tri. Con đường anh đi, vẫn là con đường của mỗi chúng ta, của tất cả chúng ta. Con đường đòi chúng ta kiên trì chống lại bạo tàn và dối trá để tiến tới tự do, công lý, sự thật, hòa bình. Tất một lời: con đường vươn lên Chí Thiện.

Sự ra đi của anh gây thương tiếc muôn vàn, và những lời ca ngợi thắm thiết như chúng ta đọc được, nghe được nhiều trên mạng. Viết những dòng này, cá nhân tôi xin được trân trọng một Nguyễn Chí Thiện tôi đã gặp trong...sách.

Năm 1993, Soljénitsyne sang Pháp 2 tuần. Ông được phỏng vấn trên đài truyền hình. Mấy nhà báo Pháp nghi ngờ về sự hiểu biết của ông đối với thế giới bên ngoài, hỏi ông về vấn đề Việt Nam. Một nhà báo cho rằng tại Việt Nam cũng đang cộng sản cai trị, nhưng khác với bên Liên xô, những người

cộng sản Việt Nam đấu tranh trước hết cho độc lập tự do. Ông tỏ vẻ bỡ ngỡ trước sự ngây thơ của nhà báo và nói đại khái: đã là cộng sản thì đâu đâu cũng thế và ông khẳng định: rồi đây tại Việt Nam cũng sẽ có những Soljénitsyne.

Tác giả của *Quần đảo Goulag* nói đúng một nửa: cộng sản đâu đâu cũng thế, nhưng ông không biết rằng, trước khi ông được chính quyền Nga Xô (Kroustchev), năm 1962, cho phép Tờ Nova Mir in *Một ngày của Ivan Denissovitch*, một tập sách mô tả hệ thống ngục tù trại cải tạo, thì năm 1961, tại Việt Nam, một chàng thanh niên trẻ tuổi đã bị tống ngục vì những vần thơ người ta gán cho anh và được lan đi từ Hải Phòng tới Hà Nội, từ địa phương đến trung ương.

Sau đây là chân dung chàng thanh niên đó trong một tập tiểu thuyết mang tính tự truyện, cuốn *Con Chiên Lạc Bầy của Chúa*.¹ Giá trị văn chương của tập tiểu

1 Tác giả: Trần Tự. nxb Thanh Niên. Hà Nội. 1992.. Khổ 13/19.. 296 trang.

thuyết trung bình thôi, nhưng giá trị lịch sử đáng quý, và về Nguyễn Chí Thiện, khá quan trọng.

1. Người kể chuyện. Ông Nhượng, một ông già bệnh tật, nghèo nàn nói về thời niên thiếu của mình vào những năm 60 của thế kỷ trước. Thuộc loại thanh niên ưu tú, Nhượng thi đậu thủ khoa vào trường Sân Khấu và Điện ảnh tại Hà Nội. Nhưng sau mấy tháng học, bị đuổi khỏi trường vì trong lý lịch có dính líu tới Công giáo. (Nhượng không công giáo. Nhưng bố Nhượng là con nuôi một gia đình công giáo. Ông của Nhượng là dân nghèo xơ xác sống bằng nghề chài lưới, lúc vợ chết phải bó chiếu chôn ở bờ đê, rồi bỏ nghề và trao con cho một dân chài người công giáo nuôi giùm. Sau này đưa bé khôn lớn, thành công, giàu có và cống hiến nhiều cho Cách Mạng). Sau khi bị đuổi, Nhượng trở về tiếp tục làm việc ở nhà máy cơ khí. Đây là một nhà máy lớn, có tới bảy ngàn công nhân, trực thuộc Bộ Công nghiệp và «luôn được các cơ quan tuyên truyền của Đảng đề cao» nhằm biến nó thành «trung tâm những vấn đề của giai cấp công nhân Việt Nam». Công đoàn nhà máy chọn những người giỏi về văn học, nghệ thuật thành lập tổ chức «Sáng tác về đề tài công nhân». Nhượng, vì biết viết lách và đã có bài được đăng báo, nên cũng được kết nạp vào tổ chức. Tuy nhiên, vì có «vấn đề», anh không được làm văn phòng cho hợp với công tác sáng tác, mà vừa phải làm nghề, vừa sáng tác.

2. Gặp Nguyễn Chí Thiện. Nhờ Nhượng, «tổ sáng tác gần như có thêm hai người, tuy họ không làm ở nhà máy, nhưng tư tưởng

cũng muốn hướng về giai cấp công nhân, nên thường xuyên có quan hệ». Đó là Hoàng Việt Ly và Nguyễn Chí Thiện. Ly là bạn thân từ thuở học vỡ lòng, rất tài năng, nhạy cảm, luôn luôn có những ý tưởng mới và đầy bất ngờ. Một trong những bất ngờ đó là chơi thân với Nguyễn Chí Thiện:

«Do Ly tôi quen Thiện, vừa quen đã thân nhau liền. Thiện hơn tôi vài ba tuổi, nhưng trông già dặn, tóc đã có mấy sợi bạc, vóc dáng cao lớn, nhưng chậm chạp lừ khừ như ông già; mắt cận lồi nhưng không chịu đeo kính, nên chúng tôi thường gọi là Thiện-trố. Anh đã đỗ tú tài phần một, nguyên học sinh trường Alber Sarô. Tuổi 20, nhưng Thiện ít nói, thâm trầm và rất quyết liệt. Khi tôi còn đang học đứt lưỡi chia động từ tiếng Pháp, thì Thiện đã dịch và nói tiếng Pháp như máy». (tr. 159-60)

Cũng qua Nhượng, chúng ta có thêm chi tiết về cuộc tù đầy của anh Thiện. Số là trong đám bạn bè trẻ của Nhượng, nhiều anh em hăng say sáng tác thơ, văn, nhạc, kịch «phục vụ xã hội chủ nghĩa». «Hế nhà máy, hoặc ngoài xã hội có sự việc gì «tiên tiến», mấy thằng tôi lại hò nhau đi tìm hiểu vấn đề để viết, vẽ, dựng kịch – tuyên truyền rùm beng trên các đài, báo trung ương và địa phương – làm ngày làm đêm – mệt đứt hơi, nhưng rất vui, chúng tôi đối xử với nhau thân thương, thật thà, trong sáng. Lúc nào cũng thích gặp nhau, mê nhau như tình nhân ấy. Trong tù có đồng tiền nào, lại nghĩ ngay tới nhau. Nhưng than ôi, chính sự hồn nhiên này đã thành tai họa».(tr. 160)

Do lý lịch có vấn đề, tôi không được làm văn phòng cho phù hợp

với công việc sáng tác. Tôi ở xưởng cơ khí, suốt ngày quay búa, rất vất vả, và có rất ít thời giờ gần gũi bạn bè. Nhưng hễ được chút rảnh rang, tôi lại theo anh em ra mấy quán nước ở ngoài nhà máy ngồi như các ông cụ non bàn chuyện sáng tác hoặc tán gẫu. Thói đời, hết chuyện nghiêm chỉnh, chúng tôi lại bông đùa đủ thứ - trong đó có cái trò phong cấp hàm cho nhau bằng tiếng Pháp, dựa theo số con. Anh nhạc sĩ LT, có bốn con, được phong commandant (Thiếu tá), anh họa sĩ có ba con được phong hàm capitaine (Đại úy); chàng nhà văn trẻ vừa đi dự đại hội nhà văn trẻ trở về, có người yêu, được phong hàm sous lieutenant (Thiếu úy). Tôi chưa vợ là lính tron(tr.158). Những khi đi uống với nhau như thế, họ gọi là đi ‘vi vút’.

Họ không ngờ cái trò đùa ấy đã bị phòng bảo vệ nhà máy và công an theo dõi, rồi quy cho tội «có ý đồ lợi dụng hoạt động văn nghệ để thành lập tổ chức chính trị phản động». «Công an ghi lại từng giờ chúng tôi bỏ nhà máy đi uống trà, ở đâu, nói những chuyện gì – thậm chí cả cái ám hiệu mục đích để che giấu lãnh đạo mỗi khi rủ nhau đi «vi vút» cũng đã thành sự nghiêm trọng. Nó trở thành tên chung «Nhóm Vi Vút». Vụ Nhân Văn Giai Phẩm nhẹ hơn nhiều vì chỉ bị quy tội xét lại. Trong khi ‘Nhóm Vi Vút’ bị coi như một tổ chức chính trị.

Một lũ bị bắt giam, đưa ra tòa với bản án có sẵn. Người 6 năm tù, người 2 năm, một năm hoặc bị cảnh cáo.

Nhượng không bị ra tòa vì thường khi các bạn anh đi uống thì anh còn đang phải làm ca chiều.

Nhưng cũng bị hỏi cung khá kỹ.
Trích:

«Người công an hỏi: «Anh có biết bài thơ này của ai không?», vừa hỏi người đó vừa giở sổ tay đọc cho tôi nghe một bài thơ (Bây giờ tôi chỉ còn nhớ lõm bõm được một đoạn; đại để:

*Chủ nghĩa xã hội là xếp hàng cả ngày
Là áo quần đồng màu phân phối
Gạo, thịt, rau, dưa cũng đều phân phối
Là đường đi một lối
Vâng lời
Không được ngó trước nhìn sau
Là yêu em
Anh không được đắm say*

Tôi sững sốt, không thể ngờ trong chúng tôi lại có người làm bài thơ đó. Mặc dù nghe khẩu khí, và thơ leo thang kiểu Trần Dần ấy, tôi ngờ của Thiện. Tôi trả lời: «Không biết».

(...)

Họ lại hỏi tiếp một câu nữa:

*Hoa miền Bắc đều là hoa dại
Chẳng hoa nào dâng nổi em yêu...*

Tôi càng sững sốt (...) trả lời: «Không biết». Thế là tôi bị hai người công an thay nhau tra hỏi suốt buổi chiều.

3. Ngồi tù. Ly và Thiện, vì không phải cán bộ, công nhân nhà máy nên cũng không bị đưa ra tòa.

Nhưng hai hôm sau, không tòa, không án, cả hai bị bắt. Sau khi ra tù, Ly tuyệt vọng và tự tử. «*Cái chết của Ly sau ba năm tù oan khiến đã khiến Thiện quần trí chán chường, bỏ nhà đi lang thang.*

Từ ấy tôi không gặp lại Thiện nữa. Nghe nói sau đó anh lại đi tù vì tội nói năng bất mãn. Giải phóng miền Nam, anh được thả, rồi lại tù, vì tội vượt biên di tản. Lại được thả. Rồi lại đi tù vì tội văn thơ như thế nào đó» (tr.164).

Trong câu chuyện của Nhượng, có những điều anh trực tiếp chứng kiến và những điều anh chỉ nghe nói. Về chi tiết, như tuổi tác, ngày tháng của người và việc, trí nhớ trung thành tới đâu, có thể đặt dấu hỏi. Nhưng đại thể, gần sự thật.

Về những gì anh chỉ được nghe nói, chẳng hạn Nguyễn Chí Thiện «đi tù vì tội bất mãn», thì, lời giới thiệu trong bản dịch Pháp văn *Hoa Địa Ngục (Fleurs du Mal)* dưới sự kiểm chứng của chính tác giả, có viết: «Năm 1961 (lúc đó Thiện mới 22 tuổi), dạy sử² cho một lớp cán bộ, anh giảng:»*Quân Nhật đã đầu hàng không phải vì quân Nga thắng mà vì Mỹ đã thả hai trái bom nguyên tử*». Đọc lịch sử như thế là phản tuyên truyền. Anh bị tố cáo và bị phạt hai năm tù, nhưng rồi phải ngồi tù ba năm rưỡi». Hay «lại tù, vì tội vượt biên di tản», thì đọc trên mạng, tôi thấy trong một trang tiểu sử về Nguyễn Chí Thiện có viết: «Cuối năm 1954, (lúc đó còn ở Hà Nội) anh đi Hải Phòng để đưa một người bạn thiếu thời đi Nam: Nguyễn Ngọc Bội (Giáo sư văn hóa Võ Bị Đà Lạt trước 1975); hiện ngụ tại Westminster, CA.» Anh có dẫn bạn đi tản cư thật, nhưng sự kiện này không dính dáng gì với việc anh đi tù lần thứ hai. Theo lời giới thiệu nêu trên, năm 1966 anh đi tù vì những bài thơ phê phán chế độ được dân chúng truyền miệng

2 Anh chỉ dạy thế một buổi cho một người bạn bị đau.

nhanh chóng. Công an nghi anh là tác giả và bỏ tù anh mười một năm rưỡi. Năm 1977, sau khi miền Nam bị thôn tính, anh được thả cùng với mấy bạn tù khác. Viên công an còn mắng họ: «Tao chỉ thả những cái xác chết còn biết đi / Je ne relâche que les cadavres ambulants». Sau khi vào được Tòa Đại sứ Anh trao 400 bài thơ, anh đi ra để vào tù, lần này «*mười hai năm, ba tháng và mười ba ngày*» như anh nói giần từng tiếng.

Điều quan trọng hơn cả là qua lời kể của Nhượng, chúng ta có chân dung của một Nguyễn Chí Thiện ở tuổi 20, vào cái thời mà Hải Phòng và toàn miền Bắc sống trong đói nghèo dưới chế độ công an toàn trị... còn đang kéo dài cho đến tận hôm nay. Đồng thời chúng ta cũng thấy Nguyễn Chí Thiện đứng tuổi đã lộ nguyên hình ở tuổi 20, và những vần thơ phản kháng của anh đã được lan rộng, đến nỗi Nhượng nghe một bài «khẩu khí và thơ leo thang kiểu Trần Dần» nhưng cũng ngờ là của Nguyễn Chí Thiện.

*

Thay lời kết.

Chúng tôi đã gặp anh Nguyễn Chí Thiện rất nhiều lần bên Pháp và bên Hoa kỳ. Nhưng lần gặp chúng tôi ghi nhớ mãi mãi là khi được tiếp anh tại nhà ngày mùng 5 tháng 6 năm 2001. Chính anh đã ghi ngày này cho chúng tôi khi đề tặng bản dịch Pháp văn *Hoa Địa Ngục/Fleurs De l'Enfer* vừa mới in. Loan cũng như tôi, hết sức ngỡ ngờ thấy anh thư giãn và nhất là tươi cười. Chưa lần nào thấy anh như vậy. Đây là vào mấy năm anh

(xem tiếp trang 57)

(LTS—Tác giả bài này, Lê Phan, khuê danh Phan Lâm Hương, là ái nữ cố Luật Sư Phan Huy Quát, cựu Thủ Tướng VNCH, phu nhân của GS Lê Mạnh Hùng, từng cộng tác với đài BBC Luân Đôn)

Thi sĩ Nguyễn Chí Thiện, tác giả của tập thơ Hoa Địa Ngục đã mới qua đời hôm đầu tháng. Tôi chỉ gặp thi sĩ có một lần nhưng ở một khía cạnh nào đó chúng tôi vừa tình cờ vừa nhân duyên đã là kẻ giúp thi sĩ tìm lại tập bản thảo cũ.

Trong lần gặp duy nhất đó, khi thi sĩ còn bị một số thành phần ở hải ngoại tấn công, nói ông không phải là ông, Nguyễn Chí Thiện có nhờ chúng tôi viết về liên hệ của chúng tôi với nguyên tác của tập thơ mà câu chuyện kể ngày càng sai sự thật.

Viết về nguồn gốc làm sao tập thơ này xuất hiện ở hải ngoại, Wikipedia Việt ngữ đã viết “Tập thơ Hoa Địa Ngục của ông xuất hiện ở hải ngoại vào năm 1980 sau khi tác phẩm này được lên đưa vào tòa đại sứ Anh tại Hà Nội và được Giáo Sư Patrick J. Honey thuộc Đại Học Luân Đôn (University of London), nhân chuyến đi Việt Nam năm 1979, mang được ra ngoài nước để phổ biến.” Chuyện đó thực ra là một chuyện tam sao thất bản của liên hệ giữa tập thơ đáng kính phục này với Giáo Sư P.J. Honey và chính phủ Anh.

Tiếc là lúc đó đang bận rộn nhiều việc khác, tôi chưa có thì giờ viết lại câu chuyện về tập bản thảo của tập thơ này. Nay xin viết ra sự thật, một là để đính chính những sai lầm, và hai nữa như là một nén

Chuyện Về Một Tập Thơ

Từ Bộ Ngoại Giao Anh trở lại tay

Nguyễn Chí Thiện

■ Lê Phan

hương lòng phúng điệu người đã ra đi.

Số là vào những năm cuối thập niên 1990, nhà báo Như Phong Lê Văn Tiến đến thăm vợ chồng chúng

Nguyễn Chí Thiện

HOA
ĐỊA NGỤC

2006 TỔ HỢP
XUẤT BẢN MIỀN ĐÔNG
HOA KỲ

tôi ở Luân Đôn. Chuyến viếng thăm có mục đích là một chuyến đi nghiên cứu. Tưởng cũng xin nói thêm là nhà báo Như Phong cũng còn là một nhà nghiên cứu nổi tiếng về chính trị nội bộ của đảng Cộng Sản Việt Nam. Chính trong vai trò này, ông Như Phong đã quen biết

Giáo Sư P.J. Honey. Trong nhiều năm trước năm 1975, ông Như Phong đã có những bài đóng góp cho Tập san China Quarterly của trường Đông Phương và Phi Châu Học (School of Oriental and African Studies - SOAS) mà Giáo Sư Honey là chủ bút, bàn về những vấn đề bên trong nội bộ đảng Cộng Sản Việt Nam.

Trong thời gian lưu lại ở Luân Đôn, ông Như Phong đã yêu cầu chúng tôi đưa xuống Devon ở vùng bờ biển phía Nam nước Anh là nơi Giáo Sư Honey đã về hưu để thăm lại người bạn cũ. Trước khi ra về, Giáo Sư Honey nói với ông bạn Như Phong là ông có một món quà cho ông Như Phong và đưa cho ông Như Phong một phong bì trong đó có tập bản thảo những bài thơ của thi sĩ Nguyễn Chí Thiện

Khi được hỏi tại sao giáo sư lại có tập bản thảo này thì ông kể lại là sau khi Thi sĩ Nguyễn Chí Thiện ném tập thơ vào tòa đại sứ, một hành động khiến ông đã bị chính quyền bắt lại vào tù, thì tập thơ này đã được lưu trữ vào hồ sơ của tòa đại sứ. Một photocopie của tập thơ được gửi đến cho Giáo Sư Honey và cho bà Judy Stowe, trưởng ban Việt ngữ đài BBC.

Chính qua đài BBC tập thơ này đã được phổ biến ra cho thế giới.

Nguyên bản của tập bản thảo viết tay sau cùng đã được tòa đại sứ đưa về Anh và cất vào hồ sơ lưu trữ. Một thời gian sau, khi hồ sơ được kiểm soát lại, Bộ Ngoại Giao Anh không cảm thấy tập thơ này

Honey đã nhận lời giữ tập bản thảo đó. Ông nói với ông Như Phong là ông tặng lại tập bản thảo này vì lúc đó ông đã về hưu và không muốn lưu trữ những tài liệu về Việt Nam nữa. Ông cũng có tặng cho ông Như Phong thêm một số tài liệu.

Khi ông Như Phong trở lại Hoa

Kỳ, vì số tài liệu ông thu thập được nhiều quá, ông Như Phong đã để lại một tập tài liệu khá dày trong đó chúng tôi giữ hộ. Sau đó ông Như Phong qua đời. Tập tài liệu đó tiếp tục nằm ở nhà chúng tôi. Một hôm, khi dọn dẹp những tập tài liệu ngày càng nhiều vì nhà tôi lúc đó đang làm luận án, chúng tôi đã tìm cách dẹp số tài liệu của ông Như Phong sang một chỗ khác. Trong khi di chuyển, tôi chợt thấy trong tập tài liệu này có tập bản thảo. Lúc ấy thi sĩ Nguyễn Chí Thiện đã đến Hoa Kỳ nên trong một lần ghé thăm miền Nam California, chúng tôi mang tập bản thảo theo và nhờ một người bạn trao lại cho thi sĩ bởi tác phẩm đó là của ông, chúng tôi không có lý do gì lưu giữ lại.

công an bắt mang đi. Những đơn đòi về một Nguyễn Chí Thiện giả chưa bao giờ được chính phủ Anh đặt ra. Tường cũng xin nhắc lại là trong nhiều năm các chính khách Anh đã hết lòng vận động cho việc trả tự do cho thi sĩ kể cả Thủ Tướng John Major.

Ngày nay thi sĩ đã ra người thiên cổ nhưng ngay sau khi thi sĩ qua đời lại thấy xuất hiện những cáo buộc thi sĩ không phải là Nguyễn Chí Thiện. Còn có những lý luận kỳ lạ hơn như một số người còn tin ông là một kẻ mạo danh có liên hệ với chính quyền Hà Nội!

Tuy chỉ gặp Nguyễn Chí Thiện có một lần, tôi cảm thấy sự chân thành và niềm uất hận trong tâm hồn ông. Mặc dầu sống trên đất tự do nhưng con mắt của ông vẫn còn đầy ám ảnh của gần 30 năm tù. Cũng đã từng ở tù, dầu là một thời gian ngắn hơn nhiều, tôi hiểu tâm sự đó.

Hôm nay thi sĩ đã nằm xuống. Viết vài dòng này chính là để giữ lời hứa với người quá cố là sẽ trình bày nguồn gốc tại sao tập bản thảo của tập thơ này đã được trao cho thi sĩ và trong hoàn cảnh nào. Ngày nay cả Giáo Sư Honey, nhà báo Như Phong, và Thi sĩ Nguyễn Chí Thiện đều đã ra người thiên cổ nhưng hẳn các ông sẽ gặp nhau để bàn tiếp chuyện tội ác của chế độ cộng sản.

Người ở lại bù ngùi thương nhớ và xin thấp nén hương cầu sớm siêu thoát. ●

Saturday, October 13, 2012
4:57:39 PM

Monsieur !

C'est au nom des millions de victimes innocentes de la dictature, déjà succombées ou subissant encore une mort lente et douloureuse dans les bagnes Communistes, que je vous prie de faire publier ces poèmes dans votre pays libre. C'est le fruit de mes vingt ans de travail. La plupart en ont été créés dans mes années de détention. Je pense qu'à nous, les victimes, il appartient plus qu'à personne d'autre de montrer au monde les souffrances incroyables de notre peuple opprimé et torturé à merci. De ma vie brisée, il ne reste qu'un seul rêve, c'est de voir le plus grand nombre possible d'hommes prendre conscience de ce que le Communisme est un grand fléau de l'Humanité. Veuillez agréer, Monsieur, l'expression de ma profonde reconnaissance ainsi que celle de mes compatriotes infortunés !

Thủ bút của Nguyễn Chí Thiện viết bằng tiếng Pháp

có giá trị gì cho Anh Quốc để phải lưu trữ ở văn khố quốc gia. Nhưng vì không muốn vứt đi một tài liệu vô giá như vậy, bộ đã hỏi Giáo Sư Honey, vốn là cố vấn của chính phủ Anh về tình hình Việt Nam, là ông có muốn giữ hay không. Giáo Sư

Một trong những điều đã gây nên thắc mắc là bản thảo không đề tên, vậy ai là người viết nó. Bộ Ngoại Giao Anh không nghi ngờ gì về danh tánh của tác giả. Họ đã thấy ông ném tập thơ vào tòa đại sứ và đã chứng kiến cảnh ông bị

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

TỘI THÂN NGUYỄN CHÍ THIỆN

Nguyễn Chí Thiện lúc sống không được yên, đến lúc chết cũng còn bị người đời hành hạ.

Hai mươi tuổi đã bị cộng sản nhốt vô tù vì những lời phát biểu và những câu thơ bày tỏ lòng thèm khát tự do. Sau đó nhà tù trở thành nơi quen thuộc để đi ra đi vào, tổng cộng ngồi tù 27 năm trời. Đến năm 52 tuổi mới được ra tù lần chót rồi bốn năm sau (1995) được đi Hoa Kỳ đoàn tụ với anh ruột Nguyễn Công Giân.

Tưởng rằng nỗi gian truân đến đây là hết, nhưng cái kiếp con tầm nạng đá đeo vẫn bám cứng cuộc đời. Những vần thơ ngày xưa là một bề oán cừu đối với những người cộng sản. Những lời phát biểu ở hải ngoại như kiếm nhọn ngoáy vào tim đen chế độ độc tài. Vì vậy, Nguyễn Chí Thiện lại trở thành mục tiêu cần phải hạ. Không hạ được thể xác thì hạ danh tiếng. Vụ oan Nguyễn Chí Thiện bằng xương bằng thịt là một Nguyễn Chí Thiện giả, dù chính người này đã bị cộng sản nhốt tù 27 năm, chính người này đã được những bạn đồng tù nổi tiếng như Lm Nguyễn Văn Lý, nhà văn Vũ Thư Hiên nhìn nhận, đã được các

chuyên gia nghiên cứu hình ảnh ngày xưa và con người bây giờ xác nhận đó là một người, đã được chính anh ruột đón nhận, không kể những cơ quan tình báo Anh Mỹ đã ngấm ngấm điều tra rồi mới trả lại tập thơ Nguyễn Chí Thiện gửi ở Tòa Đại Sứ Anh ở Hà Nội và cho phép đến định cư tại Hoa Kỳ, không kể Nghị Hội Quốc Tế các Nhà Văn (Parlement International des Écrivains) đã nhìn nhận chính đây là Nguyễn Chí Thiện thật và đã mời sang châu Âu nuôi ăn ở 3 năm để sáng tác.

Đòn Nguyễn Chí Thiện giả không thuyết phục được ai nên phải đổi đòn khác. Đó là tố cáo Nguyễn Chí Thiện không phải là tác giả tập thơ Hoa Địa Ngục, rằng Nguyễn Chí Thiện đã ăn cắp tập thơ của một người vô danh chết trong tù rồi nhận là của mình, rằng Nguyễn Chí Thiện không biết làm thơ, từ ngày qua Mỹ không làm được câu thơ nào. Đòn vu cáo này cũng bị bể gãy như bánh đa vụn. Nếu chưa đủ tin chữ viết trong tập thơ và chữ viết của Nguyễn Chí Thiện khi ở Mỹ đã được các chuyên gia giáo nghiệm và xác định là của cùng một người, thì hãy đưa bằng chứng

về lý lịch của tác giả “vô danh”. Chẳng lẽ tác giả này cũng ở tù và viết thơ chửi cộng sản mà cộng sản không có lý lịch của đương sự? Chẳng lẽ không còn bạn tù nào sống sót để làm chứng về người tù tác giả “vô danh” này? Bằng chứng rành rành thì không tin, lại bắt người khác tin những võ đoán vô bằng. Nguyễn Chí Thiện không làm thơ nữa sau khi rời khỏi Việt Nam là quyết định riêng của ông, nhưng văn tài của ông đã được chứng minh qua việc ông tự dịch những bài thơ của mình sang tiếng Pháp, nhất là cuốn Hồi Ký Hỏa Lò ông viết trong thời gian được mời lưu trú tại Pháp. Có thể Nguyễn Chí Thiện tự biết thơ của mình chỉ là những tiếng gào thét phẫn nộ, là những lời tố cáo một chế độ vô nhân, những lãnh tụ mặt người dạ thú, không phải thơ tình cảm ủy mị với những lời hay ý đẹp, cho nên gào thét xong là ngưng, dùng cách khác để tranh đấu, không làm thơ nữa. Ai có quyền bắt ông phải tiếp tục làm thơ?

Để đi đến kết luận cho những lời vu cáo này, Nguyễn Chí Thiện bị khoác áo gián điệp cộng sản ở Mỹ do cộng sản VN tạo ra để xâm nhập và lấy lòng tin của cộng đồng người Việt hải ngoại, sau đó sẽ phá cộng đồng từ trong phá ra. Nếu đúng như vậy, chúng ta cầu cho cộng sản gửi sang đây thêm vài ngàn Nguyễn Chí Thiện giả kiểu này nữa để họ đi khắp hang cùng ngõ hẻm tố cáo cộng sản bằng những kinh nghiệm sống thực với những lý luận đanh thép, bằng những câu thơ chửi từ ông Hồ đến tên cán bộ địa phương, khiến cả chế độ vuốt mặt không kịp.

Nói như vậy không có nghĩa là

Nguyễn Chí Thiện, Mạc Giao, Võ Long Triều, Trần Phong Vũ,
hội luận trên đài truyền hình VNA-TV, 2011

cộng sản VN không đánh giá gì tới âm mưu hạ Nguyễn Chí Thiện. Phần chắc là chính cộng sản chủ mưu, vì Nguyễn Chí Thiện là kẻ thù không đội trời chung với cộng sản, nhất là Nguyễn Chí Thiện đã trở thành một mối nguy hiểm bậc nhất cho cộng sản vì ông được coi như một chứng nhân sống của sự đọa đầy bất nhân mà cộng sản đã thực hiện trên thân phận của dân tộc Việt Nam. Vì vậy phải tiêu diệt Nguyễn Chí Thiện bằng mọi cách. Một số người Việt ở hải ngoại vì thiếu suy xét, vì a-dua, vì bị mua chuộc, vì cạnh tranh “mồi hàng” hay chỉ vì ghen tức với những người “cùng phe” với Nguyễn Chí Thiện, đã vô tình hay cố ý tiếp tay cho những đặc công truyền thông nằm vùng cộng sản, tung từng đợt tấn công vu cáo Nguyễn Chí Thiện, kể cả khi ông vừa nhắm mắt lià đời. Họ có máu say sưa chạt bằng những cái đầu góc cao hơn những đồng loại khác, đánh người ngay còn ác liệt hơn cộng sản đánh địch thủ. Đó là lý do cộng sản thích dùng tay sai.

Sống thì khổ như thế, nhưng khi chết rồi cũng chưa được yên. Ước vọng cuối đời của Nguyễn

Chí Thiện là gia nhập đạo Công Giáo cũng bị xuyên tạc và chửi rủa. Nguyễn Đăng Lâm trong *Nuoc_Viet@yahoo.com* ngày 15-10-2012 đã dùng tựa “*Nguyễn Chí Thiện bị cướp xác*”, rồi bài của một người khác xuất hiện trên *Chinhnghia@yahoo.com* on behalf of *rvf2002@yahoo.com* đã dùng từ “*qua đen*” để ám chỉ những người Công Giáo cướp hồn người sắp chết. Nguyễn Đăng Khoa còn lòng lộn chửi bới hành động giúp Nguyễn Chí Thiện vào đạo Công Giáo là “*vô liêm sỉ*”. Ăn nói như vậy là tận cùng của vu khống và đê tiện, lại có ý nhục mạ và gây sự với một tôn giáo và những người theo tôn giáo đó.

Sự thật chính Nguyễn Chí Thiện đã trời trắng là ông muốn được hỏa táng và để bạn bè, trong đó có nhà văn Trần Phong Vũ, lo mọi sự cho ông khi ông nhắm mắt. Xác ông đã được hỏa thiêu và tro được trao cho ông anh Nguyễn Công Giân. Ông Giân yêu cầu bạn hữu của Nguyễn Chí Thiện giữ tro của em mình nơi em mình đã sống và chết với bạn bè. Vì thế tro của Nguyễn Chí Thiện đã được an

vị trong khu nhà thờ kiếng, nhà thờ chánh tòa mới của giáo phận Orange, trước sự chứng kiến của Ông Bà Giân. Được thương yêu và trân trọng như thế mà có kẻ dám vu khống là “*bị cướp xác*”!

Còn vụ “*qua đen cướp hồn*”, ai là qua đen? Người dùng danh từ này ám chỉ những linh mục, tu sĩ nam nữ mặc áo đen, và nói rộng ra là cả những giáo dân có mặt bên những người bệnh để giúp đỡ họ trong những giờ phút cuối đời. Danh từ qua đen không chỉ diễn tả y phục, nhưng còn ý nhục mạ những người này là gian ác như loài qua chuyên môn chờ rĩa xác người. Những người gần chết thường cảm thấy cô đơn, muốn có người thân yêu ở cạnh để tiễn mình đi những bước cuối của đường trần. Có vợ con, anh em quây quần chung quanh là hạnh phúc nhất. Không có gia đình như Nguyễn Chí Thiện thì rất cần bạn bè. Các linh mục và tu sĩ Công Giáo cũng có nhiệm vụ bác ái và đạo đức đi an ủi, ban phép lành cho người sắp lià trần. “*Chôn xác kẻ chết*” là một trong Tám Mối Phúc Thật của đạo Công Giáo. Vì thế Mẹ Têrêsa thành Calcutta và các nữ tu thuộc dòng của Bà mới đi ra đường tìm những người hấp hối bị bỏ rơi, đưa về tắm gội, cho ăn mặc đàng hoàng để khi chết họ được lià đời một cách xứng đáng với phẩm giá con người và được cảm nhận sự ấm áp của tình người. Mẹ Têrêsa và các nữ tu của Bà có phải là “*qua đen*” không? Còn nói “*cướp hồn*” của những người gần chết thì đó là một lối vu khống trắng trợn. Nói về Chúa với những người quen biết thì có. Nhưng gài bẫy hay bắt buộc người khác theo đạo thì không. Giáo Luật chỉ công nhận phép rửa tội cho người

trưởng thành khi người đó tự do chấp thuận với tất cả lương tâm và trí tuệ của mình. Chọn một đức tin, theo một đạo không phải là chuyện đùa, nhất là đối với những người có học thức và có nhiều kinh nghiệm ở đời. Ngay một trẻ em mới sinh, khi được chịu phép thanh tẩy, cũng cần sự ưng thuận của cha mẹ và sự làm chứng của người đỡ đầu ở tuổi trưởng thành. Nguyễn Chí Thiện tự ý xin nhận phép thanh tẩy lúc còn tỉnh táo trước sự chứng kiến của nhiều người, trong đó có những người không Công Giáo. Làm gì có chuyện ai cướp hồn ai.

Khi thấy có nhiều nhà trí thức theo đạo Công Giáo vào giai đoạn cuối đời, một số người thiếu hiểu biết và sẵn tính ghen tương vội la hoảng là người Công Giáo đã dụ dỗ, lừa phỉnh những người này khi trí óc họ không còn sáng suốt để tìm cách rửa tội cho họ. Cá nhân tôi chưa thấy một trường hợp nào như thế. Tôi chỉ thấy có người lia trần một vài ngày sau khi được rửa tội, và lúc nhận phép rửa tội họ rất tỉnh táo, chứng tỏ họ đã suy nghĩ chín chắn từ trước, không ai có thể lừa phỉnh họ. Tôi còn thấy rất nhiều người đã tìm được đức tin Công Giáo khi còn khỏe mạnh và hiện đang sống rất hạnh phúc. Tôi vừa thấy một cụ bà 92 tuổi, mẹ của chị bạn tôi, đã tự ý xin theo đạo Công Giáo sau nhiều năm khẳng khăng từ chối, dù con cháu đã được rửa tội hết.

Tôi không dám ca tụng “ưu thế” của đạo Công Giáo đối với những người đang đi vào buổi hoàng hôn của cuộc đời. Tôi chỉ ghi nhận rằng quả thật người Công Giáo rất quan tâm tới những người già yếu. Những nhà thương, nhà dưỡng lão

do Công Giáo điều hành hiện diện khắp nơi. Có những linh mục được giao nhiệm vụ thăm viếng, an ủi, ban phép cho người bệnh tật, già yếu. Có những đoàn thể giáo dân tổ chức thường xuyên những buổi thăm viếng nhà thương, nhà dưỡng lão. Nếu Nguyễn Chí Thiện cảm động vì tình bạn của Trần Phong Vũ trong 10 năm và đặc biệt trong 6 ngày cuối cùng nằm bệnh viện thì cũng là chuyện dễ hiểu. Nếu cụ bà thân mẫu của người bạn tôi tìm được đức tin phần lớn cũng do cụ nhìn thấy con cháu có đức tin Công Giáo ăn ở hiếu thảo với cụ và tử tế với người khác. Như thế cũng chưa đủ. Cụ bà đã suy nghĩ, đã tự tìm hiểu và học hỏi từ lúc nào không ai biết, kể cả những kinh nguyện. Cụ đã khiến mọi người ngạc nhiên khi thấy trong lễ rửa tội cụ đọc vanh vách những kinh không ai dạy từ trước. Tôi nghĩ những người khác cũng vậy. Trước khi tuyên xưng đức tin, họ đã tìm hiểu, suy nghĩ, trăn trở, đã nhìn thấy tình yêu của Chúa thể hiện qua tình người. Xin đừng xuyên tạc là họ đại khờ, bị những người khác lừa phỉnh để “lập thành tích”.

Tôi còn nhớ đã đọc một câu viết của cố Thi sĩ Nguyên Sa, đại ý: “Sau 50 tuổi, người ta bắt đầu nghĩ đến sự chết, đến đời sau”. Đúng như vậy. Sau nửa thế kỷ sống trên đời, những sôi nổi đã lắng bớt, những kinh nghiệm đã chất đầy, những mông dòn của thân xác bắt đầu xuất hiện, người ta đi vào mùa thu của cuộc đời, chẳng mấy chốc sẽ đến mùa đông, những suy nghĩ về cuộc đời và những gì sẽ xảy ra sau cuộc đời này thường hiện đến trong tâm tưởng. Đó là lúc lá rụng về cội. Con người trở về với bản thể của mình. Người ta không lấy

làm lạ khi thấy những người cao tuổi quan tâm đến đời sống tâm linh. Có người quyết định quy y, có người xin chịu phép thanh tẩy.

Tôi quan niệm mọi đạo chính của nhân loại đều tốt. Chưa nói tới yếu tố thần thiêng, đạo là phần thăng hoa cao nhất của tâm linh con người. Nhờ đạo, con người biết sống có luân lý, có tình thương, có hạnh phúc ngay ở cõi đời này. Nhờ đạo mà con người có đức tin về đời sau, để lo làm lành lánh dữ ngay khi còn sống và được an tâm khi nhắm mắt. Mỗi tôn giáo có một “cánh chung loạn” khác nhau, có một đường lối tu thân và rèn luyện tâm hồn khác nhau, nhưng tất cả đều hướng về sự thiện, về hạnh phúc và sự cứu rỗi con người. Tin và theo tôn giáo nào là quyền tự do của mỗi người. Chúng ta phải tuyệt đối tôn trọng quyền tự do đó. Khích bác, xuyên tạc một tôn giáo là việc làm của kẻ tiểu tâm, tiểu trí, chỉ gây thêm thù hận và đeo thêm nghiệp ác cho mình.

Xin hãy để cho Nguyễn Chí Thiện nghĩ giấc ngàn thu yên bình bên Đảng mà Nguyễn Chí Thiện đã tìm được vào lúc cuối đời.

Từ chuyện Nguyễn Chí Thiện, tôi nghĩ sang chuyện khác. Đó là sự xung đột chính trị pha thêm tí màu sắc tôn giáo đang diễn ra tại Quận Cam, Hoa Kỳ, giữa những người Việt Nam với nhau. Ngày Thứ Bảy 13-10-2012 có tới hai cuộc họp quan trọng của những người Việt không cộng sản đều cùng đề cao mục tiêu chống cộng cứu nước, nhưng đều tố cáo lẫn nhau làm tay sai cho cộng sản hay bị cộng sản giật dây.

Đầu tiên là buổi họp báo của Ủy Ban Truy Tố Tội Ác Đảng

Cộng Sản VN được tổ chức tại trụ sở đài Truyền Hình Quốc Gia VN 57.10 với cựu Thiếu tá Liên Thành là người phát ngôn chánh, dưới sự chủ tọa của cựu Thiếu Tướng Lý Tông Bá. Nội dung cuộc họp báo là tố cáo Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất đã tiếp tay và làm công cụ cho cộng sản trong các vụ đấu tranh năm 1963, 1966, tố giác các nhân vật lãnh đạo của Giáo Hội như các Hòa Thượng Thích Đôn Hậu, Thích Trí Quang, Thích Minh Châu, Thích Tịnh Khiết, Thích Quảng Độ... đã hành động cho cộng sản, phá hoại các chế độ VNCH.

Trong khi đó, cuộc Hội Luận về lập trường và đường hướng của Giáo Hội Phật Giáo VN Thống Nhất được tổ chức tại chùa Điều Ngự, thành phố Westminster, trụ sở Văn Phòng II của Giáo Hội Phật Giáo VN Thống Nhất, dưới sự chủ tọa của Hòa Thượng Thích Viên Lý, Phó Viện Trưởng Viện Hóa Đạo, Thông Thư ký Văn phòng II Viện Hóa Đạo, kiêm Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Hải Ngoại tại Hoa Kỳ. Ngoài ra, còn có sự hiện diện của cư sĩ Võ Văn Ái, Giám đốc Cơ quan Thông Tin Phật Giáo Quốc Tế và Phát Ngôn nhân của Viện Hóa Đạo GHPGVNTN, có trụ sở ở Paris. Cuộc Hội Luận này có mục đích bác bỏ những tố giác và kết án của một số người trên các trang mạng và trực tiếp trả lời những nghi án và vấn đề do cuộc họp báo của Ủy Ban Truy Tố Tội Ác Đảng Cộng Sản nêu ra.

Nếu chỉ là một cuộc tranh luận thông thường về đường lối chống cộng, đấu tranh cho tự do, dân chủ và nhân quyền ở quê nhà thì không có gì đáng nói. Phiền nỗi hai cuộc

tập họp này có tính cách tấn công nhau “trí mạng”, cương quyết kết tội lẫn nhau là có cộng sản đứng sau, hành động theo chỉ thị của cộng sản để phá hoại sự đoàn kết hàng ngũ người Việt Quốc gia. Ngoài ra còn một số điểm gây thắc mắc cho người không tham dự phe nào:

1/ Tại sao cứ gần đến ngày kỷ niệm cuộc đảo chánh 1-11-1963 và cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm bị sát hại thì vũng bùn quá khứ lại được quậy lên để phe này kết án phe kia, lôi cả các tôn giáo nhập cuộc để làm cho lớn chuyện?

2/ Trong khi buổi Hội Luận của Phật Giáo đã trưng rõ màu cờ sắc áo, tại sao cuộc họp báo của Ủy Ban T T T A Đ C S V N không phải của Công Giáo lại được tổ chức trong một căn phòng có kéo một biển ngữ ghi những hàng chữ: *Xin Đức Trinh Nữ Maria là Mẹ Thiên Chúa Hòa Xác Lên Trời 15/8 là bổn mạng đài Truyền Hình QGVN 57.10. Xin Mẹ hướng dẫn, giữ gìn, che chở, bảo vệ & chúc lành cho chúng con* và có hình Tổng Thống Ngô Đình Diệm treo kế bên?

Về thắc mắc 1, tôi cho rằng vẫn còn một số người mang trong lòng mỗi hận thù chính trị, hận thù tôn giáo, lợi dụng mọi cơ hội có thể để thổ lộ can tràng của họ. Chúng ta không hải lòng cách khơi lại đồng tro tàn nhưng cũng phải tôn trọng ý riêng của họ thôi. Mong rằng cả hai bên đừng đi đến chỗ quá

khích và các tôn giáo đừng sa bẫy để chống đối lẫn nhau.

Thắc mắc 2, Giáo Hội Công Giáo không làm chính trị đảng phái, không tổ chức những cuộc hội họp để lên án người này người kia, phê bình đoàn thể này, tôn giáo nọ. Cuộc họp báo của UB/TTTADCSVN do những người vận động chính trị tổ chức, trong đó chủ tọa và phát ngôn nhân đều không phải là người Công Giáo. Sở dĩ người ta đọc được biển ngữ cầu xin Đức Mẹ nói trên là vì cuộc

Hội luận tại chùa Điều Ngự

họp báo diễn ra tại trụ sở của đài Truyền Hình QGVN. Đó là sự trang trí, bày biện có sẵn của đài. Lẽ ra ban tổ chức cuộc họp báo phải yêu cầu chủ nhà cho tạm gỡ hàng chữ đó xuống để tránh hiểu lầm, nhất là trong phần phát biểu có những lời đụng chạm tới Giáo Hội PGVNTN.

Rất tiếc những sự việc này đã xảy ra ngay giữa thủ đô của người tỵ nạn cộng sản Việt Nam. Tôi tin tưởng vào thiện chí của mọi người. Nhưng tôi e ngại có cộng sản đứng

Cựu tướng Lý Tòng Bá chủ tọa. Ông Liên Thành đang phát biểu

sau chủ mưu. Nói vậy không có nghĩa là không chịu nhận lỗi của mình và cái gì cũng đổ hết cho cộng sản. Mình có lỗi không suy xét đủ hậu quả của những lời nói và việc làm của mình, không nhận ra âm mưu thâm độc của cộng sản nên dễ mắc mưu. Còn cộng sản luôn luôn có mục tiêu phá hoại sự đoàn kết của hàng ngũ chống cộng

để làm suy yếu sức chống đối của chúng ta. Khi đoàn thể này đánh phá đoàn thể kia, khi tôn giáo này chống đối tôn giáo nọ, cộng sản sẽ xoa tay hí hửng vì họ đã đạt mục tiêu lớn là củng cố chế độ của họ. Chúng ta đừng quên rằng mai ngày khi không còn bóng dáng cộng sản trên quê hương, chúng ta còn phải rất vất vả xây dựng lại đất

nước và cần sự góp sức của mọi thành phần dân tộc. Nếu lúc đó những vấn đề xung đột tôn giáo, kỳ thị địa phương lại nổi lên, lòng người lại ly tán, đất nước lại tan hoang, không chừng chúng ta lại đi vào một cuộc chiến tranh khác. Vậy bây giờ hãy ráng đóng cửa bảo nhau, dành hết sức lực giải phóng đất nước trước. Sau này, nếu có những bất đồng chưa giải quyết, anh em trong nhà sẽ nói chuyện hòa nhã với nhau trong tinh thần hiểu biết, thông cảm và đại lượng.

Chống đối nhau không tương nhượng vì danh hào và quyền lợi nhỏ nhen. Mạt sát nhau không nể nang vì khác biệt chính kiến và tôn giáo. Chỉ có cộng sản mới làm như thế. Vì cộng sản đã mất tính người. ●

XIN TIỄN BƯỚC ANH, NGƯỜI THƠ BẤT KHUẤT

(Tiễn chân Ngục sĩ NGUYỄN CHÍ THIỆN, người Thi Sĩ Đấu Tranh cho một Việt Nam Không Cộng Sản)

Người bạn gọi báo tin anh vừa mất
 Tôi thấy lòng mình chùng xuống, mệnh mông
 Anh đi rồi à ? Người Thơ Bất Khuất ...
 Để lại dòng thơ máu lệ Lạc Hồng !

Ôi những dòng thơ viết trong ngục tối
 Xiềng xích, gông cùm, đói, bệnh, hờn đau
 Đấy, tội ác của tà quyền Hà Nội
 Bán nước, lừa dân, bức hại đồng bào !

Tôi đọc thơ anh, lòng đau muối xát
 Thương quá tài năng, xót quá phận người
 Hai mươi bảy năm hung đồ chà đạp
 Thơ vẫn hiên ngang, hào khí tung trời

Thơ đã bay cao vang rền bốn cõi
 Lay gọi người trúng độc tinh con mê
 Giục nhân loại, lương tâm, lên tiếng nói
 Về một Việt Nam thảm khốc, ê chề ...

Đã sắp rồi anh ngày quê quang phục
 Dân vùng lên đòi quyền sống con người
 Lấy máu Tiên Rồng rửa hờn quốc nhục
 Chính nghĩa, cờ Vàng rực rỡ muôn nơi

Sáng hôm nay tôi nghe tin anh mất
 Bỏ lại đau thương đau biển kiếp người
 Anh biết đấy, khi buồn vui chất ngất
 Bút sẽ thành thơ chảy với dòng đời

Tôi viết bài thơ tiễn anh về đất
 Lòng đất hiền, anh ngủ nhé, ngàn thu ...
 Thôi, đã hết những hờn đau oan khuất
 Chỉ còn Thơ chiến đấu diệt quân thù ●

■ Ngô Minh Hằng 2/10/2012

Tiến Bàn Nguyễn Chí Thiện

Những hạt lúa làm thực phẩm cho Con Người
Phải chết dưới bùn mới trở lá, đâm bông
Những mùa Xuân nồng ấm tươi hồng
Phải kết nụ bằng mùa Đông giá rét
Những tác phẩm vượt lên trên hết
Phải sản sinh bằng lửa tự Trái Tim
Những bài thơ cho Dân Tộc đắm chìm
Phải gọt dũa bằng máu xương tác giả
Những thi sĩ bị kẻ gian nguyên rủa
Lại chính là Tiếng Nói Lương Tâm
Nguyễn Chí Thiện, người ngục sĩ âm thầm
Đã trải trở sống một đời kỳ dị
Đã uống cạn những nồng cay thế kỷ
Cười với tù giam, giỡn mặt Tử Thần
Đòn thù không màng, dù nát châu thân
Vẫn ngạo ngễ, lấy cùm đem làm bạn
Ngày tro xương, nhìn mặt trời nứt rạn
Mà khinh thường lũ bọ rệp vây quanh
Lấy mùa Đông tặng niềm nhớ mong manh
Lấy mùa Hạ để dâng cơn phẫn nộ

Dùng cơn đói làm bài thơ đồ sộ
Giác ngủ xà lim nâng trí thức lên cao
Khi bình yên, thương một điều thuốc lao
Lúc bệnh ốm, cười đợi chờ Thần Chết
Chỉ có hai điều, nhà Thơ cần hơn hết
Nhìn quê hương sạch bóng nội thù
*Nhìn Việt Nam rực rỡ muôn thu
Và được chết nơi trận tiền, quê Mẹ
Trong tư cách một người không câu nệ
Hy sinh thân mình cho Tổ Quốc yêu thương..*
*Giờ đây! Giờ đây! Anh đã lên đường
Về đất Tổ, gặp những người Hùng muôn thế hệ
Chúng tôi, những chiến hữu của anh,
không thể ngăn giọt lệ*
*Tiến anh đi mà tim thắt, đoạn trường
Xin lung linh của ánh nến, nén hương
Dẫn anh đến nơi Thiên Đường hoan lạc
Không còn những đau thương bằng bạc
Vẫn trường kỳ đeo bám Kiếp Phù Sinh...*
*Một lần cuối, xin cúi chào Anh,
Vĩnh Biệt! ●*

■ Chu Tất Tiến

CHIẾC LÁ CUỐI CÙNG

(tiếp theo trang 19)

... áo đen bạc màu anh sẽ rời xa tôi cả một đại dương để tiếp tục sứ mạng linh mục mà Chúa đã mời gọi và trao phó. Ba anh em chúng tôi sẽ lại nghìn trùng xa cách để rời Xuân Thu Nhị Kỳ mới lại được nhìn thấy nhau như những áng mây ngàn đời của chuyện hợp tan tan hợp.

Thomas More Nguyễn Chí Thiện ơi, huynh trưởng của TN đã nhắn nhủ anh khá nhiều trong lần gặp gỡ cuối cùng rằng: anh ước mong nhìn thấy anh như con chiên lạc tìm về nhà. Nay anh đã được Chúa gọi về xin nhớ cầu nguyện

cho cha Phụng.

Cách đây không lâu, lại vừa nghe tin anh Kiều Duy Vĩnh cũng đã an giấc ngàn thu sau khi được đón nhận Bí Tích Thanh Tẩy.

Ba mươi năm như một giấc mơ, như một huyền thoại không bao giờ có thật. Mấy năm trước TN theo mẹ về thấp hương trước mộ “chú Phùng Cung”. Còn riêng anh, TN sẽ luôn gọi thăm Thomas More, nay anh đã mây ngàn hạc nội. Đường xưa lối cũ còn đó, người xưa biết đâu mà tìm... Lại nhớ tới lời nhạc của anh Từ Công Phụng “*Thà như chiếc que diêm, một lần lóe sáng lên thấp sáng đời nhau...*” Chỉ khác một điều, anh không là que diêm, mà là ngọn

đuốc sáng rực trong lòng mỗi người bạn yêu mến anh.

TN muốn nhắn với anh rằng... ở cõi yên vui nào đó, nếu có miếng khoai mẩu sắn, xin cũng cứ nhường cho bố già như thuở nào cùng chung nhau là ngục sĩ nhé...

*Người đã đi rồi, thành phố vắng
Hồn tôi quán trọ một chiều hoang...*

Vũ Triều Nghi

Dịp Lễ Tang Thomas More Nguyễn Chí Thiện, tháng Mười 2012

(1) *Trong lối đi mà Số Phận đã
muốn gọi anh
Rồi sau đó, như tôi, anh đau đớn và chết
không nói lời nào*

(Tòa Soạn dịch)

Sau khi nhà thơ Nguyễn Chí Thiện (NCT) qua đời, tiếp theo là những ngày cùng một số anh em tiếp tay ông bà Nguyễn Công Giân, bào huynh người quá cố lo tang lễ cho anh, một phần vì mệt, phần khác vì còn nhiều chuyện phải làm, tôi không quan tâm tới những điều thị phi chung quanh sự ra đi của anh, nhất là chuyện anh tuyên nhận niềm tin Kitô Giáo. Sáng nay (Thứ Hai, 08-10-2012) một người bạn bên Pháp chuyển cho tôi bài viết của ông Nguyễn Đăng Khoa (NDK) được ghi xuất xứ cuối bài là Garden Grove, miền nam California, Hoa Kỳ

Tôi đã tính bỏ qua, nhưng do ý kiến của vài người bạn, trong số có giáo sư Lưu Trung Khảo, cho rằng tôi cần lên tiếng vì tác giả bài viết trực tiếp đề cập tên tôi. Do đó, chẳng dặng dưng, tôi viết thư ngỏ này.

Tác giả bày tỏ những suy nghĩ của ông sau khi nghe Thông tin viên đài RFA —cô Ngọc Lan—, phỏng vấn tôi khoảng 9 giờ sáng Thứ Ba 02-10-2012. về sự ra đi của nhà thơ Nguyễn Chí Thiện Trong bài, ông Nguyễn Đăng Khoa nhắc tới tên tôi bốn lần.

Sau đây là những điểm then chốt tôi thấy cần làm sáng tỏ:

1.- Ông viết: "...ông Trần Phong Vũ được miêu tả là *người kề cận, chăm sóc nhà thơ Nguyễn Chí Thiện trong những ngày ở bệnh viện*".

Cô Ngọc Lan nói tôi là người *kề cận* nhà thơ Nguyễn Chí Thiện trong những ngày ở bệnh viện quả không sai. Nhưng nói tôi là người *chăm sóc* anh trong những ngày này thì chỉ đúng một nửa.

Thư Ngỏ

Nhân Đọc Bài Viết Của Ông Nguyễn Đăng Khoa

■ Trần Phong Vũ

Tôi rất vinh dự để xác nhận rằng những giờ phút tôi ở bên anh Thiện trong 6 ngày anh nằm điều trị tại bệnh viện là những thời khoảng quý giá, là những ân huệ trong đời tôi. Nếu ông NDK biết rõ mối thâm tình giữa tôi và anh Nguyễn Chí Thiện —mối thâm tình đã bén rễ sâu xa giữa chúng tôi trong hơn một thập niên qua,— kể từ khi anh ân cần nhờ tôi cùng GS Trần Huy Bích đọc tác phẩm Hỏa Lò của anh trong buổi ra mắt tại TT/CGVN Giáo phận Orange năm 2001, và sau đó chính anh nhận đọc cuốn Phan Văn Lợi, Người Là Ai? của tôi cùng năm, tiếp theo là tác phẩm biên khảo Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Vĩ Nhân Thời Đại cũng của tôi ở hai miền nam, bắc California, HK năm 2005 (trong vòng 5, 6 năm gần đây, mỗi tuần hơn một lần tôi đón anh ra sinh hoạt bên ngoài, như cùng anh em tham dự những cuộc hội thoại thường xuyên trên các hệ thống truyền hình. Những năm đầu trên hai đài SBTN, VHN và suốt vài năm gần đây cho đến lần cuối cùng trên đài VNA 57.3 TV ngày 24 tháng 9 năm 2012, ngót 40 tiếng đồng hồ trước khi anh vào cấp cứu

trong bệnh viện¹) hẳn ông sẽ hiểu

1 Một chi tiết khá đặc thù khác là khoảng trung tuần tháng 8-2012 vừa qua, khi nhà văn Uyên Thao, người chủ trương tù sách Tiếng Quê Hương layout xong tuyển tập thơ văn mới nhất gồm ba tác phẩm đã tuyệt bản của tôi, anh gửi cho tôi để chuyển qua Đài Loan in. Nhận được, như thường lệ tôi chuyển tiếp cho anh Nguyễn Chí Thiện đọc trước khi có sách. Nhưng thật bất ngờ. Đầu thượng tuần tháng 9 vừa qua, anh Thiện gửi lại cho tôi bài anh đọc tuyển tập, nhắn tôi gửi cho nhà văn Phạm Phú Minh để nhờ post lên Diễn Đàn Thế Kỷ. Trong nỗi bồi hồi xúc động tôi làm theo ý anh, nhân tiện gửi luôn cho anh Lã Mạnh Hùng để đưa lên mạng Đ.C.V Online và cho đăng trên nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân, tạp chí Kỷ Nguyên Mới trên DC số phát hành tháng 10-2012. Các bài trên hai tờ báo điện tử đã đến với cư dân mạng khoảng 10 ngày trước khi tác giả vào bệnh viện.

Sở dĩ tôi coi sự kiện này là điều bất ngờ và cũng khiến tôi xúc động vì đây là lần đầu tiên anh viết một bài điểm sách, mà lại là sách của tôi. Trong vòng hơn 10 năm quen thân anh, cá nhân tôi đã mời anh đọc và giới thiệu sách của tôi cũng như bạn bè quen thân tôi như nhà biên khảo Minh Võ, GS triết học Đỗ Mạnh Tri, phu nhân tiến sĩ Bùi Hạnh Nghi, nhà văn Chu Tất Tiến... trên dưới cả chục lần. Lần nào cũng vậy, anh đều nói buông không văn bản viết sẵn, do đó vết tích để lại có chăng chỉ là những mảng tường thuật vắn tắt trên những trang báo. Và đây được coi là bài điểm sách bằng văn tự đầu tiên và là bài viết cuối cùng của nhà thơ Nguyễn

được sự có mặt không thể thiếu của tôi bên cạnh anh trong những ngày anh nhập viện. Tôi hiểu anh cần tôi và chính tôi cũng rất cần anh. Có điều phải nói ngay là không phải với mục đích “*vô liêm sỉ*” như ngôn ngữ thiếu cân nhắc của ông NĐK ở đoạn sau bài viết.

Tôi không ngần ngại nói rằng, trong lúc kề cận bên anh NCT, tôi đã trao đổi, tâm tình với anh thật nhiều. Chúng tôi đã tay trong tay, nhìn sâu vào mắt nhau thật lâu để truyền thông cho nhau tín hiệu chan hòa, nồng ấm của tình bằng hữu, hiểu nhau, kính trọng nhau, yêu thương nhau như hiểu, kính trọng và yêu thương chính mình. Tôi đã gượng đùa vui trong khi vuốt tóc, lau mặt anh, nhẹ nhàng xoa bóp chân tay anh để anh quên đi những hơi thở nhọc nhằn. Tôi cũng thay anh đón tiếp những bạn bè thân sơ tới thăm anh. Trong số những người bạn này tôi phải kể đến nhà văn Phan Nhật Nam (trong 6 ngày anh NCT nằm bệnh viện, anh PNN ghé thăm không dưới 4 lần, không kể sau ngày anh trút hơi thở cuối cùng). Ngoài ra còn có BS Nguyễn Văn Quát, nhà bình luận Trần Bình Nam, giáo sư Trần Huy Bích, nhà văn Huy Trâm, cô Đỗ Thị Thuần, nhà báo Đinh Quang Anh Thái và rất nhiều bè bạn gần xa mà vì khối óc mòm mòm của một người đã bước qua ngưỡng cửa 80 tôi không nhớ hết. Đây là chưa kể tới đồng đảo những người thân quen của tôi và anh trong nguyệt san *Diễn Đàn Giáo Dân* và nhóm *Gioan Tiên Hồ*.

Chí Thiện trước khi anh đi vào chôn vò cùng lúc 7 giờ 17 phút sáng Thứ Ba 02-10-2012 nhằm ngày 17-8 năm Nhâm Thìn.

Nếu hiểu những cử chỉ ấy là *chăm sóc* thì quả thật nó nặng về tinh thần nhiều hơn là *chăm sóc* về thể lý cho một bệnh nhân. Công việc sau này tôi xin dành cho hai người bạn của nhà thơ Nguyễn Chí Thiện. Người thứ nhất là chị Diana Tăng, và người thứ hai là chị Lâm Thiên Hương từ Connecticut qua sau khi hay tin anh Thiện phải nhập viện. Chính hai chị -nhất là chị Diana Tăng- là những người đã có những *chăm sóc* đúng nghĩa đối với tác giả *Hoa Địa Ngục*.

(Để tránh ngộ nhận về bản chất trong sáng, minh bạch trong cung cách xử lý tiếp vật của nhà thơ vĩ đại, đáng mến của chúng ta, vì trách nhiệm lương tâm đối với một người bạn nghĩa thiết, những ngày tới đây tôi sẽ viết về những mối liên hệ song phẳng, sáng rõ như ban ngày của anh đối với những người khác phái mà tôi biết được.)

2.- Sau khi nhắc lại chi tiết trong bài phỏng vấn của Ngọc Lan, là: “*LM Cao Phương Kỳ, linh hướng Dẫn Đàn Giáo Dân đã tới để cử hành bí tích Thanh tẩy và xức dầu lần cuối...*”, ông Nguyễn Đăng Khoa hoài nghi đặt câu hỏi: “*Đó có thật là ước nguyện của nhà thơ NCT hay không?*” Rồi ông mỉa mai: “*Chỉ có ông Trần Phong Vũ và Chúa của ông mới biết được mà thôi. Ông nói sao thì chúng tôi nghe vậy...*”.

Chuyện ông NĐK tin hay không là quyền của ông.

Bỏ qua cái giọng phỉ báng ‘Chúa của ông’ theo nếp nghĩ đầy thành kiến của tác giả bài viết, tôi xót xa trộm nghĩ: liệu ông Khoa có hiểu rằng cách đặt câu hỏi như thế là ông gián tiếp khinh thường nhà

thơ Nguyễn Chí Thiện và hàm ý rằng việc anh tuyên nhận đức tin CG không phải là ước nguyện của người đã khuất? Muốn biết ước nguyện thật của mẫu người “*chí thiện*” ấy ra sao thì ngoài Linh mục Cao Phương Kỳ, BS Trần Văn Cảo, ông NĐK có thể kiểm chứng với Tiến sĩ Nguyễn Thanh Trang, hai chị Diana Tăng, tức chị Hạnh² và Lâm Thiên Hương, khi ông không có cơ hội ở gần nhà thơ NCT để nhận ra rằng: hiện diện trong giây phút thiêng liêng ấy, ngoài cá nhân tôi, anh chị BS Trần Văn Cảo, còn có hai người phụ nữ đã *chăm sóc* anh trong những giờ phút cuối đời và nhất là Tiến sĩ Nguyễn Thanh Trang, người mà do một định mệnh rất tình cờ, kỳ diệu, đã có mặt để chứng kiến từ đầu đến cuối lúc anh Nguyễn Chí Thiện tuyên

2 Trong bài “*Vĩnh Biệt Người Tù Lương Tâm Nguyễn Chí Thiện*” của giáo sư, nhà báo Bùi Văn Phú đề ngày 06 tháng 10 năm 2012, tôi đọc được chi tiết sau đây:

“*Có Hạnh kể đi đâu cô cũng mang tập thơ “Hoa địa ngục” để mọi người trong bệnh viện biết, nên ai cũng làm hết sức giúp anh. Sáng nay có một linh mục vào làm phép bí tích cho anh nhưng cô không nhớ tên. Lúc sau cô điện thoại, để lại trong máy lời nhắn cho tôi biết đó là cha Cao Phương Kỳ. Ước nguyện cuối đời của anh là được trở thành người Công giáo và anh đã chọn tên Thánh là Thomas More*”.

Ghi chú của TPVũ: Khi tôi hỏi chị Hạnh về họ tên chị muốn ghi trong một văn bản, chị cho hay là Diana Tăng (họ Tăng là họ phu quân của chị mà tôi đã có dịp gặp gỡ trong bệnh viện và trao đổi nhiều nhân dịp tôi chở anh chị và chị Lâm Thiên Hương ra ngoài ăn trưa). Vì tôn trọng, khi viết thư ngỏ này tôi vẫn dùng danh xưng Diana Tăng. Cho đến khi đọc chi tiết trên đây trong bài viết của tác giả Bùi Văn Phú, tôi xin phép được ghi tên quen thuộc là chị Hạnh.

xung đức tin Công Giáo. Cả ba nhân vật ngoài GHCG này đều đã nghe câu trả lời rành rẽ của anh Thiện với LM Cao Phương Kỹ khi cha đề cập tới vấn đề giáo lý. Đại ý anh nói: *“Trong tù cha Lý đã hướng dẫn con nhiều về giáo lý và Kinh Thánh Công Giáo”*. dịp này anh cũng nhắc tới cha Nguyễn Văn Vinh mà anh quen gọi là cha Chính Vinh, vị linh mục anh thường công khai bày tỏ lòng kính trọng và cảm phục về tinh thần sắt đá, bất khuất đã chết rũ tù trong trại Cồng Trời. Chi tiết này từng được người bạn tù của anh là cựu đại úy Kiều Duy Vĩnh tường thuật trong loạt bài ký sự lén gửi ra từ Hà Nội, được đăng tải trên tạp chí Thế kỷ 21 của nhà báo Phạm Phú Minh cách đây mấy năm.

Có cần nói thêm rằng khi hay tin Kiều Duy Vĩnh nhận bí tích Thanh tẩy để trở thành tín hữu Công Giáo năm ngoái, anh Nguyễn Chí Thiện đã góp với anh em ĐGD một số tiền để tặng người tù kiệt xuất họ Kiều, người đã được nhà văn Bùi Ngọc Tấn đưa vào tác phẩm *Chuyện Kể Năm 2000* của ông?

3.- Cũng do lối suy nghĩ, nhận định và xét đoán sự việc theo cảm tính, tác giả bài viết đã nêu lên câu hỏi sống sượng sau đây.

“Tại sao cứ mỗi lần có nhân vật nào có chút tên tuổi trong cộng đồng mất đi, người ta lại cố gán cho họ ‘trở lại đạo Công Giáo’ để làm gì?...”

Và ngay sau đó, ông bày tỏ quan điểm riêng hàm ngụ một lời lảng mạt:

“Tôi cho đấy là một việc làm chẳng mang lại một chút ý nghĩa gì, nếu không muốn nói là vô liêm sỉ.”

Cụm từ “vô liêm sỉ” ông phát ngôn bâng quơ, nhưng ai cũng hiểu là ông muốn gán ghép cho những tín hữu Công Giáo, trong đó có cá nhân tôi. Với sự công bằng và sòng phẳng, tôi xin trả lại lời lảng mạt này cho tác giả bài viết.

Khi nêu lên câu hỏi và những lời miệt thị trên đây, không hiểu tác giả nghĩ thế nào về trường hợp BS Đặng Văn Sung, giáo sư triết học Trần Bích Lan tức nhà thơ Nguyên Sa cách nay trên một thập niên, nhà thơ Bằng Bá Lân cuối thế kỷ trước (chính xác là năm 1988) và gần đây là nhà thơ Hà Thượng Nhân Phạm Xuân Ninh? Những khuôn mặt tên tuổi trên chính trường, trong văn học này đã nhận bí tích Thanh tẩy để trở thành Kitô hữu ra sao rất nhiều người đã rõ. Vì thế tôi không cần phải nhắc lại.

(Xin nói nhỏ với ông NĐK là chính bà quả phụ nhà thơ Nguyên Sa Trần Bích Lan khuê danh Trịnh Thúy Nga—nguyên GS hiệu trưởng trường Văn Học ở Sài Gòn, nơi đào tạo hàng ngàn học sinh dọn thi tú tài II trước tháng tư năm 75— cũng mới trở thành tín đồ Công Giáo mấy năm gần đây).

Liệu tôi có cần phải nhắc tới trường hợp nguyên thủ tướng VNCH Nguyễn Bá Cẩn, cựu tướng Nguyễn Khắc Bình (bắc California, HK), giáo sư Vũ Quốc Thúc (Pháp), những người đã công khai tuyên xưng đức tin Công giáo giữa lúc đang khoẻ mạnh, tinh thần minh mẫn và đang sinh hoạt giữa chúng ta? Riêng ông Nguyễn Bá Cẩn mới qua đời trong năm qua sau rất nhiều năm tin nhận Đấng Cứu Thế.

Nếu cần thêm chứng liệu, ông Khoa cũng có thể tìm gặp nhà văn

kiêm giáo sư, khoa học gia Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh để tìm hiểu về những chuyển đổi quan trọng gần đây trong đời sống tâm linh của nhân vật danh tiếng này.

Theo dõi thời sự trong nước vài tháng qua, hẳn ông cũng không thể không nhận được tin những bạn trẻ thuộc hàng ngũ đối kháng chế độ Hà Nội như các cô Huỳnh Thục Vy, Hoàng Vy, Trịnh Kim Tiến đã can đảm và công khai tìm về với đạo Công Giáo. Nếu cần kể thêm xin được nhắc tới nữ LS Lê Thị Công Nhân, người tuyên bố đã đọc hết bộ Kinh Thánh Tân & Cựu Ước trong mấy năm ngồi tù CS để trở thành tín hữu Tin Lành và Blogger Tạ Phong Tần, xuất thân đại úy Công an CS cũng đã được rửa tội ở nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà nhiều năm trước. Tôi dùng từ ‘can đảm’ gán cho những người trẻ tìm về với đức tin Thiên Chúa Giáo tại quốc nội vì họ đã dám lội ngược dòng. Giữa một xã hội vô luân, vô thần, tôn giáo bị truy diệt, bách hại vậy mà họ đã liều mình vượt lên tất cả để biểu tỏ niềm tin nơi Thiên Chúa. Tôi nói ‘công khai’ vì tất cả những ai theo dõi tin tức trong nước đều đọc được những bản tin tường thuật nghi lễ rửa tội kèm theo hình ảnh cụ thể về những biến cố này.

Vì giới hạn của một Thư Ngỏ tôi chưa nói tới trường hợp ngài Bảo Đại, vị Hoàng Đế cuối cùng của triều Nguyễn đã tìm về với GH Công Giáo ra sao cũng như rất nhiều học giả danh tiếng ngoài đời như Sảng Đình Nguyễn Hy Thích³,

3 Khi là LM ngài có tên là J. M Nguyễn Văn Thích. Trong một tác phẩm do GS Đoàn Khoách, một môn sinh ngoài CG của cha hiện định cư ở San Diego thực hiện, bên dưới nhan sách Sảng Đình

NHÀ HÀNG

Restaurant

\$1.99

Chuyên Về

- 1. CƠM GÀ CHIÊN 1/2 CON SPECIAL \$3.95**
1/2 Cornish Game hen with Fried Rice
- 2. CƠM TẮM BÌ SƯỜN TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Broken Rice with BBQ Pork & Egg
- 3. CƠM BÒ STEAK TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Steam Rice with Beef Steak & Egg
- 4. CƠM TÔM KHO TÀU \$3.50**
Large Prawn with Rice
- 5. HỦ TIẾU NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Rice Noodle Soup
- 6. MÌ NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Egg Nood Soup
- 7. PHỞ ĐẶC BIỆT \$2.75**

7971 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683
(714) 893 - 8364 or
(714) 8 YÊU ĐỜI

12035 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636 - 3426 or
(714) NÊN ĐI ĂN

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ **TRẦN ĐỨC HIẾU** Dược Sĩ **TRẦN LƯU THỊ ÁI**

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆN VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - ẨM CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

Bửu Dưỡng, gần đây nhất là Bác sĩ Nguyễn Viết Chung mà sau khi vào đạo đã trở thành những Linh Mục danh tiếng, đạo đức, thánh thiện. Hai LM Nguyễn Hy Thích, Bửu Dưỡng đã qua đời, riêng cha Chung, một mục tử ở lứa tuổi trung niên hiện đang lăn lộn bên những nạn nhân phong cùi ở miền Cao nguyên, ngay giữa lòng chế độ cộng sản hôm nay.

4.- Trong đoạn kế tiếp, tác giả viết:

“Cũng nên nhắc một chút về đạo Thiên Chúa được mấy ngài làm nghề đánh cá học trò của một ông thợ mộc, truyền lại cho đời sau với những dụ ngôn là dùng lưới đi bắt cá về cho Thiên Chúa. (Ý nói đi mở mang nước Chúa). Cá bị giăng lưới bắt về chứ có con cá nào vui về tự nguyện chui vào lưới đâu. Chẳng có con cá nào muốn được

Thi Tập ghi là của J.M Thích. Sách được ấn hành tại California, HK năm 2001. Ngày 03 tháng 8 năm ấy GS Khoách đề tặng tôi một cuốn và đích danh mời tôi đọc và giới thiệu thi tập này tại TTCGVN Giáo phận Orange một thời gian sau đó. Cố LM J.M Thích xuất thân trong một gia đình quý tộc nhiều đời thẩm nhàn Khổng giáo. Thân phụ là cụ Tiểu Cao Nguyễn Văn Mại, đậu phó bảng hai khoa 1885-1889 và làm quan trong triều cùng thời với cụ Ngô Đình Khả. Cha đã lia bỏ gia đình nhập đạo Công giáo rồi đi tu làm LM. Thuở sinh thời cha Thích được nhiều người mộ mến về lòng bác ái và nếp sống đạm bạc theo gương Chúa Giêsu của cha. Phát biểu trong buổi ra mắt Sáng Đình Thi Tập hôm ấy, tôi đã được nghe một hậu duệ của cha kể rằng: mỗi lần lãnh lương ở Đại Học Huế trên đường đạp xe về nhà xứ, cha phân phát hầu hết số tiền lương của ngài cho những gia đình nghèo không phân biệt tôn giáo. Khi qua đời, tài sản của ngài được nhà xứ trao cho thân nhân, ngoài vài bộ quần áo, chỉ có cây thánh giá và mấy bộ sách cũ. Hai chữ J.M trước tên gọi là chữ viết tắt tên thánh Giuse và Maria của cha.

theo về với đạo Thiên Chúa hết”

Tạm gác ra một bên cái ý tưởng mỉa mai, ngạo mạn hàm ngụ đằng sau ngôn từ, chữ nghĩa và cách viết lung củng của tác giả, chỉ xét riêng sự hiểu biết về “dụ ngôn” của đương sự, người đọc không khỏi ngao ngán. Ông không hiểu rằng phần đông trong số 12 môn đồ tiên khởi của Chúa Kitô đều là những người xuất thân hành nghề lưới cá. Đây là lý do Ngài lấy chuyện lưới cá để ám chỉ một sứ vụ cao cả hơn của các ông. Sứ vụ đó là rao giảng Tin Mừng Nước Trời cho muôn dân. Những người chậm hiểu nhất cũng nhận ra. Vì hiểu sai –hoặc cố tình hiểu sai– nên ông mới hồ đồ cho rằng Chúa sai các môn đệ “giăng lưới để bắt cá về cho Thiên Chúa”. (!!!)

Chưa hết. Sự hồ đã đạt tới mức khó hiểu khi ông viết tiếp:

“Cá bị giăng lưới bắt về chứ có con cá nào vui về tự nguyện chui vào lưới đâu. Chẳng có con cá nào muốn được theo về với đạo Thiên Chúa hết”

Đến mức này thì thú thật với ông NĐK, tôi không biết nói gì hơn nữa!

5.- Trước khi kết thúc bài viết, ông NĐK viết:

“Đối với ông Trần Phong Vũ, một trí thức Công Giáo, tôi hơi buồn nhưng không ngạc nhiên. Dù là trí thức nhưng ông cũng không vượt qua được cái bản chất cố hữu của người tín đồ thuần thành Thiên Chúa Giáo. Ông đã được đào tạo như vậy nên phải hành xử như vậy thôi”.

Ông NĐK buồn, đó là quyền của ông.

Ngôn từ, chữ nghĩa bề ngoài mang vẻ hiền lành, thiện chí, nhưng hàm ngụ bên trong đầy mật đắng, ẩn giấu một thái độ trịch thượng, mỉa mai, miệt thị!

Xin thưa với ông Khoa, tôi không xứng đáng và cũng chưa bao giờ tự nhận mình “là một trí thức Công Giáo” khi nghĩ tới những tên tuổi lớn trong GH tôi như Trương Vĩnh Ký, Nguyễn Trường Tộ, Hàn Mặc Tử thế kỷ trước và những khuôn mặt đáng trân trọng hôm nay, trong số có những người bạn mới trong đức tin của tôi, đã khuất như hai cha Thích, Bửu Dưỡng, BS Đặng Văn Sung, giáo sư, thi sĩ Nguyễn Sa Trần Bích Lan, các nhà thơ Bằng Bá Lân, Hà Thượng Nhân..., hay vẫn còn hiện diện giữa chúng ta như GS Vũ Quốc Thúc, GS Trịnh Thúy Nga, phu nhân cố thi sĩ Nguyễn Sa Trần Bích Lan, GS khoa học gia Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh... mà tôi có dịp đề cập trong đoạn trên.

(Tuồng cần mở dấu ngoặc ở đây để nói lên một chút quan điểm của riêng tôi về vấn đề tôn giáo, nói chung. Đối với tôi, bất cứ tôn giáo nào có cùng đích là đặt trọn niềm tin nơi một Thượng Đế mà người bình dân VN gọi là ÔNG TRỜI để trong những ngày sống hữu hạn biết hướng về sự thiện, cố gắng sống chan hòa, tử tế, khoan dung, yêu thương con người... đều rất đáng trân trọng. Vì quan niệm như vậy nên khi còn ở trong nước cũng như ở đây, tôi có khá đông bạn bè ngoài Công Giáo, trong số có không ít những người bạn thân thiết, gặp gỡ thường xuyên như các GS Lưu Trung Khảo, Nguyễn Đình Cường, Phạm Quân Hồng, Nguyễn Ngọc Kỳ, Phạm Cao Dương, TS Lê Minh Nguyễn, các

GS Bùi Mỹ Dương, Nguyễn Thị Hiếu và người bạn đời của chị (anh Nghiêm Xuân Khuyến). Nếu cần nói thêm, tôi có thể kể tới những anh em cùng làm chung với tôi ở đài Phát thanh Sài Gòn, nhật báo Sóng Thần trước 75 hiện có mặt tại Mỹ như Lê Phú Nhuận, Tiến Sơn, Lê Thiệp, Nguyễn Duy Đăng, Nguyễn Sỹ Hưng, Lý Đại Nguyên đặc biệt là Uyên Thao, người bạn tâm giao hiện cùng tôi đang trực tiếp lo tù sách Tiếng Quê Hương.

Quan điểm về tôn giáo sau đây của Đức Đạt La Lạt Ma là một quan điểm tuyệt vời, rất đáng trân trọng. Được biết, khi ông Leonardo Boff, thần học gia Ba Tây hỏi ngài: “*Thưa ngài, theo quan điểm của ngài thì tôn giáo nào tốt nhất?*”, không một giây suy nghĩ, Đức ĐLLM trả lời: “*Tôn giáo tốt nhất là tôn giáo đưa ta đến gần Đấng Tối Cao nhất; là tôn giáo biến ta thành con người tốt hơn*”, Lời vị đại sư làm sáng tỏ một điều: đó là con người có lý do và có quyền được chọn cho mình một tôn giáo. Đồng thời nó cũng đặt ra một giới hạn là không ai có tư cách hay có quyền áp đặt một người theo một tôn giáo mà đương sự không muốn. Ai vi phạm điều này thì đúng là kẻ “*vô liêm sỉ*” như lời lên án của ông NĐK).

Đọc kỹ lại bài viết của ông NĐK, với thiện chí và thiện ý, tôi cố tin là ông làm. Mà với người làm thì không đáng trách. Trên

thập giá, trước khi trút hơi thở cuối cùng, Đấng chết cho nhân loại đã cầu khẩn cùng Thiên Chúa Cha: “*Lạy Cha! Xin tha tội cho chúng vì chúng làm chẳng biết*”.

Tự xét, tôi sẽ còn phải tiếp tục sống và hành sự niềm tin Công Giáo của tôi nhiều hơn nữa, phải biết sống chan hòa, biết bao dung và sống chân thật nhiều hơn nữa để xứng đáng với điều ông NĐK gán cho: “*là một tín đồ thuần thành Thiên Chúa Giáo*” – dĩ nhiên không mang ý nghĩa đấng đót mà ông hàm ngụ-, để đến cuối cuộc đời được thanh thân ra đi như nhà thơ Nguyễn Chí Thiện. Điều tâm nguyện tha thiết của tôi là mong ông đọc và suy nghĩ thật kỹ những gì tôi viết trong thư ngỏ này để trả lại cho đồng đạo của tôi những gì “*thật sự*” là của chúng tôi, của tôn giáo chúng tôi, chứ đừng cố chấp với những luận cứ hàm hồ, võ đoán theo cảm tính gói ghém trong bài viết của ông.

Lá thư không niêm này được viết trong tâm tình một công dân Việt Nam có tín ngưỡng Công Giáo luôn cố gắng dần bước trên con đường hoàn thiện, biết tôn trọng Sự Thật và mong Sự Thật được tỏa sáng trong đời, đặc biệt trên Quê hương chúng ta.

Tôi chưa hề quen biết ông Nguyễn Đăng Khoa, nhưng trong thâm tâm, tôi mong được gặp gỡ và trao đổi trực tiếp với ông để

tránh những ngộ nhận không cần thiết. Cũng trong tinh thần ấy, tôi tán đồng đề nghị của người bạn trẻ Hồn Nhiên gửi ra trên NET về một cuộc nói chuyện thẳng thắn, diện đối diện với những vị còn hoài nghi về con người, cuộc đời và nhân cách cố Ngục sĩ Nguyễn Chí Thiện, sau khi anh đã vĩnh viễn ra khỏi thế gian.●

Trân trọng,

Trần Phong Vũ

Nam CA, ngày 08-10-2012
(Chỉnh lại lần chót tối 11-10-12)

Ghi chú: *Thư Ngỏ này, trước hết, được gửi tới Ban Giám Đốc bốn nhật báo lớn ở nam California: Người Việt, Sài Gòn Nhỏ, Viễn Đông, Việt Báo (thứ tự này được ghi theo mẫu tự đầu) Thứ Năm 11-10-2012, ngày an vị Di Cốt nhà thơ Thomas More Nguyễn Chí Thiện tại Vườn Tưởng Niệm (Memorial Garden) Nhà thờ Chánh Tòa Giáo Phận Orange (Christ Cathedral) – tên cũ là Cristal Cathedral tức Nhà Thờ Kiếng, tọa lạc tại số 12141 Lewis, Garden Grove, CA 92840. Người viết mong mọi tiếng nói bộc trực này được phổ biến rộng rãi. Tuy nhiên, chúng tôi tuyệt đối tôn trọng sự lựa chọn đăng hay không đăng của quý vị.*

Nội cuối tuần này, chúng tôi sẽ gửi lên các diễn đàn trên NET. – TPVũ.

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Nhà Thơ Nguyễn Chí Thiện

Gia Nhập Công Giáo

■ *Le Thiên*

Sáng ngày 14/10/2012, vào SDCVOnline, đọc Thư ngỏ của nhà văn Trần Phong Vũ “*Nhân đọc bài viết của ông Nguyễn Đăng Khoa,*” tôi xin có vài chia sẻ sau đây.

Theo Giáo lý Công giáo (GLCG) số 1253, Bí tích Thánh tẩy (tức Bí tích Rửa tội) là “*bí tích đức tin... Đức tin cần có để được rửa tội chưa phải là đức tin hoàn hảo và trưởng thành, nhưng là một khởi đầu cần được phát triển. Hội Thánh hỏi người dự tòng hay người đỡ đầu: “Con xin gì cùng Hội Thánh Chúa?” Và họ trả lời: “Con xin đức tin.”*”

Như vậy rõ ràng việc xin gia nhập đạo Chúa đối với người trưởng thành là một sự *tự nguyện xuất phát ý chí tự do của con người*. Tất cả những người trưởng thành lãnh nhận Bí tích Rửa tội mà nhà văn Trần Phong Vũ đã nêu danh tánh đều là những người ý thức về sự tự do và quyền lựa chọn của mình. Có vị gia nhập Công giáo ở tuổi thanh niên như linh mục Nguyễn Hy Thích, Im Bửu Dưỡng. Im Nguyễn Việt Chung; có vị cao tuổi hơn như tướng Nguyễn Khắc Bình, Gs Nguyễn Xuân Vinh, Gs Vũ Quốc Thúc, cựu Thủ tướng Nguyễn Bá Cẩn, nhà thơ Hà Thượng Nhân vân vân. Riêng những người trẻ trong nước đang

can đảm đấu tranh cho nhân quyền, dân quyền và quyền lên tiếng bảo vệ nhân quyền và chủ quyền quốc gia như Tạ Phong Trần, Hoàng Vi, Huỳnh Thục Vy, Trịnh Kim Tiên... chúng tôi đã có bài giới thiệu cách đây không lâu.

“*Người trộm lành*”

Người tín hữu Công giáo đều đọc và nhớ câu chuyện “*người trộm lành*” trong sách Tin Mừng. Cùng bị đóng đinh với Chúa Giêsu là hai kẻ gian phi. Một người buông lời nhục mạ, thách thức Chúa Giêsu, trong khi người thứ hai nhìn nhận mình là kẻ tội lỗi. Anh thứ hai không đồng ý với thái độ hồ đồ thách thức của anh thứ nhất, nên trách: “*Cả Thiên Chúa, mày cũng không biết sợ! Chúng ta chịu như thế này là đích đáng, vì xứng với việc đã làm. Chứ ông này [Chúa Giêsu] đâu có làm gì trái!*” Rồi anh thứ hai thưa với Đức Giêsu: “*Lạy Đức Giêsu, khi vào uớc của Ngài, xin Ngài nhớ đến tôi!*” Chúa đáp lời anh: “*Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng*” (Lc 23, 39-43).

Một kẻ gian phi chỉ một lời thống hối vào giờ cuối đời đã được Chúa khoan dung tha thứ và đón nhận!

Tay giang hồ trở thành Thánh tử đạo

Lịch sử đạo Công giáo tại Việt Nam cũng đã chứng kiến ơn hồi cải hi hữu của một tay giang hồ: Thánh Phaolô Hạnh, một trong số 117 Thánh Tử đạo Việt Nam.

Hạnh sinh tại Tân Triều, tỉnh Biên Hòa khoảng năm 1827. Lớn lên, Hạnh cùng hai người anh đến Chợ Quán, Sài Gòn để buôn bán. Dư luận đồn đại nhiều điều xấu về anh. Chẳng hạn, trong làm ăn buôn bán, anh gần gũi với những tay chuyên lường gạt, bắt chẹt những người cô thế cô thân yếu thế. Hình như có thời anh đã từng cầm đầu một băng cướp.

Một lần kia, chứng kiến một thiếu phụ nghèo khổ bị bọn đàn em bóc lột không thương tiếc, anh Hạnh không thể cầm lòng bèn ra uy “đàn anh” can thiệp, buộc chúng phải trả lại tài sản đã cướp giật cho nạn nhân, dù anh biết trước cách hành xử hào hiệp của mình sẽ mang lại hậu quả không lường theo luật giang hồ.

Quả nhiên, đám du đảng tố cáo Hạnh là người theo đạo “*Gia tô*” (đạo Kitô), và vu khống anh làm tay sai cho thực dân Pháp. Tại nơi pháp đình cũng như trước mặt các quan, anh Hạnh dứt khoát không nhận mình làm tay sai cho Pháp, nhưng lại tự nhận mình là Kitô hữu dù anh chưa hẳn là người Công giáo. Người ta đánh đòn và tra tấn anh một cách dã man, buộc anh đừng nhận mình là Công giáo, nhưng vẫn không lay chuyển được anh. Trong khi ấy gương can đảm chịu chết vì đạo của nhiều bạn tù càng cảm hóa anh Hạnh khiến anh tự nguyện đón nhận ơn Bí tích Rửa tội ngay trong tù. Anh khẳng

khái tuyên xưng: “*Tôi là Kitô hữu, không bao giờ tôi chối đạo*”.

Ngày 28.05.1859, anh Phaolô Hạnh bị trầm quyết tại Chí Hòa khi vừa tròn 32 tuổi. Hơn một thế kỷ sau, ngày 19/6/1988, Giáo Hội long trọng tuyên phong Phaolô Hạnh là Thánh trong 117 Thánh Tử đạo Việt Nam.

Sử gia Rodriguez so sánh cuộc đời thánh Phaolô Hạnh với cuộc đời “**CÁNH HOA TÍM NGÁT HƯƠNG**”: (Martyrologio Oriental Tr. 253-255)

“Có những hoa tím mọc dại bên đường, cho đến ngày có khách bộ hành đi ngang dẫm nát, nó mới tỏa hương thơm. Phaolô Hạnh quả là bông hoa bị che khuất bên vệ đường Giáo Hội, cho đến khi bị vò nát trong cuộc bách hại, mới tỏa ra hương thơm ngát khiến chúng ta phải lâng lâng ngây ngất”.

GLCG số 1258 nêu rõ: “*Hội Thánh luôn xác tín rằng những người chịu chết vì đức tin mà trước đó chưa được rửa tội, thì coi như đã được thanh tẩy, vì đã chết cho Đức Kitô và với Đức Kitô. Dù không là bí tích, rửa tội bằng máu, cũng như ước muốn được rửa tội, vẫn mang lại hiệu quả của bí tích Thánh Tẩy.*”

Như vậy, giả sử Thánh Phaolô Hạnh chưa nhận lãnh Bí tích Thánh Tẩy mà đã sẵn sàng đổ máu vì đạo, thì việc phong thánh cho ngài cũng xứng hợp thôi.

Ta thấy một kẻ gian phi được Chúa chấp nhận cùng vào Nước Trời với Chúa, và một tay gian hùng được Giáo Hội tôn vinh là thánh đồng hàng với bao nhiêu giám mục, linh mục, tu sĩ, thầy giảng và giáo dân đạo đức thánh

thiện, thì việc hoán cải của bất cứ thành phần nào trong xã hội cũng là điều bình thường đối với Thiên Chúa và cả dưới mắt đức tin của người Kitô hữu.

Nhân đây, xin mạo muội ghi nhận đôi nét về ơn trở lại của 2 người Việt Nam vào đầu thế kỷ 21 này để bổ sung vào danh sách những vị đã gia nhập Công giáo mà nhà văn Trần Phong Vũ nêu danh tánh trong Thư ngỏ của ông.

Ông Ngô Khắc Tĩnh, cựu Tổng trưởng Giáo Dục VNCH

Theo nhân chứng Nguyễn Phúc Hậu (năm nay 80 tuổi), người đã nhiều năm phụ trách Lớp Giáo lý Dự tòng tại Nhà thờ Saint Maria Goretti ở San Jose thì vào khoảng năm 2004 (không nhớ chính xác), cựu Bộ trưởng Ngô Khắc Tĩnh khi nằm bệnh viện và di chuyển bằng xe lăn đã xin gia nhập đạo Công giáo. Đây không phải là ước muốn bất chợt của cụ Tĩnh, mà là một ước nguyện đã từng được cụ cuu mang từ thuở mài đũng quần ở trường Trung học Công giáo Thiên Hựu (Providence), Huế, thời thập niên 1940.

Vào ngày nhận Bí tích rửa tội, cụ Ngô Khắc Tĩnh nhờ y tá đẩy xe lăn từ giường bệnh tới nguyện đường trong Bệnh viện thật sớm và cụ một mình âm thầm cầu nguyện hàng giờ trước khi nghi thức Rửa tội bắt đầu. Đến năm 12/11/2005, Cụ Ngô Khắc Tĩnh lìa đời.

Người ta đọc thấy trong phân ưu với cụ của một số cựu học sinh đồng trường Thiên Hựu (Providence) lời “*cầu nguyện cho hương hồn bạn được sớm về Nước Chúa.*” Bản phân ưu cũng cho biết “*Lễ tại Nhà Thờ St Patrick 389 E*

Santa Clara St. San Jose.” Nhưng chẳng hiểu sao không thấy tên thánh của cụ Ngô Khắc Tĩnh trên bản phân ưu. (Xin xem đính kèm ở cuối bài này). Dù sao, bản phân ưu đã xác nhận cụ Ngô Khắc Tĩnh là Công giáo.

Riêng chi tiết những ngày tang lễ Cụ Tĩnh, ông Nguyễn Phúc Hậu nói ông không rõ vì lúc bấy giờ ông cũng đang lâm bệnh. Ông Hậu cùng gia đình hiện vẫn định cư tại San Jose, California.

Nhạc sĩ tài danh Lê Mộ Dung Bảo

Người Việt Nam sinh trưởng trong nước trước năm 1975, từ già tới trẻ, hầu như không ai không nghe danh nhạc sĩ tài hoa Lê Mộ Dung Bảo (1923-2007) với những bản nhạc bất hủ của ông cùng nhà xuất bản nhạc Tinh Hoa & Tinh Hoa Miền Nam lừng danh trước năm 1975 mà ông là linh hồn.

Vào một ngày khoảng năm 2005, Ông Nguyễn Phúc Hậu đón nhận một cụ bô lão quắc thước xin vào học Lớp Giáo lý Dự tòng. Đến ngày chuẩn bị lễ ban Bí tích Thánh Tẩy, theo gợi ý của Nguyễn Phúc Hậu, cụ nhạc sĩ Lê Mộ Dung Bảo đã cùng người bạn Đinh Phúc, kẻ viết lời, người soạn nhạc, công hiến bản “*Tân Tông Ca.*” Bản *Tân Tông Ca* lập tức được nhạc sĩ Hải Triều hòa âm và điều khiển hợp xướng, nghe rất thánh thiêng và có sức tác động linh đạo mạnh mẽ.

Thời gian dài sau đó, ông Nguyễn Phúc Hậu không còn dịp liên lạc với cụ Lê Mộ Dung Bảo, cho đến ngày 08/10/2007, đọc báo, nghe đài, mới hay tin Nhạc sĩ Lê Mộ Dung Bảo vừa từ trần do đột quy. Ông Hậu cũng không có cơ may

đi chào biệt cụ Bảo lần cuối, nên không rõ tang lễ của cụ được gia đình tổ chức thế nào.

Thomas More Nguyễn Chí Thiện

Trường hợp nhà thơ Nguyễn Chí Thiện cũng na ná như vậy. Nếu ông đã bày tỏ khát vọng gia nhập đạo Công giáo và giả sử ông vĩnh viễn ra đi khi chưa kịp nhận lãnh Bí tích Rửa tội, ông vẫn được nhìn nhận là thành phần của Hội Thánh và là con cái Chúa vì đã có lòng *ước ao* gia nhập vào hàng ngũ con cái Chúa.

Qua những ơn trở lại điển hình trên và căn cứ vào lời dạy của GLHT Công giáo, chúng tôi tin chắc nhà thơ Nguyễn Chí Thiện trước khi lìa đời đã tự do nói lên nguyện vọng gia nhập Công giáo khi đang nằm bệnh viện. Điều không ai ngờ là nhà thơ đã ra đi đột ngột.

Tin chắc cả linh mục Cao Phương Kỷ lẫn nhà văn Trần Phong Vũ, Bs Trần Văn Cảo hay bất cứ người Công giáo nào, chẳng ai làm cái chuyện lén lút trẻ con “để cải đạo” cho ông Nguyễn Chí Thiện! Các vị đều am hiểu lẽ đạo lẽ đời tường tận chín chắn. Các vị thông hiểu và tuân giữ luật Hội Thánh về quyền tự do thừa “*Xin đức tin*” của một người bày tỏ ước vọng gia nhập Công giáo. Sự bày tỏ ước muốn gia nhập Công giáo của nhà thơ Nguyễn Chí Thiện chắc chắn đã xảy ra vào một lúc nào đó mà nhà văn Trần Phong Vũ, bạn thân của ông đã được ông tiết lộ để ông Vũ kịp thời mời linh mục Cao Phương Kỷ đến.

Đọc bài viết của Nguyễn Đăng Khoa, tôi cho rằng *có thể* ông ta cố tình xuyên tạc, không phải chỉ

để đánh phá, triệt hạ uy tín một vài nhân vật Công giáo, mà còn nhằm bôi nhọ và kết án chính đạo Công giáo. Tuy nhiên, nói như nhà văn Trần Phong Vũ, *cũng có thể* Nguyễn Đăng Khoa làm do không hiểu gì về Công giáo. Vì vậy cùng với nhà văn Trần Phong Vũ, chúng ta lặp lại lời Đức Giêsu trên Thập giá: “*Lạy Cha! Xin tha tội cho họ vì họ lầm, không biết.*”

Chúng tôi đã có dịp tiếp xúc với nhà thơ Nguyễn Chí Thiện. Ông Thiện thâm trầm, ít nói, nhưng vẫn giữ phong cách hài hước nhẹ nhàng tế nhị.

Nhà báo Mặc Giao – Lê Thiên – “Ngục sĩ” Nguyễn Chí Thiện

Lần đầu gặp nhau, chúng tôi tự giới thiệu tên cho nhau. Ông Thiện cười xuề xòa:

- *Bác nhẹ hơn tôi đấy!*
- *Vâng! Tôi nhỏ con, làm sao so với cụ!*” Tôi đáp.

Ông Thiện lại cười:

- *Tớ trùng tên với bác, nhưng mà nặng!*” Ý ông Thiện muốn nói ông là “*Thiên nặng*”

Thiện!”

Rồi ông Thiện lại bảo:

- *Chưa là Dân Trời (Lê Thiên) như bác, chưa “thiện” nổi, mạo nhận mình là “Thiện” đấy thôi.*

- *Tôi hồn hơn cụ nhiều, dám mạo nhận mình là dân Trời, nên Trời đọa!*”

Ông Thiện nắm tay tôi:

- *Thế thì chúng mình cùng hướng Thiện để hướng Thiên nhé!*

Vui đùa là vui đùa! Tôi không có ý cường điệu hay phóng đại một giai thoại “vô thưởng vô phạt” giữa chúng tôi theo cảm nhận chủ

quan của mình.

Nhưng bây giờ, sau khi Nguyễn Chí Thiện “*quy tiên*”, những lời vui đùa của nhà thơ lại văng vẳng bên tai tôi làm tôi xúc động bồi hồi: “*Chưa là dân trời, chưa thiện*” hay “*hướng thiện để hướng thiên!*” Tôi tự thầm hỏi: Phải

chăng nhà thơ đã bộc lộ ý tưởng tìm tới Thiên Chúa?

Nhà thơ Nguyễn Chí Thiện ra đi, nhưng “*ngục sĩ*” Chí Thiện sống mãi trong lòng người Việt quốc gia chân chính yêu Tổ quốc, yêu Dân tộc, chống bè lũ bán nước, cái bè lũ mà ông Nguyễn Chí Thiện đã nhận rõ chân tướng từ khi ông hãy còn rất trẻ, sống “*giữa lòng địch*,” nằm trong bàn tay gian ác của họ.

Từng bài thơ, từng câu thơ trong tập thơ HOA ĐỊA NGỤC

của ông đều nhắm thẳng vào đầu địch mà bắn! Quân thù căm giận ông! Cầm tù ông 27 năm, hành hạ bức bách ông, quyết hại ông bằng mọi cách có thể, họ vẫn chưa thỏa nổi căm hận đè nặng họ. Nhưng rồi họ đã chẳng làm gì được ông!

Ý CHÍ VÀ TINH THẦN
NGUYỄN CHÍ THIỆN bất diệt!

Trong niềm nhớ thương, quý mến và trân trọng người “ngục sĩ” can trường, chúng ta thành tâm cầu cho linh hồn **Thomas More Nguyễn Chí Thiện** sớm hưởng vinh quang muôn đời. Bên cạnh đó, chúng ta không quên tiếp nối công việc của ông “*phơi bày cho thế giới thấy niềm đau đớn khôn cùng của cả một dân tộc đang bị áp chế và đầy đọa!*” qua việc nghiên ngẫm và quảng bá rộng rãi tập thơ HOA ĐỊA NGỤC – “*một tập thơ mang đầy máu và nước mắt – phản ánh một thế-giới trong đó con người Việt Nam, vốn hiền lành là thế, đã vì một ý-thức-hệ ngoại-lai biến thành con vật với chính đồng-loại, đồng-bào.*” (Lời Nhà Xuất Bản Miền Đông Hoa Kỳ).●

1 Trích bản dịch thư của nhà thơ Nguyễn Chí Thiện gửi ra bên ngoài năm 1979, viết bằng tiếng Pháp.

Phụ đính:

PHÂN ƯU

**Chúng tôi cựu học sinh Trung Học Thiên Hựu Huế
thời thập niên 40
Vô cùng xúc động được tin buồn người bạn già**

Ngô Khắc Tĩnh

Vừa mãn phần ngày Thứ Bảy 12 tháng 11 năm 2005
Nhằm ngày 11 tháng Mười năm Ất Dậu

Tại San Jose – Bắc California

Hưởng Thọ 83 tuổi

Chúng tôi xin chân thành chia buồn cùng tang quyến

Và cầu nguyện cho hương hồn Bạn được sớm về Nước Chúa

Tang Lễ được cử hành tại Oak Hill Funeral Home,

300 Curtner Avenue, San Jose

Giờ thăm viếng: Ngày 17 từ 3:00 pm, Ngày 18 từ 9:00 am
Ngày 19 lúc 8:30 am: Lễ tại **Nhà Thờ St Patrick**

389 E Santa Clara St. San Jose

Hoả táng lúc 10:30 cùng ngày tại Oak Hill Funeral Home

ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hà Học Tập, Lê Văn Lâm, Ngô Trọng Anh

TÔI NGỘ RA

NGUYỄN CHÍ THIỆN

Thật ngỡ ngàng khi viết viếng ông
hạt mưa phùn rải lên một đường thơ giông bão
ông vừa ra đi, không phải !
từ hơn nửa thế kỷ ông đã bị treo lên
những nhát đinh chí mạng “*tôi biết nó*”
“*ngờ cớ sao rục rờ ... giáo giờ đã lên đường*”
là chấp nhận cú dứt điểm nát mạn sườn

“*mi ngủ với ai mà là cha già của họ*”
đến đây thì cả ngục đổ lồng lên
bạn âm binh vẫn lai rai ném đá “*tên ăn cắp*”
cách đây hai ngàn năm có người cũng bị treo
cho một mùa cứu rỗi
tôi ngộ ra ông và thông điệp
mùa giải phóng đã gần !
sẽ có một ngôi đền ...

■ **Văn Quảng**

ngày 4-10-2012

Thác Là Thử-Phách

Để thay lời từ biệt anh Nguyễn Chí Thiện

■ Phạm Minh-Tâm

Kính anh

Ngay vừa khi được tin anh ra đi, tôi thật đã bàng-hoàng và cảm thấy hụt-hẫng. Bàng-hoàng vì theo phản-ứng tự-nhiên của tâm-lý sinh ly tử biệt và hụt-hẫng vì mới chỉ kịp nghĩ rằng thế là bỗng chốc bị mất đi một người bạn trong nghĩa tình đồng thanh khí mà không còn hy-vọng gì gặp lại nhau lần nào nữa trong đời. Rồi từ trong tâm-trạng ấy, những hồi-ức về anh cứ dần dần hiển-hiện.

Có thể nói tôi được biết anh, quý và trọng anh cũng đã cách đây vừa tròn một phần tư thế-kỷ, cho dù non nửa thời gian đầu chỉ là văn kỳ thanh thời. Mãi tới cuối năm 1996, trong lần đầu tiên anh sang thăm Úc-châu thì mới được kiến kỳ hình. Rồi có lẽ vì cái duyên văn nợ bút, hay nói đúng hơn là những đồng cảm trong tâm-thức Việt-Nam đã nối kết nên tình bạn như bấy lâu nay, như những dòng cảm-nghĩ tôi đang viết với anh lúc này.

Như đã nhiều lần trong câu chuyện thân-tình, chúng ta hay nhắc đến một người mà với anh thì là bạn tù, còn với tôi là một bậc trưởng bối khả kính. Đó là cụ Vũ Thế Hùng.

Từ ngày gia-đình tôi theo chân đoàn người di-cư vào Miền

Nam, mãi đến năm 1988, tôi mới từ Sài-gòn ra lại Hà-nội. Tất cả những gì đẹp trong ký-ức trẻ thơ hồi tám, chín tuổi hoà với những điều sau đó tại Miền Nam học được từ sách sử ở nhà trường, từ các bậc cha anh truyền-đạt...tất tất thực chẳng còn nhìn thấy được bao nhiêu nơi cảnh đời trước mặt. Song tôi đã tìm lại được, không những là tất cả mà lại còn đậm nét hơn qua phong-cách và nhiệt-tình hướng-dẫn của cụ ông và cụ bà Vũ Thế Hùng dành cho một kẻ hậu-sinh.

Ngày đó, theo từng bước chân đi trên những đường phố ồn-ào, hỗn-tạp của thủ-đô nước cộng hoà xã hội chủ nghĩa, tôi đã được nhắc nhớ lại nguyên vẹn những gì của một “Hà-nội 49”, của một chốn cố-đô “ngàn năm văn vật”; đã được dẫn đến nơi này nơi nọ bắt nguồn từ các địa danh xa-xưa thuộc núi Nùng, sông Tô-lich, thành Đại-la... Và từ đó lan-man sang hiện-tại với nhà tù Hoà-lò, công cụ đặc-sách của một thời thực-dân đàn-áp những người yêu nước của một quốc-gia bị trị, mà lúc đó đang được nhà cầm quyền hiện-hành kẻ tục sử-dụng cách hoàn-chỉnh hơn. Và rồi do chính cơ-duyen này mà tên anh đã được nhắc đến, thái-độ sống của anh đã được kể lại và hình tượng anh đã được vẽ ra với tôi từ đây.

Rồi khi đã sang Úc, trong một lần đi thư-viện tìm sách, tình cờ nhìn thấy tập sách nhỏ, in “ronéo” mang tên “*Bản chúc thư của một người Việt-Nam*”, với trang bìa thô-sơ dăm ba nét phác hoạ một hình người gầy còm, nằm co-ro như bộ xương cách-trí. Dù tác-giả tập sách đề là khuyết danh nhưng ngay sau khi đọc nhanh mấy trang, tôi như có một linh-cảm, nghĩ ngay đến anh với những mẩu chuyện và những câu thơ lôm-bôm đã được nghe ở Hà-nội mấy năm trước.

Cuối cùng, những nghi-nghi hoặc-hoặc cũng được minh-định và tôi đã gặp anh trong chuyến viếng thăm Úc-châu đầu tiên vào năm 1996. Và cũng từ đó khơi nguồn cho mối tương-quan bằng-hữu thân tình tới nay nên thường khi trong những lần đến Úc, anh đều không quên dành cho gia-đình chúng tôi một dịp hàn-huyên tâm đắc.

Người ta tổ-chức đón tiếp anh rộn-ràng song anh đã đến với mọi người bằng sự đơn giản, mộc-mạc và không huênh-hoang. Một điều đặc-biệt là càng quen anh nhiều càng thấy anh lành và hiền đến độ tuyệt đối theo cái nghĩa “chí thiện”. Vậy mà tới khi anh nói về chế-độ toàn-trị của những con người cộng sản Việt-Nam thì cứ như được thổi thục bởi một ý-chí kiên-định, anh trở nên mãnh-liệt. Đọc những lời anh khẳng định mà rùng mình: “*Tôi nghĩ khác, thời đại cộng sản chiếm quyền là một thời đại xáo trộn quái gở nhất, đau thương bi đát nhất, đêú cáng nhất, chất chồng tội ác nhất; tinh chất cũng khác hẳn các thời đại trước của lịch sử*” (Lời tựa Hoà Địa Ngục, trang 29).

Ngay trong buổi đầu sơ-kiến

và sơ-giao, anh đã không dè dặt chia sẻ cho tôi rất nhiều nhận xét về vài ba người và việc bên nhà mà tôi còn nhiều thắc-mắc; về kinh-nghiệm cần có để nhìn con người cộng sản cho chính xác với một kết-luận “nhiều người chống cộng mà chẳng hiểu cộng sản là gì cả”. Còn nói về mình thì anh thẳng thắn nhận “*Sự tàn bạo, man rợ của cộng sản, tôi hiểu... Tôi vẫn sẽ viết về thời đại cộng sản kỳ quái, dù không hay do bất tài, chứ không phải do đê tài, tôi sẽ dùng văn xuôi để có thể diễn tả cụ thể, chi tiết về những điều tôi đã nghe, đã thấy, đã sống. Nếu kém cỏi về nghệ thuật thì cũng có thể dùng làm tư liệu để sau này người khác tìm hiểu khi muốn viết về giai đoạn lịch sử của chúng ta*” (Lời tựa Hoa Địa Ngục, trang 29). Có lẽ nhờ vào ý-hướng này mà ngoài thi-phẩm Hoa Địa Ngục, anh còn để lại cho đời tập truyện Hoả Lò, nói về cái chốn âm-ty kinh-hoàng ngay tại Hà-nội. Đúng là anh đã hiểu biết về cộng sản rõ hơn ai hết nên kịp thời lưu giữ được tư-liệu sống trước khi cái nhà tù này được chuyển đi một nơi xa khuất khác. Bây giờ chỉ còn cái bảng hiệu cũ “Maison Centrale” được đơn-thuần dùng như là chúng tích phô bày cho du-khách tới xem tội ác của chế-độ thực dân Pháp mà thôi.

Nếu dựa theo ý tình của một nhà thơ Pháp đã nói rằng “Thơ là tiếng kêu tự nhiên của con tim” (La poésie est le cri naturel du coeur) thì thơ của anh còn vượt cao hơn cái tiếng kêu tự nhiên đó để thành tiếng thét tui hờn, hay đúng hơn là có đủ tiếng hét, tiếng la, tiếng khóc lẫn trong lời nguyện rửa ... của một con người đã thay cho mọi người để nhìn, để cảm, để suy thấu đáo

về thân-phận chung của cả một đất nước.

*Thơ của tôi không phải là thơ
Mà là tiếng cuộc đời nức nở...*

Và như một hành giả, một thầy giảng, anh đã cho thơ của mình lên đường thi-hành sứ-vụ:

*Chế độ Mác Lê tôi sờ đĩ nói nhiều
Tôi mức phát nhâm, phát chán!
Vi thực tế không nhâm, không chán
Mà kinh hoàng ai oán lắm, bạn ơi
Tôi sẽ nói khắp nơi
Sẽ nói suốt đời
Nói tới muôn đời
Nói mãi*

Cũng trong lời tựa tác-phẩm Hoa Địa Ngục, anh giải-thích thêm “...trong muôn ngàn sự việc xảy ra hàng ngày, trong muôn ngàn tâm tư, cảm xúc, tôi cố chọn lọc những gì nổi bật nhất, đập vào tim óc nhất. Coi mình là người ghi chép cảnh thực, tình thực của một giai đoạn lịch sử đốn đau tột độ, tôi luôn luôn tôn trọng sự thật, không cường điệu, khuếch đại, bôi đen, hoặc gây cảm hoá. Và lại, nguyên những sự thật cũng chỉ ghi được phần nào, cần gì phải vẽ vời thêm...” (Hoa Địa Ngục, trang 19).

Lần nào gặp lại anh, ở Hoa-kỳ hay ở Úc-châu, tôi cũng chỉ ghi nhận nguyên một dáng vẻ vừa mệt mỏi, vừa đơn-sơ; lúc nào cũng nhìn đời bằng đôi mắt đầy sự ngơ ngác. Lúc nào cũng chỉ một phong-thái đủng-đĩnh. Cho dù là đứng giữa hào-quang về sự-nghiệp thơ văn đã thành danh hay trong tình huống đang bị thập diện mai phục bởi các mưu-sự muốn đánh phá thì anh cũng nhìn tất cả bằng phong-thái bình thản. Tôi nhìn ra được những vu-khống thô bạo,

những cái mũ chụp dị-dạng đối với anh có thấm gì khi so với những trò gian trá, phi-luân mà anh đã chịu suốt hai mươi bảy năm đọa đầy trong các nhà tù cộng sản. Cái khí hạo-nhiên của kẻ sĩ là đây.

Kính anh,

Viết đến đây tôi đã thấy nhẹ dần cảm giác hụt hẫng. Đã không nặng tình với ý-niệm về sự mất còn nữa mà là niềm tin và hy-vọng. Tin vào chân-lý về sự thiện sẽ thắng tà quyền của sự dữ. Hy-vọng vào nguồn ánh sáng Phục-sinh mà anh đã cùng chúng tôi tin nhận sẽ chiếu rọi vào những xó-xỉnh tăm tối nhất của lòng người. Để thêm nhiều anh em chúng ta biết những gì là việc bổn-phận mình phải làm cho Quê Hương, cho Giáo-hội. Để đất nước chúng ta được quang phục, dân-tộc chúng ta được sinh tồn trong độc-lập, tự-do và hạnh-phúc thực sự chứ không chỉ là một chiêu bài vô nghĩa đầy mĩa mai.

Trong những ngày này, Giáo-hội đang bước vào những ngày tưởng-nhớ và cầu nguyện cho những người đã ra đi khỏi cuộc sống. Đây chính là mùa giao-cảm theo giáo-lý về tín-điều “các thánh cùng thông-công”. Tôi tin rằng tín-điều này cho chúng ta một xác-quyết về tình huynh-đệ trong Đức Ki-tô không thể đứt đoạn. Tôi tin giữa con người với nhau vẫn còn một nhịp cầu giao-hưởng vượt qua hai bờ tử sinh.

Theo quan-niệm của Nho-giáo thì linh-hồn những bậc hiền-nhân quân-tử sẽ bất-diệt vì đã được thăng-hoa mà hoà nhập với khí thiêng trong trời đất thành chính-khí. Tôi tin tưởng giờ đây anh cũng

(xem tiếp trang 50)

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

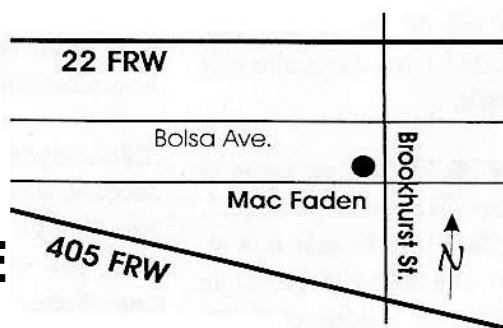
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

PHỞ TÀU BAY L.T.T.

Chính gốc Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ - Sài Gòn

Nữ Chủ Nhân Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ Saigon
và Nghĩa Từ Phở Tàu Bay Santa Ana, Cali

LẦN ĐẦU TIÊN XUẤT HIỆN
TẠI HẢI NGOẠI ĐỂ PHỤC VỤ
KHÁCH SÀNH ĂN PHỞ

**Đặc Biệt: Bánh Cuốn
Tráng Ngay Tại chỗ**

**MUỐN ĂN MỘT TÔ PHỞ ĐÚNG GU
CHÍNH GỐC XIN MỜI GHÉ ĐẾN
PHỞ TÀU BAY L.T.T**

Tel: (714) 531-6634

*Ông Bà Thế Thơm Kính Mời
(Nghĩa Từ Tàu Bay và Ái Nữ Tàu Thủy)*

PHỞ TÀU BAY L.T.T.
3610 W. First St. Suite C
Santa Ana, Ca 92703
Tel: (714) 531-6634

	Harzard		
Harbor	First	Jackson	Fairview
	McFadden		

GIỜ MỞ CỬA
Thứ Hai - Thứ Bảy: 8AM - 9PM
Chủ Nhật: 8AM - 4PM

Tiệc Thương

Nhà Thơ NGUYỄN CHÍ THIÊN

■ Hồng Phan

(Calgary, Canada)

Ngày 2 tháng 10 vừa qua, đối với gia đình tôi lẽ ra phải là một ngày vui vẻ, nhưng khi cả nhà đang sum họp quây quần mừng sinh nhật con dâu, tôi nghe tin nhà thơ Nguyễn Chí Thiên vừa mới qua đời vì bạo bệnh. Tôi bỗng bàng hoàng, cảm thấy lao đao hụt hẫng, để nhận ra đây chính là một ngày buồn, buồn nhất! Nguyễn Chí Thiên, nhà thơ tài hoa và dũng liệt nhất của chúng ta đã ra đi thật rồi...

Ở đời có những điều cao đẹp vượt trên mức bình thường. Trường hợp Nguyễn Chí Thiên là một. Thơ ông, lòng can đảm phi thường, cuộc đời gương mẫu, đức hạnh và nhân ái của ông đã nói lên tất cả.

Tôi cảm thấy mình rất may mắn được sống cùng thời với NCT, được đọc thơ của ông, nghe ông diễn thuyết, được gặp gỡ hầu chuyện với ông, một người anh hùng đúng nghĩa anh hùng, rất liêm liệt, kiên cường, thông minh xuất chúng nhưng cũng lại rất đỗi khiêm tốn, bình dị. Cả đời ông chỉ tâm niệm và hy sinh cho quốc gia dân tộc, lúc nào cũng sống vì người khác, xem nhẹ bản thân mình. Dù bị tù đày si nhục, bị đối xử ngang hàng súc vật bởi lũ vô thần, tư cách cao quý của ông trong nhà giam đã được biết bao nhiêu bạn tù và ngay cả cai ngục khâm phục, kính nể.

*Tôi sống mãi những ngày quần quai
Những ngày khao khát sẵn và khoai
Những ngày chôn sống cả đời trai
Trừ khi khải, tình thương, lẽ phải!*

Hai tập thơ Hoa Địa Ngục của ông đáng được người đời trân quý một cách đặc biệt

Cầm tập thơ trong tay, độc giả không khỏi đau xót lặng người khi hình dung khung cảnh ra đời của những đoá “hoa địa ngục” đó. Những đoá hoa được vun trồng từ bộ óc mạnh mẽ phi thường của một người tù khổ đau, gầy guộc, nặng không tới 40 cân, trần trụi trên sàn xi măng của phòng biệt giam giá lạnh, tối tăm, chân cùm tay xích, đói khát triền miên, sức khỏe hao mòn, rệp muỗi bệnh tật thay nhau hành hạ khổ sở, không phải chỉ một ngày, một tháng, một năm, mà là 27 năm ròng rã rợn người...

Người ta tự hỏi: trong suốt những năm dài sống trong nhục hình dương thế, cái gì đã giúp ông tồn tại, đứng vững như vậy. Đó chính là năng thơ của ông. Không phải một năng thơ yêu kiều lộng lẫy, e ấp, dịu dàng vẫn thường hay đến với các thi nhân, mà là một năng thơ đặc biệt: thực tế, cứng rắn, nhục nhằn. Thơ đã tiếp cho ông sức khoẻ tinh thần để sống còn, và hun đúc cho ông một ý chí sắt đá vững mạnh trước kẻ thù tàn

bạo. Thơ ông chính là vũ khí, là khiên là mộc để ông chống chọi với đòn thù, với nanh vuốt độc ác của lũ ma vương. Ông tận dụng những năm tù để sáng tác thơ, từng câu, từng chữ, từng vần điệu, từng bài. Vì không có bút mực, ông kiên nhẫn khắc ghi dần dần vào trong trí nhớ, nhiều đến nỗi không thể đặt hết tựa cho mỗi bài thơ. Ông chỉ dùng 3 hoặc 4 chữ đầu, để dễ nhớ và ghi chép lại về sau

Tôi không tiếc

*Tôi không tiếc khi bị đời sa thải
Thân thể vùi tan rữa hoá bùn đen
Những vần thơ trong đêm tối để hèn
Cùng rệp muỗi viết ra mà bị mất
Tôi sẽ tiếc, khóc âm thầm trong đất*

Hàng mấy trăm bài thơ mà về sau chúng ta yêu mến, ngưỡng mộ đó đã được tác giả ấp ủ, giữ gìn, quý yêu còn hơn mạng sống. Cảm ơn những nhân viên toà đại sứ Anh ở Hà nội năm nào, dù bất lực không cứu thoát được nhà thơ, đã giữ lời hứa, đưa được tập bản thảo tâm huyết của ông ra nước ngoài, để quyển thơ đầu tiên của Nguyễn Chí Thiện được ấn hành như ông ao ước. Và cũng phải công bình mà cảm ơn những tên cai ngục tàn ác, đều cáng đã phe phẩy quyển thơ trước mặt người tù với ác ý châm chọc, mỉa mai, khùng bố tinh thần. Chúng đâu hay biết việc làm này hoàn toàn phản tác dụng, vì nhà thơ thay vì run sợ, lo lắng cho sự an nguy của mình thì trái lại, đã có được một niềm vui khôn tả, một sự thoả nguyện vô bờ vì biết ước mơ đã biến thành sự thật, đứa con của mình đã được ra đời và đang được thế giới tự do chào đón. Sự phấn chấn, tự hào này đã cho ông thêm lẽ sống, thêm ý chí và sức mạnh tinh thần cùng niềm an ủi vô biên hiếm có trong tù để tiếp tục chịu đựng cực hình thể xác và can đảm đối đầu với muôn vàn khốn đốn về sau.

Nguyễn Chí Thiện, nhà thơ của chúng ta đã vô cùng can đảm lạc quan, khi vừa nghe tin “thắng trận”, ông đã chuẩn bị ngay một cuộc thư hùng kế tiếp.

*Hoa Địa Ngục tập hai mà xuất bản
Trận thứ hai ta lại thắng hung tàn
Niềm vui này ta quyết sống đời
trời ban*

Tâm trí ông lại tiếp tục âm thầm mài dũa, thai nghén những vần thơ mới trong tù, mặc cho những lời chế diễu của bọn cai ngục vô tri:

“ Cứ làm thơ đi, rồi để Diêm

Vương xuất bản, giun đất nó ngâm”:

*Quân thù man rợ
Cũng không thể ngờ
Ngờ ta chết bẹp
Ngờ đâu trên thếp
Nở một vườn thơ*

Hơn 400 bài thơ nữa đã nối tiếp nhau thành hình như thế.

Do phải vận dụng trí óc quá nhiều để ghi tâm khắc cốt những vần thơ, và miên man hồi nhớ, moi óc để ghi chép lại, ông phải thường xuyên bị những cơn đau đầu hành hạ khổ sở, đau đớn. Tưởng tượng nhà thơ đã phải buồn tiếc, thất vọng bao nhiêu khi đành phải chịu thua, không sao nhớ được khoảng 100 bài thơ trong số đó.

Năm 1972, khi được tạm tha, có giấy, có bút mực, Nguyễn Chí Thiện đã viết “Đòng lầy” một bài trường thi dài 489 câu, như một cuộn phim lịch sử diễn tả đất nước Việt Nam là một cánh đồng lầy lội bắt đầu từ lúc chế độ Cộng sản man mọi ngoại lai mới thành hình ở Bắc Việt:

*Từ buổi quý vương hờn hờ mặt mày
Đứng trước đảng kỳ trịnh trọng
Đọc lời khai mạc thuở ban sơ
Tụ tập đảng viên đại hội dưới cờ
Nguyện đem cuộc đời, hơi thở
Đập bằng, phá vỡ
Ngàn năm văn hiến ông cha...*

Cho đến ngày nay, gần 70 năm sau, toàn dân VN đã nhận rõ bộ mặt phản dân hại nước của lũ tội đồ dân tộc, chỉ còn biết trông ngóng một ngày:

*Phá núi, vén mây, đón chào bão lộng
Mới có thể tiến vào hang động
Tiêu diệt yêu ma, thu lại đất trời
Thu lại màu xanh, ánh sáng cuộc đời*

Theo dõi ông từng bước trên cánh đồng sinh lầy, ngập ngụa đó, người đọc có nhiều khi phải ớn lạnh rùng mình, nước mắt tuôn rơi vì đồng cảm, vì đấng cay, thấm thía.

Đây có thể nói là bài thơ hay nhất, giá trị nhất mà cũng cảm động lòng người nhất của Nguyễn Chí Thiện.

Thơ ông sáng tác trong tù lắm khi là những viên đạn trái phá bắn trúng đích vào lãnh tụ, vào những thần tượng bất khả xâm phạm đến nỗi kẻ thù chỉ biết ôm đầu chịu trận, vô phương chống đỡ:

*Ta hỏi người, Tố Hữu, đôi lời
Người nói thuở người “chưa ra đời
Trái đất còn nức nở
Nhân loại chưa thành người”
Vây bố mẹ người
Là trâu, bò, chó, lợn, đười ươi?*

*Khi bọn tay chân
Phong mi là cha già dân tộc
Chúng đã chửi mi là tên khốn nạn
loạn luân
Mi ngu si, mi chẳng biết gì
Cha mẹ mi là dân tộc Việt
Anh chị mi là dân tộc Việt
Mi ngủ với ai mà là cha già của
họ, hồi Hồ Ly?*

*Mấy cái đầu bé tẹo
Quản lý nước, nước nghèo
Cai trị dân, dân khổ
Chỉ được cái lì ra, không xấu hổ
Miễn là các đồng chí bố
Xoa đầu, cho bám vào đuôi*

Lời thơ đong dạc, khúc chiết, rạch ròi, soi thấu tim gan kẻ ác, khiến những bộ mặt giả nhân nghĩa, giả ái quốc lộ dần, trần trụi, thâm hại, để rồi là tả rưng rori, hiên nguyên hình những con ác thú đang hăng say giết chóc, uống máu đồng loại

một cách tự nhiên, hả hê, thoả mãn.

Do vậy, đối với kẻ thù, NCT là một tên tù nhân “đại phản động” vì đã cả gan dám động chạm, dám chửi mắng thẳng vào các điều đại cấm kỵ: Lãnh tụ, Đảng và XHCN và nhất là lại dám loan truyền cho mọi người cùng biết. Không cần suy nghĩ cũng biết nhà thơ của chúng ta phải trả giá ra sao cho những vần thơ “cực kỳ nguy hiểm” của mình. Chúng đã quyết định cho ông một hình phạt nặng gấp ngàn lần sự chết: sống lây lất với tận cùng khổ nhục trong tù

*Ôi, dù thể xác ta
Bay tha hồ đầy đọa
Bay tha hồ trả thù hèn hạ
Chỉ còn xương da
Ôi, dù gia đình ta
Bay bạo tàn chia xa
Đau đớn bao la!
Ta sẵn sàng cắn răng chịu cả
Miễn là nước mắt của ta
Máu óc tim ta
Ra hoa kết quả
Thành thơ chiếu toả tâm linh
Đời sẽ rùng mình khi đọc
Ôi điều đó sẽ làm ta không khóc
Âm thầm trong đất mai sau
Khi ta từ biệt thế gian sâu*

Sự tàn độc của quân thù đã khiến nhà thơ phẫn nộ. Ông chỉ biết dùng thơ để giải toả nỗi căm hờn đó, để cùng chia xẻ giấc mơ chung của rất nhiều người:

*Bọn quỷ yêu sẽ tới ngày tận số
Xác lũ bây sẽ ngập đường ngập phố
Máu lũ bây hoen ó cả nền trời
Kèn tự do đặc thẳng khắp nơi nơi
Khai mạc bình minh khôi phục
cuộc đời
Ôi, tôi sống và tôi chờ đợi
Ngày triệu triệu trái tim bùng nổ
tung trời*

Thật là chua xót vì ông vĩnh biệt chúng ta quá sớm, không nán đợi được cái ngày tắt đèn ấy. Tuy đã ra đi nhưng những vần thơ tiên tri của ông vẫn còn đó, và chắc chắn sẽ vang vọng mãi trong tim của mọi con người:

*Sẽ có một ngày
Con người VN vất súng, vất cùm,
vất cờ, vất đảng
Nếu tất cả mọi người đều hiểu
CS là gì, tự nó sẽ tan đi*

Thơ NCT không phải chỉ là lời tiên tri suông mà còn là ngọn đuốc sáng ngời soi đường cho những con người bất khuất, yêu chuộng tự do công lý, đang hy sinh thân mình, lấy tay không để chống đối bạo quyền trong nước, là tiếng kèn xung trận, thôi thúc ngày đêm cho tuổi trẻ VN tấn công thẳng vào thành trì Cộng sản

*Đừng sợ cái cực kỳ man rợ
Dù nó đang thịnh hành ở nơi nơi
Phải vứng tin vào bước tiến con người
Vì khi nó bị dìm ngang súc vật
Là lúc nó tìm ra sức bật
Đau thương kỳ diệu đi lên
Trong bóng đêm đê nghệt
Phục sẵn một mặt trời
Trong đau khổ không lời
Phục sẵn toàn sấm sét
Trong lớp người đói rét
Phục sẵn một đoàn quân
Khi vận nước xoay vần
Tất cả thành nguyên tử*

Cuộc đời của NCT đã trải qua vô vàn đau khổ, nhưng đã có những thành tựu huy hoàng. Nguyện vọng lớn của ông là hai tập thơ được xuất bản thì đã đạt thành. Mọi người còn biết đến văn tài ông qua hai tập truyện Hoả Lò và Hai Truyện Tù. Nhà thơ đã đến được Paris như hằng mong muốn, và ở lại ba năm do sự bảo trợ và đài thọ của Nghị

Hội Quốc Tế Các Nhà Văn. Ông đã được hai giải thưởng Rotterdam International Poetry Award và Freedom To Write Award. Tên tuổi ông đã được ghi vào trong sách “Who’s Who In 20th Century World Poetry “. Và đặc biệt nhất, ông đã lãnh nhận bí tích rửa tội vào lúc cuối đời để trở thành người Công giáo như nguyện ước từ lâu.

Con tâm Nguyễn Chí Thiện sau khi rút ruột nhả hết tơ vàng, những sợi tơ đẹp và bền chắc nhất để dâng tặng cho đời, đã lặng lẽ thoát xác lia trần, để lại những tinh hoa màu nhiệm mãi mãi lay động hàng triệu triệu quả tim còn đập nhịp tự do nhân ái, không thỏa hiệp với dối trá hung tàn của người Việt khắp nơi, cũng như của những người Anh, Mỹ, Úc, Pháp, Đại Hàn, Hoà lan, Tiệp Khắc, Nhật bản, Đức, Tàu, Tây Ban Nha đã đọc bản dịch thơ ông.

Tôi khóc ông như khóc một phần đời của mình bị đánh mất từ sau khi nghe tin ông không còn nữa.

Vĩnh biệt anh hùng Nguyễn Chí Thiện!

Vĩnh biệt tín hữu thân ái Thomas More, nhà thơ kiệt xuất, nhân chứng hùng hồn nhất của một chế độ phi nhân đáng kinh khiếp, ghê tởm nhất của nhân loại!

Hỡi người con yêu quý của nòi giống Việt, xin hãy nghỉ yên! Linh hồn bất tử của ông chắc chắn đã về nước Thiên Đàng bên Chúa Cha từ ái, với ngôi vị vinh quang chưa có cho ông ở cõi trần mặc dù ông rất xứng đáng được hưởng, và đang cầu bầu cho tất cả chúng ta nơi cõi vĩnh hằng.

(xem tiếp trang 95)

Nghe tin ông Nguyễn Chí Thiện từ trần, mình thấy **thăng thốt. Vậy là một cuộc đời kết thúc, một con người đã ra đi. Đơn giản, nhẹ nhàng nhưng đau xót.**

Một buổi chiều ở Nam California nắng vàng rực rỡ, cái nắng không gắt gao như ở quê mình, bởi không khí vẫn cứ lạnh nếu bạn đứng vào trong bóng râm. Mình đang ngồi ở nhà một người bạn, bỗng một chiếc xe đậu ở cửa, một người đàn ông gầy gò ăn mặc theo lối mùa Đông, đầu đội mũ phớt bước vào, người đi cùng giới thiệu: “Đây là anh Nguyễn Chí Thiện.”

Mình giật mình, quả là không bao giờ nghĩ rằng mình có thể gặp “Ngục sĩ” ở đây. Ở Hà Nội, vài lần ngồi với anh bạn quê Hải Phòng, anh say sưa nói về Nguyễn Chí Thiện, một con người đã đi vào huyền thoại vì những năm tháng tù đầy của một thời khắc nghiệt. Thịnh thoảng đọc những bài thơ trong tập thơ Hoa Địa Ngục, mình thấy chí khí một con người khá mạnh mẽ vào thời buổi đầy sắt và máu. Nghĩ vậy, đọc vậy và biết vậy chứ chưa bao giờ mình nghĩ có thể gặp được ngục sĩ bằng xương, bằng thịt hẳn hoi. Mình chào hỏi và ngồi nghe ông nói chuyện.

Ông nói nhỏ nhẹ, bình thản về những năm tháng tù đầy của mình ở Việt Nam, những trại giam nào ông đã đi qua, những ai ông đã từng gặp... nhiều thứ mình không thể nhớ nổi. Nhưng nhớ nhất là thái độ của ông khi nói về những chuyện đó, cứ nhẹ nhàng kể lại những sự việc khủng khiếp mà như kể câu chuyện nào đó xảy ra bình thường trong cuộc sống. Không có hận thù, không có căm giận, ông

Chút kỷ niệm với

Nhà Thơ, Ngục sĩ Nguyễn Chí Thiện

■ JB Nguyễn Hữu Vinh

điềm tĩnh và bình thản lạ thường khi giải thích những điều mà mình lần đầu tiên được nghe và tự rùng mình.

Kể về những năm tháng trong tù ngục của ông, mình nhớ nhất câu chuyện về những ngày sau khi cuốn Hoa Địa Ngục của ông được xuất bản tại nước ngoài. Khi đó, ông vẫn cứ sống trong trại giam, mà ở trại giam khi đó, điều kiện để tiếp tế đồ ăn, thức uống từ gia đình là điều không thể có đối với ông, cuộc sống hết sức khốn khổ. Nhiều khi chỉ một điều thuốc lá, một cốc nước chè là cả một mơ ước của tù nhân.

Ông kể lại rằng: Kể từ khi đưa cuốn sổ thơ vào Đại Sứ Quán Anh trở ra để bị bắt vào nhà ngục, mọi thông tin về tập thơ hầu như không có phản hồi, không hề biết tập thơ của mình đã đi đến đâu và số phận mình sẽ ra sao.

Một hôm, có cán bộ đến hỏi

ông về tập thơ Hoa Địa Ngục. Trong thâm tâm, ông sung sướng khi biết rằng: Như vậy, tiếng nói của ông đã vang lên từ bên ngoài biên giới.

Khi cán bộ hỏi ông về tập thơ, ông công nhận rằng đó là tập thơ của mình, nhưng làm đã lâu. Cán bộ hỏi ông có thể nhớ được những bài thơ trong đó và có thể chép lại không? Ông bảo: “Có thể, nhưng cần có thời gian và điều kiện như

ở nhà tù này thì không thể nào nhớ được.”

Thế là từ đó trở đi, hàng ngày ông được đưa về một nơi khá tươm tất, được phục vụ nước, thuốc, ăn uống đầy đủ để... chép lại thơ mình. Ông mỉm cười nhỏ nhẹ: “Nhiều khi, cuộc sống tù đầy khắc nghiệt cũng làm cho mình có vài chút mẹo vặt. Khi đó cho dù có thuộc nằm lòng từng bài thơ, thì mình vẫn cứ mỗi ngày chép ra một vài bài mà thôi, vì nếu đã chép hết thì lại trở về những ngày đói khát và giam cầm trong trại. Nhờ đó, mình được một thời gian khá dài không đến nỗi vất vả.”

Thời gian gặp nhau không dài, ngồi nghe những câu chuyện của ông nhiều khi cười ra nước mắt. Biết ông vẫn sống một mình kể từ khi sang Mỹ đến nay, mình hỏi ông chuyện gia đình, ông nói: Có lẽ cuộc sống của ông gắn với nhà tù và chính vì thế ông không có thời gian để lấy vợ, khi ra khỏi nhà tù thì đã 53 tuổi, thân hình ốm yếu lại cuộc sống bơ vơ rồi sang Mỹ mấy năm sau đó, chấp nhận một cuộc sống một mình. Vậy là cuộc đời của ngục sĩ đơn cô cho đến hôm nay khi nhắm mắt lia đời.

Chia tay ông, biết mình từ Việt Nam sang, ông nhờ một việc: Năm 1991, trước khi ra tù, ông được điều trị tại bệnh viện 198 của Bộ Công An. Ở đó, có một gia đình làm ông nhớ đến nay nhưng không thể có tin tức, nay muốn tìm lại thông tin từ họ. Đó là gia đình một sĩ quan phục vụ trong bệnh viện 198, khi đó giám đốc bệnh viện là Hoàng Tuấn. Gia đình viên sĩ quan này có một cô gái là Mai Thanh Hà mới 14 tuổi, ông đã dạy học cho cô bé một thời gian. Sự tận tình của ông đã

được gia đình cô bé trân trọng và quý mến. Thế rồi ông ra tù đến nay đã 20 năm không có tin tức từ họ nay nếu có thể thì tìm thông tin cho ông. Mình cứ nghĩ là có thời gian để tìm hộ ông những thông tin đó, đã cố gắng hỏi vài ba người nhưng thế hệ sau này họ không biết được. Tưởng còn thời gian, nào ngờ ông đã ra đi.

Người bạn cho tôi biết, ông sống trong một căn hộ nhỏ ở Quận Cam với cuộc sống đơn giản, đạm bạc vì ông không ăn uống được nhiều. Bạn bè ông quý mến lo lắng cho ông nhiều thứ. Nhưng ông luôn nhớ về quê hương, về những người đã cùng cảnh ngộ với ông, nên thỉnh thoảng với những đồng lương còn lại, ông dành dụm gửi về giúp đỡ những người đó. Thật khó có thể nói hết tấm lòng của ông nếu chứng kiến ông với thân hình gầy gò và hoàn cảnh đơn độc ở một đất nước xa xôi vẫn nhớ về những người tâm huyết ở trong nước.

Thế rồi chia tay nước Mỹ, chia tay ông đã hơn 1 năm.

Hôm trước, nhận được tin ông ốm nặng chưa kịp hỏi thăm, nhưng mừng cho ông đã chính thức trở thành người con của Chúa. Ông đã lãnh nhận bí tích Thánh Tẩy để trở nên con cái Chúa. Ông đã đáp lại lời Chúa mời gọi ông từ mấy chục năm qua. Lời mời gọi đó thông qua cuộc sống và cảm nghiệm của ông với các chứng nhân, qua những tấm gương của những linh mục, tu sĩ và giáo dân ở các trại giam ông đã từng nếm trải.

Hôm nay ông rời bỏ trần thế, nơi ông đã có cuộc sống nhọc nhằn và đầy vất vả. Cuộc sống đó không đem lại cho ông sung sướng về vật

chất, về cơm ăn, áo mặc hoặc danh vị, tiền tài... Nhưng ở đó, sau 73 năm trên đời, ông để lại một tấm gương, nghĩa khí của một CON NGƯỜI.

Vĩnh biệt ông, cuộc gặp gỡ giữa chúng ta dù ngắn ngủi, giữa hai con người thuộc hai thế hệ khác nhau, nhưng qua đó, đã thấy đậm tình người và một chí khí cao cả, đầy nhân ái.

Xin Chúa đón nhận linh hồn Thomas More Nguyễn Chí Thiện được sớm về nơi thanh nhàn sau những năm tháng đón đau nơi trần thế.

Là những tín hữu Công Giáo, chúng ta tin tưởng và xin hẹn gặp lại nhé, ngục sĩ Thomas More Nguyễn Chí Thiện. ●

(Hà Nội, đêm 2 tháng 10, 2012)

Thác là thể-phách

(tiếp theo trang 43)

đã thênh-thang trong cõi bắt-tử vĩnh hằng như thế, đã trở về cùng sức thiêng sông núi. Từ giả thể-phách bắt tử giả tinh-thần là vậy.

Mong anh tiếp tục hiệp-thông với chúng tôi, như anh đã từng viết

Để đánh kẻ thù, tôi không được hèn ngu

Để thắng kẻ thù, tôi phải sống ngàn thu (Hoa Địa Ngục - Nếu ai hỏi). ●

Ông *Nguyễn Chí Thiên*, sinh năm 1939 tại Hà Nội, tác giả của tập thơ nổi tiếng *Hoa Địa Ngục Ngục* vừa qua đời ngày 02/10/2012 tại nước Mỹ. Những dòng sau đây xin được thay cho lời cầu nguyện tốt đẹp nhất tới linh hồn người quá cố và những bạn hữu, thân nhân và những người yêu quý ông.

Kể cả sau này khi thời thế đã thay đổi và *Hoa Địa Ngục* được xuất bản chính thức ở Việt Nam thì có thể vẫn có nhiều độc giả không thiện cảm với những từ ngữ thường quá bộc trực, cay đắng hay mang tính chửi thề của tác phẩm này. Nhưng nếu đặt những cảm xúc hoặc những hình thức thể hiện sang một bên thì không thể không thừa nhận *Hoa địa ngục* đã dám phê phán ba yếu tố – ba vấn đề – mà cho đến tận bây giờ không phải ai cũng nhận ra hoặc dám đụng đến, đó là: Đảng Cộng sản Việt Nam, lãnh tụ Hồ Chí Minh thường được gọi là “Bác” và chủ nghĩa Marx-Lenin.

Ngay năm 1959, trước khi vào tù lần thứ nhất và khi mới chỉ chớm tuổi 20, *Hoa Địa Ngục*[i] đã chứa sự phê phán không úp mở vào đúng Đảng:

*“Tôi thường đi qua phố
Có anh chàng mù, mắt như hai
cái lỗ
Kính chẳng đeo, mồm thời xệch
méo
Ngậm vào tiêu, cổ nổi gân lên
Dốc tàn hơi thổi đứt đoạn như rên
Mấy bài hát lãng nhăng ca ngợi
Đảng
Đã mang lại Ám no và Ánh
sáng!”*
(“Tôi thường đi qua”, 1959)

và bản chất gieo rắc cái ác của

“**Hoa Địa Ngục**”

và Đảng, Bác, Mác-Lê

■ *Phạm Hồng Sơn*
(Hà Nội)

Đảng:

*“Trên mảnh đất, Đảng gieo mầm
tội lỗi!
Trong lành cũng phải tanh hôi!
Trẻ con chưa nức mắt đã tù rồi!
Bạo lực đi về rất vội!”*
(“Trên mảnh đất”, 1964)

Càng về sau, qua những lần tù càng dài thêm, sự phê phán và nhận thức về bản chất Đảng lại càng sâu hơn và, dĩ nhiên, gay gắt hơn:

*“Không ai kêu nổi một lời
Mồm dân Đảng khóa đã mười
mấy năm!”*
(“Gửi Bertrand Russel”, 1968)

*“Đảng bắt câm, bắt nói, bắt khóc,
bắt cười
Bắt đói, bắt làm, hé răng oán thán
Là tù ngục mục xương độc đoán
Phải chăng đó giá công lao huyết
hãn
Mấy ngàn ngày đánh Pháp những
năm xưa”*
(“Đồng lầy”, 1972)

*“Đảng thực chất chỉ là Đảng
cướp
Dựng triều đình mông muội giữa
Văn minh
Sống tạm thời nhờ thủ đoạn yêu
tinh,
Nhờ súng đạn Tàu, Nga, bắt bớ.”*
(“Đảng”, 1973)

Và đây, *Hoa Địa Ngục* phác lên một hình ảnh toàn trị thu nhỏ của Đảng, kiểm soát hết các nhân quyền cơ bản:

*“Nhà văn nhà báo
Nhà giáo nhà thơ
Nhà thờ nhà chùa
Đều sợ đều thua
Nhà tù – nhà Vua!
Chớ đùa với Đảng!”*
(“Nhà văn”, 1980)

Còn về “Bác”, *Hoa Địa Ngục* đã đề cập nhiều lần trong nhiều giai đoạn khác nhau nhưng có thể nói bài “Không có gì quý hơn độc lập tự do” là bài điển hình cho cái nhìn tổng quát nhưng xuyên thấu qua mọi lớp vỏ tuyên truyền về Hồ Chí Minh hay của chính Hồ Chí Minh. Tuy nhiên nếu vẫn thành kiến về những đại từ nhân xưng như “thằng”, “nó”, “con” thì có thể có hơi khó khăn để đồng cảm được với sự bộc trực, tinh ý của *Hoa địa ngục* lúc mới có 29 tuổi:

*“Không có gì quý hơn độc lập tự
do
Tôi biết nó, thằng nói câu nói đó
Tôi biết nó, đồng bào miền Bắc
này biết nó
Việc nó làm, tội nó phạm ra sao
Nó đầu tiên đem râu nó bện vào
Hình xác lão Mao lông lá*

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	Brookhurst
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

Licensed & Bonded

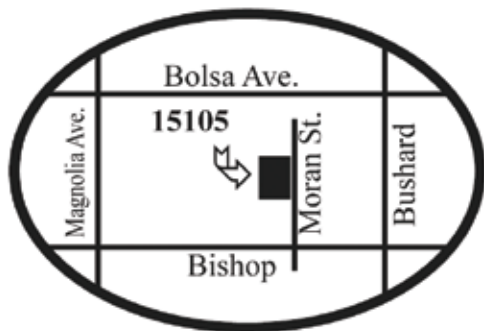
VŨ QUANG
SERVICE MANAGER

WINDOW TINTING

State Lic. #753157

Car Alarm - Gold Plating - 24K
Interior Dashtrim
Commercial - Residential - Auto
We guarantee All Our Work

Tel: (714) 895-6639
(714) 458-3418

15105 Moran St.
Westminster, CA 92683

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. 0G94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tĩnh, tiểu đưng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

Bàn tay Nga đầy băng tuyết giá
 Cũng nhào qua lục địa Trung
 Hoa
 Không phải xoa đầu mà túm tóc
 nó từ xa
 Nó đứng không yên, tất bật, điên
 đầu
 Lúc rụi vào Tàu, lúc rúc vào Nga
 Nó gọi Tàu Nga là cha anh nó
 Và tình nguyện làm con chó nhỏ
 Xông xáo giữ nhà gác ngõ cho
 cha anh
 Nó tận thu từ quả trứng, quả
 chanh
 Học lối hung tàn của cha anh nó
 Cuộc chiến tranh chết vợ hết
 thanh niên
 Dương diễn ra triền miên ghê
 gớm đó
 Cũng là do Nga giết Tàu co
 Tiếp nhiên liệu gây môi cho nó
 Súng, Tăng, Tên lửa, Tàu bay
 Nếu không, nó đánh bằng tay?
 Ôi đó, thứ độc lập không có gì
 quý hơn của nó!
 Tôi biết rõ, đồng bào miền Bắc
 này biết rõ
 Việc nó làm, tội nó phạm ra sao
 Nó là tên trùm đao phủ năm nào
 Hồi cái cách đã đem tù, đem bắn
 Độ nửa triệu nông dân, rồi bảo là
 nhảm lẫn!

...

Mọi tầng lớp nhân dân bị cầm
 chân trên đất nó
 Tự do, không thời hạn đi tù!
 Mắt nó nhìn ai cũng hóa kẻ thù
 Vì ai cũng đói món nhục nhằn cắn
 răng tạm nuốt
 Hiếm có gia đình không có người
 bị nó cho đi suốt.
 Đất nó thâm tâm cũng chẳng
 được tha
 Tất cả phải thành loa
 Sa sả đêm ngày ngợi ca nó và
 Đảng nó
 Đó là thứ tự do không có gì quý

hơn của nó !
 Ôi, Độc lập, Tự do !
 Xưa cũng chỉ vì quý hai thứ đó
 Đất Bắc mắc lừa mất vào tay nó
 Nhưng nay mà vẫn có người mơ
 hồ nghe nó...”
 (“Không có gì quý hơn độc lập tự
 do”, 1968)

Và chỉ bằng hai câu thôi, Hoa
 Địa Ngục đã có thể tóm gọn “Bác”:
 “Bác Hồ chúng ta
 Kịch gia xuất sắc”
 (“Tên hề”, 1971)

Về chủ nghĩa Marx-Lenin tức
 chủ nghĩa cộng sản, điều đáng ngạc
 nhiên nếu không muốn nói là kinh
 ngạc, trong một hoàn cảnh ngặt
 nghèo thông tin, tuổi đời còn rất
 trẻ và chắc chắn không có nhiều
 thời gian để đi học hay tự đọc, vì
 đã phải liên tục đi tù, nhưng Hoa
 địa ngục ngay lúc chưa đầy 25 tuổi
 đã nhận ra sai lầm rất chính trị:

“Cuộc đời tôi có nhiều lầm lẫn
 Làm nơi, làm lúc, làm người
 Nhưng cái lầm to uổng phí cả đời
 Là đã ngốc nghe và tin Cộng
 sản!”
 (“Mỗi lầm lỡ”, 1963)

Dường như năm tháng tù đầy
 triền miên lại làm cho Hoa Địa
 Ngục nhận thức sâu hơn chủ nghĩa
 Marx-Lenin về sự bất tương thích
 và hệ lụy của nó đối với dân tộc:

“Học thuyết Mác, một linh hồn u
 ám
 Không gót rễ gì trên mảnh đất
 ông cha
 Mấy chục năm phá nước, phá
 nhà.”
 (“Đồng lầy”, 1972)

Và đây Hoa Địa Ngục đã nói
 về chủ nghĩa Marx cách đây gần 40

năm mà lại gần giống như những gì
 ai đó mới lần đầu lên tiếng gần đây:

“Chủ nghĩa Mác chỉ là không
 tưởng
 Trái với bản chất con người, reo
 rắc tai ương

...
 Nếu cứ ngu si ôm mãi chủ nghĩa
 này
 Nếu cứ thẳng tay bóp mãi dạ dày
 Đất nước nở mặt nở mày làm sao
 được nữa!
 Dân tộc ta phải quăng ngay nó
 vào bếp lửa
 Nồi cơm mới có thể mong đầy
 Tự do, no ấm mới sum vầy”
 (“Chủ nghĩa Mác”, 1984)

Có thể nói, so với tuổi đời của
 bản thân, Hoa Địa Ngục đã nhận
 thức được rất sớm và cũng dám
 phê phán bác bỏ rất sớm, mặc dù
 không hệ thống, về ba trụ cột chính
 của quyền lực cộng sản tại Việt
 Nam: Đảng, Bác, Marx-Lenin.

Nếu nhìn lại “Nhân văn-Giai
 phẩm” và “Xét lại chống Đảng”,
 những hoạt động và biến cố xảy ra
 gần trước và sau so với Hoa Địa
 Ngục, trong ánh sáng nhận thức về
 ba trụ cột đó thì lại thấy nhận thức
 của Hoa Địa Ngục còn sớm cả so
 với thời đại nữa. Trong “Nhân văn-
 Giai phẩm” đã có những tiếng nói,
 bài viết và thái độ bất ưng, phê
 phán sâu sắc về sự chà đạp nhân
 quyền cơ bản hay vấn đề pháp trị
 của Đảng và có thể có cả những
 phê phán ẩn dụ về lãnh tụ nữa
 nhưng tất cả vẫn còn hoàn toàn trên
 tinh thần chấp nhận Đảng, tránh xa
 vấn đề “Bác” và không hề đề cập
 đến Marx-Lenin. Ở “Xét lại chống
 Đảng” cũng tương tự, chỉ là không
 đồng ý với chính sách của Đảng
 lúc đó, còn về chủ nghĩa Marx-

(xem tiếp trang 81)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Nhà thơ **Nguyễn Chí Thiện** qua đời tại thành phố Santa Ana, tiểu bang California, Hoa Kỳ, ngày 2 tháng 10 năm 2012 là một Tin Buồn lớn đối với **Văn Bút Quốc Tế (VBQT)** và hai mươi ngàn hội viên. Một Tin Buồn lớn cho cộng đồng những người cầm bút dân thân bảo vệ quyền tự do phát biểu và thể hiện quan điểm, điều kiện thiết yếu để sáng tác và phát huy văn chương, để xây dựng dân chủ, bảo vệ nhân quyền, kiến tạo công lý và hòa bình chân chính.

Sáng ngày 3 tháng 10 năm 2012, sau khi nhận được Tin Buồn đó, nhiều văn thi hữu Văn Bút Quốc Tế đã gửi điện thư bày tỏ lòng thương tiếc và nhờ thi hữu Nguyễn Hoàng Bảo Việt chuyển lời chia buồn đến tang quyến. Trong số những người gửi điện thư phân ưu đầu tiên có nữ văn hữu Joanne Leedom-Arkerman, Phó Chủ tịch Văn Bút Quốc Tế, nguyên Tổng Thư Ký VBQT kiêm Chủ tịch Ủy Ban Bệnh Vực Nhà Văn bị Cầm Tù (PEN WIPC) và nguyên Chủ tịch Trung tâm Văn Bút Hoa Kỳ PEN USA, văn hữu Hori Takeaki, Tổng Thư Ký VBQT, văn hữu Eugene Shoulgin, nguyên Tổng Thư Ký VBQT kiêm Chủ tịch Ủy Ban PEN WIPC, nữ văn hữu Marian Botsford Fraser, Chủ tịch Ủy Ban PEN WIPC và nguyên Chủ tịch Trung tâm Văn Bút Gia Nã Đại, nữ văn hữu Sara Whyatt, Giám đốc Chương trình Ủy Ban PEN WIPC và nữ văn hữu Chiara Macconi, đại diện Trung tâm Văn Bút Esperanto, nguyên Chủ tịch Ủy ban WIPC Trung tâm Văn Bút Thụy Sĩ Ý thoại và Trung Tâm Văn Bút Ý, người đã dịch ra tiếng Ý truyện *Một Lựa Chọn* trong tập *Hỏa Lò* (Tổ Hợp Xuất Bản Miền

Đông Hoa Kỳ 2001). Sau khi hội ý với Ủy Ban PEN WIPC, nữ văn hữu Cat Lucas, đồng Chủ tịch Ủy ban WIPC Trung tâm Văn Bút Anh, đã cho đăng tin buồn và bày tỏ lòng thương tiếc - **In Memoriam** - trên trang web của Trung tâm ngày 4 tháng 10, kèm theo hình, tiểu sử và bài thơ *Trong Bộ Máy* của nhà thơ Nguyễn Chí Thiện qua bản dịch tiếng Anh Inside The Trap Prison of Steel của học giả Huỳnh Sanh Thông (<http://www.englishpen.org/in-memoriam-nguyen-chi-thien/>).

Chiều ngày 9 tháng 10 năm 2012, trong một Thông Cáo - **In Memoriam** - do Ủy Ban Văn Bút Quốc Tế Bệnh Vực Nhà Văn bị Cầm Tù (PEN WIPC) phổ biến toàn cầu (<http://www.pen-international.org/newsitems/pen-community-mourns-the-death-of-nguyen-chi-thien-poet-1935-2012/>), Văn Bút Quốc Tế bày tỏ lòng thương tiếc nhà thơ Nguyễn Chí Thiện vừa qua đời. Thay mặt tất cả văn thi hữu hội viên, Văn Bút Quốc Tế gửi lời chia buồn đến gia đình và bạn hữu của cố thi sĩ Việt Nam, tác giả tập thơ nổi tiếng *Hỏa Địa Ngục*. Hiệp Hội Nhà Văn Thế Giới long trọng

xác định rằng nhà thơ Nguyễn Chí Thiện là một trong số 50 trường hợp điển hình tiêu biểu cho 50 năm hoạt động của Ủy Ban Văn Bút Quốc Tế Bệnh Vực Nhà Văn bị Cầm Tù. Văn Bút Quốc Tế nhắc lại tiểu sử của nhà thơ, mấy thập niên lao tù và thời kỳ lưu vong cùng những tác phẩm Hoa Địa Ngục và Hỏa Lò. Cuối Thông Cáo, đề tưởng nhớ và vinh danh nhà thơ Nguyễn Chí Thiện, Văn Bút Quốc Tế mời tất cả hội viên cùng nhau đọc bài thơ *Trong Bộ Máy* kể ở trên. Văn Bút Quốc Tế cũng giới thiệu trang web Viet Nam Literature Project cho những người muốn đọc thêm thơ Nguyễn Chí Thiện

(<http://www.vietnamlit.org/nguyenchithien/poems.html>).

Chúng tôi cho đăng lại với Bản Tin này toàn văn **Thông Cáo In Memoriam Tưởng Nhớ và Thương Tiếc cố thi sĩ Nguyễn Chí Thiện của Văn Bút Quốc Tế** và điện thư báo **Tin Buồn** của nhà thơ Nguyễn Hoàng Bảo Việt, Phó chủ tịch Trung tâm Văn Bút Thụy Sĩ Pháp thoại (đặc trách Ủy ban WIPC PEN Suisse Romand), thành viên Trung tâm Nhà Văn Việt Nam Lưu Vong và Hội Nhà

PEN INTERNATIONAL

In Memoriam

1939 – 2012

Nguyễn Chí Thiện

Poet

Văn Bút Quốc Tế Tưởng Nhớ và Thương Tiếc

Cố Thi Sĩ Nguyễn Chí Thiện

Văn Liên Hiệp Quốc Genève
(United Nations Society of Writers
- Geneva).

Chúng tôi, ban biên tập Liên Hội Nhân Quyền Việt Nam, góp lời với Trung tâm Nhà Văn Việt Nam Lưu Vong và Văn Bút Thụy Sĩ Pháp thoại, nhờ nhà thơ Nguyễn Hoàng Bảo Việt chuyển giùm lời Thành Kính Phân Ưu của chúng tôi đến ông Nguyễn Công Giân, bào huynh cố thi sĩ Nguyễn Chí Thiệu và tang quyến. Chúng tôi còn xúc động và cầu nguyện cho hương linh của nhà thơ vừa khuất bóng. Chúng tôi không bao giờ quên tác giả Hoa Địa Ngục và Hỏa Lò, một nhà thơ chân chính, một nhà trí thức lương thiện, một con người Việt Nam có khí tiết và nhân bản. Không bao giờ quên, trong những năm những tháng cuối đời của một nhà thơ cựu tù nhân cộng sản, một chiến sĩ tranh đấu cho Tự Do, Dân Chủ và Công Bằng Xã Hội, mặc dù có vấn đề sức khỏe, thi hữu Nguyễn Chí Thiệu vẫn dành thì giờ viết thư phúc nhận từng bản Bản Tin Liên Hội Nhân Quyền Việt Nam và khuyến khích chúng tôi tiếp tục tận tâm với nhiệm vụ và làm tròn bổn phận lúc mà quê hương và đồng bào, gia đình và bạn hữu thương yêu còn bị đọa đày trong Địa Ngục Cộng sản. ●

Genève ngày 9 tháng 10 năm 2012

*Liên Hội Nhân Quyền Việt Nam ở
Thụy Sĩ*

*Ligue Vietnamienne des Droits de
l'Homme en Suisse*

*Vietnamese League for Human Rights
in Switzerland*

In Memoriam

1939 - 2012

Nguyen Chi Thien

Poet

PEN International mourns the death of Vietnamese poet Nguyen Chi Thien who passed away on 2 October 2012. PEN members' thoughts are with his family and friends.

Nguyen Chi Thien was one of the Writers in Prison Committee's emblematic cases featured in the 50th anniversary of the Committee's existence. Here is a brief background of his life.

Born in February 1935 in Hanoi, Vietnam, **Nguyen Chi Thien** was asked in by friend to teach one of his classes as he was ill. The year was 1960. In the lesson Chi Thien told the students that America had defeated Japan in World War Two, not the Soviet Union which the official curriculum claimed.

Nguyen Chi Thien was soon arrested and imprisoned on the charge spreading "anti-government propaganda". During what turned out to be a three and a half year incarceration he composed "almost a hundred poems" (committing them to memory). He was briefly released in 1964, however, he was soon re-arrested in February 1966 on the charge of producing "politically irreverent poems". For this offence, and without trial, he was to serve 11 years in prison camps before being temporarily released in July 1977 because there was no room in the crowded camp to cope with the increasing flow of new prisoners coming from South Vietnam. Denied employment, Nguyen Chi Thien composed a further four hundred poems.

and sentenced to two years

After the end of the Sino-Vietnamese war of 1979, afraid of being unable to survive if re-arrested, Nguyen Chi Thien decided to send his "incriminated" poems abroad. In July 1979, braving security police, he handed his handwritten manuscript to diplomats at the British embassy after extracting a promise that the poems would be published. Upon leaving the embassy he was arrested by Vietnamese security forces and imprisoned for a further twelve years.

Nguyen Chi Thien was freed in October 1991 after international interventions, including by PEN members and granted asylum in the U.S.A., where he was invited to address Congress. Between 1998 and 2001 he lived in France where he had been awarded a fellowship by the International Parliament of Writers. His Hoa Lo Prison Stories, a prose narrative of his imprisonment's experiences, was translated and published in English as the Hoa Lo / Hanoi Hilton Stories by Yale Southeast Asia Studies in 2007. He returned to America and he settled in California where he continued writing. Nguyen Chi Thien's collection of poems was published abroad in eight different languages and in 1985 he won the International Poetry Award in Rotterdam.

PEN International celebrates Nguyen Chi Thien's life by sharing a sample of his poetry.

Inside The Prison Trap of Steel

*Inside the prison trap of steel,
I want to see no streams of tears,
And laughter I want even less to
hear.*

*I want that each of us
clamp tight his jaws,
withdraw his hands from
everything,*

*refuse to be a buffalo, a dog.
Soak up this truth: this jail will
last*

*As long as it holds buffalos and
dogs.*

*Unless we are mere clay
we shall stay men.*

Trong Bộ Máy Tù Đày Bằng Sắt

Trong bộ máy tù đày bằng sắt
Tôi không muốn thấy những dòng
nước mắt

Càng không muốn thấy những
điệu cười !

Tôi muốn sao tất cả mọi người
Chỉ có hàm răng nghiền chặt
Bàn tay không đụng vào dẫu !
Không chịu hóa thân thành chó
hay trâu

Phải thấm thía rằng tù chóng hay
lâu

Là do có hay không lũ người trâu
người chó

Nếu chúng ta không là đất thỏ
Chúng ta sẽ được là người !

1970

Nguyễn Chí Thiện

Nguyễn Chí Thiện Tuổi 20

(tiếp theo trang 22)

được Nghị hội Quốc tế các Nhà Văn (Parlement international des Ecrivains) tặng giải thưởng mấy năm ăn ở với điều kiện duy nhất, muốn viết gì thì viết. Trong một thời gian ngắn, anh đã viết *Hỏa Lò* và cùng dịch một số thơ chọn lọc của anh ra Pháp văn. Chứng tỏ những năm tù đày càng làm anh suy thoái về thể xác, càng khiến tâm hồn anh kiên vững. Và khi gặp môi trường thích hợp với anh, anh còn dư sức sáng tác.

Hôm đó anh cung kể cho chúng tôi nghe chuyện anh chuyên thơ ra ngoài. Đầu tiên anh nhờ một linh mục cùng đi tù với anh về, dò xem có thể nhờ Hồng y Tổng giám mục Hà Nội cầm tập thơ của anh ra ngoại quốc không, vì các chức sắc công giáo hay được đi ra nước ngoài và có lẽ không sợ bị khám. Nhưng Hồng y không dám. (Thật sự các giám mục Việt Nam đã từng bị khám). Anh cũng viết thật nhỏ

thơ anh, nhét vào một đôi giấy cao gót của phụ nữ, rồi tặng một người quen sắp đi ngoại quốc. Người này cũng sợ, không dám nhận. Anh lại còn một bản được chôn dưới nền xi măng của một bậc cửa.

Thấy không còn cách nào khác nên anh phải liều mình ném tập thơ vào tòa đại sứ Anh quốc hàng bên ngoài nghe được tiếng nói của anh. Vì đó là tiếng nói của hàng triệu nạn nhân vô tội đã gục xuống hay còn đang sống dưới gông cùm của một chế độ phi nhân. Tiếng nói mà anh gọi là

Tiếng Vọng Từ Đáy Vực:

*Trong muôn ngàn tiếng muốn tìm ra
Tiếng nào thiết tha
Tiếng nào trung thực
Hãy lắng nghe tiếng kêu từ đáy vực.*

Tiếng kêu thông thiết, bi đát
nhưng không bi quan. Vì

***Trong bóng đêm dè dặt
Phục sẵn một mặt trời. •***

*Đỗ Mạnh Tri. Paris.
10.10.2012. ▪*

Thơ Trần Trung Đạo

thương nhớ

Nguyễn Chí Thiện

**Một chứng nhân bất khuất
Trong chương sử điều tàn**

Tội ác còn chưa dứt
Nên thơ còn dở dang

Giọt máu nằm im lặng
Trên vết thương năm nào

Đời lưu vong cô độc
Tâm sự cùng trăng, sao

Một cảnh hoa địa ngục
Vừa nở giữa thiên đàng
Mười ngàn đêm khổ nhục
Chợt sáng về thên thang

Chuyến xe rời quá vội
Không kịp nói năng gì
Dù ngàn lời tiễn biệt
Cũng một lần ra đi. •

VĨNH BIỆT BẠN TÙ: NGUYỄN CHÍ THIÊN

(Kính gửi hương hồn Bạn Tù Nguyễn Chí Thiên,
khi nhận được tin Bạn đã ra đi... ngày 2.10.2012 tại Nam Cali, Hoa Kỳ)

■ Võ Đại Tôn

Một vài bi thuốc lào
Ném qua khung rào kẽm.
Ông bạn ơi,
Bọn mình bụng teo mắt kém
Tôi có thấy gì đâu ?
Trong vũng lầy địa ngục thâm sâu
Tôi chỉ nhặt được Tình nhau, thông cảm.
Tôi : xà lim số 8, tay trong còng số 8,
Còn Ông nằm số 7, thờ ra Thơ.
Thoáng nhìn nhau qua khung cửa tò vò
Hai bóng ma chấp chờn, lạng quạng.
Ông miền Bắc, tôi miền Nam, chung kiếp nạn
Cùng toàn dân lũ lượt vào tù.
Tôi từ hải ngoại, vượt rừng núi thâm u
Trong một phút sa cơ đành ôm hận.
Giờ quanh tôi chỉ toàn rệp rận
Nhưng còn Thơ – và Bạn mới trong Đời.
Giữa đêm khuya, thoáng nghe giọng khàn hơi
Gõ vách tường, Ông “trao” vắn, chuyển vận.
Bóng tối trùm đen, tôi “cảm” lòng hưng phấn
Đánh thức Nàng Thơ, “đáp” lại vài câu.
Bóng cai tù, sè sẹ dèp râu
Đang rình rập. Nàng Thơ vờ im tiếng.

Dòng sông Đời nước trôi bến chuyển
Ta lại cùng nhau chung kiếp lưu vong.
Từ Mỹ sang Âu, đến Úc, quay vòng
Cười kể lại chuyện thuốc lào, gai kẽm.
Giọng Ông vẫn khàn, mắt Ông vẫn kém
Nhưng còn Thơ, đúc đạn xuyên thù.
Ông : hai mươi bảy năm tù
Tôi : mười năm có lẽ.
Nhưng sá gì chuyện Đời, như gỡ ghề,
Miễn lòng son dăng hiến Núi Sông.
Rời Sông Con về Biển Mẹ xuôi dòng
Khi Đất Nước bùng Xuân cùng vũ trụ.

Giờ ngồi bên nhau, cười vang vui thú
Không cần xua ruồi muỗi vẫn vầy quanh.
Ta rít thuốc lào, mặt vẫn còn xanh,
Nhưng tim nóng, vẫn hồng chung huyết mạch.
Dân Tộc ta còn nhục nhằn, đói rách
Nhưng còn Hoa từ đáy ngục bùng lên.
(Hoa Địa Ngục)

Một Đời Thơ không màng đến tuổi tên
Chỉ Tâm Nguyện góp hương đường Tổ Quốc.
Rồi hôm nay, tôi cảm lòng cô độc
Nhìn mây trời thấy bóng của Ông xa.
Thơ của Ông : từng viên đạn vút qua
Nghe tiếng rít, cùng hơi cười khản giọng.
Tôi cúi nhìn, chỉ thấy còn một bóng
Bạn tù xưa, còn lại chỉ riêng tôi.
Thơ còn đây, xin gửi mấy vắn thôi,
Ông đã hiểu lòng tôi qua Lẽ Sống :
- Đời Vô Thường, chỉ là hơi thoáng mộng
Nhưng trọn Tình, xin giữ mãi, bên nhau.
Dù bến Quê hay lưu lạc địa cầu
Ta vẫn mãi còn Thơ vì Dân Tộc !
Tạm biệt Ông, Đời sẽ qua cơn lốc
Trước sau gì cũng hẹn Bến Xuân Quê !●

3.10.2012

Úc Châu.

*Ghi chú : Tôi bị tù tại trại Thanh Liệt (B-14)
ngoại ô Hà Nội, 10/1981-12/1991, phòng giam số
8, Khu D, một thời gian có biết Ông Bạn Nguyễn
Chí Thiên ở phòng giam số 7, cùng Khu D.*

Lời người viết: Người Bạn Trần Phong Vũ đã viết đủ trong “Nghĩ về Nguyễn Chí Thiện” (NV số 8339 ngày 6 tháng 10/2008), nhưng Trần Huỳnh chưa đề cập đến những “chung quanh, đằng sau Nguyễn Chí Thiện”, bài này vì thế năm 2008 được viết nên để bổ túc. Và hôm nay, Ngày 2 Tháng 10, Năm 2012, Thi sĩ đã ra đi về cõi Vĩnh Hằng Trong Vinh Hiển Hồng Ân Thiên Chúa. Những cáo buộc trước kia về Nguyễn Chí Thiện THẬT/GIẢ lộ nguyên trạng chỉ là biểu hiện của Sự Ác. Người viết nhận thấy cần phải lên tiếng thêm một lần – Lần Cuối cùng bởi SỰ THẬT LỚN NHẤT LÀ CÁI CHẾT. NGUYỄN CHÍ THIỆN VƯỢT QUA, LÊN CAO SỰ ÁC NHƯ DANH TÍNH CAO QUÝ CỦA ÔNG.

I. Diễn tiến tổng quát:

Tình hình sinh hoạt chính trị, văn hóa, xã hội vùng Nam Cali lâu lâu bùng vỡ một vài sự kiện bất thường có tính cách định kỳ, và điểm rõ nét nhất có thể kết luận đối với loạt hiện tượng này là tính dân chủ của những hình thức sinh hoạt ấy – Người Việt tự do bày tỏ ý kiến của mình về người/ việc xảy ra trong cộng đồng hải ngoại – Tốt, xấu chúng ta chưa thể đánh giá, chỉ biết đây là một hiện tượng thường trực, chung nhất.

Khởi đầu từ tháng 9 và hiện đang kéo dài,.. một nhân vật đã gây nên bàn cãi qua các diễn đàn trên hệ thống NET mà danh tính xuất hiện thường xuyên trên trang nhất (và chiếm toàn phần 2, 3 trang trong) của Báo Sài Gòn Nhỏ (Nhật báo lần Tuần báo) đây là Nguyễn Chí Thiện. Trước và song song với vụ việc này, ông thường có mặt nơi

các diễn đàn, hội thảo chính trị.. Trở nên là đối tượng nhận được sự hoan nghênh, chào đón nồng nhiệt, lâu dài nhất so với những nhân vật được đám đông biết đến (cho dù là công dân, viên chức của VNCH) suốt từ thời gian ông đến đất Mỹ, 1995 đến nay, 2008. Nhưng đồng thời cũng gặp phải những chống đối do từ những cá nhân, tổ chức khác - Diễn tiến chống đối này có thể tóm tắt theo thứ tự giai đoạn và mang những hình thái, lý do như sau:

1. *Giai đoạn 1995-1996:* Sự chống đối, phủ nhận đầu tiên khởi từ người, tổ chức của báo Vạn Thắng (Hà Lạc Dã Phu Việt Viêm Từ Lê Tư Vinh, Washington DC giữ chức chủ nhiệm); hoặc những người viết như Duy Xuyên (Houston, Texas) với những lý do:

11. Nguyễn Chí Thiện có mặt nơi đất Mỹ (từ 1/11/1995) kia là một “*cán bộ (tình báo) cộng sản*” giả dạng. Người và tổ chức kể trên “*khẳng định*”: Có một Nguyễn Chí Thiện “*thật*”, tác giả tập thơ *Vô Đê/Tiếng Vọng Từ Đáy Vực/Hoa Địa Ngục*, nhưng người ấy đã bị (cộng sản) giết chết trong trại tù ở miền Bắc Việt Nam, và Nguyễn Chí Thiện “*giả*” hiện nay thay thế.

12. Tập thơ mang những tiêu đề khác nhau: *Vô Đê/Tiếng Vọng Từ Đáy Vực/Hoa Địa Ngục*.. trên có xuất xứ (từ tinh thần và nội

dung) của *Huyết Hoa, Đạo Trường Ngâm* của Nhà Cách Mạng Thái Dịch Lý Đông A - Nguyễn Hữu Thanh (không rõ năm sinh), nhân vật lịch sử đã gia nhập tổ chức Phục Quốc của Kỳ Ngoại Hầu Cường Để; thành lập Đại Việt Duy Dân tại Trung Hoa, 1941-1942; bị *cộng sản giết năm 1946* cùng lần với nhiều thành viên Duy Dân. Phong trào còn lại những cán bộ cốt cán: Phạm Xuân Ninh, Giám đốc Thanh Niên Thể Thao Bắc Việt (1947); Lê Quang Luật, Đại Biểu Chính Phủ (1954); Nghiêm Xuân Thiện, chủ nhiệm báo Thời Luận (Sài Gòn, 1963); Ngọc Hoài Phương, Chủ Nhiệm Báo Hồn Việt (CA) hiện nay lúc ấy giữ nhiệm vụ thư ký tòa soạn. Cao điểm của tố cáo này là một bài viết của Giáo sư Trần Ngọc Ninh đăng trên báo Vạn Thắng về sự mạo danh của NCT (dụng thơ của họ Lý). Sau đó, giáo sư TNNinh đã có lời đính chính về sự nhầm lẫn của mình.

13. Nhóm này đánh giá, *Hoa Địa Ngục II (Hạt Máu Thơ)*, US.1996 chỉ là những “*bài vè*” (cốt đẽ) nối kết giọng thơ “*đánh tráo, giả danh*” kể trên #12

Chúng tôi gọi nhóm này là “*Nhóm chống đối/Lý Lịch/Chính Trị/Văn Học*”.

2. *Giai đoạn 2001-2008.* Sau một thời gian im lặng khi báo Vạn Thắng không còn hoạt động, những

Tính Thiện - Sự Thật

Chỉ Là Một

■ Phan Nhật Nam

HOSPITAL CIRCLE

Medical Plaza, 202-210 Hospital Circle
Westminster, CA 92683

ABC WESTMINSTER DAY HEALTH CENTER

Community Based Adult Services (CBAS)
Adult Day Health Care (ADHC) / Adult Day Care (ADC)

TRUNG TÂM CHĂM SÓC SỨC KHỎE VÀ AN SINH

*202 Hospital Circle
Westminster, CA 92683*

*Office: 714-894-5880
Fax: 714-894-5879*

Oculofacial

Plastic and Reconstructive Surgery, Inc.

ELIZABETH NGUYEN, D.O.

Board Certified Ophthalmologist
Specializing in diseases of the eyelids, lacrimal system and orbit

*210 Hospital Circle, Suite C
Westminster, CA 92683
www.oculofacialprs.com*

*Office: 714-890-6000
Fax: 714-890-6004
OculoFacialPRS@gmail.com*

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

thành viên gốc quân đội (Bạn thân, cùng khóa sĩ quan, cùng đơn vị nhảy dù với người viết-PNN) dần rời bỏ tổ chức. Những năm 2001, 2006.. vấn đề NCT dần trở lại khi ông ra mắt *Hỏa Lò* (Tập Truyện, NXB Cảnh Nam, TH/XB/MĐHK, VA, US. 2001), và quan trọng hơn là *Hoa Địa Ngục Toàn Tập* (NXB Cảnh Nam, TH/XB/MĐHK, VA, US.2006). Lần này, phía chống đối tấn công với ý hướng mới: Chấp nhận có một Nguyễn Chí Thiện “*thật*” do, từ lý lịch gia đình, cá nhân, nhưng vẫn không là “*Nguyễn Chí Thiện thật của Hoa Địa Ngục (I) – Và thời điểm, sự kiện đưa tập thơ Vô Đê/Hoa Địa Ngục vào Sứ Quán Anh ngày 16/7/1979 cần phải được xác chứng lại để minh định: Ai là tác giả đích thực của những giòng thơ bi tráng hào hùng kia.*”

Năm 2008 vấn đề trở nên quan trọng hơn qua loạt bài của người viết tên là Trần Thanh, phổ biến trên hệ thống NET và gởi đến tòa soạn SGN (Garden Grove, Ca) khiến Chủ biên Hoàng Dược Thảo chú ý, dẫn “*không hiểu tại sao có hiện tượng (xét lại thật hay giả)*” này - Đào Nương, *Những điều nên nói “Chuyện Dài.. Ông Nguyễn Chí Thiện”*, SGN số #14; 9/4/2008. Từ khởi đầu “*không biết từ đâu*” của ngày (9/4) trở thành biếm nhẽ “*Thi Sĩ hay “Vè Sĩ”* qua bài viết của Triệu Lan mà người chủ biên dẫn “*không biết rõ xuất xứ*” nhưng đánh giá, “*những dẫn chứng (của người viết này-TL) thì rất xác đáng và hiện thực*”. Và mong nhận được bài trả lời của ông NCT – *Một người mà Đào Nương không xa lạ và (không) ác cảm gì.* Báo số #21; 9/13. Sự cáo buộc không ngừng ở phạm vi chữ nghĩa (*Thi sĩ/Vè sĩ -Thơ hay/Thơ dở*), tiến tới đánh

giá tư cách, tinh hạnh của người gọi là “*Thi sĩ/Vè sĩ*” kia với xác định: “*ông Nguyễn Chí thiện là một người gian dối, không lương thiện*”; “*Thi sĩ/Vè sĩ*” *thật chân tướng là “Láo Sĩ”*. SGN số #32; ngày 9/28. Và cuối cùng, qua bài viết liên tiếp trong những số báo 32, 33, 34, 35, 36, 37.. với lời mời (mang nội dung, tinh thần có tính cách bắt buộc): Ông Nguyễn Chí Thiện (phải) chấp nhận một cuộc “*giáo nghiệm chữ viết*” để làm sáng tỏ một “*Nghi Án Văn Học*” – Ai là tác giả thực sự của *Vô Đê/Hoa Địa Ngục/Tiếng Vọng Từ Đáy Vực* – Tập thơ mà ông Nguyễn Chí Thiện (“*thật*” của hôm nay) đã đưa vào Tòa Đại Sứ Anh tại Hà Nội ngày 16/7/1979 mà hiện đã được Bộ Ngoại Giao Anh hoàn trả (*Tổng Thư Ký Đinh Quang Anh Thái, Việt Tide, Westminster, Ca mang lại tại địa chỉ 4117 McFadden, Santa Ana 92714 #410 trao tận tay cho Ông Nguyễn Chí Thiện –PNN*). Cuối cùng, vấn đề được bạch hóa không phải là văn học, thơ phú nữa, Nguyễn Chí Thiện “*hiện nguyên hình với dấu ấn trên trán “Made in Yết Kiêu –Triệu Lan; SGN # 257; 10/4”* – Có nghĩa, NCT là một cán bộ tình báo cộng sản được huấn luyện ở Trung tâm phản gián Yết Kiêu, Hà Nội. Hơn thế nữa, anh ông Thiện, Trung Tá Nguyễn Công Giân, Phòng II/BTTM/QLVNCH theo phát hiện “*mới nhất*” đã đi Hà Nội hai lần, 1958 và 1972 (*ĐN, SGN # 37; 10/4*). Và toàn bộ bài viết về, của NCT.. “*sáng hôm nay (10/5) trên Web Site của giáo sư Dan Ruffy (ĐH/Yale), và giáo sư Jean Libby (ĐH/Berkely) đã bị xóa đi.. NCT hẳn đã biết số phận mình sẽ ra sao vì, “tôi (ĐN) nghĩ giới hữu trách Hoa Kỳ đã biết ai*

là giả ai là thật rồi..” (Bold, Italic trong nguyên bản).

Song song cùng lần với vụ việc (nêu trên) của SGN, có những bài viết khác trên hệ thống NET (tháng 8, 9/2008) diễn hình với Tôn Nữ Hoàng Hoa (Texas), Thế Huy (Pháp).. qua phân tích kỹ thuật làm thơ, tu từ, tượng trưng, hư cấu của Nguyễn Chí Thiện trong *Hoa Địa Ngục (I)*, so với *Hoa Địa Ngục (II, Hạt Máu Thơ)*.. Những người này đồng kết luận: *Nguyễn Chí Thiện “thật” đang hiện diện (giữa cộng đồng) nhưng không thể là “tác giả của Hoa Địa Ngục (I) – Tác phẩm này “phải” là của một tác giả Vô Danh.*

Chúng ta có thể gọi khuynh hướng chống đối trên đây là: “*Nhóm chống đối/Văn Học/Chính Trị*”.

3. *Nhóm chống đối/Thuần túy chính trị.* Ngoài hai nhóm chống đối kể trên, có những người viết khác, như Nguyễn Văn Chức (Houston, Texas); Đặng Văn Nhâm (Đan Mạch).. cũng thường xuyên nhập trận với những phê phán nặng nề về quan điểm, thái độ, hành vi chính trị của NCT. Những tác giả này không chú ý đến yếu tố lý lịch cá nhân, những nội dung (thơ, truyện) do NCT viết nên nhưng đồng có chung một quy kết nhất định (bất khả tương nghị): Nguyễn Chí Thiện là cán bộ “*cộng sản nằm vùng*”, hoặc là một tên “*trá hàng*” trong hàng ngũ cộng đồng người Việt hải ngoại do Hà Nội *bí mật gài vào* qua thủ tục nhập cư hợp pháp ở Mỹ. Cách quy chụp này không trung một bằng chứng cụ thể nào, thiếu tính lý luận, cố ý tấn công, mạt sát cá nhân NCT nên chúng tôi sẽ không đề cập trong bài viết này.

Tóm lại, do có những quan hệ

cụ thể (tinh thần và vật chất) với Nguyễn Chí Thiện trong một thời gian dài (từ 2001), và nay ông ta đã rời khỏi nơi trú ngụ chung (4117 McFadden, Santa Ana 92714 #410 từ 7/2008), nên chúng tôi nhận thấy đã đến lúc có đủ yếu tố khách quan để khởi mang tiếng “*có ý bệnh người cùng nhà*” – Đồng thời cũng do quan niệm “*phải nói lên những điều nên nói..*” như báo Sài Gòn Nhỏ hằng chủ trương thực hiện giữa “*Người Việt Nam không cộng sản*”. Lời cuối cùng, dầu có thể dư thừa nhưng cũng phải xác định thêm một lần: Chúng tôi không ám chỉ, quy chụp những đối tượng nhắc đến trong bài viết là “*cộng sản/cộng sản nằm vùng/ tay sai cộng sản*” như thói quen quy kết, chụp mũ rất đáng chê trách trong cung cách sinh hoạt chính trị thiếu tính dân chủ và lòng tự trọng (trọng mình và trọng người) thường xảy ra giữa những cá nhân/tổ chức người Việt”. *Mà chỉ do nhu cầu cần làm sáng tỏ những vấn đề từ những cá nhân/cơ quan này đặt nên.* Chúng tôi không thực hiện lần “*binh hay chống*” một cá nhân tên gọi Nguyễn Chí Thiện – Nhưng xử dụng chữ nghĩa, tài liệu (hiện có) để trình bày về *Một Sự Thật – Và Sự Thật luôn là điều Hợp Lý.*

Và thật lòng mong muốn sau bài viết này; lần trình chiếu hai Talk Show của Chu Tất Tiến (đã thân hình) trên hệ thống SBTN (Đề cập đến người/việc liên quan sự kiện NCT); lần hoàn tất thủ tục *Giáo Nghiệm Chữ Viết* do Chuyên Viên Giám Tự dự trừ (nếu được) thực hiện giữa Ông Nguyễn Chí Thiện và Báo Sài Gòn Nhỏ - Vấn đề ắc sẽ có một kết luận chung nhất, cuối cùng - *Nguyễn Chí Thiện, Ông là Ai? Ai là Thực Tác Giả*

của tập thơ Vô Đê/Hoa Địa ngục (I)/Tiếng Vọng Từ Đáy Vực? Làn đưa tập thơ vào Tòa Đại Sứ Anh (16/7/1979) đã (thực) xảy ra như thế nào? Và tại sao Đã xảy ra hiện tượng chống đối hôm nay? Tất cả đề dồn sức mạnh tổng hợp của Cộng Đồng Hải Ngoại vào những mục tiêu: Hệ thống gọi là cộng sản hiện cầm quyền tại Hà Nội (qua hiện tượng đàn áp Khu Nhà Chung Thái Hà); Và cấp thiết hơn nữa là *sự đe dọa (rất có khả năng) đến từ Bắc Kinh* với đất, biển quê hương càng ngày càng bị đe dọa, thu hẹp lại.. Mong lắm thay.

II. Nguyễn Chí Thiện,

Người Có Thực giữa những người chịu khổ nạn không chấp nhận chế độ cộng sản

1. Về lý lịch, gia cảnh:

11. Nguyễn Chí Thiện, sinh năm 1939, chánh quán Thôn Thượng Thọ, Xã Mỹ Thọ, Huyện Bình Lục, Tỉnh Hà Nam, con Cụ Đồ Nguyễn Công Phụng. Điều này được xác nhận không phải ai khác mà là chính người đã mặt sát NCT thậm tệ qua bài đăng trên NET ngày 4/10/08 - Đặng Văn Nhâm: “*Đúng, tên Nguyễn Chí Thiện là thật, thật 100%.. Nhưng..*” ĐVNhâm xác nhận với Nguyễn Thanh Hùng (Dallas, TX), người thân cận “*mày tao chi tớ*” với ĐVN, cũng là người cùng quê với NCT từ tấm bé. Xác nhận còn nói rõ: “*Nó (NCT) thua mày với tao sáu tuổi (Sinh 1939- pnn)*”. NCThiện và NTHùng vẫn giữ nguyên liên lạc (qua điện thoại), hoặc gặp mặt (Lần NCT ra mắt sách Hòa Lò tại Hội Quán Little Sài Gòn, 5/2006). NTHùng là người đọc bài văn tế

Chiến Sĩ Trận Vong trong buổi lễ Ngày Tù Nhân Chính Trị VNCH tại Dallas, 4 tháng 10, 2008 vừa qua.

12. NCT sinh tại Phố Lò Đúc (Hà Nội), năm 1957 theo gia đình dọn hẳn về Hải Phòng. Nhưng không phải chỉ đến 1957 NCT mới đi Hải Phòng, cuối năm 1954 đã một lần xuống đày để đưa người bạn thiếu thời đi Nam: Nguyễn Ngọc Bội (Giáo sư văn hóa Võ Bị Đà Lạt trước 1975); hiện ngụ tại Westminster, CA.

2. Về liên hệ nơi trại tù:

21. Đợt tù đầu tiên (1961-1964/Trại Phú Thọ) do *Án Lệnh Tập Trung Cải Tạo* (Ba năm/Một lệnh tập trung) bắt đầu áp dụng cho toàn Miền Bắc (vẫn tiếp áp dụng cho cả nước sau 1975) từ Sắc Lệnh “*An Ninh Tổ Quốc*” - Biện pháp chuyên chế (bắt giam người vô thời hạn không cần án lệnh của tòa) được thi hành sau Đại Hội 3 Trung Ương Đảng (5/1960), tiến tới lần thành lập Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam (20/11/1960). Lần đi tù này gặp Nguyễn Văn Phở (Con Cụ Nguyễn Văn Vĩnh – Một trong bốn nhà văn hóa Việt Nam đầu thế kỷ: Phạm Quỳnh-Nguyễn Văn Vĩnh-Phạm Duy Tồn-Nguyễn Văn Tố); Trần Thiếu Bảo, NXB Minh Đức, Hà Nội, nhà in ấn hành Nhân Văn-Giai Phẩm.

22. Lần tù thứ hai (1966-77/ Phần lớn thời gian bị giam ở Trại Thanh Phong, Yên Bái), chung với các bạn tù:

- Cụ Vũ Thế Hùng (Nhân sĩ Hà Nội trước 1954); thân phụ Linh Mục Vũ Khởi Phụng (hiện tại là một trong những vị chủ chăn ở Thái Hà); Bà Vũ Triều Nghi (hiện là cư dân San José, Ca). Bà VTNghi đã

về VN sau 1991 thăm cụ VTHùng, gặp NCThiện, Phùng Cung.

- Các bạn văn, Phùng Cung, Vũ Thư Hiên (Tù miền Bắc thuộc diện “chống đối văn hóa”)

- Các biệt kích miền Nam, Nguyễn Hữu Luyện, Đặng Chí Bình, Lưu Nghĩa Lương, Lê Văn Bưởi (người biệt kích kiên cường vượt sông Bến Hai ra Bắc từ 6/1961).. Những người thuộc “Nhóm BK – đọc là Bê-Ka/Biệt Kích” sau 1977 chuyển về Trại 5 Lam Sơn, Thanh Hóa (Tại trại này, người viết (Pnn) lần đầu nghe chuyện kể về NCT: “*Đi tù do tội bị “nghe” làm thơ chống đối chế độ (Điện văn hóa)*”; chưa xảy ra vụ việc đưa thơ vào Tòa Đại Sứ Anh, 16/7/1979”. Buổi Hội Ngộ Biệt Kích Quân (7/7/2007) tại nhà hàng Emerald Bay (Fountain Valley, Ca), NCT được mời phát biểu về Tinh Thần/Khí Phách của Người Lĩnh Biệt Kích (*DVD Đại Hội Biệt Kích ND*), ngồi cùng bàn khách danh dự với các ông Vũ Quang Ninh, Nguyễn Hữu Luyện. BK/LNLương (hiện ngụ tại 4117 McFadden, Santa Ana 92714 # 19) vẫn thường giúp đỡ, đưa đón NCT trong các sinh hoạt hằng ngày do quý trọng phẩm chất, tư cách của NCT thực chứng nơi trại giam từ 30 hơn năm trước.

23. Lần đi tù thứ ba (1979-1991). Lần đi tù này chuyển qua nhiều trại: Hỏa Lò (Hà Nội); Thanh Phong, Thanh Cẩm (Thanh Hóa); Thanh Liệt (Hà Đông).. Tại trại Ba Sao (Nam Hà), Hà Nam Ninh, NCT ở tù chung với Linh Mục Nguyễn Văn Lý (Cha Lý chuyển đến trại này ngày 8/1/1988 từ trại Thanh Cẩm chung cùm tay (hai người một cùm) với người viết-Pnn)

3. Về diễn tiến thủ tục nhập cư vào Mỹ:

31. 11/1995, Nguyễn Chí Thiện đến Mỹ do ***vận động của Bác Sĩ Norobu Masuoka*** (Hiện ở San José, Đặc phái viên của chính phủ Mỹ phụ trách những tù nhân đặc biệt), người đã thành công đưa được Thiếu Tá Nguyễn Quý An, (phi công trực thăng bị thương nặng mất hai tay khi cố cứu viên phi công Mỹ); nhà văn Đặng Chí Bình qua Mỹ trong dịp Tết 1993/1994. Đặng Chí Bình, điển hình thành phần biệt kích bị bắt trước 1968 (không được trao trả theo điều khoản của Hiệp Định Paris 1973 vì khi xâm nhập ra Bắc họ phải giải ngũ khỏi QL/VNCH) chỉ đến Mỹ được bởi kết quả từ vận động này (Trước đợt vận động quy mô của Sedgwick Tourison để đưa toàn bộ Biệt Kích Quân VN qua Mỹ). Và cụ thể hơn hết, Đại Tá Norobu Masuoka là người đã vận động đưa Trung Tá Bùi Quyền qua Mỹ gặp Tổng Thống Bush (Bố). Trung Tá Quyền, thủ khoa Khóa 16 Trường Võ Bị Đà Lạt, nguyên tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 5 ND, Lữ Đoàn Phó Lữ Đoàn 2 Dù cho đến Ngày 30 Tháng 4, 1975. Trung Tá Quyền có người con chung khóa phi hành với cụ Tổng Thống Bush (con) ở Texas.

32. ***Hồ sơ nhập cư INS do người anh ruột thiết lập*** - Trung Tá Nguyễn Công Giân, Sĩ Quan Quân Báo/Phòng 7/BTTM/QLVNCH, Khóa 4 Thủ Đức (1954). Ông Giân cùng khóa với Cố Trung Tướng Ngô Quang Trưởng (NCTh đã nhiều lần cùng người anh đến thăm viếng Trưông NQTrưông khi người còn sinh tiền); gia đình Trung Tá Giân hiện ngụ tại 11XX Alabama, Hendron, VA 20170. Và

cuối cùng, Trung Tá Giân là bạn đồng nhiệm sở tình báo với Đại Tá Lê Đạt Công, Trưởng Phòng 2/Quân Đoàn III- Nhạc phụ của chính cá nhân người viết-PNN.

Từ những yếu tố khách quan, cụ thể kể trên kéo dài từ năm sinh 1939 dài đến hôm nay (2008) với chứng kiến/sống cùng của những bạn hữu thời thơ ấu: Nguyễn Thanh Hùng, Nguyễn Ngọc Bội; những bạn văn: Phùng Cung, Nguyễn Hữu Đăng, Vũ Thư Hiên; bạn tù: Phan Hữu Văn, Vương Long, Kiều Duy Vĩnh (Sĩ quan Quân Đội Quốc Gia bị tập trung cải tạo sau 1954 ở miền Bắc); Nguyễn Hữu Luyện, Lưu Nghĩa Lương, Đặng Chí Bình.. (Biệt Kích VNCH bị bắt trước 1975); Võ Đại Tôn (sau 1975); LM Nguyễn Văn Lý, Nguyễn Hữu Lễ (Những người tù lương tâm miền Nam bị tù sau 1975).. Và trong thời gian 13 năm nơi hải ngoại (tính đến tháng 8/2008) giữa cộng đồng Người Việt khắp trên thế giới, với những nhân vật thuộc giới văn hóa, chính trị toàn cầu – **Nguyễn Chí Thiện thật sự (đầy đủ) xác chứng với chúng ta – Ông là một điển hình của Lương Tâm, Bản Lĩnh Việt Nam tranh đấu cho Tự Do và Dân Chủ.**

Cuối cùng, nếu như những yếu tố trên chưa thuyết phục được sự công nhận về chứng chỉ, lý lịch, việc làm của Nguyễn Chí Thiện, chúng tôi xin trình bày biện pháp, yếu tố pháp lý, sự kiện thực tế hầu có kết thúc quyết định vấn đề này.

- Xin thông báo đến đến cơ quan FBI về lần nhập cư bất hợp pháp của một “*cán bộ (tình báo văn hóa) cộng sản*” giả danh Nguyễn Chí Thiện, vì luật pháp Mỹ vẫn

còn rất nhiều ràng buộc đối với đảng viên đảng cộng sản khi nhập cư, lúc thiết lập chứng chỉ Thường Trú Nhân, khi tuyên thệ vào quốc tịch. Trong những ngày tới, chúng ta, cư dân tỵ nạn cộng sản của Tiểu Bang California sẽ chuẩn bị đối phó với Dự Luật SB 1322 nhằm hủy bỏ những điều khoản “*Cấm hoạt động cộng sản trong trường học.*”

- Giáo sư Jean Libby, Đại Học Berkely (CA) đã hoàn tất phần giáo nghiệm hình ảnh của Nguyễn Chí Thiện qua so sánh giữa những bức hình: Một của Nguyễn Chí Thiện tuổi thanh niên (Phụ bản bìa tập thơ Hoa Địa Ngục I) và những ảnh chụp năm 2006 do chính bà bấm máy. Bản kết quả giáo nghiệm thực hiện bởi Viện Giáo Nghiệm Stutchman, 421 Walnut Street, #120, Napa, CA 94559 kết luận: “*Có 8 điểm dị biệt đặc thù phân bố trên mặt và trên tai của người đàn ông trong hai tấm hình #1 và #2 và hình in trên bìa sách. Căn cứ trên sự xét đoán, so sánh, và phân tích của bản thân cá nhân, thì tôi có nhận định rằng: Người đàn ông trong những tấm hình chỉ là một người*” (Chúng tôi đính kèm bản kết quả giáo nghiệm. Về những tấm hình giáo nghiệm, NCT đã trình bày trong một cuộc họp báo chính thức ở khách sạn Ramada, Garden Grove, CA. Pnn).

Cuộc giáo nghiệm do đích thân giáo sư Jean Libby lập thủ tục tiến hành (Ngày 3 Tháng 8/2006), vì dấu rất mền mộ tư cách cá nhân cũng như tài năng của NCT nhưng do tinh thần làm việc thực tế, chính xác của người Mỹ, bà muốn có bảo đảm về lý lịch Nguyễn Chí Thiện (nhờ sau này có những tranh tụng

về pháp lý – Như hiện nay đang xảy ra với vụ việc SGN) trước khi Đại Học Yale tiến hành việc in Hòa Lò dịch sang Anh Ngữ. Cũng bởi, người Mỹ với tính thuần lý và tâm lý thực tiễn, họ không nghĩ một con người như thế mà sống sót sau 27 năm tù. Lại là tù cộng sản Việt Nam, mà không những chỉ sống sót mà còn viết văn, làm thơ. Nghi ngờ cũng hợp lý đối với những người (dẫu) có hảo ý khác. Và nếu người viết không làm đó cũng là ý hướng đầu tiên của Báo Sài Gòn Nhỏ với Chủ Nhiệm Hoàng Dược Thảo, nhưng qua đến tháng 10/2008 vấn đề tập thơ và sự việc đã được (hay bị) đẩy đi quá xa theo một hướng khác. Chúng tôi trình bày tiếp theo sau.

III. Nguyễn Chí “Thật”/Sống Sót và Nguyễn Chí Thiện “Giả”/Thơ Văn

Khi bắt đầu bài viết, chúng tôi có ý nghĩ, sự việc sẽ được giải tỏa toàn diện khi NCT trình bày **bản thảo viết tay** (mà bản thân đã xem qua tại nhà riêng, 4117 McFadden #410, Santa Ana trước ngày ông Thiện dọn ra) nhận được từ tay Đinh Quang Anh Thái (7/2008) trước một cử tọa đông đảo thuộc giới truyền thông báo chí (lẽ tất nhiên có tham dự của SGN). Ý nghĩ này càng thêm cụ thể khi bài viết của Trần Phong Vũ được phổ biến (Người Việt, 10/6; trên hệ thống NET, 10/4).. Nhưng sự việc không còn giới hạn trong phạm vi thơ văn nữa (Về vấn đề “Ai là tác giả “thật” của Thơ Vô Đề”) mà đã qua một lĩnh vực khác với những **khẳng định về tư cách, hành vi chính trị của NCT với những phát hiện mới của SGN (ĐN (nt, #37).**

Bài viết này cần phải viết thêm phần ba để nêu rõ hơn về diễn tiến của Người (NCT) và Việc (Thơ Vô Đề). Nếu những luận cứ cáo buộc trình bày sau đây mâu thuẫn với nhau (Thật/Giả chen lẫn) là do: 1/Những người (tổ cáo) viết nhiều “nội dung/cách thức” khác (biệt) với nhau cho dù cùng nhắm đến một đối tượng duy nhất: NCT và Tập Thơ Vô Đề. 2/Bài họ viết tại những thời điểm khác nhau. 3/ Những người này trích giải “*Thơ Vô Danh/Về NCT*” do những mục đích khác nhau. Chúng tôi (Pnn) chỉ là người ghi lại.

Sau đây là những cáo buộc **căn cứ từ lời Thơ** (Có lúc được xem như là “*thật*” của NCT; có lúc được gọi là của Vô Danh) Tất cả đồng có mục đích chung kết với ba cáo buộc (không rơi vào một trường hợp này thì (phải) rơi vào một “xác định” khác): 1/*Đấy là một Nguyễn Chí Thiện “giả*”. 2/*Nếu là Nguyễn Chí Thiện “thật” thì (lại) mang tội dùng Thơ “thật” của Vô Danh*. 3/*Nếu là thơ “thật” của NCT “thật” thì thơ đó (phải) gọi là “Về” Tóm lại NCT (hiện sống) trước sau chỉ là một “cán bộ tình báo cộng sản trá hình”, làm về cốt để đóng trọn vai trò của một “Thi Sĩ tên gọi Vô Danh (?) kiên cường chống cộng mà nay đã bị giết chết/hoặc biến mất đầu đó từ một lúc nào không ai xác định (1979?) – Một thi sĩ có ba điều Không: Không tính danh/ Không xuất xứ/ Không có liên hệ với bất cứ ai đang còn sống, đang viết báo”. Không một ai trong số những kẻ dựng nên nạn Thật/Giả này đã một lần nghe, thấy, biết gì về một KẺ VÔ DANH GỌI LÀ NGUYỄN CHÍ THIỆN (THẬT) ấy. Ông Vô Danh xin hãy một lần lên tiếng để nhận lại tất cả những*

gì mà Nguyễn Chí Thiện (Già) đã mạo danh ông để chiếm đoạt.

Chúng ta cùng lướt qua những luận cứ cáo buộc.

31: *Cáo buộc thứ nhất về xuất xứ*: Báo Vạn Thắng (Lê Tư Vinh Chủ nhiệm), thời điểm 1995, 1996 cho rằng, Nguyễn Chí Thiện là “cán bộ tình báo cộng sản giả dạng” mạo Thơ Huyết Hoa, Đạo Trường Ngâm của Thái Dịch Lý Đông A. Cáo buộc này không thể đứng vững vì Nhà Cách Mạng Lý Đông A bị cộng sản giết từ 1946. Thơ của họ Lý mang không khí lãng mạng, hùng tráng cổ điển: *Ta về đây đứng bên bờ thác Nậm. Mặc heo may hun hút gió hờn oan..* Thơ (“tạm” gọi là) của NCT thì đề cập đến thời sự: *Khi Mỹ chạy bỏ Miền Nam cho cộng sản.. Cả nước thu về một mối. Một mối hận thù. Một mối đau thương (1975).* Hoặc miêu tả thực tế đời sống lao tù: *Thơ của tôi không phải là thơ.. Tiếng của nhà giam đen ngòm khép mở.. (1970)*

32: *Cáo buộc thứ hai về thể chất*: Thơ (cứ xem như “thật” của NCT) nhưng lại không phù hợp với thực tế thể chất của NCT (hiện sống): *Thơ của tôi không có gì là đẹp.. Như cướp vồ, cùm kẹp, máu ho lao..* Căn cứ vào những giòng thơ này, có những tố cáo từ nhiều người: 1/TNHHoa (Houston, TX): Nguyễn Chí Thiện không ho lao, NCT khoẻ mạnh, béo tốt.. 2/Trần Thanh: Nghi vấn về sức khoẻ (Ông Thiện dòm rất khoẻ mạnh chớ không bị ho lao..) ĐN trích đăng NDNN: SGN số # 14; 9/4). 3/Triệu Lan: “thi sĩ, văn sĩ, về sĩ” Nguyễn Chí Thiện “mang bệnh” ung thư phổi, ho lao, ung thư và bị “tù” 27

năm.. nhưng khi NCT bước chân xuống Hoa Kỳ ngày 1/11/1995 trông Thiện phương phi, khoẻ mạnh, với y phục thời trang veston, áo pullover.. như một “lãnh tụ” phường tuồng.. (SGN # 527; 10/4).. Chúng tôi có thể trích dẫn thêm nhiều cáo buộc về “thể chất” về NCT “dòm” nữa, những nghĩ đã đủ.

Những suy diễn cáo buộc trên không đúng vì: 1/NCT **thật** có bị bệnh phổi nhưng ĐÃ CHỮA TRỊ XONG cơ quan IOM mới cho nhập cảnh Mỹ. Y chứng NCT còn sẹo ở phổi, phải chữa trị tiếp trong thời gian ở DC (1995/1996). Và lần ra đi 2 tháng 10 năm 2012 này y chứng đã xác nhận do phổi bị thoái hóa, đóng xơ cứng do di căn từ lao phổi trước kia. 2/Những từ ngữ “trào máu; ho lao; gông cùm; cùm kẹp..” thường dùng để chỉ tình trạng tồi tệ về thể chất bị đầy ải mà bất cứ ai khi mô tả, nói về ngục tù cộng sản cũng đều xử dụng đến. 3/Thơ không là hồ sơ y bạ, tiểu thuyết cũng thế.. Nhất Linh viết *Bướm Trắng* với nhân vật chính bị bệnh lao không bắt buộc vẫn hào họ Nguyễn phải có bình phổi. Thanh Tâm Tuyền viết *Ung Thư*; Solzhenitsyn viết *Cancer Ward*, chẳng lẽ phải mắc bệnh ung thư? Họa chăng chỉ riêng trường hợp Hàn Mặc Tử với căn bệnh nan y của ông. Quách Thoại chết năm 28 tuổi (1957) vì bệnh lao, nhưng không hề viết một câu thơ liên quan đến máu me, lao phổi mà chỉ viết nên những lời thơ hùng tráng: *Trước mặt là cộng sản. Sau lưng là nội thù. Một mình tôi đứng giữa..* 4/Thơ (tiểu thuyết cũng thế) không bắt buộc phản ánh đúng tình cảnh, sinh hoạt thực tế vật chất, tinh thần của người viết nên những nội dung

văn, thơ ấy.. Tìm đâu ra một một người gọi là Từ Hải như Nguyễn Du mô tả: *Râu hùm hàm én.. Vai năm tấc rộng, thân mười thước cao..* Nguyễn Du lại càng không phải dạng hình hùng vĩ này. Vũ Trọng Phụng là nhà văn mực thước, cổ điển, ông không dính dấp gì đến những nhân vật quỷ quái của *Số Đố*. 5/Nguyễn Chí Thiện không là người “*khỏe mạnh, phương phi*”.. Những tình từ này phải kể về Đại Úy Biệt Kích Nguyễn Hữu Luyện (tù 21 năm, 4 tháng, 14 ngày); tù hơn 16 năm: Thiếu Tướng Tư Lệnh Lê Minh Đào, Trung Tá Tỉnh Báo Trần Duy Hinh (Hãy nhìn Nhà Văn Thảo Trường, chiến hữu rất đáng hãnh diện của tất cả Người Lính VNCH. Không ai có thể nghĩ rằng đây là người đã qua hãn bên kia cái chết tại trại tù Hàm Tân, 1988). **Những người tù tồn tại bền bỉ (trong nhà giam cộng sản) không do từ sức mạnh cơ bắp, nhưng từ chiếc đầu nung lửa ý chí của họ.** Chỉ có những kẻ hèn kém mới ngã gục, quy hàng trước đói khổ của lao tù do cai ngục cộng sản dựng nên (Kể ấy là ai, cuối bài, phần kết luận chúng tôi sẽ chỉ ra, trước đây ở Trại Z30D, Hàm Tân, Thuận Hải). Và cuối cùng, NCT ăn mặc bảnh bao (suy diễn ra do được tình báo cộng sản cung cấp?!).. Chỉ với vài đồng, một, hai chục, chứ không cần phải bạc trăm, bước vào những khu Outlet, hoặc cơ sở bán đồ Clearance, Goodwill.. Tất cả sẽ có đủ. Chúng ta có thể hiểu, kẻ viết nên những cáo buộc mang tính sấm soi nhỏ nhất này đang ở Anh, ở Pháp nơi Tây Âu tàn lụi, hết là những “cường quốc thực dân”.

33. *Cáo buộc về mâu thuẫn thân thể, tuổi tác, thời điểm sáng tác.* Phần này, những người nêu

cáo buộc căn cứ những câu.. “*Tuổi hai mươi, tuổi bước vào đời.. Tuổi đôi mươi nhìn đời thơ dại.. Ngỡ cờ sao rực rỡ..*” nên đề quyết rằng: Phải hai mươi tuổi mới làm những câu thơ hàm xúc ấy trong dịp xảy ra sự kiện 2/9/1945 – Năm 1945 NCT mới 6 tuổi (sinh 1939) – Vậy, Thơ ấy phải do Tác Giả (tên gọi là) Vô Danh. Quả thật, chúng tôi vô cùng ngỡ ngàng khi viết đến những giòng này bởi đang phải nói với những con người “quái đản”, đề cập những câu chuyện tâm phào, kiêu cái cộ lý sự những anh tổng lý bang bạnh đầu từ nông thôn miền Bắc đầu thế kỷ 20.. Bởi, *Thơ không hề là Bản Biên Niên* sự kiện chính trị, quân sự, xã hội, ngay cả tiểu thuyết lịch sử cũng không hẳn là phải thế. Hoa Bằng Hoàng Thúc Trâm (1902-1977) viết sách *Vua Quang Trung* đâu phải là người đã tham dự xung trận Hà Hồi (1789); Vũ Hoàng Chương mô tả giờ phút hiển linh Thượng Tọa Thích Quảng Đức hóa thân trong lửa không hề có mặt tại ngã tư Lê Văn Duyệt-Phan Đình Phùng, Sài Gòn ngày 11/6/1963. Solzhenitsyn *sinh 1918* viết *August 1914* để gióng lên phần khởi đầu của *cách mạng vô sản 1917*. Cũng thế, bản thân cá nhân có đủ thẩm quyền (nếu muốn) để viết về Di Cư 1954 dẫu rằng năm ấy còn trong tuổi thiếu niên đang ở Đà Nẵng. Cáo buộc như thế để làm gì? Viết hai ba trang báo dựng nên những cái gọi là “luận chứng”: Ở Hà Nội năm 1959 không thể có sinh hoạt (qua hồi tưởng của NCT).. *Mùa hè ăn bánh tôm bên Hồ Tây. Cô bạn ngồi bên như nàng tiên vậy..* để viết lung tung trong một loạt bài viết tố cáo càng ngày càng lộ cách mạ lý, vu khống, chụp mũ (sẽ nói ra ở phần kết luận tiếp

theo sau). Hoặc “*phân tích*”: “*Ở đất Bắc, thời đó (trước 1954 -pnn) người thanh niên có học, gia đình nề nếp, biết uống rượu, có bạn gái phải là tuổi trên dưới 20..*” (Thế Huy, SGN #33; 10/01). Trời đất, vậy phải trình ra Bằng Lái Xe (nếu ở Mỹ), hoặc Chứng Chỉ Căn Cước (VN) trước khi viết thơ về rượu, người bạn gái sao? Chúng tôi có thể nêu danh tính hàng loạt bằng hữu (những người sinh khoảng trước, sau 40) đã ăn bánh tôm, có bạn gái, cùng đi chơi bờ hồ (trước 1954) ở Hà Nội.. để thời gian sau có thể viết về kỷ niệm này bất cứ ở đâu, ngay bây giờ năm 2008 ở Mỹ. Và cũng không cần nữa, ai cấm Dương Nghiễm Mậu viết “*Quảng Trị, Đất Đợi Về (1972)*” và Nguyễn Mạnh Trinh viết “*Huế, nơi tôi chưa tới..*” khi Phí Ích Nghiễm đang ở Sài Gòn và NMTrinh biệt phái hành quân chi ở Pleiku. Và cô gái *Đi Chùa Hương* của Nguyễn Nhược Pháp vừa đủ 15 tuổi; hai cô Kiều của Nguyễn Du chỉ mới đến “*tuần cập kê*”.. Vậy chẳng lẽ những thiếu nữ lầy lừng trong văn học, thi ca này không là con nhà nènne61p hay sao? Và dù là người trong chế độ cộng sản đi chăng nữa, Dư Thị Hoài vẫn còn khả năng/đầy đủ quyền tự do sáng tác để viết nên những câu thơ thăm thẳm cảm tính, ấm áp thương yêu: *Một lần như đêm nay. Sau phút giây. Êm đềm trên ghé đá. Anh không cài lại khuy ngực áo cho em..* (Văn Nghệ, Hà Nội; Số tháng 7/1988) Thế nên không ai có thể truy kết: Dư thị Hoài không là “*con nhà nề nếp*” vì đã viết .

34. *Cáo buộc về thay đổi thể thơ*: Trước (Thi Sĩ Vô Danh) làm thơ dài câu, có nhạc điệu, thi tính cao, khẩu khí hùng tráng.. *Không*

có gì quý hơn độc lập tự do. Tôi biết nó, thẳng nói câu nói đó. (1968); Sau này (“*Về Sĩ*” NCT) chỉ có những câu ngắn như về.. *Dầu đầu bạc. Dù đời rạc. Dù lực tàn. Vẫn bền gan..* (1988). (Thế Huy, SGN #33; 10/01). Chúng tôi có nhận xét từ kinh nghiệm 40 năm cầm bút, đọc sách: Thơ hay/ Thơ dở không có nguyên tắc cố định nào để xét nghiệm; người làm thơ một đời chỉ để lại vài câu được đời sau nhớ đến. Anh cũng không thể buộc người khác đồng ý với cách anh bình giải về thơ của một người thứ ba cho dù anh có đủ tư cách của người phê bình văn học lão luyện được xác chứng bởi độc giả qua tác phẩm, quá trình hoạt động trong lĩnh vực văn hóa. Anh càng không có một khả năng nào buộc người khác phải viết và diễn đạt THƠ (của người ta) theo “*quan điểm chính trị*” của anh?! Ở đâu phát sinh quyền “*ngự sử văn nghệ*” nơi thế kỷ 21 mà thực chất chỉ là loại “*chữ nghĩa*” mang ác tâm từ những người gọi là “*kẻ nghiên cứu ti tiểu*” này. Nhưng, NCT cũng đã “*làm về*” từ 1970.. *Vợ con có thể bỏ. Cha mẹ có thể từ. Cộng sản thời sinh tử..* Vậy đây là thơ hay về? Tôi chúng xin trả lời ngay theo ý các anh: Thơ của Vô Danh/ Về của NCT. Xin mách thêm: Tô Thùy Yên, Thanh Tâm Tuyền cũng *làm rất nhiều* về khi đi tù vác nửa ở Yên Bái. Chúng tôi ngừng trò vui nơi đây để đề cập đến một màn hài hước cuối cùng..

35. *Cáo buộc từ khi ra hải ngoại (1995) không còn (khả năng) làm thơ*. Cáo buộc này được lập đi lập lại bởi nhiều người do căn cứ trên thực tế: NCT viết tập truyện Hòa Lò (2006) thay vì tiếp tục làm thơ – *Vậy thơ Vô Đề* hùng tráng

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê (714) 531-4249

ROOFING & SOLAR Power

Quality from the top...

Lic.#: 870435 Bond and Insured!!!

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

Bác sĩ **DAVID PHẠM NAM HUÂN, M.D.** CHUYÊN MÔN BỆNH SUYỄN VÀ PHỔI

Bác sĩ **HENRY NGUYỄN HUY, M.D.**

10900 Warner Ave., Suite 101B, Fountain Valley, CA 92708

(714) 887-0400

Tốt nghiệp chuyên khoa tại:

- University of Colorado Health Science Center
 - Nation Jewish Medical & Research Center (Denver)
- (Xếp hạng nhất toàn quốc về bệnh phổi)

Chuyên trị:

*Suyễn • Các bệnh về hô hấp • Sưng cuống phổi • Lao phổi
Ho ung thư phổi • Khó ngủ, mất ngủ, ngáy • Khó thở • Ngộ thở khi ngủ*

Có máy đo hơi thở

Giờ làm việc: Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu : Từ 09:30 sáng đến 5 giờ chiều
Thứ Bảy : Từ 09:30 sáng đến 1:00 chiều

XIN VUI LÒNG LẤY HẸN

Your Financial Bridge[®] **to Success**

**East West Bank's products and professional services
will help you realize your business goals.**

PERSONAL BANKING

- Checking Account
- Savings Account
- CDs
- Auto Loans
- Free Online Banking

INTERNATIONAL BANKING

- Import & Export Finance
- Letters of Credit
- Online Letters of Credit Services
- US Ex-Im Bank Programs
- Correspondent Banking
- International Check Collections
- Foreign Exchange Services
- Domestic and International Wire Transfer

COMMERCIAL BANKING

- Business Checking
- Treasury Management Services

COMMERCIAL LENDING

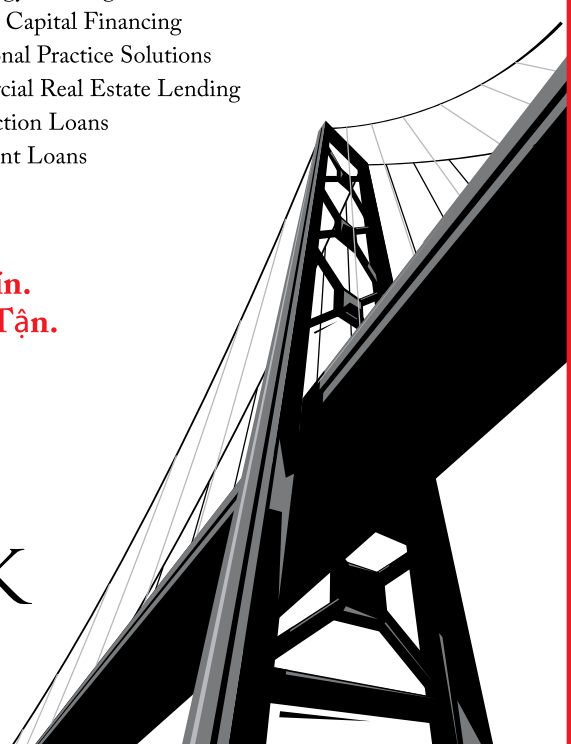
- Asset Based Accounts Receivable and Inventory Financing
- Business Consortium Fund (BCF) Program
- Certified Minority Business Enterprise
- Entertainment Financing
- Equipment Financing
- Equipment Leasing
- Leveraged Buy Out Financing
- Small Business Loans and SBA Loans
- Technology Banking
- Working Capital Financing
- Professional Practice Solutions
- Commercial Real Estate Lending
- Construction Loans
- Apartment Loans

**Nên Chọn Một Ngân Hàng Thận Thịn Uy Tín.
Với Nhân Viên Hướng Dẫn Chi Tiết Tận Tâm.**

**9032 Bolsa Ave.
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh : CINDY HO**

 EAST WEST BANK
Your Financial Bridge[®]

www.eastwestbank.com

trước kia chỉ là của Tác Giả (tên gọi) Vô Danh – Khẳng định này có tính chung quyết. Chúng tôi bổ túc thêm vào luận chứng này những có chứng: Sau những câu Thơ Lịch Sử: *Nam Quốc sơn hà Nam Đế cư. Tuyệt nhiên định phận tại thiên thư..* Danh Tướng Lý Thường Kiệt không làm một câu thơ nào nữa! Và nơi vùng Nam Cali này, chúng ta phải trả lời sao về trường hợp các Thi Sĩ (Thật Thi Sĩ) tên gọi Trần Dạ Từ, Trần Thị Thu Vân, Đỗ Quý Toàn, Hoàng Khởi Phong, Nguyễn Đình Toàn.. ba mươi ba năm không (tiếp tục) làm thơ nơi đất Mỹ?! Và sau đỉnh cao *Ta Về* thì Tô Thùy Yên hình như cũng cất bút.. Như vậy là thế nào? Và không những đối với Thơ, những bạn của chúng ta, Vũ Thành An, Từ Công Phụng.. những giọng nhạc trữ tình bất diệt của Miền Nam đã viết gì về tình yêu sau mấy mươi năm ở Mỹ? Và trái lại, chỉ khi trên đất Mỹ, vào buổi cuối đời Mai thảo, Võ Phiến mới làm thơ.. Vậy trước kia họ là ai? Chúng tôi không đủ cố gắng để kéo dài thêm màn khô hài rất nhạt do những kẻ tiêu tâm, trí đoàn.

IV. Kết Luận.

Trước khi bài viết kết thúc, chúng tôi xin trưng một tài liệu liên quan đến vụ việc (NCT/Giả/Thật/Thi Sĩ/Vè Sĩ) và một đề nghị. Tài liệu ấy là: Chứng Thư của *Chuyên Viên Khảo Nghiệm Thủ Bút* Dorothy Brinkerhoff (Trung Tâm Giáo Nghiệm Quốc Gia) Văn Phòng 4316 Boyar Ave, Long Beach, CA90807 gửi đến Ông Joe Nguyễn (Giáo sư, Nhà báo Nguyễn Sỹ Hưng) 3024 East Anaheim, Long Beach, Ca 90804. Chứng Thư có kết luận như sau: “*Căn cứ*

vào những điểm tương đồng trọng yếu giữa tài liệu cần khảo nghiệm trong Văn Bản A và những mẫu ghi chép trong Văn Bản B, theo ý kiến của cá nhân tôi, người viết (cần được minh chứng) viết Văn Bản A và những ghi chép trong Văn Bản B có những điểm tương đồng thích ứng với nhau và chỉ do một người viết.” Chứng Thư Giáo Nghiệm Thủ Bút do Nhà báo, Nhà giáo Nguyễn Sỹ Hưng yêu cầu trung tâm khảo nghiệm thực hiện từ tháng 11/1995 căn cứ trên hai văn bản: Bản A gồm Lá Thư viết bằng Pháp Ngữ trang đầu tập thơ đưa vào Tòa Đại Sứ Anh ở Hà Nội ngày 16/7/1979, và photocopy bản viết tay bài thơ *Đồng Lầy*, bài thơ Trang 21/Đánh số 34. Bản B là photocopy thư viết tay ký tên *Chí Thiện* gửi đồng bào hải ngoại 11/1995, tuần lễ thứ hai sau khi đến Mỹ của người có tên Nguyễn Chí Thiện. Nhà báo, Nhà giáo Nguyễn Sỹ Hưng do tính thận trọng đã giao chứng thủ bút của NCT để có xác tín đối với lý lịch, căn cước của một cá nhân đã lập kỳ tích đáng nể phục: Tồn tại sau 27 năm tù cộng sản với một ý chí tuyên dương Con Người Tự Do. Nhà giáo Nguyễn Sỹ Hưng giữ kín khảo nghiệm này do lòng kính trọng đối với Nguyễn Chí Thiện – Đầu tháng 10/2008 ông giao lại cho NCT nhân vụ Báo SGN yêu cầu khảo nghiệm mẫu chữ viết của Thi sĩ/Vè sĩ/NCT Thật/Giả..

Và tiếp đề nghị như đã một lần đề nghị đối với vụ việc khảo nghiệm hình ảnh..Nếu như Chứng Thư Giáo Nghiệm chữ viết nêu trên không đủ yếu tố khả tín để thuyết phục vấn nạn: “*Ai viết tập thơ Vô Đề? Vô Danh ông là ai?*” thì những người không đồng ý về quyền sở hữu (tập thơ) của NCT

xin hãy tập trung tất cả tài liệu có được (về NCT/giả/Vô Danh/thật) gửi đến những cơ quan như Trung Tâm Văn Bút Quốc Gia Pháp, Hòa Lan, Mỹ để những nơi này thu hồi những giải thưởng, bằng khen đã phát cho NCT về những văn phẩm đã bị chiếm đoạt từ một tác giả Vô Danh. Cũng cần phải nêu rõ những yếu tố lý lịch, quá trình sáng tác, sản phẩm thành văn của tác giả Vô Danh này để các cơ quan hữu trách kia có chứng cứ hành xử với Nguyễn Chí Thiện giả mạo. Chúng tôi trình bày với ý hướng *truy cầu Sự Thật* mà Báo Sài Gòn Nhỏ đã nêu ra khi đặt vấn đề từ ngày 4 tháng 9, 2008 nơi trang nhất số báo 14.

Nhưng đến đây, phần cuối của bài viết, tất cả sự việc như trên đã hóa ra điều vô ích! Bởi chúng tôi dần tìm ra/thấy được/biết rõ con người thủ vai trò đạo diễn, diễn viên, khán giả của vở kịch “tình báo/văn học gọi là Nguyễn Chí Thiện” mà từ phần đầu bài viết bản thân đã nói lên lời nghi ngại. ***Nhân vật “sợ chỉ hồng xuyên suốt” kia là Việt Thường Trần Hùng Văn, đầu mối của Triệu Lan, Trần Thành, Nam Nhân, Thế Huy, Trọng Tín..v.v..*** mà Nguyễn Chí Thiện chỉ là một “*Cái Cớ/Cái Cớ xứng đáng nhất*”. Và *Sài Gòn Nhỏ là một phương tiện/Phương tiện hữu hiệu nhất* với 16 trung tâm phát hành toàn nước Mỹ, ba hệ thống xuất bản, nhật báo, tuần báo, và nguyệt san với những cây bút chủ lực, chuyên nghiệp (gồm số đông thân hữu, huynh đệ của người viết, PNN) - Chủ Nhiệm Hoàng Dược Thảo đến đây hẳn hiểu tại sao tôi im lặng đến bài viết này trong năm 2008.

V- Hậu Từ: Chúng ta phải nói rõ về Trần Hùng Văn. Đây là người đã từng giữ chức phụ tá chủ biên, phụ trách một trang mục của Báo Nhân Dân, cơ quan ngôn luận chính thức của đảng cộng sản Việt Nam. Báo Nhân Dân có chức năng hành chính như một Bộ, trực thuộc Ban Tuyên Huấn Trung Ương đảng. THVăn là **người Hoa chính gốc** có người anh là Trần Đại Văn (Sẽ nói chi tiết về người anh này, bạn của Nguyễn Chí Thiện). Văn nằm vùng trong Báo Nhân Dân đến năm 1978 (trước lần Tàu đánh VN, 2/1979) thì bị lừa vào trại giam đồng loạt với tất cả những ai có liên hệ đến người Hoa theo chủ trương của Hà Nội; tất cả người gốc Hoa thì bị ghép vào tội “gián điệp thuộc Cục Tình Báo Hoa Nam”. Trong những trại tù đã ở sau giai đoạn 1979 nơi miền Bắc, người viết đã có dịp chung phòng kiên giam, nghe chuyện về những thành phần này như Nguyễn Đại Giang, Lê Sĩ Thăng, Thiếu Tá Nhẫn (Trại 5 Lam Sơn, Thanh Hóa); hoặc những người Hoa như Mã Nhì, Lý Trường Trân (Trại Thanh Cẩm, Thanh Hóa). Năm 1988, tôi từ miền Bắc chuyển vào Trại Z30D (Hàm Tân), tiếp nhận coi thư viện trại do chính Trần Hùng Văn phụ trách trước khi được thả. Ra tù, tôi đến chơi nhà NgĐHải, số 8 Lê Lợi, Sài Gòn gặp lại THVăn nơi đây. Gặp lại THVăn, kiểm chứng thêm những thành tích do chính đương sự kể lại lúc ở Trại Z30D.. Bắt tình

với một nữ cán bộ công trại, đi ngủ với đồ lót của nữ cán bộ này úp lên mặt nên bị giam kỷ luật; trong phòng giam kỷ luật đã lớn tiếng chửi Hồ Chí Minh rất có bài bản nên đã thu phục lòng kính phục của những sĩ quan VNCH cùng bị giam ở trại Z30D Tài năng và khả năng “chửi” HCM của THVăn là một điều có thật –Tại sao chửi? Chửi để làm gì.. Là những điều sẽ được soi rõ ngay sau đây. Những điều do THVăn kể cũng như nghe lại từ những sĩ quan VNCH nơi trại Z30D cuối cùng được hiểu ra như một cách **KHỔ NHỤC KẾ** rất quen thuộc của người Hoa. Giới tình báo người Hoa lại là những chuyên viên hàng đầu trong nghệ thuật dụng kế sách này. Với kế sách “khổ nhục” áp dụng tinh vi này, không loại trừ khả năng vận động của Hoa cộng trong hàng ngũ Việt cộng. Đến hôm nay thì điều này đã được dẫn chứng cụ thể với cảnh trẻ con Hà Nội đón Tập Cận Bình với cờ 6 ngôi sao; phó thủ tướng Hoàng Trung Hải là một người Hoa chính gốc. Kế sách khổ nhục của Trần Hg Văn thâm được kết quả trông thấy: Y ra khỏi trại có ngay hộ khẩu thường trú ở apartment trước tiệm Brodard, Đường Đồng Khởi hay là Tự Do trước 1975 và được qua Anh trongm65t thời gian ngắn. Tại Anh, Văn áp dụng kế sách và khả năng cũ với mục tiêu “chửi” HCM. Y chửi rất thật và rất đúng bởi hai lý do: Báo thù cho anh, Trần Đại Văn phải tự tử vì không

chịu nổi đòn thù của cộng sản Hà Nội trong giai đoạn sau chiến tranh 2/1979; lễ tang của TĐVăn được tổ chức tại Chùa Châu Long, Hà Nội. Mục tiêu thứ hai là để thực hiện chiến lược: **KHÔNG AI NGHE, NÓI VỀ HOÀNG-TRƯỜNG SA** – Mục tiêu mà Trung Cộng-Việt Cộng hiện nay, 2012 đang áp dụng ở bước cuối cùng. Một danh tính của Nhà Thơ Nguyễn Chí Thiện được đánh đổi bởi mục tiêu chiến lược này thì quả thật cũng xứng đáng. Một điều cuối cùng: THVăn đã dựng nên một nhân vật gọi là “VÔ DANH” rất toàn hảo – Bởi đây chính là Nguyễn Chí Thiện chứ không ai khác, bởi chính y ta đã nhiều lần từ Anh qua Pháp gặp ông Thiện để nói về thơ văn, cuộc sống tại Hà Nội trước kia khi ông Thiện từng có giao tình với cả hai: Trần Đại Văn và người em là.. Việt Thường, tức Nam Nhân, tức Lý Quân, tức Trần Thành.. toàn là tên Tàu cũng như Vương Đông Hải, Thầu Chín, Tống Văn Sơ, Lý Thụy.. của Hồ chí Minh mà nhân viên tình báo cục Hoa Nam tên gọi là Trần Hùng Văn hiểu rõ hơn ai hết.

Ngày về trời của Người Thi sĩ Chiến Đấu cho Quyền Con Người tôi viết lại bài này để những kẻ đánh phá Nguyễn Chí Thiện phải biết ngừng tay trước Sự Ác. ●

California, Ngày 2 Tháng 10, 1012

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Phong Trào Giáo Dân Việt Nam Hải Ngoại

THÔNG CÁO BÁO CHÍ

VỀ LỄ TRAO GIẢI TỰ DO TÔN GIÁO NGUYỄN KIM ĐIỀN 2012

Buổi lễ trao Giải Tự Do Tôn Giáo Nguyễn Kim Điền 2012 do Phong Trào Giáo Dân Việt Nam Hải Ngoại thiết lập vừa được long trọng tổ chức tại Mainz, Cộng Hòa Liên Bang Đức, vào 14 giờ chiều ngày 20 tháng 10 năm 2012 tại Trung Tâm sinh hoạt Don Bosco, do Cơ Sở Thánh Tổng Việt Bường, một đơn vị của Phong Trào Giáo Dân tại địa phương tổ chức.

Hiện diện trong buổi lễ có khoảng 90 quan khách gồm đại diện các tôn giáo, hội đoàn, đoàn thể và các cơ quan truyền thông trong vùng. Buổi lễ được lồng trong dịp kỷ niệm 20 năm ngày PTGD ra đời, và 50 năm Công Đồng Vaticano II khai mạc. Đối với người Công Giáo nói chung và PTGD nói riêng thì Công Đồng Vaticano II là một biến

cố quan trọng, đặc biệt Sắc Lệnh về Tự Do Tôn Giáo là một văn kiện có tính cách mạng và đột phá trong Giao Hội Công Giáo, vì vậy trước phần trao giải TDTG, ông Phạm Hồng Lam đã tóm lược đôi nét chính về sắc lệnh này.

Tiếp đến ông Đỗ Như Điện, Điều Hợp Viên PT đến từ Hoa Kỳ đã tóm lược tình hình tự do tôn giáo tại Việt Nam hiện nay. Ông khẳng định tại VN chưa có tự do tôn giáo thật sự;

CSVN vẫn tiếp tục đàn áp các tôn giáo cách tinh vi, và cố biến các tôn giáo thành công cụ phục vụ cho các mục tiêu của đảng, và biến các sinh hoạt tôn giáo thành

các lễ hội mang tinh thể tục và phô trương để đánh lừa dư luận thế giới. Vì vậy năm 2009 PTGD đã thiết lập giải Tự Do Tôn Giáo, nhằm vinh danh những cá nhân hay tổ chức đã có công tranh đấu cho quyền tự do tôn giáo tại Việt Nam. Giải thưởng mang tên Tổng Giám Mục Nguyễn Kim Điền, vị GM kiên cường đương đầu với CS nên đã bị hành hạ và chết cách mờ ám năm 1988.

Năm 2012 PT đã chọn vinh danh hai đơn vị, thứ nhất là tu sĩ

Võ Văn Thanh Liêm, một tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo, người đã bị CS hành hạ tù đầy trong suốt 35 năm qua, nhưng vẫn bất khuất tranh đấu cho quyền tự do tôn giáo. Thứ hai là Giáo Điểm Con Cuông trong tỉnh Nghệ An thuộc giáo Phận Vinh, một vùng có khoảng 200 người công

giáo sinh sống, đã bị chính quyền CS liên tiếp sách nhiễu dưới nhiều hình thức. Đầu tháng 7 vừa qua, CSVN đã huy động hàng trăm công an, quan đội đến công khai hành hung linh mục, giáo dân, ngăn cản việc thờ phượng, đập phá tượng ảnh, chửi bới lăng mạ giáo dân.

Cư Sĩ Lê Công Tắc, đại diện phái đoàn Phật Giáo Hòa Hảo tham dự buổi lễ, đã lên nhận giải thay cho tu sĩ Thanh Liêm và Linh Mục Đinh Xuân Minh, chánh xứ Frankfurt-Harheim, đã nhận thay cho Giáo Điểm Con Cuông.

Sau buổi lễ trao giải, Cơ sở Phong Trào Đức đã mời tất cả tham dự viên vào nhà nguyện dự thánh lễ do Linh Mục Nguyễn Văn Khải (Roma) và Đinh Xuân Minh (Đức) đồng tế để cùng PTGDVNHN cảm tạ Thiên Chúa về những hồng ân của 20 năm qua và cầu nguyện cho hòa bình và công lý sớm trở về trên quê hương Việt Nam.

Buổi lễ kết thúc với bữa ăn chiều thân mật và chấm dứt lúc 19:30 tối. ●

Cư sĩ Lê Công Tắc và Linh mục Đinh Xuân Minh đại diện nhận huy hiệu và giải thưởng

Chỉ khi nào có sự thay đổi chế độ để nước ta trở thành DÂN CHỦ thực sự, mới mong có sự cải tổ toàn diện cho nền giáo dục VN. Bằng không, tất cả mọi sửa chữa chỉ là VẢ VÍU và sẽ không đi đến đâu.”

Khách Qua Đường – độc giả trang Dân Luận.

Tháng Chín năm 1975, giáo sư Lý Chánh Trung được mời ra Hà Nội để tham dự Hội Nghị Hiệp Thương Thống Nhất. Chuyên đi được ông kể lại, với rất nhiều hào hứng:

“Ra Bắc, gặp một cô lái đò, cô hỏi: có phải là giáo sư Lý Chánh Trung không? Đúng là tôi. ‘Trước 1975, cháu có đọc nhiều bài viết của chú, cháu thích lắm...’

“Lý Chánh Trung tâm tác đưa ra nhận xét: *Trình độ văn hóa ngoài Bắc cao. Chiến tranh như thế mà một cô lái đò cũng tìm đọc Lý Chánh Trung ở trong Nam...*” (Miền Đất Lạnh – Nguyễn Văn Lục, ĐCV).

“Chiến tranh như thế” (rõ ràng) cũng có điểm rất ... hay, và người Việt quả là một dân tộc rất ... lạ. Họ chỉ đọc sách trong thời chiến thôi hà. Gần bốn mươi năm sau, sau khi đất nước hoà bình và thống nhất, và sau khi trình độ văn hóa (thấp) ở miền Nam đã được nâng lên cho bằng với văn hoá (cao) ở miền Bắc, trong một cuộc phỏng vấn dành cho VietNamNet – vào ngày 3 tháng 5 năm 2012 – ông Nguyễn Mạnh Hùng (Chủ Tịch Hội Đồng Quản Trị, kiêm Giám Đốc Thái Hà Books) rầu rĩ cho biết:

“*Người Việt đọc chưa đến 1 cuốn sách/năm! Không thiếu những cuốn sách quý chờ tư tưởng hiện đại và tư duy mới về Việt Nam, được dịch thuật một cách kì công. Nhưng*

Sổ Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

Dốt Nát & Ngụ Tin

■ *Tưởng Năng Tiến*

câu chuyện về vốn vẹn 500 bản in cho mỗi đầu sách quý này, tính trên số lượng 88 triệu dân – tức là chỉ có xấp xỉ 0,00057% dân số tiếp cận – quả là một con số giật mình.”

Chưa hết, báo Dân Trí vừa cho phổ biến công bố của Tổ Chức Sở Hữu Trí Tuệ Toàn Cầu (World Intellectual Property Organization) – theo đó “VN đang ngập lặn ở nửa dưới của thế giới và với xu hướng ngày càng chìm sâu, thụt lùi xa so với láng giềng.”

Thảo nào mà ông Nguyễn Thế Thảo, Chủ tịch UBND Hà Nội, đã bày tỏ sự lo lắng “rằng trong các vụ tụ tập, biểu tình phản đối Trung Quốc, cũng có đa số là những người khiếu kiện đất đai bị lợi dụng để gây phức tạp về an ninh – trật tự.” Tương tự, ông Nguyễn Văn Bình, TGDNHVN, cũng phàn nàn y như vậy: “Do dân trí VN chưa cao, nên người dân không biết ngân hàng nào tốt hay xấu.”

Ở nước ngoài, Đại Sứ Đỗ Xuân Đông cũng có nỗi băn khoăn tương tự: “Giá trị dân chủ là cái đích, mà tất cả chúng ta đều mong tiến tới. Nhưng trình độ dân trí của dân ta còn thấp lắm, nên chưa thể làm như vậy được.”

Thế còn quan trí?

Câu trả lời xin được dành cho một nhân vật (rất) có tầm quyền, nhà báo Trương Duy Nhất:

“Trong thành phần Chính phủ, tôi cũng có quen vài người. Hôm nọ ngồi tiếp chuyện một vị, ông bắt chợt hỏi:

– Nghe nói chú có nhiều bài viết hay lắm, tìm thế nào để đọc được?

Tôi thật thà:

– Ôi, anh nhiều việc thế chắc nói dài dòng không nhớ nổi đâu. Tốt nhất cứ vào gút- gồ gờ chữ Trương Duy Nhất là ra hết !

Vậy mà ông trọn tròn mắt:

– Gút- gồ là cái chi rứa ?

Thật tình không dám cười vì sợ thất thố!

Ông Trương Duy Nhất (rõ ràng) là một người vô cùng lịch sự và tế nhị. Không phải nhà báo

Nguồn ảnh: phamvietdao2.blogspot.com

nào cũng có được những phẩm chất cao quý đó. Bà Phạm Thị Hoài (rành rành) là một “nhà” như thế:

“Những lời hùng biện nổi tiếng của Cựu Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết đang có nguy cơ nhường vị trí đầu bảng cho phát ngôn của Bí thư Thành ủy Hải Phòng ngày 17.2.2012 tại CLB Bạch Đằng, trong đó ông Nguyễn Văn Thành cảnh báo nguy cơ từ tai nạn truyền thông về sự cố trong lãnh địa do ông cai quản, với hơn 1500 bài báo và ‘5 triệu người vào mạng Gù gờ chấm Tiên Lãng’...”

Khả năng của Gù gờ là vô tận, chúng ta biết. Nhưng vẫn bị bắt ngờ, mà chính Gù gờ cũng sững sốt. Một chương mới trong lịch sử internet sắp mở. Gù gờ còn có thể chấm rất nhiều thứ khác.

Trước hết là chấm sự dốt nát của vị tiến sĩ kinh tế, cử nhân luật,

cử nhân Anh văn Nguyễn Văn Thành, người lãnh đạo cao nhất của Hải Phòng, thành phố trực thuộc trung ương lớn thứ ba trong toàn quốc, chỉ sau TP Hồ Chí Minh và Hà Nội. Ở vị trí đó, theo cơ chế chia ghế của Đảng Cộng sản Việt Nam, ông Nguyễn Văn Thành hiện là ủy viên Ban Chấp hành Trung ương và có thể lên đến ủy viên Bộ Chính trị.”

“Ai cũng có cái dốt của mình. Dốt mạng không phải là tội. Nhưng trường hợp ‘Gù gờ chấm Tiên Lãng’ cho thấy hai điều đáng gọi là rùng rợn:

Thứ nhất, tác giả của phát minh nói trên, ông tiến sĩ Nguyễn Văn Thành, là một trong 175 người lãnh đạo cao nhất của 90 triệu người Việt Nam, tức thuộc giới thượng lưu chính trị của đất nước. Thứ hai, một sự dốt nát như thế chỉ có thể đồng dạng diễn thuyết như thế, khi nó chắc chắn rằng cử tọa còn ngu dốt hơn nhiều.”

Tôi đồ chừng rằng bà Phạm Thị Hoài có thành kiến hay tư thù (chi đó) với ông Nguyễn Minh Triết và Nguyễn Văn Thành nên mới nặng lời đến thế. Chứ sự dốt nát của hai quan chức này (nói nào ngay) cũng không tệ hại gì cho lắm, nếu so với một vị lãnh đạo (kính yêu) khác – ông Nguyễn Tấn Thành: “Ai đó thì có thể sai, chứ đồng chí Stalin và đồng chí Mao Trạch Đông thì không thể sai được.”

Tất nhiên không phải mọi người họ Nguyễn đều nói năng bậy bạ và nhảm nhí như quý ông Nguyễn Thế Thảo, Nguyễn Văn Bình, Nguyễn Minh Triết, Nguyễn Văn Thành, hay Nguyễn Tấn Thành. Xin đơn cử một thí dụ, ông Nguyễn Gia Kiểng: “Ở mọi nơi mà nó đã được thử

nghiệm chủ nghĩa cộng sản đã chỉ là nghèo khổ, khủng bố, và tội ác.”

Bác Kiểng nói không sai nhưng (e) hơi bị thiếu. Nếu thêm hai chữ (“dốt nát”) nữa vào cuối câu – chắc chắn – nghe sẽ đầy đủ và thuận nhĩ hơn: “Ở mọi nơi mà nó đã được thử nghiệm chủ nghĩa cộng sản đã chỉ là nghèo khổ, khủng bố, tội ác, và ... dốt nát.”

Hoạ cộng sản sẽ qua và (rất) có vẻ sắp qua nhưng nghèo khó, bạo lực, tội ác, và dốt nát (chắc) sẽ còn ở lại hơi lâu. Bao lâu thì tùy vào cái cách chúng ta tiếp nhận, cũng như xử lý những “di sản” thô tả này trong những ngày tháng tới.

Riêng đối với sự dốt nát, hãy thử nhìn sang nước láng giềng xem người dân Miến Điện đang rục rịch phản công lại với giặc dốt ra sao trên mảnh đất khôn cùng của họ – theo như tường thuật của Từ Khanh, từ Yangon:

“Sau khi được trả tự do, Daw Suu vận động thành lập 36 ‘trường’ tư. Đùng hơn nên gọi là ‘trường thí’ vì học sinh không phải đóng tiền, dành cho các gia đình nghèo không đủ sức cho con theo học trường nhà nước (đủ thứ phí)... Chúng tôi bàn sẽ thuê xe đi thăm bốn trong 36 trường của Daw Suu nằm ở ngoại vi Yangon....

Khái niệm ‘trường’ sẽ không đúng khi đến các ngôi trường này, vì mỗi trường chỉ gồm một lớp học. Cả bốn cái trường đều nằm trên những khu vực sinh lầy và hôi hám xa trung tâm Yangon vài chục cây số...”

Sau suốt ngày dài, chúng tôi từ giã bốn ngôi trường trong tâm trạng buồn bã nhưng tràn đầy hy vọng và phấn khích. Nền giáo

đục Miến Điện, như ở mọi thể chế không tự do, bị thui chột và đồng dạng. Bảy mươi phần trăm sinh viên đại học đều học hàm thụ, mỗi năm chỉ tập trung ở trường tám ngày. Trên năm mươi phần trăm trẻ em thất học. Những đứa trẻ được đến trường công thì cha mẹ phải đóng phí học thêm để thầy giáo kèm thi. Nhà chùa, dưới chế độ quân phiệt, đóng vai trò hướng dẫn cuộc sống đời và đạo.

Nhưng dù thực trạng nào nề nhưng một con đường mới đang thấp sáng trước mắt. Những ngôi trường của bà Aung San Suu Kyi là một định hướng chiến lược, dù gần ba trăm giáo viên tình nguyện đang dạy trên 20.000 học sinh đều chưa qua trường lớp sư phạm, phần lớn mới học xong trung học. Một khởi sự đầy nhọc nhằn trong bầu khí dân chủ đang chuyển biến ngoằn mục trên quê hương đã quá nhiều làm than.

Bắt đầu trang bị cho thế hệ mới những điều không được nói trên nửa thế kỷ qua từ khi nhà độc tài Ne Win chiếm quyền năm 1962. Bắt đầu công khai cây ý thức dân chủ, thế nào là quyền căn bản của con người. Các lớp học trong chùa suốt năm thập niên qua tiếp tục dạy con người trở thành kẻ hiền lương trong mọi hoàn cảnh. Họ đã đạt được mục tiêu đó. Những chuyển động tài bồi dân trí hiện nay đang hướng về những kiến thức thời đại. Dạy làm người hiền lương là điều khó nhất nhưng họ làm được, trang bị những tri thức thời đại là điều tất nhiên sẽ thành.”

“Nhà chùa, dưới chế độ quân phiệt, đóng vai trò hướng dẫn cuộc sống đời và đạo.” Chùa chiền, thánh thất, giáo đường ở Việt Nam

Một trong những lớp học vừa được dựng lên trên những khu xình lầy, ở ngoại ô Yangon. Ảnh: Từ Khanh.

không có cái may mắn đó. Đám tướng lãnh ở Yangon (xem chùng) cũng không chuyên nghiệp và chu đáo như những vị lãnh tụ kính yêu ở Hà Nội hay ở Bắc Kinh, theo như ghi nhận của *Dương Kế Thăng*:

“Từ nhà trẻ đến đại học, sứ mệnh chính là cây thế giới quan cộng sản vào tâm trí của học sinh, sinh viên các cấp. Các viện nghiên cứu khoa học xã hội, đoàn văn công, cơ quan truyền thông và trường học tất cả đều trở thành công cụ cho sự độc quyền của Đảng về tư tưởng, tinh thần và quan điểm, và tất cả các cơ quan này liên tục tham gia nhào nặn tâm hồn của thế hệ ...”

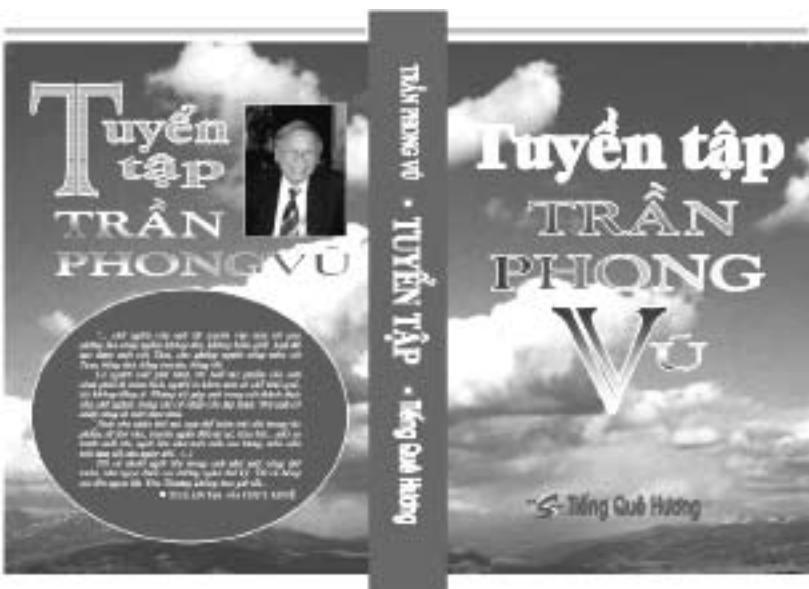
“Trong hoàn cảnh suy nghĩ và thông tin bị bung bít như vậy, chính quyền trung ương dùng bộ máy độc quyền của mình cho công tác lâu dài là làm cho mọi người thấm nhuần các giá trị cộng sản đồng thời phê phán và bài trừ bất cứ giá trị nào khác. Bằng cách này, tâm trí của giới trẻ hình thành những cảm xúc rõ rệt và sâu sắc về đúng/

sai và yêu/ghét, và những cảm xúc đó hóa thành niềm khao khát mãnh liệt muốn biến các lí tưởng cộng sản thành hiện thực. Lúc đó, bất cứ lời nói hay hành động nào phản đối hay đi chệch khỏi những lí tưởng này sẽ bị toàn thể mọi người nhất loạt đá kích(*).”

Nạn nhân của chế độ quân phiệt, ngó bộ, dễ thoát hơn là nạn nhân của chế độ cộng sản – theo như nhận xét của giáo sư Cao Huy Thuần: “Ở Myanmar, dù tướng tá có hư hỏng, văn hóa đó vẫn còn tốt, xã hội đó vẫn còn tốt, con người ở đó vẫn còn tốt, vẫn còn cùng nhau chia sẻ một đạo đức chung.”

Từ Khanh, qua bài viết thượng dẫn, cũng có nhận xét (gần) tương tự: “Người Miến Điện, khi bị cai trị bằng súng đạn, vẫn có một sức mạnh bền bỉ nhờ tín ngưỡng. Họ dùi mài niềm tin trong im lặng, thâm trầm, y cứ vào lời dạy của giáo chủ để làm phương châm sống. Sự dùi mài niềm tin ấy trở

(xem tiếp trang 81)

Buổi Sinh Hoạt Văn Học

Giới Thiệu

TUYỂN TẬP TRẦN PHONG VŨ

Tác phẩm thứ 55 của tủ sách TIẾNG QUÊ HƯƠNG

*

Khai diễn lúc 1 giờ 30 PM Chúa Nhật

ngày 11 tháng 11 năm 2012

tại Trung Tâm Công Giáo VN, Giáo Phận Orange

1538 N. Century Blvd, Santa Ana, CA 92708

THIỆP MỜI

- * *Tủ Sách Tiếng Quê Hương*
- * *Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân*
- * *Liên Nhóm Gioan Tiên Hô*
- * *Nhóm thân hữu của tác giả*

Trân trọng kính mời

tới tham dự buổi Sinh Hoạt Văn Học giới thiệu

TUYỂN TẬP TRẦN PHONG VŨ

do tủ sách TIẾNG QUÊ HƯƠNG ấn hành ở hải ngoại mùa thu năm 2012

Buổi sinh hoạt sẽ khai diễn lúc 1 giờ 30 PM Chúa Nhật

ngày 11 tháng 11 năm 2012

tại Hội trường Trung Tâm Công Giáo Việt Nam, Giáo Phận Orange

ở địa chỉ 1538 N. Century Blvd, Santa Ana, nam California Hoa Kỳ

Sự hiện diện của quý vị là niềm vinh dự cho tác giả, tủ sách Tiếng Quê Hương

quý thân hữu và Ban Tổ Chức

Cần thêm chi tiết xin liên lạc với bác sĩ Trần Văn Cảo (714) 716-6241

Nhà báo Trần Nguyên Thao (714) 548-4519, nhà văn Trần Phong Vũ (949) 232-8660

***Lưu ý: Buổi Sinh hoạt được tổ chức chung
trong dịp ra mắt bộ lịch sử tiểu thuyết mới của nhà văn Trần Đại Sỹ***

Trích Lời Tựa

của nhà phê bình văn học Thụy Khuê

“...chữ nghĩa của anh đã xuyên vào tâm tôi qua những lần sóng ngầm không tên, không biên giới. Anh đã tạo được một *cõi tâm*, cho những người sống trên *cõi tạm*, bằng thơ, bằng truyện, bằng lời.

Là người viết phê bình, tôi biết tác phẩm của anh chưa phải là toàn bích, người ta khen anh có chỗ thái quá, tôi không đồng ý. Nhưng tôi gặp anh trong cái thành thực của chữ nghĩa, trong cái cố chấp của lập luận. Nơi anh cố chấp cũng là một thực tình.

Tình yêu nhân thế mà anh thể hiện trải dài trong tác phẩm, từ thơ văn, truyện ngắn đến tự sự, tâm bút... nảy ra trước mắt tôi, ngời lên

như một ánh sao băng, trên nền trời tăm tối của ngày đời.

...

Anh viết chưa chắc đã hay, nhưng anh viết thật, anh viết với tất cả tấm lòng, anh viết như chưa bao giờ viết, anh viết như sợ sự sống sẽ vội chuồn, qua trăm thứ bệnh hiểm nghèo trên thân xác cao, gầy, thiếu thở của anh, không để thì giờ cho anh viết tiếp.

Cái vội, cái sợ không còn thì giờ ấy, xuất hiện trong mỗi chữ của anh, như một ám ảnh, như cơn ác mộng. Bởi anh đã không nhìn lại được mẹ anh những giây phút cuối và anh sợ mẹ mình thời gian sẽ công đi những mảng đời thân yêu khác của anh.

...

Tất cả thoát ngời lên trong anh như một sáng thế xuân, như ngọn đuốc soi đường ngàn thế kỷ. Tất cả

bồng rực lên ngọn lửa *Yêu Thương* không bao giờ tắt. Anh bồng ngô ra tất cả: *Dưới ngọn đèn khuya tôi lặng cảm, nhìn lên Thập Giá: Chúa âm thầm, giang tay chịu chết vì nhân thế, xá tội cho đời chẳng tiếc thân.*

Anh vừa được phục sinh, anh lại ra đời lần nữa, anh sống lại trong lời ru của mẹ: *Lời ru rửa sạch bao hờn tủi, nhẹ téch hồn cô, trắng cuộc đời. Ngoài kia ánh sáng lùa u tối, suối nguồn hy vọng chảy trong tôi.*

Và từ đây, anh biết tất cả đều có thể tan nát, đều xong, như cuộc đời đến hồi chung cuộc, đến chỗ kết thúc.

Duy chỉ có *Tình Yêu* là không nát, không xong, không bao giờ kết thúc, nó phải được truyền từ cõi này sang cõi khác, từ *cõi tạm* sang *cõi tâm*, truyền xuyên thế...●

Tim Đoc
Tuyển Tập
Tạ Phong Tấn
Tựa: Tướng Năng Tiến
Tuần báo TRẺ xuất bản &
phát hành
tháng 10 năm 2012.

Sách có thể đặt mua tại:
Toà soạn báo Trẻ
3202 N. Shiloh Rd.
Garland, TX 75044.

ĐT: 972-675-4383
Email:
tusachtreusa@gmail.co

"...There are top class hotels around the world that don't do such great job as Seafood World in Westminster."

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

SEAFOOD WORLD

15351 BROOKHURST, WESTMINSTER, CA 92683

Nhà hàng được Thống đốc Tiểu Bang California, Các hội đoàn Việt Mỹ, Các cơ quan truyền thông, báo chí nhiệt liệt Khen ngợi.

Báo chí Việt Ngữ tặng cho Danh hiệu:

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

Được các trường đại học UCI, Marriotte Hotel mời cộng tác Catering.

Nhận đặt tiệc cưới tại Marriotte Hotel Anaheim

*SEAFOOD DIM SAM
KHÔNG NGẬY MỠ,
CƠM PHẦN NGON MIỆNG
GIÁ BÌNH DÂN*

Nơi lý tưởng để tổ chức Tiệc Cưới

(714) 775-8828 + 1-888-TIEC CUOI + FAX: 775-2317

Vật Giá Như Cơn Lốc, Lạm Phát Đe Quay Lại Lại

■ Trần Nguyễn Thảo

Cộng đảng vừa bê mạc hội nghị trung ương 6, với kết luận “không thi hành kỷ luật đối với tập thể Bộ Chính trị và một đồng chí trong Bộ Chính trị”. Kết quả này là sản phẩm một thời kỳ tiền hội nghị “tranh ăn”, hai phe bắt bớ đàn em của nhau, nhằm đi đến thỏa hiệp như chiều hướng đã trình bày trong mục này nhiều lần trước. Hai tuần lễ họp kín (Oct 01 – 15) của 175 đại biểu đã “ngã giá”. Mọi chuyện vẫn như cũ - những tay chóp bu Cộng đảng được chia chác thêm quyền, mỗi nhóm một “khoảnh” để thu tóm thêm tiền tài vào túi tham không bao giờ thỏa lòng. Dự luận vẫn xôn xao về nhiều cuộc thanh trừng mới sẽ bày ra trong hàng ngũ cao và trung cấp. Cộng đảng không màng gì đến dân chúng đang phải khốn đốn, trảm mình trong nạn vật giá vừa đột biến tăng cao, giao động từ con số âm -3% lên đến tăng thêm 3% chỉ trong vài tuần. Tình trạng này sẽ đưa lạm phát quay lại vào thời điểm không xa. Đồng thời với nền tài chánh rệu rã, nhiều ngân hàng đối mặt với nguy cơ phá sản sẽ đẩy xã hội vào nhiều loạn kinh hoàng.

Quan chỉ . . . nói

Chỉ số giá tiêu dùng consumer price index (CPI) Việt Nam trong tháng 9/12 vừa được chính quyền

trong nước công bố cho thấy mức tăng cao nhất trong vòng hơn một năm qua.

Trả lời truyền hình trong nước ngày 14/10, Bộ trưởng Tài chính Vương Đình Huệ cho biết sự leo thang nhanh chóng của CPI trong tháng 9, là do bốn nhóm mặt hàng chính bao gồm y tế, giáo dục, giao thông, nhà ở và vật liệu xây dựng.

Công tác dự đoán và dự báo là vấn đề mà Bộ trưởng tài chính nhìn nhận là cần phải cải thiện. “*Trước đó, chúng ta không lường được, tháng Bảy và Tám thì chỉ số CPI là âm, nhưng tháng Chín lại tăng cao như thế*”. Nhưng ông Huệ không hứa hẹn sẽ làm gì.

Trao đổi với báo chí trong nước hồi tháng Chín, ông Nguyễn Đức Thắng, Vụ trưởng Vụ thống kê giá cả của Tổng cục thống kê nói việc leo thang nhanh chóng của chỉ số CPI trong tháng Chín gây nhiều quan ngại rằng lạm phát năm nay có thể sẽ tăng cao hơn chỉ tiêu 7%.

Ông Vũ Đình Ánh, Phó Viện trưởng Viện Nghiên cứu Khoa học Thị trường giá cả, Bộ tài chính cho

biết: “Nếu vật giá tiếp tục tăng chỉ ở mức 2% trong mỗi ba tháng tới thì đến tháng 12, chỉ số CPI sẽ tăng khoảng 10%. Một viễn tượng khá đen tối mà các chuyên viên trong ngành cho là rất đáng lo ngại, vì chưa năm nào tăng cao và nhanh như thế cả. Nguy cơ lạm phát quay trở lại là rất có thể”

Dân kêu than . . .

Bà Nguyễn Thị Nga, một tiểu thương buôn bán giày dép ở chợ Bình Khánh nói chuyện với BBC “*Chỉ tính riêng trong tháng Tám, giá xăng đã tăng đến ba lần với mức tăng tổng cộng là 2.650 đồng/lít. Còn giá vàng đã đạt mức 47.000 triệu đồng/lượng, mức cao nhất từ trước đến nay.*”

Bà Nga đã đưa ví dụ để cho thấy giá cả tăng phi mã như thế nào : “*Chỉ mới cách đây một năm một đôi dép mủ có giá là 12.000 đồng nhưng hiện giờ là 30.000*

đồng. Hồi trước có 15.000 đồng một tô hủ tú bây giờ lên đến 25 hay 30.000 đồng.”

Người con gái 18 tuổi của bà hiện học Cao đẳng Dược một năm đóng gần 12 triệu đồng tiền học.

Bà kể lại cô bạn hàng thân thiết than với bà có con nhỏ đi mẫu giáo mà tiền đồng phục, cơ sở vật chất cũng đã hơn 2 triệu mỗi năm, tiền ăn mỗi tháng hơn triệu chưa kể tiền học.

Đi chợ thì cái gì cũng lên. Mỗi thứ lên chút chút, bà Nga nói thêm “cách đây hai tháng bà đi chợ cho gia đình ba người ăn chỉ có 100.000 đồng mỗi ngày, bây giờ phải trên 150.000 đồng mới đủ ăn một ngày”. Đây mới chỉ có tiền chợ, còn biết bao nhiêu thứ chi tiêu khác mới làm nên cuộc sống của gia đình.

Với thu nhập mỗi ngày 300.000 đồng và là lao động chính trong nhà, bà nói “phải dè sẻn hết mức mới đủ sống.”

Ngân hàng sụp đổ

Nguy cơ sụp đổ cả hệ thống ngân hàng thương mại Việt Nam (NHTM) là chuyện đã được công khai nhìn nhận. Ông Trương Ngọc Anh Chánh văn phòng Cơ quan Thanh tra giám sát ngân hàng thuộc Ngân hàng Nhà nước (NHNN), nói thẳng ra với báo giới tại hội nghị đối thoại về chính sách

diễn ra ngày 16/10 rằng : “Các kết luận thanh tra sẽ được công khai từng phần. Vì (nếu) có những kết luận thanh tra công khai ra sẽ làm sụp đổ cả hệ thống ngân hàng. Đó là những vấn đề hết sức nhạy cảm, phải xem xét và làm thận trọng”. Ông Trương ngọc Anh còn tiết lộ là, “hiện nay đề án công khai, minh bạch thông tin vẫn còn chờ thủ tướng chấp thuận” (báo Người Lao Động, Oct 18)

Bản tin của đài RFA (Oct 18) nói, Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng tiết lộ trong buổi họp Ủy Ban Thường Vụ : “nợ xấu về tồn kho bất động sản lên tới **một triệu tỷ đồng** tức một nửa dư nợ ngân hàng của Việt Nam”.

Thống kê đăng tải ngày 10/10 cho thấy trong chín tháng đầu năm, kể đến ngày 20/9, Việt Nam thu hút tổng cộng 9,52 tỷ đôla FDI, tính cả các dự án cấp mới và tăng vốn, bằng 72,1% so với năm ngoái.

Cuối tháng 9, Moody's hạ bậc tín nhiệm của Việt Nam một bậc, xuống còn B2 đánh dấu thêm một tin xấu cho đất nước, cách nay mấy năm, từng được dự đoán là ngôi sao mới ở Đông Nam Á. B2 là điểm thấp nhất từ trước đến nay mà công ty xếp hạng tín nhiệm này dành cho Việt Nam.

Trong cuộc phỏng vấn với BBC ngày 8/10, tiến sỹ Lê Đăng Doanh, cựu Viện trưởng Viện Nghiên cứu Quản lý Kinh tế Trung ương giải thích về nguồn gốc của những tín hiệu được đánh giá là triển vọng ổn định kinh tế thời gian gần đây:

“Lạm phát giảm xuống là do có sự điều chỉnh trong chính sách tiền tệ và tín dụng, đồng thời cũng do sức mua cạn kiệt.”

“Dự trữ ngoại tệ tăng lên thì do xuất khẩu tăng lên nhưng cũng do nhập khẩu giảm đi rõ rệt và vì vậy tốc độ tăng trưởng cũng giảm đi.” Doanh nghiệp (DN) nội địa đặt trọng điểm vào các ngành chế xuất (nhập nguyên liệu bên ngoài, đưa về làm ra sản phẩm, để bán lại); khi hàng trăm ngàn DN đã phá sản mới đây thì nhu cầu nhập cảng đương nhiên giảm xuống, ngoại tệ phải có thêm là điều tự nhiên.

Loại người “Ngạo mạn”

Nhận xét về thủ tướng VC Nguyễn Tấn Dũng, giáo sư Carl Thayer bình luận :

Ông Dũng là “một thủ tướng nhiều quyền lực nhất trong lịch sử Việt Nam và là người theo đuổi chính sách tăng trưởng nóng”, tuy nhiên, “điểm yếu lớn nhất của ông Dũng là sự ngạo mạn và thiếu khả năng lắng nghe những ý kiến quan trọng,”

“Ông Dũng đã loại bỏ đội

ngũ cố vấn của thể hệ đi trước và thay vào đó bằng một mạng lưới bè phái của riêng mình” .

Gây ra tình cảnh, theo giáo sư Carl Thayer “nhiều năm qua hàng triệu người bị ảnh hưởng bởi lạm phát và kinh tế yếu kém.”

Sự ngạo mạn này còn được cho là thể hiện qua cách ông đề bạt nhân sự.

“Chỉ cần nhìn cách thủ tướng đề bạt người nhà và những người thân cận vào các vị trí quan trọng trong bộ máy Nhà nước và các tập đoàn, tổng công ty Nhà nước cũng đủ thấy ông tự tin thế nào vào sức mạnh vây cánh của mình.” Một người có quan hệ cấp cao trong bộ máy Đảng Cộng sản nói với BBC (Oct 18)

Tướng Nguyễn trong Vĩnh, cựu đại sứ VC tại Bắc kinh đưa ra nhận

xét ngay khi hội nghị trung ương 6 đang họp: “toàn dân người ta đã biết ông Nguyễn Tấn Dũng không có năng lực quản lý xã hội, quản lý kinh tế cho nên chưa bao giờ kinh tế của chúng ta nó sa sút như bây giờ.”

Hậu đại hội 6

Điệp khúc của sự bất bình hậu hội nghị 6, đang ngày càng dồn dập hơn và lớn hơn về âm lượng, tự nó cho thấy thực trạng bất mãn trong nội bộ Cộng đảng. Hai tuần đầu tháng 10 vừa qua đời sống chính trị Việt Nam bỗng kịch tính qua các màn đấu đá như thật. Kết quả đại hội 6 được gói gọn trong hai cụm từ: “nhận khuyết điểm” và “không kỷ luật”. Cụm từ sau này nghe rất quen, Cộng đảng từng nói câu này nhiều lần, gần đây nhất là sau khi tổng công ty Vinashin sụp đổ.

Tại sao thủ tướng lại cười bí

hiếm trong khi tổng bí thư nghẹn ngào như muốn khóc?

Rõ ràng các tay chớp bu trong Cộng đảng là một thứ phường tuồng – người giả khóc, đứa giả cười, kẻ thì chữa thẹn - chúng chia thành các nhóm tranh nhau hưởng lợi như kiểu “đồng tiền hai mặt” do Tàu Cộng cầm trịch phía sau. Và như các bài lần trước đã trình bày, hàng ngũ chớp bu trong Cộng đảng đều muốn quyền lực và tiền tài, không ai muốn làm bất ổn hệ thống vì nó sẽ làm lung lay vị trí của chính họ.

Cộng đảng sẽ lập lại những hành động kịch tính này bởi vì hành vi của họ đã có nơi phải “mua đúng giá”. Hiện tượng tranh ăn trong Cộng đảng vẫn còn rất mạnh mẽ khi họ có cây súng và nhà tù trong tay.●

TNT

Oct

18/12

Hoa Địa Ngục Và...

(tiếp theo trang 54)

Lenin, Hồ Chí Minh và Đảng đều vẫn được tôn trọng – tinh thần này gần như vẫn được các cựu thành viên của các biến cố đó giữ nguyên cho đến tận gần cuối những năm 1990.

Nhìn lại bối cảnh khắc nghiệt,

tâm tối của *Hoa Địa Ngục* cách đây gần nửa thế kỷ và thực trạng hôm nay còn rất nhiều bậc trí giả vẫn tự coi Đảng, Bác là những thứ hủ ký, lại càng thấy cái ghê gớm nhất, đáng kính phục nhất của Hoa địa ngục: không phải là bản lĩnh tù đày, kiên gan trong cô đơn hay trường thơ tổ cáo in trong trí nhớ, mà là sự nhìn ra sớm, nhìn thấy

triệt để nhưng lại không giấu mọi người về cái Ác rất to lớn – cái Ác ở tầm quốc gia, dân tộc.

Hoa địa ngục đương nhiên phải chia tay trần thế nhưng chắc chắn không bao giờ phải đi về địa ngục.●

© 2012 pro&contra

[i] Các bài thơ trích dẫn ở đây đến từ hai nguồn: *Hoa Địa Ngục*, *Thơ Nguyễn Chí Thiện*

Số Tay Thường Dân

(tiếp theo trang 75)

thành máu thịt, rèn luyện họ thành những trí tuệ biết tập trung vào công việc. Những đên đài và tượng đài vĩ đại nhất thế giới của họ không làm bằng sự tự mãn, bằng xương máu, hoặc để được ghi vào sách Guinness, mà được tỉ mỉ dựng xây từ thể hệ này qua thế kỷ khác, bằng công và của chất chiu từng ngày.”

Về tín ngưỡng, cũng như về văn hoá – xem chừng – nước Việt không có những ưu điểm tương đồng. Vì thế, trong việc đối phó và xóa bỏ vô số những điều nguy tín đã thấm sâu vào lòng người, dân Việt chắc sẽ gặp rất nhiều trở lực. Dù vậy, chúng ta không có lựa chọn nào khác. *Chúng ta sẽ nói KHÔNG với sự ngu xuẩn, dối trá và bất nhân.* (**)

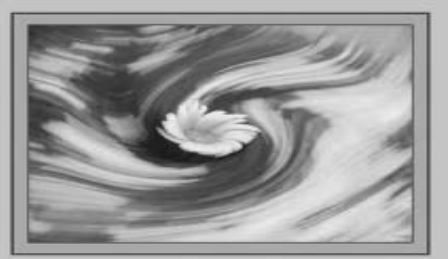
(*) Dương Kế Thăng – Nền chính trị

hại dân của Mao trong thời kì Đại Nhảy vọt ở Trung Quốc: Lời nói đầu cho cuốn “Bia mộ” (2). Nguồn: Tạp chí “Trung Hoa đương đại” (2010), số 19 (66), tháng 9, trang 755-776). Bản tiếng Anh (The Fatal Politics of the PRC’s Great Leap Famine: the preface to Tombstone). Bản tiếng Việt © 2012 pro&contra; © 2012 Bùi Xuân Bách, Phạm Nguyên Trường, Phạm Vũ Lửa Hạ.

(**) Alan Phan – Gạch Nối Giữa Giáo Dục Và Tự Do.

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

TÚ BÀ BẮT DĨ

(Chính phủ Hà Nội đang vận động để được bầu vào
Hội Đồng Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc)

Em là thứ dĩ thập thành
Lẽ ra chẳng dám đua tranh với đời
Nhưng đời toàn thứ tanh hôi
Luân thường đạo lý đầu môi giả hình
Em xung vào đội cảnh binh
Chuyên đi bắt gái bán mình kiếm cơm
Mang danh dĩ điểm chẳng thơm
Đóng vai “phú- lít” oai hơn thế nhiều
Cái còi, cây súng em đeo
Dùi cui lủng lẳng móc theo cặp quần
Giày da cao cổ dưới chân
Kê-pi mũ dạ lên gân dọa đời
Trông em oai vệ quá trời
Tú Bà tẩy vết, sạch tươi ngon lành
Lân la em bợ mấy anh
Vốn nòi đại gái nổi danh gà mờ

Tưởng em là thứ còn tơ
Dồn cho ít phiếu em vô Hội Đồng
Vô rồi em mới lộn lông
Gái người em lột từ trong ra ngoài
Đuổi về bới sản trồng khoai
Thế là thực hiện không sai nhân quyền
Gái em, đội ngũ tuyển thêm
Bắt vào khuôn phép rắn mềm tùy theo
Sớm hôm phục vụ đều đều
Thân cò bầm dập, vẹo xiêu mặc mảy
Miễn sao cái túi tao đầy
Mây kêu, mây trách, có ngày nát xương
Nghênh ngang giữa chốn hội đường
Đứa nào dám nói tao phường điểm hư?
Nhân quyền như cái... củ từ
Muốn ăn phải được tao ừ, mới ăn●

CÁO LỖI CỦA TÒA SOẠN ĐGD

Vì số báo này có nhiều bài về Nhà Thơ Nguyễn Chí Thiện vừa quá cổ, chúng tôi buộc lòng phải tạm gác một số mục thường lệ như Lượm Lặt Đó Đây, Câu Chuyện Từ Nước Đức, Trang Y Học.

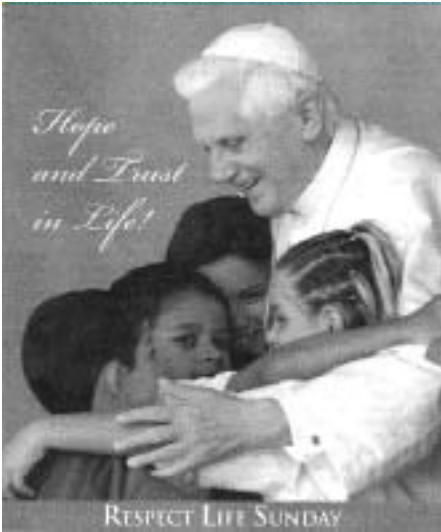
Ngoài ra chúng tôi cũng phải giữ lại một số bài do độc giả gửi tới. Chúng tôi sẽ lần lượt cho đăng vào những số sau.

Xin chân thành cáo lỗi với độc giả và các tác giả

Tòa Soạn ĐGD

LƯƠNG TÂM LỰA CHỌN!

■ Nguyễn T. Thiên

Tôi đi lễ hôm Chủ Nhật ngày 30 tháng 9 năm 2012 tại giáo xứ Saint Bonaventure, Huntington Beach, California. Ngoài bìa bản tin tức của Giáo xứ có ảnh Đức Thánh Cha Biển Đức ôm mấy trẻ em với hàng chữ: **“Hope and Trust in Life”** và dưới bức ảnh có chua thêm: **“Respect Life Sunday”**; Làm tôi có cảm nghĩ viết lên những hàng sau đây chia sẻ cùng với các bạn.

Chắc các bạn chưa quên vào khoảng mùa xuân năm nay, Chính phủ Obama ra sắc lệnh tất cả các Bệnh viện Công Giáo các Đại học, Trung học, Tiểu học, Hội từ thiện, Viện mô côi, Hội giúp các em gái vị thành niên mang thai, Hội nhận con nuôi, Hội cai rượu, v. v... Là bao gồm nói chung tất cả các nhân viên Công Giáo phải **phải được dài thọ thuốc ngừa thai, phá thai, và diệt tinh trùng**. Nghe thì giản dị đấy. Nhưng những điều đó đã phản lại đức tin và trái với lương tâm của những người Công Giáo, vì trái ngược những lời

Chúa dạy. Chính phủ đã phạm luật của Hiến Pháp Quốc gia, Tu Chính Án thứ nhất: **Tự Do Ngôn Luận “Freedom of Speech”, Tự Do Báo Chí “Freedom of Press”, và Tự Do Tôn Giáo “Freedom of Religion”**.

Sau khi Chính phủ đưa ra luật kể trên thì Hội đồng Giám Mục Hoa Kỳ đã nhanh chóng nhóm họp, nghiên cứu và đã kêu gọi Giáo dân hai tuần lễ cầu nguyện cho Tự Do vào ngày 21 tháng 6 cho tới hết ngày 4 tháng 7 hè vừa qua (ngày Tuyên Ngôn Độc Lập). Sau đây tôi xin tóm tắt một trong những ý chính của Hội Đồng Giám Mục đưa ra:

• **YÊU CHUỘNG THỨ NHẤT CỦA CHÚNG TA LÀ TỰ DO và TỰ DO TÔN GIÁO DƯỚI SỰ TẤN CÔNG:**

“Chúng ta là người Công Giáo và là người Hoa Kỳ, chúng ta hãnh diện cả hai, không có nghĩa là chúng ta phải chọn cái này, bỏ cái kia. Lòng trung thủy của chúng ta rõ ràng. Đó là đường lối giảng dạy của đạo Công Giáo, bắt buộc chúng ta phải làm việc chung với cùng đồng loại, cho những việc hữu ích chung trên mảnh đất này. Đó là đường

lối sáng lập Hiến Pháp. Mọi công dân được bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng để góp vào đời sống chung với nhau.

Chúng ta cần nói lên rõ ràng mỗi điều khi chúng ta bị đe dọa.

Chúng tôi, Hội Đồng Giám Mục Công Giáo khẩn thiết kêu gọi các bạn Công Giáo và các bạn Hoa Kỳ hãy đề phòng tự do tôn giáo bị đột kích nội và ngoại. Đức Thánh Cha Biển Đức XVI lo lắng: **“Tự do tôn giáo tại Mỹ đang yếu dần”!**

Điều quan tâm chắc chắn là chính phủ Obama đã nỗ lực làm ra điều kiện từ chối lương tâm trên phần giáo lý của đạo Công Giáo. Chính phủ quý quyết đưa ra những thực hành, những điều đòi bại, xấu xa! Chúng ta lo lắng sự khuynh hướng xiết chặt tự do tôn giáo với mục đích tự do thờ phụng mà không cần có sự tự do lương tâm”.

Tôi đây tôi cho rằng tôn giáo mà không có lương tâm là tôn giáo giả hình. Chỉ có chính sách cộng sản vô thần mới không có lương tâm, không có lương tâm thì có thể làm những điều gian ác. Chúng ta hãy nhìn về Việt Nam, bên ngoài các nhà thờ xây lên linh đình, lộng lẫy, nguy nga như cung điện, các bậc tu hành thì xôm xoe áo mũ, nhưng thật tình bên trong người dân Việt có được tự do tôn giáo hay không? Lấy điển hình ở Việt Nam chúng ta lo sợ chính phủ sẽ áp dụng trên đất Mỹ này trong tương lai.

Thời Đệ Nhất và Đệ Nhị Cộng Hòa tại miền Nam Việt Nam, chúng ta và con cháu chúng ta được tự do tôn giáo, tự do về tinh thần lẫn vật chất, Chúng ta được trau dồi, học hỏi mở mang trí thức, trong khi miền Bắc thuộc cộng sản độc tài, tàn bạo, gian xảo, dối trá. Người dân sống trong lo âu, sợ sệt, ngu dốt. Tôi không chê bai chỉ là đáng thương cho những đồng bào còn kẹt lại miền Bắc năm 1954 sau khi hiệp định Genève ký kết chia đôi đất nước. Tôi chỉ chê bai chính sách cộng sản làm kiệt quệ đất nước và nhân tài. Đường lối ngu dân, ác độc làm giạt lùi bước tiến dân tộc đi đến mất nước cho giặc Tàu.

Trong gần 4 năm dưới chính thể Obama lũng đoạn ngân quỹ Quốc gia, lũng đoạn kinh tế, nhất là **đường lối mỵ dân, cho dễ trị**. Hiện tình đất nước bao nhiêu người thất nghiệp, bao nhiêu người lĩnh tiền xã hội. Thử hỏi nếu tình trạng này kéo dài thêm 4 năm nữa con số thất nghiệp sẽ tăng gấp đôi, gấp 3 và sẽ lên cao tới đâu? Rồi tương lai của những người này ra sao, lâu ngày không phải đi làm mà vẫn được trợ cấp, con người sẽ ý nại thành lười biếng không cần

dùng tới trí óc, rồi từ đời này đến đời kia, thế hệ này tới thế hệ sau, như thế có đào tạo được nhân tài không? Tương lai của những người này và tương lai của nước Mỹ sẽ đi về đâu?! Mục đích của chính phủ Obama muốn kéo nước Mỹ xuống ngang hàng với các quốc gia khác ở Âu châu và sẽ không là một cường quốc nữa! Có nhiều người nói: “Thế thì có sao?”. “Thưa rằng khác lắm chứ”. Nước Mỹ hiện thời theo chính thể Tư Bản (Capitalism) khác xa với chính thể Xã Hội (Socialism).

- Chính thể Tư Bản con người được tự do, được làm chủ chính mình, chính phủ không có quyền xen vào. Ai có óc cầu tiến, thông minh, chịu khó thì chẳng mấy chốc làm giàu, con cái học hành thành tài giúp ích cho xã hội và Giáo hội. Chính thể Tư Bản đào tạo nhân tài và đào tạo trí tự lập. Các bạn có hiểu tại sao người các nước khác trên thế giới muốn sang Mỹ sinh sống là cũng chỉ vì thế.

- Chính thể Xã Hội thì chính phủ nắm quyền cai trị. Người dân được ru ngủ. Ai không muốn đi làm thì chính phủ cấp đỡ nơi cư ngụ và thực phẩm, tiêu xài tạm tạm, nhưng không bào giờ làm giàu được, con cái khó học thành tài. Vì không muốn đi làm, lâu ngày phè, thành ra không cần tới trí óc, suốt cuộc đời trông nhờ lệ thuộc vào xã hội. Khi con người **lệ thuộc vào bất cứ cái gì là mất đi tự do**, con người trở thành uơ hèn, lười biếng, khi con người không phải lo kiếm sống thì không hiểu tới giá trị của đồng tiền do sức lao động của mình tạo ra. Khi đã “no cơm, ấm cật thì dậm dật mọi đảng”. Đa số họ sống trong tội lỗi. Các bạn thấy bên châu Âu có mấy người đến nhà

thờ đâu! Mà đa số như thế thì đất nước làm sao mà có nhân tài hay giàu mạnh được?!

Chính thể Tư Bản có xu hướng đảng Cộng Hòa. Chính thể Xã Hội có xu hướng đảng Dân Chủ. Tôi lấy thí dụ sau đây để các bạn hiểu rõ hai chính thể khác nhau như thế nào và để các bạn sẽ tự lựa chọn cho mình một lá phiếu đúng đắn:

Thí dụ thứ nhất:

- Đảng Cộng Hòa giúp chúng ta một cần câu và mỗi cá để đi câu cá.

- Đảng Dân Chủ cho chúng ta một con cá.

Thí dụ thứ hai:

- Khi còn dậy học, tôi thường giảng cho học sinh thí dụ này là có hai gia đình đều có người giúp việc trong nhà:

- Gia đình thứ nhất bảo người làm nên dành dụm tiền đừng hoang phí, sau khi công việc nhà làm xong hàng ngày nên chịu khó buổi tối đi học Anh văn và một nghề chuyên môn, hầu sau này lập gia đình có thể tự lập đi làm sở hay buôn bán. Người giúp việc vâng lời. Sau vài năm chịu khó học hành, người giúp việc đã xin nghỉ, ra mở một quán ăn nhỏ, sau mấy năm mở thêm nhiều chi nhánh và đã thành người giàu có, con cái thành tài. “Cha mẹ chịu khó, con cái noi gương học hành chăm chỉ”.

- Gia đình thứ hai bảo người giúp việc là đừng lo phải ra ngoài kiếm sống, nơi đây có nơi ăn chốn ở suốt đời. Còn nếu khi không làm ở đây nữa thì ra xin xã hội. Thế là

(xem tiếp trang 118)

NĂM ĐỨC TIN:

CẦN THIẾT NGHE LỜI CHÚA VÀ LÃNH CÁC BÍ TÍCH

■ *Linh Mục Ngô Tôn Huân*

Năm Đức Tin sẽ chính thức mở ra trong toàn Giáo Hội từ ngày 11 tháng 10 năm 2012 đến ngày 24 tháng 11 năm 2013.

Trong Năm Đức Tin này, Đức Thánh Cha Bê-nê-đích-tô 16 đặc biệt nhấn mạnh đến việc tân phúc âm hóa để quảng bá đức tin Kitô-Giáo (New Evangelization for the transmission of Christian Faith).

Tân Phúc Âm hóa có nghĩa là đọc lại lời Chúa cách thấu đáo hơn để từ đó thêm biết sống niềm tin Kitô Giáo cách thiết thực và có sức thuyết phục người khác tin yêu Chúa để cùng hưởng hạnh phúc Nước Trời như lòng Chúa mong muốn “**cho mọi người được cứu rỗi và nhận biết chân lý**” (1 Tm 2:4)

Phúc Âm sự Sống (Gospel Of Life) mà Chúa Kitô đã rao giảng trên 2000 năm trước đây đang bị “**văn hóa của sự chết**” thách đố nặng nề, vì nó đang lôi cuốn được nhiều người sống theo nó kể cả những người đã lãnh Phép rửa để được tái sinh trong sự sống mới, nhưng nay đang bị “văn hóa của sự chết” lôi kéo vào hố giết vong vì thực chất vô luân vô đạo của trào lưu tục hóa thế giới hiện nay. Hậu quả là có nhiều người Công giáo-cách riêng giới trẻ- đã không thực hành đức tin như tham dự Thánh

lễ ngày Chúa nhật, xưng tội, rước Mình Máu Chúa Kitô. Có người còn bỏ theo Tin Lành, Baptist, Methodist.

Do đó, cần thiết phải được tái Phúc Âm hóa, nghĩa là được nghe lại lời Chúa Kitô, vì chỉ có Người “**mới có những lời đem lại sự sống đời đời**” như Phêrô đã tâu lời Chúa một ngày kia sau khi nhiều môn đệ khác “**đã rút lui, không còn đi với Người nữa.**” (Ga:6:66,68)

Họ rút lui vì cho là chương tai khi nghe Chúa nói Người là Bánh từ trời xuống cho những ai ăn thì sẽ được sống đời đời.

I. Sự cần thiết phải nghe Lời Chúa:

Thiên Chúa đã nói với con người qua miệng các Ngôn sứ (prophets) trong thời Cựu Ước như ông Mô Sê đã nói với dân Do Thái xưa như sau:

Đức Chúa phán với ông Mô-sê: **Hãy ra lệnh cho con cái Israel và nói với chúng lời của Ta: “Vào đúng thời đúng buổi, các người sẽ chăm lo dâng lên Ta lễ vật, lương thực dưới hình thức hỏa tế nghi ngút hương thơm, làm thỏa lòng Ta.”** (Ds 28:1-2)

Lại nữa, qua miệng ngôn sứ Ê-dê-kien (Ezekiel) Thiên Chúa đã

phán những lời cảnh cáo kẻ gian ác ở mọi thời đại và mọi nơi trên mặt đất này như sau: “**phần người, hỡi con người. Ta đã đặt người làm người canh gác cho nhà Israel. Người sẽ nghe lời từ miệng Ta phán ra, rồi thay Ta báo cho chúng biết. Nếu Ta phán với kẻ gian ác rằng: “hỡi tên gian ác chắc chắn người phải chết” mà người không chịu nói để cảnh cáo nó từ bỏ con đường xấu xa, thì chính kẻ gian ác ấy sẽ phải chết vì tội của nó. Nhưng Ta sẽ đòi người đền nợ máu nó. Ngược lại, nếu người đã bảo cho kẻ gian ác phải từ bỏ con đường của nó mà trở lại, nhưng nó không trở lại, thì nó sẽ phải chết vì tội của nó; còn người, người sẽ cứu được mạng sống mình.”** (Ed 33:7-9)

Thiên Chúa phán dạy dân Do Thái trước tiên và cũng nói cho mọi dân trên toàn thế giới biết Thánh Ý của Người để họ biết sống xứng đáng hầu được cứu rỗi và vui hưởng hạnh phúc Nước Trời. Hạnh phúc Nước Trời là được chiêm ngưỡng Thánh Nhan Chúa trên nơi vĩnh hằng đó, sau khi mọi người phải trải qua cái chết trong thân xác vì hậu quả của tội lỗi. Những cái chết về thể lý không quan trọng bằng cái chết của linh hồn nếu trong cuộc sống trên trần thế này con người đã tự do chọn lựa con đường

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010

202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐÔ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẤN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683

714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

đưa đến cái chết đáng sợ đó. Cứ nhìn vào thực trạng của con người sống hiện nay, ta có thể hình dung được ai là người muốn sống hạnh phúc vinh cửu với Thiên Chúa trên Nước Trời và ai là những người đang tự ý khước từ hạnh phúc đó. Họ chính là những kẻ đang làm ngơ hay từ chối lời mời gọi của Chúa vào dự Bàn Tiệc Nước Trời vì nhiều lý do riêng tư. Có những người đang mãi mê tìm tiền bạc và mọi vui thú vô luân vô đạo để hưởng thụ trong giây phút hiện tại mà không thắc mắc gì về số phận mai sau. Có những kẻ đang sống trong hận thù, ghen ghét, chia rẽ, chém, giết người khác về thể lý hay về tinh thần, dâm ô nhất là ấu dâm (child prostitution), một tội ác rất ghê tởm và khốn nạn của con người thời nay. Đây là con đường đưa đến sự chết đời đời nhưng lại có nhiều người muốn đi và đang ung dung đi trên đó ở khắp mọi nơi trên thế giới.

Trước thực trạng đáng buồn này, là tín hữu Chúa Kitô, chúng ta phải sống đức tin có Chúa như thế nào để phân biệt chúng ta với những người không có niềm tin hay có mà đã đánh mất niềm tin ấy vì những cạm bẫy của văn hóa sự chết?

Chúng ta có lắng nghe lời Thiên Chúa phán bảo qua các ngôn sứ thời Cựu Ước và nhất là qua Chúa Giêsu vào thời sau hết hay không, vì Thiên Chúa đã **“phán dạy chúng ta qua Thánh Tử. Thiên Chúa đã nhờ Người mà dựng nên vũ trụ, và đã đặt Người làm Đấng thừa hưởng muôn loài muôn vật.”** (Dt 1:2)

Nghĩa là qua Chúa Giêsu Kitô, Thiên Chúa đã mặc khải trọn vẹn

Thánh Ý Người cho nhân loại,

Cho nên: **“Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy Và lời anh em nghe đây không phải là của Thầy, nhưng là của Chúa Cha, Đấng đã sai Thầy.”** (Ga 14:23,24)

Chúa Giêsu đã chọn các Tông đồ và sai họ đi rao giảng Tin Mừng Cứu Độ và chữa lành cho các bệnh nhân như ta đọc thấy trong Kinh Thánh Tân Ước. Chúa đã trao cho các ông trọng trách thay mặt Chúa để đi rao giảng Tin Mừng Cứu Độ cho muôn dân để ai nghe các ngài thì cũng nghe lời Chúa như Chúa đã quả quyết:

“Ai nghe anh em là nghe Thầy, và ai khước từ anh em là khước từ Thầy. Mà ai khước từ Thầy là khước từ Đấng đã sai Thầy.” (Lc 10: 16)

Như thế, nghe lời dạy của các Tông Đồ xưa và nghe Giáo Hội ngày nay là người kế vị các Tông Đồ dạy với Quyền Giáo Huấn (Magisterium) là nghe chính Chúa Kitô. Mà nghe Chúa Kitô là nghe Chúa Cha, Đấng đã sai Chúa Kitô đến trần gian làm Con Người **“để phục vụ và hiến mạng sống mình làm giá chuộc cho muôn người.”** (Mt 10:45)

Do đó, đọc kỹ Kinh Thánh, chúng ta sẽ nghe lại Lời Chúa cách sâu sắc hơn, để từ đó thêm xác tín vào Chúa Kitô, hiện thân của Chúa Cha khi Người đến trần gian đi rao giảng và dạy dỗ chân lý như Chúa đã trả lời Tổng Trấn Philatô xưa như sau:

“ Tôi đã sinh ra và đã đến thế gian vì điều này

Đó là để làm chứng cho sự thật Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng Tôi. (Ga 18:37)

Sự thật mà Chúa Giêsu nói ở đây là sự thật có Thiên Chúa là Cha, Đấng tạo thành muôn loài muôn vật hữu hình và vô hình trong đó có con người được Thiên Chúa yêu thương đến nỗi đã trao nộp chính Con Một Người là Chúa Kitô để cho muôn người được cứu độ nhờ máu Người đã đổ ra trên thập giá làm Hy Tế đền tội thay cho muôn dân. Đây là sự thật mà người tín hữu chúng ta phải tin và tuyên xưng bằng hành động biết ơn thiết thực là yêu mến Chúa trên hết mọi sự và xa tránh mọi tội lỗi vì chỉ có tội mới cắt đứt tình thân giữa ta và Thiên Chúa. Và cũng chỉ có tội mới đóng đanh Chúa Kitô một hay nhiều lần nữa trong tâm hồn chúng ta. Cho nên, sống cho sự thật này là sống đức tin có chiều sâu thực sự và có sức thuyết phục người khác.

Vì thế, để bồi dưỡng cho đức tin ấy trong Năm Đức Tin này, mỗi người tín hữu chúng ta cần đọc lại và suy gẫm lời Chúa trong các Tin Mừng để biết Chúa yêu thương chúng ta đến mức nào, để từ đó thêm quyết tâm sống đức tin, đức cậy và đức mến cách sống động hơn nữa hầu chống lại những ảnh hưởng tai hại của văn hóa sự chết đang lan tràn khắp nơi và đầu độc biết bao người già trẻ, nam, nữ.

II-Sự cần thiết năng lãnh nhận các bí tích Thánh Thể và Hòa Giải:

Ngoài việc chú tâm đọc lại lời Chúa để hiểu rõ hơn thánh ý của Người cho mỗi người chúng ta,

việc năng lãnh nhận các bí tích Thánh Thể và Hòa giải cũng quan trọng không kém trong Năm Đức Tin này.

Thật vậy, tình trạng sống Đạo của nhiều người ở nhiều nơi thật đáng buồn. Số người đi lễ ngày Chúa Nhật và xưng tội chiều thứ bảy đã giảm sút đáng quan ngại. Rất nhiều người có dư giờ đi du hí, nhẩy nhót, ăn uống vui chơi thiếu lành mạnh cuối tuần, thâu đêm, nhưng lại không có giờ đi lễ, đi cầu nguyện! Như thế làm sao chúng tỏ mình có đức tin giữa những người không tin?

Ta không thể nói như một số người rằng đạo tại tâm, không cần thực hành bề ngoài. Lại nữa, có xưng tội thì xưng với Chúa chứ không cần qua linh mục.

Đây là những quan niệm rất sai lầm về việc sống Đạo của Người tín hữu Công giáo thời nay Chúa Kitô đã ban các Bí Tích cho chúng ta như phương tiện cứu rỗi rất cần thiết, nên trong Năm Đức Tin này, cần phải đặc biệt nói đến hai Bí Tích quan trọng nhất là Thánh Thể và Hòa giải

Với Bí tích Thánh Thể, chúng ta trước hết được tham dự Hy tế của Chúa Kitô cử hành trên bàn thờ ngày nay cùng thể thức và mục đích của Hy Tế Chúa đã dâng lên Chúa Cha xưa trên thập giá. Nên mỗi lần tham dự tích cực vào Thánh lễ, chúng ta cũng hiệp dâng với Chúa Giêsu hiện diện bí tích nơi thừa tác viên con người là Giám mục hay linh mục để dâng lại Hy Tế Người đã một lần dâng trên thập giá để xin ơn tha thứ và cứu chuộc cho toàn thể nhân loại. Cho nên tham dự Thánh Lễ cách tích cực là thể hiện đức tin cách

sống động, vì không có việc đạo đức nào đẹp lòng Chúa hơn là dâng và hiệp dâng Thánh Lễ Tạ Ơn để cùng với Giáo Hội ca ngợi và cảm tạ Chúa Cha nhờ Chúa Kitô và trong Chúa Thánh Thần.

Khi tham dự Thánh lễ, ta được nghe Lời Chúa và được ăn Mình, uống Máu Chúa Kitô để được sống đời đời như Chúa Giêsu đã hứa: **“Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì được sống muôn đời, và Ta sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết.”** (Ga 6:54)

Liên quan đến việc chuẩn bị tâm hồn cho xứng đáng để rước Chúa vào lòng, Giáo Hội khuyên nhủ các tín hữu năng xưng tội qua bí tích hòa giải để được tha mọi tội nặng và nhẹ đã mắc phạm vì yêu đui con người. Người Công Giáo không thể nói như anh em Tin Lành là chỉ cần trực tiếp xưng tội trực tiếp với Chúa, chứ không qua trung gian của ai. Nói thế là chối bỏ điều Chúa Giêsu đã nói rõ trong Phúc Âm Thánh Gioan như sau:

“Anh em tha tội cho ai thì người ấy được tha Anh em cầm giữ ai thì người ấy bị cầm giữ.” (Ga 20:22)

Trước đó, Chúa cũng đã trao cho Phêrô quyền tháo gỡ và cầm buộc, tức là được tha tội cho con người nhân danh Chúa Kitô (in persona Christi):

“Thầy sẽ trao cho anh chìa khóa Nước Trời: dưới đất anh cầm buộc điều gì, trên trời cũng sẽ cầm buộc như vậy; dưới đất anh tháo gỡ điều gì, trên trời cũng sẽ tháo gỡ như vậy.” (Mt 16:19)

Như thế rõ ràng Chúa Kitô đã trao quyền tha tội cho các Tông Đồ

trước tiên và cho Giáo Hội ngày nay, cụ thể là cho các Giám mục và Linh mục được quyền tha tội cho mọi hối nhân nhân danh Chúa.

Do đó, đi xưng tội với một linh mục là nói lên niềm tin vào lời Chúa đã dạy trên đây. Cũng cần nói thêm là linh mục, dù bất xứng ra sao trước mặt người đời, nhưng khi nhân danh Chúa Kitô để tha tội cho ai thì người ấy được tha vì chính Chúa Kitô tha tội cho người ấy qua tay linh mục là thừa tác viên thay mặt Chúa. Cho nên, đừng ai nghi ngại việc này mà không năng đến với Chúa Kitô qua Bí tích hòa giải. Năng xưng tội, năng rước Mình Thánh Chúa là phương thế hữu hiệu nhất để trở nên giống Chúa và có hy vọng chắc chắn được cứu rỗi để sống hạnh phúc vĩnh cửu trên Nước trời mai sau.

Tóm lại, Năm Đức Tin là thời cơ thuận tiện cho chúng ta tái xác định lòng tin vững vàng vào Chúa, lòng mến yêu Người thiết tha và hy vọng chắc chắn được **“thông phần bản tính Thiên Chúa, sau khi đã thoát khỏi cảnh hư đốn do dục vọng gây ra trong trần gian này.”** (1 Pr 1:4).

Chúng ta cùng cầu xin cho sự thành công của Năm Đức Tin để canh tân đời sống đức tin của toàn thể dân Chúa trong Giáo Hội. ●

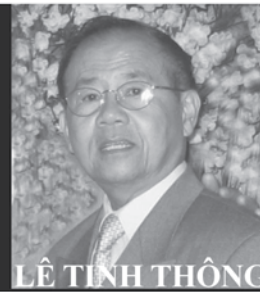

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI: Thánh Thomas More

(1478-1535)

Thà chết chứ không thỏa hiệp với cường quyền

Trong bài viết ngày 19/6/2005, “MỘT NGƯỜI CHO MỌI THỜI – A MAN FOR ALL SEASONS,” LM Đàm Xuân Lộ, Dòng Maryknoll, NY, xác quyết: “Thời nay, chúng ta thường nghe nói ‘Chính trị là thỏa hiệp’ (Politics is compromise). Nhưng [Thánh Thomas] More cho ta thấy thỏa hiệp có giới hạn của nó, và **người ta không thể thỏa hiệp đến mức đánh mất chính mình!** Ngài từng nói, *‘I think that when statesmen forsake their private conscience for the sake of their public duties, they lead their country by a short route to chaos’* – *Tôi nghĩ khi các chính khách vì công vụ mà bỏ rơi lương tâm, họ đưa đất nước vào con đường tắt dẫn đến hỗn loạn!* Ngài [Thánh Thomas More] là một mẫu gương của can đảm, không phải với một sự gan dạ võ biên, nhưng một sự can đảm luân lý (moral courage) sẵn sàng hy sinh - từ quyền cao chức trọng đến chính sinh mạng của mình - để bảo vệ những nguyên tắc căn bản của công lý.”

Tinh thần không thỏa hiệp của Thánh Thomas More là một điển hình mà có lẽ “ngục sĩ” Nguyễn Chí Thiện rất tâm đắc, khiến ông đã chọn Thánh nhân làm quan thầy khi ông nhận ơn Bí Tích Rửa tội vào giờ phút cuối đời của mình ngày 03/10/2012.

Năm 2005 rồi 2008 trên Mục Gương Sống Đạo Giữa Đời, chúng tôi đã công hiến độc giả ĐGD một số nét chính tiểu sử của vị Thánh quan thầy các nhà chính trị toàn thế giới và cũng là Quan thầy toàn thể giới san ĐGD.

Tuy nhiên, sau khi nhà đấu tranh kiên cường Nguyễn Chí Thiện gia nhập Công giáo, nhận tên thánh là Thomas More, một số người Công giáo muốn biết rõ hơn về vị Thánh này, chúng tôi hân hạnh ghi lại đây, hy vọng đáp ứng phần nào yêu cầu của những vị ấy.

Tho. More

THOMAS MORE sinh ngày 7-02-1478 tại Luân Đôn, Anh quốc. Cha là Gioan More, luật sư. Mẹ qua đời lúc Thomas còn bé, nên Thomas chịu ảnh hưởng cha hơn là

mẹ. Do đó, về sau Thomas More cũng học luật như thân phụ mặc dầu anh tỏ ra thiên tư về thần học, lịch sử và triết học hơn. Thomas More thông thạo cả tiếng La Tinh lẫn tiếng Hy Lạp.

Từ 14 đến 16 tuổi, Thomas theo học đại học Oxford, sau đó học dự bị luật khoa, rồi chính thức học ngành Luật tại Luân Đôn, tốt nghiệp và được kết nạp vào Luật sư đoàn năm 23 tuổi (1501), rồi ba năm sau (1504) được bầu vào Nghị viện Anh.

Đến tuổi 28, Thomas More kết hôn với cô Jane Colt và chỉ sau 5 năm rưỡi, hai người có với nhau 4 người con, 3 gái, 1 trai.

Bổn phận chồng-cha và quan niệm về giáo dục

Cuộc sống gia đình Thomas More đang êm ả trong hạnh phúc thì bất ngờ hiền thê của ông ngã bệnh rồi từ trần (1511). Ngoài nỗi đau mất vợ, More còn phải lúng túng lo cho đàn con bốn đứa đều ở tuổi non dại. More tục huyền với người vợ thứ hai, cô Alice Middleton lớn hơn anh 7 tuổi. Chàng 33, nàng 40. Thomas có lần thú nhận với một người bạn: *“Tôi nghĩ là khó có thể sống với nhau mà không có những bực bội, cả với những người vợ tốt nhất. Tuy nhiên, xét cho cùng thì chính tại lỗi đàn ông chúng ta mà các bà vợ trở nên tồi tệ hơn”*.

Về mặt làm cha, Thomas More được coi như là một người đàn ông ngoại lệ ở thế kỷ 16. Vào thời ấy, người ta trọng nam, khinh nữ, và chỉ lo cho con trai học hành đến nơi đến chốn, còn con gái thì... tối ngày chỉ biết loay hoay giúp việc nội trợ, đến tuổi trưởng thành, lập gia đình thì lo phục dịch chồng con.

Thomas More suy nghĩ khác. Ông có một tư tưởng hoàn toàn “cách mạng” đối với thời ấy: nữ nhi phải được hấp thụ một nền giáo dục tuyệt hảo như nam nhi.

Đối với Thomas More, việc giáo dục con cái quan trọng không kém các việc chính trị-xã hội và viết lách. Những chương trình mà ông đưa ra, những cách thức ông quản lý việc học hành của con cái ông có hiệu quả đến nỗi ngôi học đường do ông tổ chức tại nhà ông đã vang danh khắp Âu châu. Nhờ ảnh hưởng của ông, những bạn hữu thân nhất của ông trở thành những nhà giáo dục Công Giáo nổi danh thời ấy. More còn là nguồn kích thích cho nhiều học giả tên tuổi thời ông viết nhiều sách giá trị về đề tài giáo dục.

Trong một thư gửi cho William Gonell, thầy dạy riêng các con ông, Tôma More giảng giải rõ ràng triết lý giáo dục của riêng ông. Ông viết: “*Trong bất cứ đề tài gì, người thầy giáo cũng phải dạy cho con trẻ lòng đạo đức đối với Chúa, lòng bác ái đối với mọi người, lòng khiêm tốn và đức khiêm nhường Kitô giáo. Kết quả là các trẻ sẽ nỗ lực làm chứng về Thiên Chúa và về lương tâm chính trực. Như vậy, chúng sẽ được yên ổn trong tâm hồn và sống an bình, không sợ bị ai khuấy động bằng những lời ca*

tụng nịnh hót hay sợ bị tổn thương vì những lời nhạo báng của những kẻ thất học điên rồ.”

Ngoài 4 người con ruột, Tôma More và Alice còn nuôi thêm một cô con gái và bảo trợ một cậu con trai mà ông bà đều chăm sóc, dưỡng dục chu đáo như con ruột. Khi con cái ông trưởng thành và lập gia đình, ông không tiếc tiền mua một cao ốc rộng rãi, để cho con cháu cùng quây quần sống dưới mái một đại gia đình thương yêu đùm bọc nhau. Trước khi bị tống giam, Thomas More đã có 11 cháu nội ngoại.

Sự nghiệp xã hội-chính trị

Về đời sống xã hội, sau khi tốt nghiệp luật khoa, Thomas More dần thân hoạt động trong ngành luật và sớm trở thành luật sư danh tiếng tài đức kiêm toàn. Nhờ vậy, năm 27 tuổi, ông được bầu vào Nghị Viện Anh. Năm 33 tuổi được cử vào chức vụ Phó cảnh sát trưởng thành phố Luân Đôn kiêm cố vấn luật pháp cho thị trưởng thành phố này. Đến 40 tuổi, More đã trở thành quan tòa nổi danh về đức công minh liêm chính. Năm 45 tuổi (1523), Thomas đắc cử Dân biểu Quốc hội Anh và được bầu làm Chủ tịch Nghị Viện nước này.

Năm 51 tuổi (1529) vua Henry VIII bổ nhiệm Thomas More vào chức Quan Chưởng ấn nước Anh, chức vụ cao nhất nước về tư pháp, tương đương với chức Chủ tịch Tối cao Pháp viện ngày nay.

More giải quyết mỗi năm tới 912 vụ án so với vị Chưởng ấn tiền nhiệm là Wolsey chỉ giải quyết được 535 vụ một năm. Cùng với

chức Chưởng ấn, Thomas More còn đảm trách nhiều phần vụ cao cấp, nên vai trò của Thomas More tương đương với chức Thủ tướng ngày nay và ông đã đảm nhiều mọi trách nhiệm công quyền một cách tuyệt hảo mà người dân Anh luôn thán phục và trân trọng..

Ngoài ra, Thomas More để lại hậu thế nhiều pho sách giá trị về chính trị-xã hội cũng như về tu đức, trong đó có tác phẩm lừng danh *Utopia* (1516), phê bình xã hội Anh đương thời và đề nghị một lẽ lối cai trị lý tưởng. Tác phẩm *The Four Last Things - Tứ Chung* viết năm 1520 là một quyển sách suy niệm sâu sắc về bốn sự cuối cùng của con người: sự chết, phán xét riêng, sống lại và phán xét chung. Quyển *Assertio Septem Sacramentorum – Xác Quyết về Bảy Phép Bí Tích* là cuốn luận đề minh giải các Bí Tích trong Hội Thánh Công Giáo.

Quyết chống việc làm sai trái của vua

Hồi ấy, vua Henry VIII nước Anh là một ông vua Công giáo, nhưng năm 1533, bắt chấp lời can ngăn của các bậc vị vọng đạo-đời, nhà vua quyết ly dị người vợ chính thức là Hoàng hậu Catherine d' Aragon để cưới nàng Ann Boleyn trái phép đạo.

Vị Giáo Hoàng thời ấy tuyên bố cuộc hôn nhân thứ hai của vua là bất hợp pháp, và như vậy, nhà vua phải chịu trách nhiệm. Vua Henry VIII tức giận, quyết định đẩy nước Anh vào con đường ly khai khỏi Giáo hội Công giáo, biến giáo hội ở nước ông thành Quốc giáo với danh xưng là “Anh Giáo”.

Nhà vua còn tự phong mình là giáo chủ tối cao của Giáo hội Anh giáo ấy. Sau đó, ông ban hành nhiều sắc chỉ ra lệnh trừng phạt nặng nề những ai bất tuân không tuyên thệ tán thành cuộc hôn nhân thứ hai của nhà vua cũng như những ai không chịu bỏ Công giáo để theo Anh giáo.

Thomas More là một trong những chức sắc cao cấp của triều đình chẳng những mạnh mẽ can ngăn mà còn cực lực chống đối việc nhà vua ly dị và tái hôn trái luật đạo. Song nhà vua ngày càng lún sâu vào vũng lầy ly dị vì đam mê người tình mới, Ông bắt đầu áp dụng hàng loạt biện pháp tàn bạo, cố triệt tiêu Giáo hội Công giáo trên toàn cõi lãnh thổ Anh quốc.

Để phản đối, ngày 16-5-1532, Quan Chương ấn Thomas More tuyên bố từ chức, xin tạm lui về tư gia ở Chelsea, Nhưng ngay lúc ấy cựu quan chức cao cấp Nhà nước Anh bị đặt dưới sự theo dõi và giám sát gắt gao của triều đình đang đặt ông vào tình cảnh bị lưu đày vì chính trị. Mặc cho bao lời dụ dỗ, Thomas More vẫn dứt khoát từ chối tuyên thệ trung thành với nhà vua bao lâu Henri VII còn đắm chìm trong cuộc hôn nhân bất chính của ông.

Do thái độ cương quyết của mình, ngày 17-4-1534, Thomas More bị bắt và bị tống vào ngục thất Tháp Luân Đôn (Tower of London).

Trong thời gian Thomas More ngồi tù, mặc kệ gia đình tìm lời khuyên ông nên tòng phục nhà vua, More không từ bỏ thái độ khảng khái của mình. Ông tuyên bố một mực “*giữ lương tâm mình luôn trong sáng*”.

Bất khuất cho đến chết

William Roper, con rể của Thomas More, thuật lại rằng: Khi Thomas More bị vợ mình chê trách là ngu dại vì chọn nhà tù tối tăm bẩn thỉu đầy chuột gián thay vì chọn cuộc sống tự do với con đường danh vọng thênh thang, Thomas More hỏi vợ: “*Này Alice yêu quý của anh, em nghĩ là anh có thể hưởng cuộc sống trần gian này được bao lâu nữa?*” Vợ ông trả lời: “*Ít ra cũng 20 năm, nếu ý Chúa muốn*”. Thomas More lại hỏi: “*Vậy, em có muốn anh đổi cuộc sống đời đời để lấy sự sống 20 năm phù du không? Ôi, hiền thê tốt lành của anh, em tính toán sao mà khéo vậy?*”

Trong số những người có thuyết phục Thomas More nhượng bộ, tuyên thệ trung thành với vua để được sống và được tiếp tục hưởng thụ quyền cao chức trọng, cô con gái Ma-ga-ri-ta của ông là người dai dẳng nhất. Thomas More bèn viết cho Ma-ga-ri-ta nhiều bức thư trong đó phân tích và xác định cho con ông rõ, ông xem việc ở tù là dấu chỉ tình yêu đặc biệt Thiên Chúa dành cho ông vì nó tạo cho ông cơ hội dọn mình chết.

Thomas More bị giam giữ trong Tháp Luân Đôn cho đến Tháng Bảy năm 1535 thì bị đưa ra tòa án xét xử và bị kết tội phản quốc. Thomas bị tử hình ngày 6-7-1535, cùng một năm với một vị Thánh Tử đạo nổi danh khác – Thánh Gioan Fisher.

Trước khi lên giàn máy xử chém, Thomas More đã nói lên câu nói bất hủ: “*Tôi là công bộc tốt của nhà vua, nhưng tiên vàn tôi phải là công bộc của Thiên Chúa*”.

Thủ cấp của thánh nhân bị bêu trên Cầu Tháp (Tower Bridge) trước khi được phép đưa đi mai táng cùng với thi hài của ngài.

Hài cốt của Thánh nhân hiện được lưu giữ tại nhà thờ Thánh Phêrô Ad Vincula ở khu Tháp Luân Đôn.

Vinh quang cõi trường sinh

Thomas More được Đức Giáo Hoàng Lêô XIII tuyên phong Chân Phúc năm 1886, rồi Đức Piô XI tôn phong ngài lên bậc Hiền Thánh năm 1935. Như vậy, bốn thế kỷ sau khi lia đời, Thomas More mới được chính thức tôn vinh là thánh. Tuy nhiên, trong thực tế, nhân đức của Thánh nhân đã được người xung quanh nhìn nhận cả trước khi ngài bị “tù và chết vì lương tâm”.

Ngày 31-10-2000, nhân ngày Năm Thánh dành cho các nhà chính trị, thể theo thỉnh nguyện của một số các nhà chính trị nước Ý với sự tán đồng của nhiều chính trị gia quốc tế, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II tôn phong Thánh Thomas More là quan thầy các nhà lãnh đạo quốc gia và các nhà chính trị thế giới.

Lễ kính thánh Thomas More được cử hành ngày 22 tháng Sáu hàng năm.

Chúng ta cầu nguyện cho linh hồn Thomas More Nguyễn Chi Thiện được sớm chia sẻ vinh quang hầu cận Chúa cùng với Thánh Quan Thầy Thomas More và các Thánh. ●

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ Trần Việt Cường

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiêc Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuần tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

Bài Giảng Về Bánh Hằng Sống Gioan 6:22-33

Hôm sau, đám đông còn ở lại bên kia bờ Biển Hồ thấy rằng ở đó chỉ có một chiếc thuyền, mà Chúa Giêsu không lên thuyền đó với các môn đệ, chỉ có các môn đệ đi mà thôi. Có nhiều thuyền khác từ Tibêria đến gần nơi dân chúng đã được ăn bánh. Khi đám đông không thấy Chúa Giêsu ở đó, và các môn đệ cũng không, họ liền xuống các thuyền ấy và đến Capharnaum tìm Chúa Giêsu. Khi gặp Người ở bờ biển bên kia, họ nói với Người: “Thưa Thầy, Thầy đến đây bao giờ?”

Chúa Giêsu đáp: “Thật ta bảo thật các ông, các ông tìm ta không phải vì các ông đã thấy những phép lạ, nhưng vì các ông đã được ăn bánh no nê. Các ông hãy làm việc không phải để có sự sống hay hư nát, nhưng để có lương thực thường tồn đem lại sự sống muôn đời. Đó là thứ lương thực con người sẽ ban cho các ông, bởi vì chính Con Người là Đấng Thiên Chúa đã đóng ấn xác nhận.” Họ liền hỏi người: “Chúng tôi phải làm gì để thi hành những việc Thiên Chúa muốn?” Chúa Giêsu trả lời: “Việc Thiên Chúa muốn là các ông tin vào Đấng Người đã sai đến.” Họ lại hỏi: “Vậy chính ông, ông đã làm dấu lạ nào để chúng tôi thấy và tin ông? Ông làm gì đây? Tổ tiên chúng tôi đã ăn man-na trong sa mạc, như có lời chép: Người đã ban cho họ ăn bánh bởi trời”. Chúa Giêsu đáp: “Thật, ta bảo thật các ông, không phải ông Môi-sen đã cho các ông bánh bởi trời, mà chính Cha Ta mới cho các ông bánh bởi trời đích thực. Vì bánh của Thiên Chúa là bánh từ trời xuống, bánh ban sự sống cho thế gian”.

Tình thuật của Tin Mừng hôm nay xảy ra sau phép lạ vĩ đại Chúa nuôi khoảng mười ngàn người chỉ với năm chiếc bánh và hai con cá. Toàn thể dân chúng đầy phấn khởi vì tin rằng họ đã tìm được một nhà lãnh đạo uy quyền và đầy sức thu hút quần chúng. Họ còn muốn tôn Chúa làm vua để giải

phóng dân Do Thái khỏi ách thống trị của người La Mã. Khi không thấy Chúa đâu, họ đã xôn xao đi tìm và mừng rỡ hỏi Chúa khi tìm được Ngài tại Capharnaum. Họ hỏi Chúa đi đâu và tới đây lúc nào... Giữa sự phấn khởi của đám đông, Chúa trả lời một câu có lẽ làm cho họ hụt hửng: Người nói các ông tìm tôi

không phải vì đã thấy những phép lạ nhưng vì đã được ăn bánh no nê.

Câu nói của Chúa có vẻ không được “ngoại giao” và có thể làm phật lòng một số người. Và điều này cũng đã xảy ra trong một số trường hợp khác trong Tin Mừng. Ta phải hiểu ra sao, nhất là khi Chúa Giêsu là Đấng “hiền lành và

khêm nhường thật trong lòng” và Ngài cũng chính là tình yêu. Trước hết Tin Mừng mạc khải một sứ điệp bí nhiệm về tình thương vô cùng của Thiên Chúa. Và ngôn ngữ của con người sẽ bất lực trước mầu nhiệm của tình thương. Và mạc khải còn được chuyển đạt do những tác giả là con người với những giới hạn của thời đại, giáo dục, yếu tố cá nhân... Ta không thể chỉ tìm hiểu Tin Mừng một cách cục bộ, giới hạn trong một vài câu trích dẫn nhưng trong toàn bộ. Sứ điệp Tin Mừng sẽ sáng tỏ dưới ánh sáng của mạc khải Thiên Chúa là tình yêu. Mọi việc Thiên Chúa làm đều nhất thiết phát xuất từ tình yêu. Và Tin Mừng cũng không phải chỉ là một câu chuyện đã xảy ra trong quá khứ và chỉ áp dụng cho thời đại đó nhưng là một mạc khải sống động đang áp dụng và được gửi đến cho từng người trong chúng ta hôm nay. Nếu hiểu như vậy thì câu nói của Chúa Giêsu không nhằm mục đích phê bình, chỉ trích nhưng là một lời mời gọi của tình yêu, gửi đến cho dân chúng thời đó và cho chúng ta hôm nay. Tất cả những gì Chúa nói đều là những lời phát xuất do tình yêu thương của Ngài. Chúa nhìn sâu trong tâm hồn dân chúng thời đó cũng như tâm hồn chúng ta hôm nay. Chúa thấy rõ tình trạng tâm hồn và những nhu cầu của ta. Ngài sẽ nói những lời cần thiết và ban những ơn cần thiết mặc dầu những lời nói và ân huệ đó nhiều khi ta thấy khó chấp nhận.

Trong đám dân chúng, có nhiều người muốn đi tìm Chúa để mong được Chúa giải quyết những vấn đề, những nguyện vọng của họ theo cách thức mà họ mong muốn. Nhưng Chúa muốn mời gọi dân chúng vượt lên trên những nhu cầu

tâm thường như được ăn bánh. Qua phép lạ nhân thừa bánh để nuôi dân chúng, Chúa mời gọi họ lãnh nhận một thứ lương thực mới, lương thực bởi trời mới có thể đem lại sự sống đời đời. Lời mời gọi đó Chúa không chỉ nói với dân chúng ngày xưa mà Chúa còn nói trong tâm hồn từng người chúng ta hôm nay. Có lẽ rất nhiều người trong chúng ta còn đang ở trong tâm trạng của dân chúng thời đó. Hào hứng muốn được xem thấy phép lạ, hài lòng vì những thành công trước mắt như dân chúng ngày xưa được ăn bánh lạ và cứ muốn tìm Chúa để được mãi ở trong tình trạng đó. Nhưng rồi chúng ta sẽ nhận ra con người không được sinh ra chỉ để ăn bánh của đời này. Com bánh của trần gian chỉ có thể nuôi dưỡng thân xác và không thể làm no thỏa ước vọng vô biên trong tâm hồn và trái tim của ta. Không phải chỉ nói về com bánh nhưng dù cho tất cả những gì mà trần gian có thể hứa hẹn cũng không lấp đầy được khát vọng vô biên trong ta. Ngay cả không khí ta thở rồi sẽ có một ngày trở nên vô ích, ngày đó ta sẽ cần một loại hơi thở mới: Thánh Thần Thiên Chúa ban sự sống muôn đời.

Con người của thời đại hôm nay có lẽ tưởng mình đã trưởng thành và đã vượt qua cơn ảo vọng của trường sinh bất tử. Bao nhiêu quân vương, bạo chúa của một thời xa xưa đã thất bại não nề trong việc đi tìm phương thuốc trường sinh. Con người không tin nơi Thiên Chúa và ơn cứu độ của Ngài chỉ còn phương cách tận dụng cuộc đời này để hưởng thụ tối đa trước khi quá trễ. Thật là một hài kịch đầy bi thảm, có khác nào bữa com thịnh soạn cuối cùng của tử tội trước giờ bị hành quyết. Và ngay

giữa lúc con người tự lừa dối mình để cố gắng tìm vui thì khát vọng một tình yêu vĩnh cửu vẫn làm trái tim con người xao xuyến không giây phút nguôi ngoai. Vì con người được tạo dựng do Tình Yêu. Mục đích của đời người là sống để yêu thương và cùng đích của con người là sống hạnh phúc muôn đời trong Tình Yêu Vĩnh Cửu.

Người Do Thái nghe Chúa Giêsu nói đến thứ lương thực đem lại sự sống muôn đời đã vội vã hỏi ngay họ phải làm gì để nhận lãnh được thần lương này. Nếu ai khác nói chắc họ sẽ cười và cho là chuyện hoang đường. Nhưng đây là Chúa Giêsu, người mới làm một phép lạ vĩ đại, nên họ mới sốt sắng hỏi ngay về điều kiện cần phải có để được lương thực mang sự sống vĩnh cửu. Và con người chúng ta hôm nay cũng muốn hỏi Chúa Giêsu câu hỏi quan trọng này. Những người giàu có nhất thì nghĩ rằng dù phải bỏ ra cả ngàn triệu đô-la để mua thì họ cũng sẵn sàng ngay. Còn những người bình thường như phần đông trong chúng ta thì chắc không có hi vọng gì.

Câu trả lời của Chúa Giêsu làm cho chúng ta phải ngạc nhiên vì điều kiện để được thần lương dẫn đến sự sống trường sinh thật quá đơn giản. Chỉ cần tin nơi Chúa Giêsu, Đấng đã đến từ Chúa Cha để mang cho con người thần lương ban sự sống. Điều kiện đơn giản và dễ dàng này, chúng ta đã có chưa? Tin tưởng nơi Chúa Giêsu cũng là tin tưởng nơi tình yêu. Vì Chúa Giêsu là Ngôi Hai nhập thể, là Tình Yêu đã hạ sinh để trở thành người như chúng ta. Tình Yêu đã có mặt trong cuộc đời. Tin tưởng nơi Tình Yêu, đặt hết niềm hi vọng nơi Tình Yêu và xin Tình Yêu cứu

độ. Đó chẳng phải là khát vọng sâu xa trong tâm hồn và trái tim mỗi người trong chúng ta hay sao? Ta còn chờ đợi gì để không ngay giây phút này chọn Chúa Giêsu, chọn Tình Yêu và tôn nhận Ngài là Đấng Cứu Chuộc của đời mình, là bạn thân đồng hành với ta trong cả cuộc đời và là trung tâm điểm cuộc sống, là nền tảng của mọi niềm vui và hy vọng của ta.

Trước điều kiện quá dễ dàng của Chúa, dân Do Thái ngày xưa đâm ra nghi ngờ: đâu có chuyện dễ dàng như vậy được. Hơn nữa họ vẫn hãnh diện về truyền thống và lịch sử của họ. Họ hãnh diện về Môi-sen, người lãnh đạo đã đưa dân vượt Biển Đỏ, thoát vòng nô lệ Ai Cập. Nghe Chúa nói bánh đem lại sự sống đời đời họ nghĩ ngay tới Môi-sen, vị anh hùng dân tộc, đã được ăn man-na từ trời rơi xuống, nhưng ông cũng đã chết. Chính vì vậy họ hỏi Chúa có làm được điều gì vĩ đại hơn man-na từ trời xuống không, để họ có thể tin nơi Ngài. Sự nghi ngờ trước lời mời gọi của Tình Yêu không phải chỉ có trong tâm hồn người Do Thái ngày xưa. Chúng ta cũng khó chấp nhận sự đại lượng và những hồng ân bao la đến từ tình yêu Thiên Chúa. Vì tình yêu của ta còn hẹp hòi và trái tim ta còn nhỏ bé nên ta không hiểu được Tình Yêu và những tặng phẩm tuyệt vời và vô điều kiện của tình yêu. Ta vẫn đo lường tình yêu theo quan niệm vay trả, mua bán, có đi có lại như sự khôn ngoan của cuộc đời. Ta vẫn muốn trụ vào và bám víu lấy những gì mình có, những gì ta nhìn thấy và cảm nhận được như dân ngày xưa cậy vào man-na. Hôm nay Chúa mời gọi ta hãy mở rộng trái tim, mở rộng đôi tay không còn giữ chặt, cho tình yêu ta

bay cao, ra đi trao ban mời gọi. Vì những gì cao quý và cần thiết nhất, như ánh sáng, hơi thở, tình yêu, ơn cứu độ và sự sống

đời đời Thiên Chúa đã sẵn ban cho ta rồi. Chỉ vì tâm hồn ta còn nhiều vị kỷ, chỉ ngày đêm quanh quẩn với những vấn đề nhỏ bé của riêng mình nên chưa nhận ra đó thôi.

Dân chúng ngày xưa và chúng ta hôm nay vẫn còn đòi hỏi những điều lạ hay những phép lạ như điều kiện cần thiết của lòng tin. Chúa Giêsu nhắc nhở cho ta biết điều thiết yếu là qui hướng mọi sự về Thiên Chúa là chính Tình Yêu và là nguồn mạch mọi sự. Chính Thiên Chúa, chứ không phải Môi-sen đã ban man-na nuôi dân xưa trong sa mạc. Và cũng chính Ngài đã cho ta tất cả những gì ta đang tưởng là của ta và do ta với sự khôn ngoan tài giỏi của mình đã tạo ra. Ngài đã ban cho ta chính con người ta với thân xác và linh hồn; chúng ta thường hay quên điều căn bản đó.

Hôm nay, trong tình thương yêu vô hạn, Chúa hứa ban và mời gọi ta tin tưởng nơi Ngài để được lãnh nhận bánh từ trời. Bánh của đời này, dù có lạ lùng và huy hoàng như man-na, cũng chỉ là tạm bợ và không thể làm ta no thỏa tâm hồn. Chỉ có bánh bởi trời là chính Thiên Chúa, Ngôi Lời nhập thể, mới có thể cứu độ và đưa ta đến sự sống muôn đời. ●

Tiếc Thương Nhà Thơ...

(tiếp theo trang 48)

Đa tạ ông, Nguyễn Chí Thiện, về những thông điệp vô cùng quý báu và cần thiết trong những bài thơ tâm huyết không thể nào quên mà ông đã đánh đổi bằng xương máu, tự do và tuổi thanh xuân của mình không chút ngại ngùng để chuyển tải đến chúng tôi cũng như cho cả thế giới tự do không Cộng Sản

Những bài thơ đanh thép, bộc trực, truyền cảm, rục rờ lửa thiêng của ông đã đi vào lòng người, không chỉ thoáng qua mà ở lại luôn, để cảnh tỉnh, để nhắc nhở, thôi thúc, mở đường cho chúng tôi tiến tới và kiên trì giữ vững lý tưởng đấu tranh cho công lý, cho tự do dân chủ của nước Việt mến yêu.

Xin được mượn lời ai điều NCT của bạn Nguyễn Quan Hà trên website VOA để tiễn biệt ông:

*“Tiếc thật! Một đời lẫm liệt,
khí phách hiên ngang, chí lớn
đành mang theo khi nhắm mắt*

*Vinh thay! Một kiếp tài hoa,
văn chương sắt thép, danh thơm
còn để lại lúc ra đi” ●*

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

TRÁI BƠ SALAD

Đây là món salad đi cạnh với món chính của thức ăn Tây phương, trông rất nghệ thuật và ngon. Tôi dùng thử với cơm cũng không kém phần thi vị.

Nguyên liệu:

4 quả bơ (avocado) cỡ to hay trung bình (serve 8).

2 cây hành lá thái nhỏ.

2 nhánh tỏi đập dập băm nhỏ.

½ củ hành tây thái nhỏ hạt lựu.

1Tsp dầu Olive.

1 chút muối, một chút tiêu hay 1tsp nước mắm tùy ý

1Tsp mayonnaise (để một bên).

2 quả cà chua chín đỏ, cứng loại Italian hình bầu dục thái nhỏ hạt lựu (để một bên).

10 cọng ngò & 10 cọng hung quế thái nhỏ (để một bên). Có thể thay bằng các rau thơm khác như thịt bò đi với rau răm, tôm, cá đi với thì là v.v...

1C thịt gà không da thái nhỏ hạt lựu (có thể thay bằng thịt bò, heo, cua, tôm, cá thu hồng tùy ý)

Cách làm:

1). Phi hành tỏi thật thơm, cho thịt vào xào chín, nêm muối tiêu vừa ý thích, tắt bếp, để nguội. Khi nguội cho rau thơm, cà chua và mayonnaise vào trộn đều chia ra làm 8, để một bên.

2). Quả bơ bổ đôi theo chiều dọc, lấy hạt, bóc vỏ để một bên, nhớ khéo tay khỏi bị giập.

3). Lấy 1 cái đĩa nhỏ, giải một vuông giấy plastic lên trên đĩa.

4). Lấy nửa trái bơ, thái mỏng ra theo chiều ngang từng miếng một và đặt lên trên đĩa xếp thành vòng tròn, bắt đầu từ trung tâm ra chung quanh, che gần hết mặt đĩa. Nhớ đừng để hổng chỗ nào.

5). Lấy 1 phần nhân (thịt xào) cho gọn lên chính giữa những nhát bơ.

6). Nhấc 4 góc giấy plastic lên

và túm lại cầm vào một tay, tay kia để dưới và khom lòng bàn tay lại rồi xoắn nhẹ cho tròn lại, đặt vào cái đĩa to, phía xoắn ở dưới. Cứ thế tiếp tục cho hết 8 phần, xong xuôi để vào tủ lạnh.

7). Trước khi ăn, nhẹ nhàng bóc giấy plastic ra và đặt lên đĩa cạnh steak, hay gà nướng, cá nướng thêm khoai tây chiên hay xào, hoặc cơm chiên hay cơm trắng.

Tháng này là tháng tuyển cử Tổng Thống. Thân chúc Quý vị một ngày thật vui và đi bầu được như ý nguyện theo lương tâm của người Công Giáo. ■

DÍNH CHÁNH

Về bài Gia Chánh tháng trước: MẮM TÔM CHUA :

Vì lỗi đánh máy, xin độc giả vui lòng sửa lại trong tiêu mục Nguyên Liệu :

2 cup dấm trắng,
1 2/3 cup nước mắm ngon,
1 2/3 cup đường,
Cup thay vì muỗng.

Ngoài ra không có gì thay đổi

Xin thành thật cáo lỗi.

Chuyến Hành Hương La Vang

Ngày 11-10-2012

KHAI MẠC NĂM ĐỨC TIN

Như thường lệ vào mùa thu hàng năm, ông bà Nguyễn Đức Tuynh và nhóm thân hữu tại Hoa Kỳ lại bày tỏ lòng tôn kính Đức Mẹ La Vang bằng cách biếu tặng một số tiền, để nhờ linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi, hiện sống tại Thừa Thiên, tổ chức hành hương La Vang cho một số giáo dân nghèo trong Tổng giáo phận Huế (di chuyển và ăn uống miễn phí hoàn toàn). Năm nay, 100 giáo dân thuộc các giáo xứ An Vân, Đá Hàn, Ngọc Hồ, Phú Cam (vùng phụ cận thành phố Huế), dưới sự hướng dẫn của cha Lợi, đã lên đường từ lúc 13 giờ ngày 11-10-2012, trên hai chiếc xe khách.

Cuộc khởi hành thật vất vả, vì phải đi theo đường tránh (tức đường vòng đai thành phố). Hoàn thành từ năm 2003, đường tránh này - do tham nhũng, rút ruột- đã hư hỏng nặng hơn 5 năm nay với vô số ổ voi, ổ gà, đến nỗi được mệnh danh là «đường phải tránh» và là đoạn đường tồi tệ nhất Quốc lộ 1. Điều này khiến nhiều xe khách, xe tải buộc phải đi vào thành phố. Báo Tiền Phong Online ngày 25-07-2012 tường thuật: «Theo các tài xế đường dài cho biết, mặc dù đi vào nội thành tốn kém rất nhiều nhưng thà tốn kém còn hơn xe bị hỏng hóc và bị phạt hợp đồng do

Chụp hình khi vừa xuống xe, tới Linh địa

chậm trễ. Theo đó, mỗi chuyến “vượt cạn” qua nội thành Huế, nếu hên thì được làm luật, còn xui thì bị phạt cả triệu bạc, rồi còn bị thu bằng, bắt quay đầu xe v.v...»

Thành thử mất hơn 2 tiếng rưỡi đồng hồ, đoàn người mới vượt qua chặng đường 60km để tới đích. Vừa bước vào Nhà Hành hương của Trung tâm Thánh mẫu, mọi người đã được “dàn chào” bởi khoảng 10 công an mặc thường phục, có anh còn đội mũ “Trật tự Linh địa” (lưỡi trai màu gạch) nhưng mắt đeo kính râm (dù trời đã về chiều, khiến bà con nhận ra quá dễ). Vài anh quay phim lia lịa, nhất là nhắm vào linh mục trưởng

đoàn. Điều này đã thành lệ từ mấy năm nay (xin xem lại các bản văn cũ). Chính vị phó xứ La Vang cũng đề cập chuyện này với cha Lợi khi cha vào gặp xin phép làm lễ.

Kết thúc buổi lần hạt chung là bắt đầu Thánh lễ (vào lúc 16g) tại Linh đài. Mở đầu, vị chủ tế loan báo mục đích và ý nghĩa cuộc hành hương: kính Đức Mẹ Mân Côi, chào mừng ngày khai mạc Năm Đức Tin của Giáo hội (11-10-2012), cầu nguyện cho Hội đồng Giám mục VN đang họp thường niên kỳ 2 tại Thanh Hóa (8-12/10), cầu nguyện cho những ai đang bị bách hại vì công lý, cầu nguyện cho các ân nhân đã tài trợ cuộc hành

Các “bạn dân” đang ngang nhiên và miễn cưỡng theo dõi và quay phim dân

huong. Ngôi quanh và rào quanh giáo dân vẫn là các “bạn dân” miễn cưỡng, hoặc để nghe ngóng, hoặc để quay phim (cách ngang nhiên chứ không chùng lén như trước nữa) (Xin xem hình).

Sau đây là nguyên văn bài giảng của linh mục chủ lễ, được trình bày với giọng âm vang, cốt để cho mọi người tín hữu hay mọi kẻ tò mò đều có thể nghe rõ. Toàn bộ bài giảng và lời nguyện đại đồng đều được ghi âm, ghi hình vừa bởi người trong đoàn, vừa bởi “người trong đảng” !! (Ai muốn có, xin liên lạc với công an tỉnh Quảng Trị). (Bài giảng có đưa lên YouTube, nhưng trong video clip có vài chỗ không như nguyên văn).

Bài giảng lễ

Kính thưa Anh Chị Em

Hôm nay, chúng ta được về bên Mẹ La Vang vào một ngày rất đặc biệt, đó là ngày khai mạc Năm Đức Tin của Hội Thánh. Như Anh Chị Em biết, Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã quyết định công bố Năm Đức Tin, bắt đầu vào ngày 11-10-2012 hôm nay, nhân dịp kỷ niệm 50 năm khai mạc Công Đồng Vaticanô II và 20 năm ban hành sách Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo. Năm Đức Tin này sẽ

kết thúc vào ngày 24-11-2013, dịp lễ Chúa Kitô Vua vũ trụ và cũng là ngày lễ Các Thánh Tử Vì Đạo Việt Nam. Thật là một sự trùng hợp đầy ý nghĩa về thời gian và về không gian.

Thứ nhất là trùng hợp về không gian, bởi vì La Vang chính là nơi, cách đây 214 năm, tức vào năm 1798, dưới thời Tây Sơn, Đức Mẹ đã hiện ra giữa lúc tổ tiên của chúng ta đang bị bách hại về đức tin, đang nao núng về đức tin để củng cố đức tin cho họ. Quả thế, cuộc tàn sát năm 1798 là ghê gớm hơn cả, vì đã khai diễn những màn tra tấn dã man như tẩm dầu vào các đầu ngón tay hay đổ vào rốn, trước khi châm lửa, hoặc treo ngược đầu “tội nhân” xuống. Các cơ sở Công Giáo tại Bồ Chính, Nghệ An, Thanh Hóa, Quảng Trị như nhà thờ, nhà xứ, tu viện, trường học, đều bị cướp phá, tín hữu phải chạy trốn lên rừng. Các tín hữu tại Quảng Trị đã chạy trốn lên rừng La Vang này. Đức Mẹ đã chọn thời điểm Giáo hội Việt Nam bị nhà cầm quyền đàn áp dữ dội như thế để hiện ra, không ngoài 2 mục đích: tiên báo đức tin con cái Mẹ tại Việt Nam sẽ bị thử thách bách hại dài dài -mãi tới hôm nay- đồng thời mời gọi chúng ta sống niềm

tin và củng cố niềm tin chính trong bối cảnh, bầu khí bị bách hại đó, bởi vì đức tin phải như vàng thử trong lửa. Sứ điệp La Vang chính là như vậy.

Thứ hai là trùng hợp về thời gian, bởi vì chính ngày hôm nay, toàn thể Giáo hội

Công giáo hoàn vũ bắt đầu bước vào Năm Đức tin, theo lời mời gọi của Đức Thánh Cha, để củng cố và đào sâu đức tin trên bình diện cá nhân và cộng đoàn, vì hiện tại đang có những khủng hoảng đức tin sâu xa nơi nhiều người. Quả thế, trong Tự sắc “Cánh cửa đức tin” (Porta fidei), Đức Thánh Cha đã mời gọi mọi Kitô hữu hãy “tái khám phá hành trình đức tin để ngày càng làm nổi bật niềm vui và lòng hăng say phấn khởi được đổi mới nhờ được gặp gỡ Chúa Giêsu” (PF, số 2). Ngài xác định Năm Đức Tin là “lời mời gọi thực hiện một cuộc trở về cùng Chúa, Đấng duy nhất cứu độ thế giới, một cách chân thực và mới mẻ” (PF, số 6), là cơ hội “thúc đẩy chúng ta loan báo Tin Mừng”, một mệnh lệnh không bao giờ cũ (x. PF, số 7). Cuối cùng Năm Đức Tin còn là cơ hội để chúng ta “tìm hiểu một cách có hệ thống về nội dung đức tin” (PF, số 11), qua sách Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo, và đào sâu Giáo huấn của Công đồng Vaticanô II, xem Công đồng này như là “hồng ân lớn lao mà Giáo Hội được hưởng trong thế kỷ 20” (PF, số 5)

Thưa Anh Chị Em

Sứ điệp Đức Mẹ La Vang ngày xưa và Giáo huấn Hội thánh hôm nay nhắc nhở chúng ta phải sống

đức tin thế nào trong hoàn cảnh hiện tại. Trước hết, chúng ta nhớ lại lời thư thứ nhất của thánh Gioan (1Ga 5,4): Đức tin của chúng ta đưa đến chiến thắng, và lời thư của thánh Giacôbê (Gc 2,17-18): Đức tin của chúng ta dẫn đến việc làm

- Đức tin của chúng ta đưa đến chiến thắng

Không ai không thấy rằng đức tin của người Công giáo Việt Nam hôm nay đang bị thử thách nặng nề bởi nếp sống duy vật, thế tục hóa và đang bị bách hại tinh vi bởi một chế độ vô thần đấu tranh. Cả hai đang làm cho đức tin của chúng ta không còn là muối ướp mặn trần đời, men làm dậy khối bột thể gian, không còn là ánh sáng soi chiếu xã hội. Cả hai đang làm cho đức tin chúng ta rút lui vào tháp ngà của một thứ tôn giáo lễ hội, chỉ biết bằng lòng với những ngôi thánh đường nguy nga lộng lẫy, với những cuộc rước xách rùm beng, với những cuộc hành hương đông đảo. Cả hai đang làm cho đức tin chúng ta thu mình trong một thái độ sốt sắng cầu nguyện trong nhà thờ nhưng dửng dưng vô cảm trong xã hội, sẵn sàng làm việc bác ái cho những ai khó nghèo về cơm áo, của cải, sức khỏe, tức là những kẻ túng đói bệnh tật, nhưng ngần ngại lên tiếng bênh vực cho những ai khó nghèo về nhân phẩm và nhân quyền, tức là những kẻ bị áp bức bóc lột.

Đức tin đưa đến chiến thắng là đức tin làm cho chúng ta bỏ thói ù lì, giữ đạo hình thức, để đi vào thực chất của đức tin là làm chứng cho tình thương, cho công lý và cho sự thật giữa một xã hội tràn ngập hận thù vô cảm, áp bức bất công và gian manh xảo trá. Đức

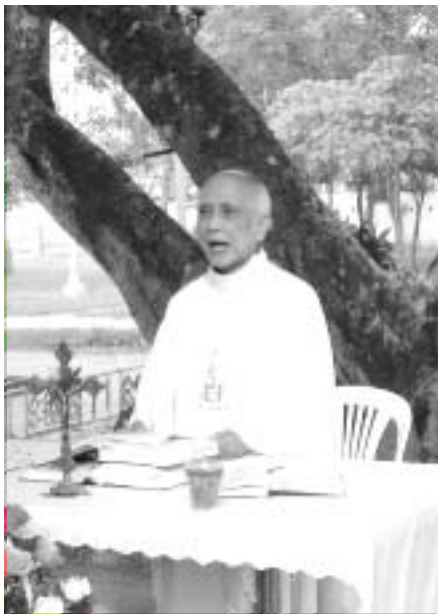
tin đưa đến chiến thắng là đức tin làm cho chúng ta rũ bỏ mọi sợ hãi, từ sợ mất an nhàn, không dám xả thân vì anh em, sợ hy sinh, không dám từ bỏ bản thân để can đảm làm chứng cho Tin Mừng, đến sợ những kẻ giết được xác mà không giết được hồn, chẳng dám nói cho họ biết những sai lầm và thậm chí tội ác của họ, để giải cứu anh em mình đang bị áp bức và cũng để giải cứu những kẻ gây tội ác khỏi án phạt đời đời đang chờ họ.

- Đức tin của chúng ta dẫn đến hành động.

Đức tin của chúng ta không phải chỉ là những hiểu biết về giáo lý trong đầu óc, không phải chỉ là những hành vi thờ phượng trong nhà thờ, cũng chẳng phải chỉ là những tâm tình thương xót tha nhân cách kín đáo, lặng lẽ. Đức tin cần đưa đến hành động. Trước nhất là hành động chia cơm sẻ áo cho người túng đói, vốn ngày càng nhiều trong xã hội hôm nay, một xã hội đang bị suy thoái về kinh tế. Điều này anh chị em thấy rõ hơn chúng tôi. Thứ đến là hành động dũng cảm nói lên sự thật, sự thật của Thiên Chúa, sự thật của Tin Mừng, sự thật về mọi vấn đề xã hội khi những vấn đề này bị trình bày sai lạc, sự thật về những cảnh đời oan trái, bị áp bức bất công mà không thể mở miệng. Tiếp nữa là hành động can trường để đòi hỏi công lý không những cho mình mà nhất là cho anh em mình.

Đọc báo, nghe đài, lên mạng, chúng ta thấy biết bao câu chuyện đau lòng trong Giáo hội và xã hội hôm nay. Ở trong Giáo hội, nào là tại giáo điểm Con Cuông, thuộc giáo phận Vinh. Cách đây hơn một tháng, đã có những anh chị em của

chúng ta tới nhà thờ dự lễ ngày Chúa nhật nhưng đã bị công an, dân phòng, quân đội đánh cho tơi tả, thậm chí đánh cả cha xứ là cha Nguyễn Đình Thục. Nào là giáo điểm Mang Yang thuộc giáo phận Kontum. Nơi đó những giáo dân người Thượng có một ngôi nhà nguyện đã dùng để thờ phượng Chúa từ bao năm nay, nhưng rồi có những kẻ dùng quyền lực bắt họ đem Minh Thánh Chúa ra khỏi đó, đem tượng ảnh Chúa ra khỏi đó, để đặt lên hình ảnh của những lãnh tụ chính trị. Hoặc là tại giáo xứ Cồn Dầu thuộc Giáo phận Đà Nẵng, cách chúng ta một đèo Hải Vân. Từ bao năm nay, giáo xứ Cồn Dầu đó đã bị người ta cướp đất, đã bị người ta cướp nhà. Có một giáo dân bị đánh chết, 60 giáo dân bị bắt, 6 giáo dân bị cầm tù và hiện nay đã có 140 người phải thoát khỏi chỗ đó, chạy sang Thái Lan vì không thể sống nổi với sự áp bức. Hoặc là vụ 17 thanh niên thuộc Giáo phận Vinh ở Nghệ An, đã bị giam tù hơn một năm nay chỉ vì can đảm làm chứng cho sự thật, chỉ vì muốn sống xứng đáng là một con người, chỉ vì muốn đòi hỏi công lý cho mình và cho xã hội. Đó là trong Giáo hội. Còn trong xã hội, nào là vụ các nhà dân chủ đứng lên đòi hỏi nhà cầm quyền thực thi Hiến pháp và Công ước Quốc tế về các quyền dân sự và chính trị mà nay đang lãnh án tù. Cách đây hơn một tuần, ba nhà dân báo là anh Nguyễn Văn Hải, anh Phan Thanh Hải và chị Tạ Phong Tần đã bị những bản án rất nặng nề và bất công, từ 4 cho tới 12 năm tù. Nào là những lãnh đạo tinh thần đứng lên đòi hỏi nhà cầm quyền trả lại các quyền cho người dân nhưng nay cũng đang bị tù tội. Cụ thể trong đó có linh

mục Nguyễn Văn Lý, Giáo phận chúng ta, Mục sư Nguyễn Công Chính, Giáo hội Tin Lành và nhiều vị chức sắc tôn giáo khác đã bị tù vì đòi hỏi công lý, vì đòi hỏi tự do tôn giáo. Nào là vụ các công dân yêu nước xuống đường để phản đối làn bang Trung Quốc xâm lăng Hoàng Sa và Trường Sa, mà rồi bị đàn áp, bị sách nhiễu, bị đuổi việc, bị đuổi học. Đây là những sự thật mà chúng ta cần biết, đây là những sự thật mà chúng ta cần nói, đây là những sự thật mà chúng ta cần phải loan cho mọi người. Bởi vì Chúa Giê-su nói rằng: “Thầy là Đường, là Sự Thật”. Ai không dám công bố Sự thật là từ chối Chúa Giê-su, là phủ nhận Ngài, để rồi một ngày nào đó Ngài sẽ nói với chúng ta rằng: “Ta không biết các ngươi”.

Cho nên, đức tin của chúng ta phải đưa chúng ta tới hành động. Hành động đó tóm lại trong ba chuyện: làm chứng cho tình thương, làm chứng cho công lý và làm chứng cho sự thật. Chúng ta vừa mới nghe lời của Đức Mẹ trong bài ca nói trước mặt bà Elidabét : “Chúa giờ tay biểu dương sức

mạnh. Đẹp tan phường lòng trí kiêu căng. Chúa hạ bệ những ai quyền thế. Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường. Kẻ đói nghèo Chúa ban của đầy dư, người giàu có lại đuổi về tay trắng”. Đó là một thái độ làm chứng cho công lý và cho sự thật mà chúng ta cần phải noi gương. Đức Mẹ đã đi trước. Đức Mẹ đã sống cuộc đời làm chứng. Chúa Giê-su đã sống cuộc đời làm chứng. Vì thế Ngài mới sống được một phần ba đời người thì đã bị những kẻ cầm quyền giết chết.

Chúng ta hôm nay đến với Đức Mẹ trong ngày khai mạc Năm Đức tin của Giáo hội. Chúng ta xin Chúa, nhờ lời cầu bầu của Đức Mẹ, cho chúng ta có một đức tin vững mạnh, một đức tin không chỉ là ý nghĩ trong đầu nhưng là một đức tin bằng lời nói, một đức tin bằng việc làm. Và những việc làm đó là gieo rắc tình thương, là công

bổ sự thật, là bênh vực lẽ phải, để cho Thiên Chúa và Đức Mẹ được vinh hiển qua chúng ta. Amen”.

Có thể xem video clip ở đây:

<http://youtube/UNht7hUIKHg>

Tiếp nối bài giảng của vị chủ tế là lời cầu nguyện đại đồng của các giáo dân. Sau đây là nguyên văn các lời nguyện đó, do 4 giáo dân đọc lên sang sảng, trong nắng chiều xào xạc gió của Linh địa, dưới ánh mắt triu mến của Mẹ La Vang:

Lời nguyện đại đồng (lời nguyện giáo dân)

1- Hội đồng Giám mục Việt Nam đang họp Hội nghị thường niên kỳ 2 tại Thanh Hóa giữa lúc xã hội đang có nhiều khủng hoảng và đất nước đang có nhiều biến động. Chúng ta cùng cầu nguyện cho các Giám mục và các Linh mục Việt Nam biết quan tâm hơn nữa về công lý và nhân quyền. Xin cho các ngài luôn mãi là mục tử nhân lành và ngôn sứ can đảm, trở thành lãnh đạo tinh thần đích thực

bệnh vực cho công lý.

2- Toàn thể Giáo hội đang bước vào Năm Đức tin theo lời kêu gọi của Đức Giáo hoàng. Chúng ta cùng cầu nguyện cho mọi Ki-tô hữu Việt Nam biết sống Năm Đức tin này một cách có ý nghĩa trong hoàn cảnh hiện tại. Xin cho mọi con cái Chúa biết chọn con đường nên thánh trong thời đại này, trên đất nước này là mạnh dạn công bố Sự thật, can trường bệnh vực Lẽ phải, dũng cảm thực thi Tình thương. Không dửng dưng trước bất công trong xã hội, không vô cảm trước đau khổ của anh em mình, không run sợ trước sự đe dọa của quyền lực sự dữ.

3- Đức Mẹ đã hiện ra để an ủi đàn con cái Việt Nam bị bách hại, một cuộc bách hại đã kéo dài từ bao thế kỷ và đau đớn thay, còn mãi tới hôm nay. Chúng ta hãy cầu nguyện cho các anh chị em chúng ta bị đàn áp vì đức tin tại Con Cuông thuộc giáo phận Vinh, tại Cồn Dầu thuộc giáo phận Đà Nẵng, tại Măng Giang thuộc giáo phận Kontum và nhiều nơi khác. Chúng ta hãy cầu nguyện cho những đồng bào chúng ta đang bị đàn áp vì công lý tại nhiều địa phương, bị bỏ tù vì đã

dám đứng lên đòi hỏi tự do, vì đã dám hiên ngang cất tiếng kêu gọi tôn trọng nhân quyền.

4- Quê hương Việt Nam của chúng ta đang trải qua nhiều biến động và khủng hoảng về chính trị, kinh tế, xã hội. Chúng ta hãy cầu nguyện cho nhà cầm quyền biết thương nước thương dân, biết ý thức trách nhiệm lãnh đạo, biết sáng suốt làm theo công lý và sự thật. Chúng ta hãy cầu nguyện cho bao nhiêu đồng bào đang đau khổ vì nghèo đói bệnh tật, vì thất nghiệp vô nghề, vì mất đất mất nhà, vì bị chèn ép bất công, vì thiếu tình yêu thương, thông cảm và chia sẻ của đồng loại, vì thấy tương lai của mình và con cháu mình mờ mịt.

• Thánh lễ tiếp tục trong tâm

tình thờ phượng sốt sắng và cầu nguyện thiết tha. Mọi người lên xe trở về Huế lúc 17g30, khi màn đêm khởi sự buông xuống. Trên xe, ai nấy bắt đầu thưởng thức món quà ngon ngọt từ các tấm lòng đạo đức và quảng đại phương xa. Các anh „bạn dân“ cũng trở về báo

Chụp hình kỷ niệm sau Thánh lễ

cáo sự việc cho các thủ trưởng và nghiên cứu cuộn phim ghi tiếng ghi hình. ●

**Nhóm Phóng viên FNA
Khối 8406 tường trình từ Huế
ngày 12-10-2012, lúc 7g00.**

CƯỜI TÍ CHO VUI

■ TƯ TƯỞNG LỚN GẶP NHAU

Một cặp nam nữ ngồi tâm tình với nhau trên ghế đá công viên. Khi hết chuyện để nói, họ ngồi im lặng.

Một lúc sau, nàng bắt chuyện lại:

- Anh đang suy nghĩ gì thế?

Chàng trả lời:

- Anh đang suy nghĩ giống em.

Lập tức, nàng phát mạnh vào vai chàng và nói:

- Đồ quý! Nghĩ toàn chuyện bậy bạ không à.

■ CHỮA BỆNH MẮT NGỦ

Một ông đến bác sĩ xin chữa bệnh mất ngủ.

Bác sĩ khám bệnh, cho toa và dặn:

- Mỗi buổi tối, ông cho bà nhà uống 2 viên thuốc ngủ này.

Bệnh nhân ngạc nhiên hỏi:

- Tôi bị mất ngủ, sao bác sĩ lại cho vợ tôi uống thuốc?

- Ông cứ nghe lời tôi đi. Bảo đảm ông sẽ được ngủ ngon.

Hội nghị Trung Ương 6 của Đảng Cộng sản Việt Nam được triệu tập khẩn cấp từ ngày 01/10/2012 đến 15/10/2012 tại Hà Nội, với một trong những nội dung chính được dư luận đặc biệt chú ý là “*Quy hoạch Ban Chấp Hành Trung Ương, Bộ Chính trị, Ban Bí Thư và các chức danh cán bộ lãnh đạo chủ chốt của Đảng, Nhà Nước*”. Tuy Nguyễn Phú Trọng tổng bí thư Đảng cho biết: “*Hội Nghị lần này chưa bàn về quy hoạch nhân sự cụ thể, mà chỉ bàn về Nguyên Tắc quy hoạch cán bộ cấp chiến lược. Tức là Ban Chấp Hành Trung Ương, Bộ Chính Trị, Ban Bí Thư cho nhiệm kỳ 2016-2021 và các nhiệm kỳ tiếp theo*”. Nhưng tất cả đều biết, tập đoàn Nguyễn Phú Trọng và Trương Tấn Sang có sự chỉ đạo của Trung cộng, đã theo quyết nghị của Hội Nghị Trung Ương 4, phát động chiến dịch “*Tự Phê và Phê Bình*” đợt 1 từ 21-25/07/2012, để buộc Nguyễn Tấn Dũng và bè nhóm phải tự thú nhận tội lỗi lạm quyền tham nhũng của mình, nhằm áp dụng kỷ luật đảng với các đương sự.

Chính vì biết rằng, chỉ quay lại ôm chân Bắc Kinh, Nguyễn Tấn Dũng mới hy vọng giữ được chiếc ghế thủ tướng. Nên ngày 20/09/12, Nguyễn Tấn Dũng đã sang Tàu gặp Tập Cận Bình, người sẽ kế nhiệm Hồ Cẩm Đào trong vai trò lãnh đạo Trung cộng vào ngày 08/11/2012 này, ở hội chợ Trung quốc – Asean lần thứ 9, tại Nam Ninh, để cúi đầu thần phục người Tàu với lời nói hèn hạ trước kẻ đang ngang nhiên cưỡng chiếm Hoàngsa và Trườngsa của Tổ Quốc mình, là: “*sẽ luôn luôn ghi nhớ và đánh giá cao sự giúp đỡ của Trung quốc*”. Nhưng người Tàu không mấy

HỘI NGHỊ TRUNG ƯƠNG 6 ĐẢNG CỘNG SẢN THAM NHỮNG ĐẠI THẮNG VIỆT CỘNG THẢM BẠI

■ Lý Đại Nguyên

tin tưởng, bọn Sang -Trọng cũng chẳng tha. Ngày 21/09/12, trong khi Dũng còn bên Tàu, họ đã cho bắt Nguyễn Đức Kiên, Lý Xuân Hải, lãnh đạo ngân hàng ACB trong hệ thống Cổ Phần Tư Doanh, về các hoạt động phi pháp, nhằm mục đích đầu cơ thao túng thị trường tiền tệ. Đây vốn là cơ sở kinh tài của Nguyễn Tấn Dũng, gia đình, phe nhóm. Đồng thời truy bắt Dương Chí Dũng, nguyên chủ tịch Hội Đồng Quản Trị Vinalines, vốn là thuộc hạ của Nguyễn Tấn Dũng trong hệ thống Tổng Công Ty Doanh Nghiệp Nhà Nước. Ngày 22/09, Nguyễn Tấn Dũng về nước ra lệnh điều tra các tội phạm trên. Ngày 24/09, ba blogger chủ chốt trong Câu Lạc Bộ Nhà Báo Tự Do là Điều Cày Nguyễn Văn Hải bị kết án 12 năm tù 5 năm quản chế.. Tạ Phong Tần bị 10 năm tù, 5 năm quản chế. AnhbaSaigon Phan Thanh Hải bị 4 năm tù, 3 năm quản chế. Về tội: “*Đã đưa lên mạng internet những bài viết bôi xấu lãnh đạo, công kích đảng và phá hoại niềm tin của nhân dân vào nhà nước*”. Nhằm lập công dâng Đảng và quan thầy Tàu, vì Điều Cày là một trong những người đi tiên phong chống Tàu xâm lược để bị cả dư luận quốc dân và quốc tế cực lực lên án.

Nhưng Nguyễn Phú Trọng vẫn

triệu tập hội nghị Bộ Chính Trị vào cuối tháng 09, để sớm có quyết định về số phận của Nguyễn Tấn Dũng. Theo các trang mạng trong nước, thì chỉ có 10 phiếu đồng thuận với Sang-Trọng, còn 4 phiếu không nhất trí. Thế là việc đối phó với Nguyễn Tấn Dũng ở cuộc họp Bộ Chính Trị không thành, buộc Nguyễn Phú Trọng phải khẩn cấp triệu tập Hội Nghị Trung Ương 6. Hội nghị quy tụ 175 ủy viên Trung Ương, 150 chính thức, 25 dự khuyết. Sau 10 ngày bàn thảo các kế sách vĩ mô và 5 ngày cuối, đánh vật với nhau về trường hợp sai phạm của Nguyễn Tấn Dũng ở vai trò thủ tướng tham nhũng lạm quyền. Cảnh Trọng – Sang tưởng rằng đại đa số Trung Ương Ủy Viên còn trung thành với đảng, còn nghiêm chỉnh thực hiện tinh thần Tự Phê và Phê Bình truyền thống của đảng, nhưng đâu có ngờ: Đó chỉ là trò lừa mình, dối người của thủ đoạn chính trị, nhất là chính trị Đông Phương, kiêu Tàu, chỉ cần tận dụng mưu thuật tinh vi để qua mặt được nhau ở chôn ‘quan trường’ của người xưa, ‘chính trường’ của người nay. Làm gì còn tinh đồng chí, cùng lý tưởng, hy sinh cho đảng, mà dám tin nhau chân thành để bộc lộ lỗi lầm của mình. nhất là những lỗi lầm đó đều liên quan tới đồng tiền.

Thế nên, Trọng lú vẫn là Trọng lú, trong bài phát biểu bế mạc Hội Nghị Trung Ương 6, Nguyễn Phú Trọng đã rung rung nghẹn ngào, rằng: “*Bộ Chính Trị, Ban Bí Thư đã nghiêm túc tự phê bình và thành thật nhận lỗi trước Ban Chấp Hành Trung Ương về những yếu kém, tồn tại trong công tác xây dựng Đảng, những suy thoái, tiêu cực trong đội ngũ cán bộ, đảng viên như Nghị Quyết Trung Ương 4 đã nêu. Mặc dù nhiều khuyết điểm, hạn chế có từ các khoá trước, nhưng với trách nhiệm chính trị của cơ quan lãnh đạo hiện nay. Bộ Chính Trị và từng Ủy Viên Bộ Chính Trị tự nhận thấy sâu sắc trách nhiệm chính trị của mình, trước những khuyết điểm, hạn chế đó. Và để giữ nghiêm kỷ luật trong Đảng, góp phần gìn giữ uy tín, hình ảnh thiêng liêng của Đảng và làm gương trong toàn Đảng, Bộ Chính Trị đã thống nhất 100% đề nghị Ban Chấp Hành Trung Ương cho được nhận một hình thức kỷ luật và xem xét kỷ luật đối với một đồng chí Ủy Viên Bộ Chính Trị”.... “Ban Chấp Hành Trung Ương đánh giá cao việc tập thể Bộ Chính Trị tự giác xin nhận kỷ luật, điều đó thể hiện tinh*

thần thẳng thắn, cầu thị, nghiêm túc, gương mẫu và quyết tâm cao trong việc thực hiện thắng lợi Nghị Quyết Trung Ương 4 về xây dựng đảng. Sau khi thảo luận, cân nhắc nhiều mặt, Ban Chấp Hành Trung Ương đã bỏ phiếu không kỷ luật Bộ Chính Trị và một đồng chí trong Bộ Chính Trị”.

Đây không phải là Nguyễn Tấn Dũng đó sao? Rõ ràng là đại đa số Ủy Viên Trung Ương đã đứng về phía Nguyễn Tấn Dũng để bác ý kiến nhận lỗi thay cho Nguyễn Tấn Dũng của Nguyễn Phú Trọng. Theo nguồn tin chưa kiểm chứng thì có đến 129/150 ủy viên chính thức, được bỏ phiếu, đã bác bỏ ý kiến Bộ Chính Trị xin kỷ luật Nguyễn Tấn Dũng. Vậy chỉ có 11 ủy viên Trung Ương, cộng với 10 ủy viên Bộ Chính Trị là chống Nguyễn Tấn Dũng, một chúa trùm tham nhũng, lạm quyền, vô kỷ luật thôi. Thế ra phe Tham Nhũng của Nguyễn Tấn Dũng đã Đại Thắng, chiếm được tuyệt đại đa số đỉnh cao trí tuệ trong Ủy Viên Trung Ương Đảng rồi. Muốn trong sạch hoá Đảng thì Nguyễn Phú Trọng, Trương Tấn Sang phải tổ chức một Đại Hội

Đảng Cộng Sản bắt thường để bầu ra một Trung Ương mới. Nhưng từ khi Đảng Cộng Sản Việt Nam cho đảng viên được “tự do kinh doanh” làm giàu thì toàn thể đảng viên từ thấp lên cao đã ‘*nghiên mùi giấy xanh*’ Đôla mất rồi. Có bầu ra một Trung Ương mới, một Bộ Chính Trị mới, một Nhà Nước mới, một Chính Phủ mới, một Thủ Tướng mới, thì quán tính thích Đôla nơi họ sẽ không thay đổi. Họ sẽ vẫn rơi vào vòng tham nhũng, rồi chia bè kéo cánh, đánh đá, triệt hạ nhau để giành quyền lực, quyền lợi, dù có phải buôn dân, bán nước, bán đảo, bán biển như mấy người hiện nay đang làm, thì họ cũng làm. Muốn cứu được nước trong cơn nguy biến này, phải trong sạch hoá được guồng máy cai trị. Muốn trong sạch guồng máy cai trị, đừng tin vào trò chơi lạc hậu “Tự Phê và Phê Bình”, mà phải viện cầu tới Luật Pháp Dân Chủ, Toà Án Độc Lập, Báo Chí Tự Do với nề nếp sinh hoạt chính trị Đa Nguyên, Đa Đảng mới loạt trừ nổi tham nhũng. ●

Little Saigon ngày
16/01/2012.

Chúc Mừng

Ông Bà / Mr. & Mrs.
Trần Công Thừa
14311 East 19th Place
Tulsa, Oklahoma 74108

Bà / Mrs. Hoàng Văn Học
Nhữ Danh, Nguyễn Thị Sen
5808 Northwest 82nd Street,
Oklahoma City, Oklahoma 73132

Trân trọng báo tin Lễ Thành Hôn và Vu Quy của con chúng tôi
Giacôbê Terêsa

James Hoa-Kỳ Công Trần
Chú Nam - Son

Linda Ánh Hoàng
Chú Nữ - Daughter

Hôn Lễ sẽ được cử hành vào lúc 1 giờ trưa
Chú Bảy, ngày 27 tháng 10 năm 2012 tại
Nhà Thờ Chính Tòa Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp
3214 North Lake Avenue, Oklahoma City

(LND): Tác giả lấy tên bài là “ĐÁNH GIÓ, CẠO GIÓ,” vì nhân đọc bài CẠO GIÓ được LM Hoàng Minh Thắng (ROMA) viết và phổ biến trên NET mới đây).

A. Cạo Gió là một phép trị bệnh cổ truyền trong dân chúng VN, chẳng những giới bình-dân mà cả những người trí-thức cũng dùng nữa.

Nhưng Không phải bất cứ bệnh nào cũng CẠO GIÓ để chữa trị và khỏi bệnh. Chỉ khi nào bị bệnh do “TRÚNG GIÓ” thì CẠO GIÓ mới hiệu-nghiệm. Vậy làm sao mà biết được BỆNH do “TRÚNG GIÓ”?

B. Cạo Gió còn là cách cấp-cứu trị bá bệnh trong dân gian. Nhưng chỉ hiệu-nghiệm, nếu bệnh xảy ra cấp-tính do Trúng Gió thực.

Đa số người Việt hễ thấy tình trạng sức khỏe của ai **bất thường đột ngột** xảy ra đều cho là TRÚNG GIÓ và áp dụng CẠO GIÓ ngay.

C. Tây-y phân-biệt **tri bệnh nội thương** có hai mặt:

1. **Tri triệu-chứng**, làm giảm bớt những “bút-rút, khó chịu như ĐAU NHỨC, CHÓNG MẶT, MỆT LÁ v.v. trong lúc chưa tìm ra Căn bệnh. Mặt này cũng rất quan trọng và cần thiết, đôi khi **khẩn thiết** nữa, vì đó là cấp-cứu chứ không hẳn chỉ là để làm cho bệnh nhân DỄ CHỊU, thoải mái mà có sức chịu đựng tiếp tục trong lúc chờ kết-quả các thử-nghiệm tìm Căn bệnh. Td. **khẩn-thiết** khi Mất NƯỚC vì tiêu chảy, ói mửa, Mất MÁU vì Nội Xuất Huyết, chảy máu do nội, ngoại thương, Kích-Xúc (SHOCK) vì mất nhiều máu, quá đau đớn hoặc NỘI PHẢN-ỨNG trầm-trọng (*Anaphylactic Shock*).

CHUYỆN ĐÁNH GIÓ, CẠO GIÓ của người Việt Nam

■ BS. Trần Văn Thịnh,

Perth, WA, Úc.

2. **Tri Nguyên-Nhân** để loại bỏ CĂN bệnh, làm cho bệnh nhân hết hẳn bệnh hiện thời mà bình-phục. Tây-y lấy ĐỊNH BỆNH (*Diagnosis*) là chủ-yếu trong Phép Trị Bệnh.

Đông-y có y-lý riêng theo nguyên-tắc vừa triết lý vừa kinh-nghiệm. Triết lý ÂM-DƯƠNG, NGŨ-HÀNH TƯƠNG SINH, TƯƠNG KHẮC, kinh-nghiệm dùng CỎ CÂY, HOA, LÁ, TRÁI, HỘT XÂU, BỌ và cả CƠ THỂ, chất thải của ĐỘNG VẬT nữa (Td. *Nước Tiểu Trẻ Em, Sừng hươu, Mật Gấu, Cứt Qui*, v.v. làm vị thuốc, hoặc để tươi nguyên, hay phơi khô, sao tẩm).

Theo Đông-Y, thực-phẩm và việc sử dụng chúng đều NGỪA và TRỊ BỆNH. Cần thời gian để cơ thể chuyển-hóa, hấp-thụ và sử-dụng.

ÂM-DƯƠNG trong cơ-thể quân-bình thì khỏe mạnh. Nếu ÂM-DƯƠNG trong cơ-thể mất quân-bình thì bị BỆNH. Đông-y chẩn mạch biết Âm thịnh, Dương suy hay ngược lại và cắt Thuốc để điều-hòa cho hết Bệnh. Toa thuốc Bắc Đông-Y gồm nhiều vị cắt theo cân lượng phối-hợp. Thang

thuốc Nam-Dược, các vị thuốc là hoa, lá cỏ cây, củ hạt sắt lát phơi khô được tay bốc theo linh linh. Khi bình phục, bệnh nhân nói: Ông thầy **BỐC THUỐC mát tay**.

Khoa Dưỡng Sinh Đông-Y sắp loại thực-phẩm theo Âm, Dương. Td. Thịt Đò, Mỡ, Đường, Tinh Bột thuộc DƯƠNG. Cá, Trứng, Thịt Gà thuộc ÂM. Đậu Đỏ là Dương, Đậu Xanh là Âm. Cay, Đắng dương v.v.

Nhưng theo SỔ TAY DƯỠNG SINH OHSAWA phân định ÂM DƯƠNG một số món ăn và thức uống, ta thấy hai BẢNG liệt kê sau đây :

Là ÂM: Nếp, các loại Gạo Mạch, Bobo, Bắp, Đậu Nành, Đậu Phộng, Đậu Đen, Đậu Trắng, Đậu Xanh. Các loại Cà, Khoai Tây, Măng, Giá, Nấm, Dưa Leo, Bắp Chuối, Khoai Mi, Khoai Môn tím, Khoai Lang, Khoai Mỡ tím, Bàu, Mướp đắng, Khoai mỡ trắng, Đậu Đũa, Đậu Ve, Su-Hào, Gừng, Ót, Tiêu, Chanh, Me, Cà-Ri, Chao, Giấm, Mè, Tương Đậu Phụ, Tương Cải, Vani, Rau Răm, Mè, Tỏi, Rau Cần, Húng Quế, Kem lạnh, Nước Đá, Nước Ngọt, Rượu, Cà-phê, Nước Trái cây, Bia, Trà đọt, Nước

khoáng, Nước lã, Đường Cát, Đường thô.

Là **DƯƠNG**: Kê, Gạo Mì, Gạo Tẻ, Đậu Ván, Đậu Đỏ, Sắn Giây, Khoai Mài, Rau Diếp đắng, Rau đắng, Bò Công Anh, Xà lách soong, Rau Má, Củ cải trắng, Cà-rốt, Bông cải, Cải Bẹ, Cải Ngọt, Tần-ô, Rau Câu, Phổ-tai, Muối, Quế, Hồi, Hắc-hương, Rau mùi, Ngô, Rau dấp cá, Nghệ, Tương đậu nành, Nhân Sâm, Trà rễ Đinh-lăng, Trà củ sen, Sữa thảo-mộc, Trà gạo rang, Mạch-nha, Mật Ong, Chắt Ngọt Rau Củ.

Tây-y, Khoa Cơ-Thể Học dạy mổ tử-thi ra xem xét từng bộ phận : Da, Xương, Gân, Thịt, Não Bộ, Thần Kinh, Hạch, Tuyến, Tim, Mạch máu, Phổi, Bao Tử, Ruột non, Ruột già, Gan, Cật, Tụy-tạng (Lá lách), Thận, Bàng-quang, Dạ con, Bồng Trứng, Dịch Hoàn v.v. để khám nghiệm, nhận xét và vẽ hình miêu-tả.

Đông-y cũng mừng-tượng vẽ hình dung các bộ-phận của cơ thể, nhưng sắp loại các bộ-phận theo **ÂM DƯƠNG** : đặc là **ÂM**, rỗng là **DƯƠNG**. Td. Bao-tử là **DƯƠNG**, Lá lách là **ÂM**. Đặc biệt là Đông-y nhận định trong cơ-thể có **KHÍ** (không phải Không Khí, hơi thở), **HUYẾT**, **KINH-LẠC** vận-hành. Nếu di chuyển thông thương thì cơ-thể khỏe-mạnh. Nếu bế-tắc chỗ nào thì cơ-quan liên hệ bị **BỆNH**.

Châm, Cứu, Xoa-bóp, Ấn day huyết giải-tỏa các bế-tắc đó để trị Bệnh. Giác, Lẩy, Đánh Gió, Cạo Gió cũng giải-tỏa các bế-tắc đường Kinh-mạch (Kinh-Lạc=mạng-lưới)

Tây-Y dùng ống nghe (*Stethoscope*) để khám bệnh.

Đông-Y chẩn **MẠCH** gọi là **BẮT MẠCH**, là cả một nghệ-thuật, khả-năng thiên-tài. Không học **BẮT MẠCH** được sẽ không thể làm thầy thuốc Đông-y thật sự được. Tây-y chỉ đếm **Mạch** xem mỗi phút **Tim** đập bao lần và đều hay không đều. Đông-Y **bắt Mạch** biết được bộ-phận nào đau yếu, còn biết được cả quá khứ và tương lai gọi là **MẠCH THÁI TỐ**. Ngự-Y Đông-y còn **bắt mạch** qua sợi chỉ, vì không được đụng chạm tới cổ tay Công Chúa hay Nữ Hoàng, Hoàng Thái Hậu khi **bắt mạch**.

Gió là gì ? – Gió là luồng không khí di chuyển. Gió vô hình. Ta không nhìn thấy gió; nhưng cảm giác mát lúc gió tạt (*quạt*) vào ta, thấy mây bay trên bầu trời, hoặc thấy cây cỏ lắc-lư vì gió.

Trúng Gió là thế nào ?

Ngồi chỗ **GIÓ LÙA**, cơ thể bị **TRÚNG GIÓ** vì **MÁT LẠNH** đột ngột, khi cơ thể ta chưa kịp thích-ứng. Sự **TRÚNG NẮNG** do (*giải nắng lâu giờ*), **TRÚNG NƯỚC** do (*dầm mưa*) cũng tương-tự. Lý do là vì cơ thể không kịp thời thích-ứng với sự thay đổi trạng-thái đột-ngột .

Khi đang **NÓNG BỨC** vì lao-động mà nhảy ùm xuống ao để tắm, có người đã **CHẾT** ngay vì **TRÚNG NƯỚC**. Phơi nắng lâu giờ, vì mất nước và muối do mồ hôi, cơ thể có thể bị **TRÚNG NẮNG** (*sunstroke*).

Mở vòi nước lạnh vào ly nước nóng, ly bị **NÚT BÊ** liền. Ca sĩ đang gào thét (*ca hát*), nhất là đã ca hát lâu giờ, giãy nói trong cổ đang nóng mà uống ngay nước đá lạnh bị **MÁT TIẾNG**, **KHẢN CỎ** liền vì giãy nói (*vocal cords*) bị

tổn-thương.

Người quen **DÃI NẮNG DẦM MƯA** ít khi bị **TRÚNG GIÓ** vì biên-độ thích ứng của họ rộng hơn người thường. Ở quân trường, quân binh phải rèn tập **dãi dầm mưa nắng** để có thể chịu đựng gian khổ khi hành-quân.

ĐÁNH GIÓ, CẠO GIÓ, GIÁC, LẨY, NẮN ÁN DAY HUYẾT, CHÂM, CỨU. Tất cả là cách làm cho các bế-tắc của KINH LẠC được giải-tỏa mà có thể lưu-thông.

XÔNG HOI làm lỗ chân lông mở ra và toát mồ hôi.

Tắm hơi (steamroom) cũng là XÔNG HOI toàn thân. SAUNA (sưởi nóng).

Đó là những cách làm cân bằng ÂM-DƯƠNG trong cơ-thể để cơ-thể được khỏe.

ĐÁNH GIÓ (*chasing wind*).

Dụng cụ: -miếng vải thưa, mớ tóc rối, chiếc khăn tay. -củ gừng, lá trầu không, -lòng trắng trứng luộc, -lá khúc-tần trộn cám rang nóng.

Cách làm: Giã giập củ gừng và lá trầu (*hai thứ này cay, nóng*), rồi bọc trong vải thưa hay mớ tóc rối. Luộc chín vài ba cái trứng gà, bóc vỏ, bỏ lòng đỏ chỉ lấy lòng trắng, bọc trong chiếc khăn tay. Rang cám trộn với một nắm lá khúc tần cho nóng lên, rồi bọc trong chiếc khăn tay.

Cách ĐÁNH GIÓ.

Nguyên-tắc:

1. Từ trên xuống dưới (*từ đỉnh đầu*), huyết **BÁ-HỘI**, xuống mu bàn chân và đầu ngón chân.

2. Từ trong, (*ngực bụng là kinh NHÂM, lưng là KINH ĐỐC*) ra ngoài.
3. Vuốt một chiều đi xuôi, chứ không vuốt ngược trở lại.
4. Lòng bàn chân thì vuốt từ gót tới ngón chân.

Bao nhiêu lần : đánh một vài lần tùy ý. Tới khi bọc cảm hết nóng, tới lúc mớ tóc rồi bọc gừng trừu quần quện lại.

GIÁC (*vantouse, cupping*)

Dụng cụ: Cốc thủy tinh đặc biệt chế nhỏ bằng trái cam, tròn, miệng nhỏ có bờ nhẵn, chỉ dùng để giác.

Cách Giác: - Chọn các chỗ định Giác trên lưng, ngực, bụng, bả vai (*chỗ da, thịt không có gân xương*)

- Quấn vào đầu chiếc đĩa tre một cục bông gòn nhỏ, nhúng cục gòn này vào Alcôn, rồi moi lửa cho cháy và ngoáy ngọn lửa này vào một cái CỐC, nhanh tay chụp ngay CỐC này vào chỗ định GIÁC. Cốc dính chặt ngay vào điểm GIÁC và mút (*hút*) chặt phần da mà miệng CỐC chụp.

- Để vậy vài ba phút hay lâu hơn tùy ý, rồi lấy CỐC ra bằng cách nhấn lõm một điểm sát miệng CỐC để không khí lọt vào CỐC. Cốc sẽ nhả ra một cách nhẹ nhàng,

LẤY (LÊ) (*bleeding*): - dùng kim đặc biệt (*lancet*), dụng cụ lấy máu thử đường máu người bệnh Tiểu Đường (*diabetis*) hay mũi dao nhỏ thật nhọn và sắc nhấn chích vào một điểm trên da chỗ muôn LÊ. (Tđ. *đầu ngón tay, chỗ bả vai*)

- Nặn cho máu chảy ra.

Ứng dụng: 1. Cấp cứu người

Trúng Gió bất tỉnh (*huyết Nhân-Trung*). Con Cao Huyết-Áp cấp-tính. Tai Biến Mạch Máu Não (*STROKE*) vì mạch máu trong óc bị bẽ, bị tắc không lưu thông làm cho vùng não liên-hệ không được nuôi dưỡng. Máu chảy trong sọ, đóng cục đờ vào não làm não mất khả-năng điều khiển phần cơ-thể liên-hệ.

Đặc biệt về Stroke: a) *Triệu-chứng*: đi đứng loạng-choạng, lưỡi lệch (ngọng), mắt xêch, tay không giơ lên được. b) *Cấp-cứu*: - **Cầm lay động, di-chuyển**. - Lẽ, nặn máu 10 đầu ngón tay. - Giật đồ 2 dái tai, rồi lẽ và nặn máu.

2. Lẽ và Giác để lấy máu độc ra. Áp-dug : Trị mặt mụn trứng cá.

Ông giác bằng tre dùng để hút nước và máu chỗ ngứa sần trên mặt. Người ta lược các ống đặc biệt chế tạo bằng ruột tre trúc này để dùng thay cho Cốc giác.

CAO GIÓ.

Dụng-cụ: Dầu cù-là (*mentol*) lỏng, đồng bạc các hay chiếc thìa (muỗng). Nếu có đồng các bằng bạc thật thì càng tốt.

Chỗ cao:

* Trước ngực, bắt đầu từ hai bên cổ trên xương quai-sanh (*đòn gánh*), hai bên xương yết hầu, vào giữa và cạo xuống trước xương-ức theo KINH NHÂM cạo ra theo khe các xương-sườn. Xuống bụng tới lỗ rốn (rún).

* Sau lưng, cũng cạo từ trên xuống. Bắt đầu từ hai bên ót gáy, rồi vào giữa cạo xuống theo KINH ĐỐC, trên gai xương-sống, cạo hai bên theo khe xương bả-vai, cạo từ xương-sống ra ngoài theo khe các

xương-sườn. Cạo từ trên xuống theo thân-bắp hai bên cột-sống.

* Hai chi trên, mặt trong của cánh tay, từ nách xuống lòng bàn tay.

* Hai chi dưới, mặt sau và trong hai bắp vế, xuống khoeo (*Huyết ỦY-TRUNG*) khe dưới hai xương mắt-cá, cạo xuống lòng bàn chân (*Huyết DỪNG-TUYỀN*)

Thực-hành: - 1. Tùy bệnh, cạo theo đường KINH MẠCH.

2. Cạo trị bệnh đã lâu. (*Theo Lm Hoàng Minh Thắng*)

3. Thông thường, người bình dân hay cạo hai bên thái-dương, hai bên cần cổ, ngực, lưng cạo theo kẽ xương sườn, mặt sau đầu gối nơi khe gân khoeo chân. Chính giữa khoeo (*huyết ỦY-TRUNG*)

4. Cạo gió gây ra các vết đỏ trên da. Nếu cạo mạnh tay có khi gây ra vết bầm tím như bị đánh đập. Vì thế, thầy cô ở trường học xứ sở văn-minh làm tưởng trẻ em (*mới được Cạo Gió để trị bệnh*) bị phụ-huynh hành hạ. (*Cultural conflict*)

5. Nếu Trúng Gió, cạo nhẹ cũng làm đỏ da và vết đỏ mau phai lạt biến mất.

6. Phải cạo mạnh tay, da mới đỏ, lâu phai biến và để lại vết bầm xây da là KHÔNG TRÚNG GIÓ. (**Different diagnosis**)

TRỊ ĐAU KHỚP, NHỨC ĐÀU, NHỨC MỖI CƠ BẮP, người ta còn dùng:

NẤN ÁN DAY HUYỆT (Acupressure)

Xoa-Bóp (Massage)

(*xem tiếp trang 111*)

Trong 30 Ngày Qua

THÊM MỘT PHÉP LẠ ĐƯỢC CÔNG NHẬN TẠI LỘ ĐỨC

Phép lạ thứ 68 xảy ra tại Lộ Đức (Lourdes), Pháp, qua việc lành bệnh của nữ tu người Ý Luigina Traverso năm 1965; đã được Giám Mục giáo phận Casale

đã lập tức rời khỏi cáng sơ nằm trên đó. Chân trái hết bị liệt và xử dụng được liền khi một linh mục rước Mình Thánh Chúa đi qua. Từ đó sơ Luigina lành bệnh luôn.

Hơn 45 năm sau, ngày 11-10-2012, Đức Cha Alceste Catella, Giám Mục cai quản giáo phận Casale Monferrato, nơi nữ tu sinh sống, mới chính thức tuyên bố nhân danh Giáo Hội việc lành bệnh không thể giải thích của nữ tu Luigina Traverso là một phép lạ.

Trong 150 năm qua, có trên 7,000 trường hợp khỏi bệnh không thể giải thích được các bác sĩ y khoa công nhận, nhưng chỉ có 68 trường hợp được Giáo Hội chính thức nhìn nhận là phép lạ. Theo những thông tin từ Thánh Địa Lộ Đức, được nhìn nhận là phép lạ đòi hỏi những tiêu chuẩn rất khó khăn và phải có thời gian xem xét và thử nghiệm lâu dài. Sau đó, vị giám mục địa phương, dựa vào những kết quả điều tra khoa học và những tiêu chuẩn thiêng liêng mới tuyên bố đó là một phép lạ. Qua mọi giai đoạn điều tra, các giới chức trách nhiệm đều hết sức thận trọng.

Ngay sau khi được lành bệnh,

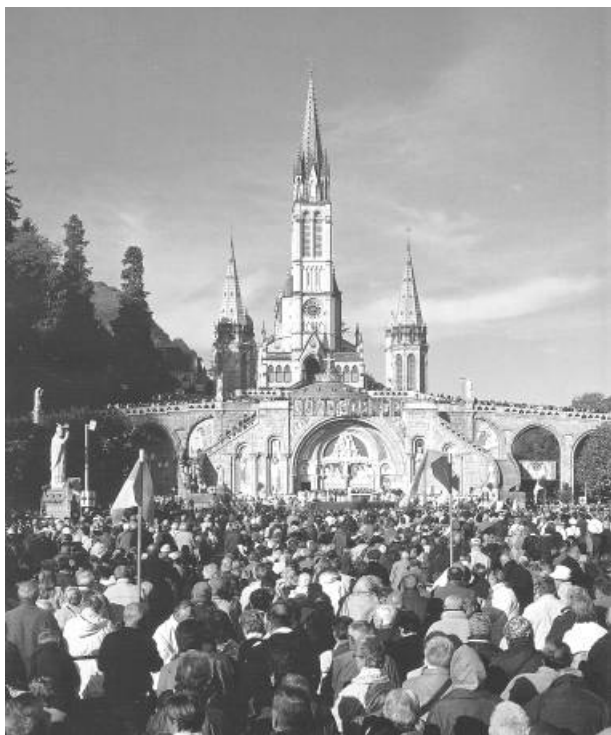
nữ tu Luigina phải trình diện ngày hôm sau với Văn Phòng thực chứng y khoa, cơ quan cứu xét đầu tiên, gồm những bác sĩ phụ trách nghiên cứu hồ sơ. Một năm sau, sơ Luigina phải trở lại văn phòng này để được khám lần thứ hai. Sau đó phải đợi đến năm 2000, Văn Phòng mới kết thúc hồ sơ sau khi đã so sánh lần chót qua hình ảnh quang tuyến X và những báo cáo bệnh lý của nữ tu năm 1965 và năm 2000.

Báo cáo được gửi tới Ủy Ban Y Khoa Quốc Tế Lộ Đức. Ủy Ban này cũng gồm các bác sĩ y khoa và các nhà nghiên cứu đã đồng thanh công nhận giá trị của hồ sơ ngày 29-11-2011 và chuyển cho Giám Mục của giáo phận nơi nữ tu sinh sống. Giám Mục cũng cần thêm một năm xem xét và cân nhắc trước khi công bố đó là một phép lạ. (Theo *Le Figaro*)

QUẢN GIA CỦA ĐỨC GIÁO HOÀNG BỊ TUYÊN ÁN 18 THÁNG TÙ

Paolo Gabriel, 46 tuổi, cựu quản gia của Đức Giáo Hoàng, đã bị kết tội lấy cắp gia trọng những tài liệu mật của Vatican. Ông ta bị kết án 3 năm tù nhưng lập tức được giảm xuống còn 18 tháng vì lý do có công phục vụ Giáo Hội.

Trong phiên tòa mở ngày 6-10-2012, bị can khai rằng ông hành động như thế vì tình yêu Giáo Hội và tình yêu đối với vị cầm đầu Giáo Hội trên trần thế. Ông không nhận mình là một tên trộm cắp. Thực tế, những tài liệu riêng của Đức Giáo Hoàng đã bị Gabriel đánh cắp và cung cấp cho nhà báo Gianluigi Nuzzi viết thành sách gây tai tiếng cho Giáo Hội.

Vương Cung Thánh Đường Lộ Đức

Monferrato chính thức nhìn nhận.

Ngày 23-7-1965, trong một cuộc rước ở Lộ Đức, nữ tu Luigina Traverso lúc đó 30 tuổi, mắc bệnh liệt chân trái, bỗng có cảm giác nóng và mạnh khỏe toàn thân. Sơ

Paolo Gabriel

Vụ xử Gabriel đã xong, nhưng nhiều bí mật vẫn chưa được làm sáng tỏ.

Chỉ có Đức Giáo Hoàng mới có quyền khoan hồng và giảm án cho Gabriel nếu đương sự hối cải và cư xử không có điều gì đáng trách. Trong thời gian thi hành án tù, Gabriel sẽ bị giam tại nhà tù của thành phố Roma vì Vatican không có nhà tù. (Tin tổng hợp).

GIẢI NOBEL VĂN CHƯƠNG ĐƯỢC TRAO CHO NHÀ VĂN TRUNG QUỐC

Nhà văn Trung Quốc Mạc Ngôn (Mo Yan) đã được chọn lãnh giải Nobel Văn Chương năm nay. Việc Mạc Ngôn thắng giải làm nhiều người ngạc nhiên vì ban tuyên chọn những năm qua thường có khuynh hướng ủng hộ các nhà văn châu Âu. Đặc biệt năm nay, người ta chú ý đến các nhà văn châu Á. Ngoài Mạc Ngôn, còn có Haruki Murakami (Nhật) và Ko Un (Nam Hàn). Cuối cùng Mạc

Ngôn đã thắng.

Mạc Ngôn là tác giả thứ hai người Trung Quốc thắng giải Nobel Văn Chương. Người trước là Cao Hành Kiện (Gao Xingjian) lãnh giải năm 2000, nhưng Cao Hành Kiện đã định cư tại Pháp trước đó và khi lãnh giải đã trở thành công dân Pháp.

Ủy Ban Nobel Văn Học tại Thụy Điển ca ngợi Mạc Ngôn là tác giả “kết hợp được chủ nghĩa hiện thực huyền ảo với truyện kể dân gian, lịch sử và cuộc sống đương đại” trong các tác phẩm của mình. Một trong những cuốn truyện của ông là “Báu Vật Của Tôi”.

Mạc Ngôn

Mạc Ngôn sinh năm 1955 (57 tuổi) tại thành phố Cao Mật, tỉnh Sơn Đông trong một gia đình nông dân. Thời Cách Mạng Văn Hóa, ông làm việc trong một nhà máy sản xuất dầu, rồi đi lính và bắt đầu viết khi ở trong quân ngũ. Khoảng năm 1984, ông trở thành giảng viên khoa văn học của Học Viện Văn Hóa Quân Đội.

Bút danh Mạc Ngôn theo tiếng Trung Quốc có nghĩa là “không

nói” (Mạc là không, đừng lộn với Mạc là mực. Ngôn là lời nói). Ông chọn bút hiệu này để nhắc nhở bản thân nên kiệm lời.

Người trúng giải Nobel Văn Chương năm nay sẽ nhận được một bằng chứng nhận, một huy chương và một khoản tiền thưởng 8 triệu Kronor (tiền Thụy Điển), tương đương với 1.2 triệu Mỹ kim. (Tin tổng hợp).

CỰU QUỐC VƯƠNG CĂM BỐT SIHANOUK TỪ TRẦN

Cựu Quốc Vương Căm Bốt Norodom Sihanouk đã từ trần tại Bắc Kinh ngày 15-10-2012, thọ 89 tuổi. Ông bị bệnh tim mạch và mắc bệnh tiểu đường từ lâu. Một phái đoàn gồm đương kim Quốc Vương Norodom Sihamoni, Hoàng Hậu Monique phu nhân người góa cố và Thủ Tướng Hun Sen đã đi Bắc Kinh đón thi hài Sihanouk về Pnom-Penh. Thi hài của cựu hoàng được quản tại hoàng cung Nam Vang trong 3 tháng cho dân chúng kính viếng trước khi an táng.

Cựu Hoàng Sihanouk là người có khuôn mặt đa dạng. Báo Pháp đặt cho ông nhiều thứ tên: Tiểu quý, Néron Á châu, Play boy, Phường tuồng... Về phương diện chính trị, người ta gọi ông là người không bao giờ chìm (incoulable).

Ông làm Quốc Vương Căm - Bốt hai lần từ 1941, một lần làm quốc trưởng, hai lần thủ tướng và nhiều chức vụ khác. Ông xoay như

con thò lò, lên xuống tùy theo hoàn cảnh và ý thích. Ông cho phép cộng sản Bắc Việt đưa quân qua biên giới Miên và dùng lãnh thổ Miên làm khu an toàn để tấn công Nam VN, khiến quân đội VNCH phải kéo sang Miên phá sào huyệt cộng sản. Ông ủng hộ Kmer đỏ để bọn này giết một phần ba dân Miên. Vậy mà dân Miên vẫn suy phục ông. Năm 1970, ông bị Lon Nol lật đổ. Ông trốn sang Trung Quốc và đi lại với Kmer đỏ.

Năm 1979, quân đội cộng sản VN kéo quân đánh Kmer đỏ và chiếm Căm-Bốt, ông thành lập chính phủ lưu vong. Đến 1991, sau hiệp ước hòa giải các phe Căm Bốt, ông về nước và lại trở thành quốc vương từ 1993.

Nhưng trong giai đoạn này, ông chỉ có hư vị, không có thực quyền. Thực quyền nằm trong tay Thủ Tướng Hun Sen, một cựu Kmer đỏ hồi chánh với cộng sản VN và

được CS/VN đưa lên cầm quyền cho tới ngày nay. Năm 2004, ông nhường ngôi cho con trai, hiện là Quốc Vương Norodom Sihamoni. Từ đó ông sống ở Bắc Kinh nhiều hơn ở Nam Vang.

Cuộc đời của ông thật ly kỳ. Nhưng ông đã phải trả giá chơi với cộng sản bằng việc đưa chiến tranh tới đất nước an bình và trù phú của ông. *(Theo Le Figaro)*

NHÀ THƠ TÔ KIỀU NGÂN TỪ TRẦN Ở SÀI GÒN

Nhà thơ Tô Kiều Ngân, một trong những người đồng sáng lập ban Thi Văn Tao Đàn trên Đài Phát Thanh Sài Gòn năm 1955, đã qua đời ngày 20-10-2012 tại Sài Gòn, thọ 86 tuổi.

Tô Kiều Ngân tên thật là Lê

Mộng Ngân, sinh năm 1926 tại Huế. Ông bắt đầu sinh hoạt văn nghệ từ năm 1948. Tác phẩm đầu tay của ông là kịch thơ 4 màn “Ngã Ba Đường” do ban kịch Sông Ô trình diễn trên sân khấu Huế.

Năm 1950, Tô Kiều Ngân vào quân đội. Hai năm sau ông đưa gia đình vào Sài Gòn. Tại Sài Gòn, ông lần lượt viết cho các báo Đời Mới, Người Sóng Mới, đồng thời cộng tác với một vài tờ báo xuất bản ở Hà Nội như Hồ Gươm, Giác Ngộ.

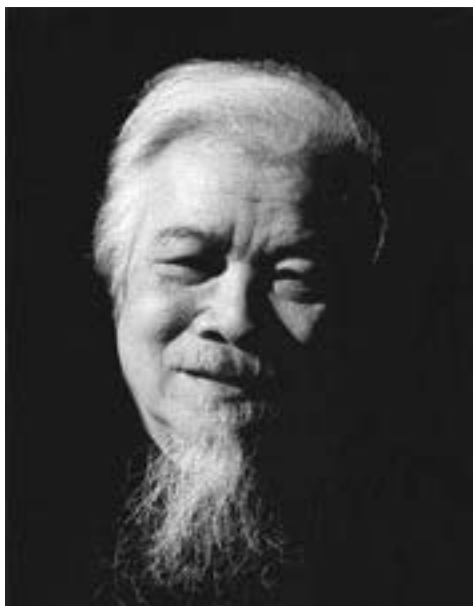
Năm 1955, ông cùng nhà thơ Đinh Hùng và vài người bạn thành lập Ban Thi Văn Tao Đàn trên Đài Phát Thanh Sài Gòn. Thời gian sau, ông cùng với Thanh Nam chủ trương tờ báo Thẩm Mỹ, cộng tác với Sáng Tạo, Văn Nghệ Tiền Phong, Tiểu Thuyết Tuần San... ●

Xe tang Sihanouk

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Đầu tháng 10-2012 tôi ra Bắc nhân ngày giỗ cha tôi và thăm người anh ruột 88 tuổi bị liệt. Trong mấy ngày dừng ở Hà Nội để khám mắt và thăm bạn bè, thì ở đâu cũng bị mạng lưới Công an tiếp cận và gây phiền cho chủ nhà, dù là nhà bạn hay nhà chị ruột.

Hà Sĩ Phu

Công an khu vực cho biết phải tiếp cận vì liên tục có điện báo từ Công an Lâm Đồng và Công an Hà Nội. An ninh của Bộ Công an thì mời chủ nhà lên “làm việc”, cho biết Hà Sĩ Phu là phần tử thuộc diện “chính trị tư tưởng, quan điểm lập trường không thể cải tạo”, nên đi khám mắt cũng được theo dõi khám ở đâu, do bác sĩ nào, đồng thời khuyến cáo chủ nhà phải hết sức đề phòng và hãy khuyên Hà Sĩ Phu không được viết lách gì nữa. Ngồi uống nước ở nhà hàng Thủy tạ cũng bị lén quay phim!

Tôi thông báo riêng tình hình ấy với vợ tôi và mấy bạn bè ở Đà Lạt, thì lập tức xuất hiện một “bài

Ừ thì, có thể tôi sẽ bị bắt !?

(*Quan chuyện Hà Sĩ Phu ra Bắc thăm quê*)

■ Hà Sĩ Phu

viết” nặc danh nhan đề “Trò chuyện lúc 0 giờ” bình luận rất khéo và “tế nhị” về sự việc của tôi, ngụ ý bảo tôi nếu tố cáo việc này “cho oai” thì sẽ gặp “phiền phức” đấy, và không quên “mách” để ly gián cho tôi biết rằng trong mấy người thân của tôi có kẻ “bán mình cho quý dữ” (xem phụ lục)!

Bài ấy để gửi: bbt.danchimviet@gmail.com và “cc” cho chúng tôi, nhưng tất nhiên Danchimviet không đăng.

Nếu chỉ có như vậy tôi sẽ coi đó là việc nhỏ thường ngày, với tôi đã mấy chục năm nay, nhưng nhiều lần tôi vẫn cho qua, bởi tôi không có thói quen đôi co hay ác cảm với những anh em cấp dưới đương nhiên phải thừa hành lệnh của cấp trên chứ chẳng thù ghét gì mình. Nhưng lần này, điều khiến tôi phải lên tiếng chính là TÌNH HÌNH BẤT THƯỜNG ở làng tôi: thôn Lạc thổ, Đông Hồ, Thuận Thành, Bắc Ninh.

Nơi ấy là quê cha đất tổ của tôi, nhưng lần nào về quê nhân ngày giỗ cha mẹ tôi đều bị Công an địa phương gọi lên để “trình báo” mặc dù những anh em khác trong gia đình tôi (cũng từ xa về) thì ai không bị như thế. Điều luật nào quy định sự phân biệt đối xử với công dân như vậy?

Lần này nghiêm trọng hơn,

không hiểu ở địa phương đã tiến hành những chuẩn bị gì mà khiến cho cả gia đình tôi đều tìm cách này cách khác nhắn tin cho tôi, yêu cầu tôi “không được về quê, nếu về sẽ bị bắt ngay lập tức”! Mọi người trong gia đình mong nhớ tôi từng ngày, hẹn đi hẹn lại rằng “ngày giỗ thầy, chú phải về, gặp anh một chút, anh chẳng còn sống bao lâu”, nay đột nhiên phải bám bụng khuyên tôi đừng về hẳn phải có điều gì rất hệ trọng!

Tôi chưa thể kiểm chứng thực hư ra sao nhưng ở thời buổi nhiễu nhương “vua Lê chúa Trịnh” này không thể coi thường. Ở một vùng quê, sau lũy tre làng, nơi “thông tin lẻ Dân”, nơi tiếng nói phản biện của trí thức còn rất xa lạ, thì đầu óc của một bạn trẻ công an hay một du kích xã có thể vẫn “ổn định vững chãi” như thời Cải cách ruộng đất hay thời Nhân văn lắm chứ? Việc gì họ cũng có thể làm. Một anh bạn đùa tôi: Lọt vào “ổ phục kích” của xã thì chắc không có một chút ngôn ngữ gì để đối thoại hay tranh luận? Rồi anh bạn đặt giả thiết: Thế nhờ các vị Trung ương bắt lực, muốn mượn tay “dân quân du kích” cho sạch tay thì sao?

Chẳng có gì là không thể, ừ thì có thể người ta “lại định bắt Hà Sĩ Phu” (như lời cảnh báo khéo của bức thư đính kèm dưới đây). Nhưng quả thực tôi không tức giận gì, tôi chỉ đau, vì nơi ấy là nơi chôn

rau cắt rốn của tôi, nơi còn gia đình ruột thịt thân yêu, nơi ôm ấp cả tuổi thơ khiến cho chút cảm hứng thơ phú của tôi không thể thoát khỏi cái hồn Kinh Bắc.

Càng đau hơn nữa khi vượt khỏi câu chuyện vật cá nhân mà nhìn ra xã hội, để thấy nhiều bạn trẻ chỉ vì muốn nước nhà thoát khỏi cái **nạn Bắc thuộc mới** mà bị cầm tù nhiều năm và bị đánh đập tàn

nhân, bị “vô” giữa đường và điếu đi mất tích... thì thấy điều khổ nạn của mình chưa thấm vào đâu.

Nhưng ngược lại, thấy đám người Tàu rất khả nghi được quyền đột nhập Việt Nam 3 tháng mà chẳng Công an nào hỏi han, vì đã có luật của Việt Nam bảo trợ, có khi họ phạm pháp trốn biệt mà công an chẳng thèm quan tâm (còn mình thì trên đường về quê chưa được 3

ngày) thì lại thấy lời tha thiết của cha ông về hai chữ nòi giống Rồng Tiên, về “*nhiều điều*” và cái “*giá gương*” bỗng nhiên như thành vô duyên, chua chát!

Bỗng nhói lên, quặt ngược, một điệu thơ Tố Hữu:

*Ở đâu đau đớn giống nòi?
Hãy về xứ Việt là nơi...quặn lòng!•*

20-10-2012

Chuyện Đánh Gió...

(tiếp theo trang 107)

CHÂM KIM (Acupuncture)

CỨU (Moxibustion): hơi nóng các điểm huyết bằng môi bện *lá ngải-cứu phơi khô*.

XÔNG HƠI NƯỚC NÓNG (Steam Room)

SUỐI NÓNG trong phòng kín có lò nong (*Sauna*).

TÁC-DỤNG CỦA ĐÁNH GIÓ, CẠO GIÓ.

1. **Vật-lý**: làm nóng ẩm cơ thể để máu huyết lưu-thông vận-chuyển dễ-dàng.

2. **Tác-dụng y-khoa**: giải-tỏa “bế-tắc Kinh-Lạc” mà Đông-y cho đó là nguyên-do gây ra **BỆNH** phần cơ-thể liên-hệ hay toàn thân.

3. **Tác-dụng sinh-học**: gia-tăng hoạt-động Hệ Miễn-Nhiễm

(*Immune system*), tuyến nội-tiết Nang-Thượng-Thận, gây hưng-phần cơ-thể.

4. **Tác-dụng tâm-lý**: làm bệnh nhân cảm thấy an-tâm, được yêu-thương săn-sóc.

5. **Tác-dụng nhân-diện**: tay người Đánh Gió, Cạo Gió hay Nắn Day Huyết có chuyên năng-lực sang bệnh nhân làm phần chân và giúp bệnh nhân mau bình phục.

6. **Tác-dụng hóa-học**: dược-liệu (*dầu gió*) ngấm qua da vào mạch máu, lan tỏa các nơi trong cơ-thể.

KẾT-QUẢ CỦA ĐÁNH GIÓ, CẠO GIÓ: Hết Bệnh nếu là Bệnh do Trúng Gió.

HẬU-QUẢ:

1. Cạo Gió để lại vết đỏ trên da như trầy xước nếu không phải là trúng Gió. Nếu cạo mạnh tay,

vết cạo thành bầm tím, rồi chuyển thành vàng nghệ sau vài ngày, vì đã làm bể một số vi-ti huyết quản dưới da khi cạo gió.

2. **Nếu Trúng Gió thật thì vết Cạo Gió đỏ tươi, rồi lạt đi dần dần, không gây bầm tím gì cả. Các vi-ty huyết-quản dưới da không tổn thương. (Đúng như lời LM. Hoàng Minh Thắng nhận xét). Cơ thể cảm thấy nhẹ nhõm thư-thải, dễ chịu.**

3. Đánh Gió, Giác hơi coi chừng bị phỏng da.

4. Lê có thể để lại vết sẹo, nếu vết lê làm độc vì nhiễm trùng.

5. Bấm day Huyết nếu mạnh tay, day kỹ và ấn sâu một điểm có thể gây ra vết bầm, nhất là nơi những bệnh nhân thường xuyên phải dùng thuốc làm loãng máu (warfarine) vì bệnh tim mạch kinh niên.●

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.org>

CHÍNH TRỊ và ĐẠO LÝ

■ *Trần Hữu Khắc*

Mượn hai tiếng Đạo Lý đem lồng vào Chính Trị để trình bày, vì bất luận lĩnh vực nào, kể cả địa hạt chính trị, trọng tâm vẫn lấy Lễ Phải, lấy Luân Lý, lấy Đạo Đức làm chủ chốt. Thử hỏi có ai lại không biết Thiện và Ác, gian tà và liêm chính, trừ phi hạng người thác loạn, lương tri đã bị lu mờ.

Trước cao trào hoạt động chính trị đang dâng lên ồ ạt, thậm chí có những nhân vật quen sống mai danh ẩn tính, nay bỗng xuất đầu lộ diện, đặc biệt lớp đàn em cũng muốn nổi gót bậc cha anh vùng lên với khí thế hào hung, người viết nghĩ không thừa đem câu chuyện Chính Trị và Đạo Lý ra làm đề tài ngõ hầu làm sáng tỏ ý nghĩa cao đẹp của Chính Trị.

CHÍNH TRỊ OI! TA NGÁN MI

Ước nguyện làm sáng tỏ ý nghĩa cao đẹp của Chính Trị, mới nghe cho đây là một việc viên vông mơ hồ nếu không nói là mộng tưởng. Vì hai vấn đề Chính Trị và Đạo Lý tương phản nhau. Lại nữa hai tiêu đề đi song hành, có cái này thì không thể có cái kia.

Nó tương phản và nghịch nhau vì hai chữ Chính Trị đã bị đa số các chính trị gia bôi đen. Hễ nói đến Chính Trị thì nghĩ ngay đến những thủ đoạn vừa bẩn thỉu vừa tàn bạo

và có Chính Trị là có phản trắc, có bội tín, có lưu manh, có thù hận, có cả đổ máu. Lý do những người ra làm chính trị thường quá say mê quyền bính, họ ra làm để mưu cầu danh lợi ít nghĩ đến ích quốc lợi dân. Và để đạt được tham vọng họ không từ khước một mưu mô tham vọng nào dù có phải đổ máu. Trên chính trường, trong những thập niên qua thiếu gì những bộ mặt bất tài vô hạnh, thuộc loại chính trị thời cơ tuy có danh, có phận nhưng thực sự tên tuổi họ đã bị chôn vùi, nếu có nhắc tới không phải để ca tụng để ghi ơn. Người dân tặng cho họ những danh hiệu không mấy tốt đẹp: nào là phường xôi thịt, là mối một đục khoét, nào là loại ác ôn, con buôn chính trị. Có người lúc đầu ra gánh vác đã tỏ ra tài ba lỗi lạc, nhưng tiếc thay khi địa vị đã củng cố được rồi thì lại rơi vào vòng tục lụy.

Với những màn bất nhân thất đức như trên, người ta hoài nghi, người ta phê phán, người ta nguyên rủa chính trị là phải. Tuy nhiên bạn đọc và chúng tôi không thể quên công đức một số nhà lãnh đạo, không nhiều lắm, đốt đuốc mới tìm thấy một vài vị được nhân dân tán dương, người người mộ mến. Thể xác các Ngài đã khuất nhưng hồn phách còn ở lại với Non Sông với hậu thế.

Để lấy lại cái vẻ đẹp của Chính Trị có lẽ phải minh định ý nghĩa của hai tiếng Chính Trị. Suy cho kỹ hai chữ Chính Trị đâu có đòi tề, có chăng là do những người thừa hành. Nếu đòi tề thì Đức Khổng Tử đã chẳng nói: “*Làm Chính Trị là bổn phận cao quý nhất của con người*”.

THẾ NÀO LÀ CHÍNH TRỊ?

Theo tự điển, Chính Trị là việc thi hành và sắp xếp các chủ quyền trong một nước cho lợi ích chung. Định nghĩa rộng rãi hơn, chính trị là một mô thức, một phương pháp để phát huy và xây dựng nhân sinh, kiến tạo lợi ích cho con người, cho nên một chính phủ hay một quyền bính là một thứ công bộc phục vụ cho ba mục tiêu chính: Tôn trọng nhân vị của mọi người bất luận giai cấp nào, bảo vệ nhân quyền là thiết lập hạnh phúc chung dựa trên Công Pháp và Công Lý. Ngoài ra chủ đích chính trị còn bao trùm cả việc cải thiện người dân về mặt đức dục và thể dục, cải thiện guồng máy hành chính sao cho phân minh hữu hiệu và người đứng ra lo việc nên nhớ rằng mình mang trên vai một Sứ Vụ cao cả.

Sứ Vụ cao cả được Ngôn Sứ Isaia đưa ra một chủ thuyết giải phóng con người khỏi áp bức, bẻ gãy xiềng xích còn quan trọng hơn cả việc thờ tự, chay tịnh. Ngài viết dưới sự mạc khải của Chúa:

“Sự chay tịnh mà Ta ưa thích chẳng phải là thế này sao:

Mở xiềng xích bạo tàn, tháo gỡ tai ách

Trả tự do cho người bị áp bức Đập tan mọi thứ gông cùm”. (Ls 58:6)

Chúa Giêsu cũng đưa ra một

đường lối giải phóng toàn diện con người không chỉ nhắm vào gông cùm của tội lỗi, của tà thần, của dục vọng mà giải phóng con người khỏi cảnh tù đầy như lời Chúa phán:

“Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Người đã xúc dầu cho tôi, Người đã sai tôi đem Tin Mừng cho kẻ nghèo khó, Ban bố ân xá cho kẻ tù đầy, cho kẻ đui mù được thấy, Cho kẻ bị áp bức được giải oan, công bố một năm hồng ân của Chúa”. (Lc 4:18)

CHÍNH TRỊ DƯỚI MẮT GIÁO HỘI

Đặt mình có trách nhiệm trước vấn đề Chính Trị không kém phức tạp quan niệm của Giáo Hội qua vị đương kim Giáo Hoàng trong cuốn Tông Huấn có định nghĩa như sau: *“Chính Trị là các hoạt động nhiều sắc thái kinh tế, xã hội, luật pháp, hành chính, văn hóa có mục đích cổ võ công ích một cách cơ chế”* (đoạn 3). Ngài nhấn mạnh đến đối tượng Công Ích nghĩa là làm Vì Dân; làm Cho Dân, không vì bản thân hay vì quyền lợi một thiểu số phe nhóm mình mà tạo công ích cho mọi người đồng đều. Lại nữa, tạo công ích có Cơ Chế, tức có giềng mối, có nề nếp, có hoạch định.

Riêng đối với giáo dân, Tông Huấn còn nêu lên một Cao Điểm cho việc dẫn thân bằng câu: *“Tham gia Chính Trị là đem đạo vào đời, đem đời sống Kitô hữu vào trật tự trần thế theo ý nghĩa phục vụ con người”*. Trước sau vẫn ôm ấp lý tưởng phục vụ con người qua ánh sáng Phú Âm, qua Tinh Hoa của đạo giáo mà mình là biểu tượng.

Một biểu tượng mà triệu triệu con mắt hướng về mình để đánh giá cao thấp.

Đem Đạo vào Đời không hạn hẹp hay làm tường rào tha gia chính trị để đem lợi lộc về cho đạo giáo mình. Tường cũng nên lưu tâm đến những điểm dưới đây đã từng xảy ra trong quá khứ:

A. QUỐC GIÁO

Không bao giờ có tư tưởng muốn biết đạo mình thành quốc giáo, trái lại phải lo làm sao tách rời quốc gia với tôn giáo, hai lĩnh vực biệt lập; thần quyền và thế quyền minh định rõ rang. Trong trường hợp có vị lãnh đạo quốc gia là người Công Giáo ta lại càng thận trọng hơn, đừng mượn uy quyền hay dựa vào thế lực để bành trướng đạo mình. Xin hãy khôn ngoan để vị nguyên thủ quốc gia hành sự vô tư. Quốc sự mà bị đạo giáo chi phối sẽ đưa đến hệ lụy khôn lường.

B. TÀI SẢN QUỐC GIA

Tài nguyên quốc gia là của chung, không phải của riêng ai, cũng không thuộc một tôn giáo nào cho nên mỗi công dân phải bảo vệ, nếu có thụ hưởng thì hưởng đồng đều. Vin lẽ nọ, lẽ kia lấy danh nghĩa Chúa, Bà, Thần Thánh đi chiếm đoạt đất đai để xây dựng nhà thờ, đền đài là sai trái, giáo luật không cho phép. Có nhiều người tưởng rằng có gian tham lấy của công để mở mang Nước Chúa không sao như trước kia có thời ăn cắp sắt, ciment, gỗ đem về xây nhà thờ cũng như có những vụ gian lận tiền xã hội, làm chui, làm lậu một vài thứ nghề mượn có đem dâng cúng các nhà dòng để làm sáng danh Chúa, Mẹ, lợi dụng danh các Ngài để làm điều phi pháp. Việc mở

mang Nước Chúa, chinh phục linh hồn xin hãy dùng những phương thức cầu nguyện, gương sáng và ân tình trao ban.

C. THÀ MẮT NƯỚC CÒN HƠN MẮT CHÚA

Một quan niệm quá ngây thơ, nếu không nói là hạ đẳng, người Công Giáo trước khi biết Chúa đã là một công dân của đất nước do Đấng Tạo Hóa sáng tạo đặt để thành một dân tộc có chung một nguồn gốc, một truyền thống, một tiếng nói, một lịch sử cho nên ai cũng có bổn phận vừa thiêng liêng vừa cao quý phải bảo vệ, phải giữ gìn bằng mọi giá và nếu cần dâng hiến cả mạng sống cho non sông. Trước quốc biến khi kẻ xâm lăng xông tới ta không vịn lẽ phải lo việc Chúa mà trì hoãn, mà trốn tránh. Đành rằng có những luật lệ của Nhà Nước đôi khi trái với luật tự nhiên, đi ngược với luật Thiên Chúa thì người Công Giáo có quyền lên tiếng vì *“Vâng lời Thiên Chúa hơn vâng lời người thế gian”*. Nhưng thà mắt nước còn hơn mắt Chúa là điều vô lý, không lẽ rước kẻ thù để bảo vệ Đức Tin mình sao? Lại nữa bình tâm suy nghĩ có bao giờ Chúa mất đâu vì Ngài là đầu hết và là cuối hết. Có sợ chẳng là sợ cho chính mình đã tự nguyện bỏ mất Chúa.

BẤU CỬ

Trong địa hạt Chính Trị, ngoài việc trực tiếp tham gia vì đại cuộc như là viết ở trên, người công dân mọi thành phần còn có nhiệm vụ không kém quan trọng là tham gia bầu cử, có nghĩa là đi bỏ phiếu, một mặc chọn người lãnh đạo, người

(xem tiếp trang 116)

Hội nghị 6 của Trung ương Đảng CSVN mới kết thúc tại Hà Nội sau hai tuần căng thẳng và tuyệt mật. Hình như chưa có vở kịch chính trị nào gây được tác động cao độ như vở kịch Hội nghị 6! Từ dàn dựng sân khấu, kịch bản, kịch sĩ, khán giả đến yếu tố thời gian.

Như một con thủy quái trong chiếc ao làng đã bị mắc lưới và khán giả trên bờ chỉ chờ chực giây phút cuối, lưới được kéo lên, để chứng kiến trường tận mắt mũi con quái vật!

Và, mẻ lưới đã được kéo lên. Mọi người đều ò ra. Kinh ngạc! Lưới bị rách toang hoác!

Mười năm đầu, sau 1975, cả nước Việt Nam bị tàn phá tan hoang. Dân tình điêu đứng. Người bị lừa vô rừng. Người thì bơi ra biển. Sau năm tháng dài huynh đệ tương tàn, đã giết nhau vô bổ vì chiến tranh, bây giờ chết thêm vì đói. Chết vì bệnh tật. Chết vì lao tù. Chết vì bị khổ sai kiệt sức. Nổi bật giữa chết chóc tang thương đó là những cái loa phóng thanh hết cỡ, những báo chí, những bản nhạc ca ngợi chiến thắng âm ỉ. Ca ngợi “Đảng ta”. Ca ngợi chủ nghĩa vô địch “bách chiến bách thắng”. Những bài ca ‘hát trên những xác người’ đó chẳng những phải nghe bằng tai mà còn phải chứng kiến bằng mắt. Từ đầu phố đến cuối thôn nhan nhản pano “yêu nước là yêu chủ nghĩa xã hội”!

Thế giới chứng kiến cũng bàng hoàng nên đã nổi vòng tay lớn lo Cứu nguy Người Vượt biển. Trong lúc đó kẻ chủ xướng đẩy người ra khơi lại trúng lớn. Mùa gặt vàng! Mười sáu tấn vàng thời VNCH để lại, lãnh đạo đã chia nhau chẳng thấm tháp gì thì bây giờ là thời điểm chia thêm vàng ròng mới thu được.

Kết quả Hội Nghị Trung Ương 6, Nét "Văn Hóa" Xã Hội Chủ Nghĩa

■ Hà Phú Bông

Và, cứ thế, con đường hoạn lộ của kẻ trực tiếp chỉ huy mùa thu gặt vàng bắt đầu!

“Đảng ta” đã đầu tư đúng người!

Từ sau năm 1986, qua thời kỳ vàng ròng là thời kỳ Tư Bản. Thế giới bắt đầu đổ tiền của đầu tư vào Việt Nam. Tài nguyên, biển, đảo, đất đai, cộng thêm sức cần cù lao động của nông dân, công nhân nghèo khó, “Đảng ta” đem đánh đổi tất cả cho Trung Cộng và Tư Bản để chia chác lợi nhuận. Cũng chẳng cần che dấu, bất cứ nơi nào cơ ngơi của “Đảng ta” cũng bề thế hơn của chính phủ. Đảng ủy, Chính trị viên bao giờ cũng nắm trọn quyền lực. Tài sản của đảng viên, viên chức, con cái và gia đình giàu nứt đổ đổ vách trước sự cùng khốn của ¾ dân số cả nước. Kỳ công này là phần thưởng tự chia chác của tầng lớp cai trị và phe cánh.

Và, còn bao nhiêu hệ lụy khác từ mấy chục năm tròng tréo nên đem “ông X” ra kỷ luật thì Đảng chẳng những cời áo cho người xem lưng mà còn tự chặt tay chân của chính mình!

Công của “một Ủy viên Bộ Chính trị” dù to lớn đến thế nhưng cũng có thể bị nêu đích danh và kỷ luật nếu được cha đẻ của “Đảng ta” từ ngày khai sinh chấp thuận!

Gần 40 năm sau khi cướp được miền Nam, cả nước đang nợ nần chồng chất. Tư bản Đỏ càng giàu sụ thì người dân càng nghèo đi. Nhưng thuế, nợ vay của Tư Bản thì người Việt Nam phải gánh chịu. Nai lưng ra trả từ thế hệ này cho đến thế hệ khác.

Văn hóa, tín ngưỡng, giáo dục là nền tảng của xã hội thì phá hủy đến tận gốc rễ để thay vào đó đủ loại tạp nham. Bậc tu hành thuần túy bị đày ải. Đồi trụy, mê tín quốc doanh thì nhân rộng. Quốc doanh nhà thờ được xây cao, chùa được làm lớn, miếu, đền được sơn phết để phát triển mê tín. Giới chức “Đảng ta” rừ rê đồng bóng, tung tiền của để hồi lộ thần linh, mua quan bán chức.

Quân đội và công an thay vì chuyên lo về an ninh tổ quốc, trật tự xã hội lại dùng trấn áp người biểu tình yêu nước phản đối Tàu cộng xâm lược, đàn áp dân oan khiêu kiện vì bị mất đất, mất nhà!

Một đất nước bị bật gốc từ nền tảng, kinh tế tan hoang, nợ nần chồng chất, hệ thống ngân hàng đang có nguy cơ bị sụp đổ mà Thống đốc Nguyễn Văn Bình lại được đề cử ‘chiến sĩ thi đua’..

Thế nhưng “Đảng ta” vẫn là lãnh đạo tuyệt đối!

“Đảng lãnh đạo toàn diện và

quốc hội được cho tăng cường giám sát” Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng vừa phát biểu như thế hôm qua!

Cả tập thể 175 Ủy viên Trung ương “Đảng ta” sau 15 ngày nhóm họp cũng không dám nêu đích danh, chỉ gọi khơi khơi là “một Ủy viên Bộ Chính trị” bị đề nghị kỷ luật, thế mà sáng nay ông Chủ tịch nước Trương Tấn Sang lại xúi dân đừng sợ bị “trù úm” mà tiếp tay tố cáo chống tham nhũng!

Hai nhân vật chính “Thực thi Nghị Quyết 4 Đại hội Đảng” vừa tổ chức xong Hội nghị 6 đã phát ngôn như thế trong lúc Hiệp pháp Việt Nam ghi rõ: “Quốc hội là cơ quan quyền lực cao nhất” thì, hoặc là người dân không hiểu loại ngôn ngữ đặc thù của Hiến pháp Việt Nam, hoặc chính

lãnh tụ cao nhất nước nói liều!

Trong lúc dư luận sôi sục về vai trò của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ‘đi hay ở’ thì ngày 20/9/2012, nhân cơ hội dự Hội chợ và Hội nghị thượng đỉnh thương mại ASEAN tại Nam Ninh, Trung Quốc, ông đã trực tiếp diện kiến ông Tập Cận Bình, một nhân vật được dự trù sẽ lên lãnh đạo cao nhất Trung Cộng vào tháng 11 tới. Cái bắt tay lạ lùng này tự nó đã nói lên toàn bộ bản chất của chế độ CSVN hiện tại!

Nếu ông Nguyễn Tấn Dũng sẽ bị lật đổ thì chắc chắn ông Tập Cận Bình đã không bao giờ cho gặp! Chính cái bắt tay này là con dấu, là “triện son”, cho phép ông Nguyễn Tấn Dũng tại vị! [5]

Vì thế, nếu Trung ương đảng CSVN có muốn thay đổi ông Nguyễn Tấn Dũng cũng không

dám! Cho nên kết quả của Hội nghị 6 biến thành một vở bi hài kịch. Bây giờ vở bi hài kịch này có xoa dịu được công luận đang phẫn uất hay không(?) hay lại tạo cơ hội cho người ViệtNambày tỏ quyết tâm và dứt khoát hơn với đảng CSVN, cái đó chỉ còn yếu tố thời gian!

Riêng đảng CSVN đối với người Việt Nam đã rõ ràng là một thái độ li lợm. Và li lợm chính là loại văn hóa mới, văn hóa Xã hội Chủ nghĩa!

Qua sự kiện này, người Việt Nam phải được sáng mắt! Con thủy quái vẫn còn nguyên đó, trong cái ao làng! Muốn bủa lưới bắt nó và vây cánh phải là quyết định riêng của chính người Việt Nam!

Mọi lập luận chế độ CSVN sẽ tự chuyển hóa đều hoang tưởng!●

(17-10-2012)

Chính Trị Và Đạo Lý

(tiếp theo trang 114)

điều hành các cơ quan công quyền từ hạ tầng cấp thị xã đến quốc gia; mặt khác bỏ phiếu THUẬN hay CHỐNG các dự luật đưa ra về an ninh, về công bằng xã hội, về môi sinh...

Trước vấn đề bầu cử, không một ai có quyền thờ ơ lãnh đạm vì lá phiếu rất có ảnh hưởng đến vận mạng chung. Mỗi lần có cuộc bầu cử, Giáo Quyền luôn luôn nhắc nhở giáo dân đi bầu, lẽ dĩ nhiên bầu một cách công minh, có cân nhắc, theo lương tâm của người Công Giáo trưởng thành.

THỜI ĐIỂM ĐÃ ĐẾN

Như đã trình bày: đem đời

sống Kitô hữu vào trần thế với đúng nghĩa của nó là lấy tinh hoa của đạo giáo mà mình hấp thụ đem vào môi trường sinh hoạt chính trị, thực thi công lý, san bằng mọi bất công, nâng đỡ và thương mến người dân, nhất là những người dân thiếu may mắn; khi hành sự hãy lấy liêm chính, lấy đức độ, lấy gương lành.

Một vai trò vô cùng trọng đại cho nên trước khi ghé vai lĩnh một chức vụ cộng quyền nào, người Công Giáo nên tự kiểm điểm xem mình có thực sự là một Kitô hữu thuần thành chưa. Lời cảnh giác của Thánh Phaolô nên ghi vào tâm khảm: “Anh em đừng làm có cho người ngoài, người Do Thái và cả Hội Thánh vấp phạm”. (1 Cor 10;32)

Tình hình đã thuận lợi, để

chuẩn bị cho tương lai không cho phép trù trừ hay thoái thác trước những đòi hỏi cấp bách:

- Đòi hỏi Tha Thiết tới vận mệnh đất nước và số phận đồng bào.

- Đòi hỏi Đoàn Kết thật sự vì chúng ta đã chia rẽ quá lâu rồi.

- Đòi hỏi Thực Thi Nhân Quyền và Công Lý.

- Đòi hỏi Chỉ Đạo quang minh chính trực vô vị lợi.

- Đòi hỏi Nhân Sự có phẩm chất và loại trừ những thành phần bất hảo đã từng làm hỏng đại cuộc.

- Đòi hỏi Thắp Sáng lên Ngọn Lửa Thiêng của Dân Tộc Việt Nam. ■

(LTS - Thư ngỏ này được nhà giáo Hà Văn Thịnh gửi cho web Bauxite Việt Nam nhờ phổ biến, sau khi 107 sinh viên trường Đại Học Công Nghệ Thực Phẩm tại Sài Gòn đồng ký tên gửi thư cho Chủ tịch Nước đòi trả tự do cho nữ sinh viên Nguyễn Phương Uyên, bạn đồng học của họ, bị công an bắt cóc vì chống xâm lăng Trung Quốc)

Ngày Phụ nữ Việt Nam 20.10.2012, đọc lá thư của 107 sinh viên trường Đại học Công nghiệp Thực phẩm TP HCM gửi Chủ tịch nước, tôi đã xúc động đến mức khó nói thành lời: Đau đớn, uất nghẹn trước cái ác; cảm phục và trân trọng những nữ sinh viên “liều yếu đào tơ” đã mở mắt cho tôi, để tôi thấy rõ hơn – xuyên qua màn sương cay nhòe thờ dài và rên rỉ – lòng yêu nước và sự can đảm của những cô gái trẻ trung mà các chàng trai, những người đàn ông (tất nhiên kể cả tôi) phải xấu hổ, cúi đầu...

Tại sao có thể bắt người, giam giữ người bất chấp luật pháp? Tại sao họ không sợ dân, khinh dân và bây giờ ghênh ngang coi thường cả tầng lớp sinh viên – tinh hoa của đất nước, tương lai của giống nòi? Những câu hỏi đó chắc chắn sẽ được dư luận trong những ngày tới luận bàn, riêng tôi, muốn tâm sự với 108 sinh viên (kể cả Nguyễn Phương Uyên) với tư cách là một người thầy, tuy rằng tôi chưa – không bao giờ được dạy các em...

Các em thân mến!

Trong những buổi lên lớp ở nơi mà tôi công tác, khi giảng về Hai Bà Trưng, Bà Triệu, tôi đều nhấn mạnh rằng một khi đất nước gặp tai ương mà người đàn bà (cô gái, phụ nữ) phải mặc váy leo lên mình

Thầy Cảm Ơn Các Em!

■ Hà Văn Thịnh

voi, trèo lên lưng ngựa là cả một nỗi nhục nhã đắng cay cho hàng triệu đàn ông (!). Đó là một sự thực dù biện minh theo bất cứ lý lẽ nào. Việc đấu tranh nơi đầu sóng ngọn gió để chống lại kẻ thù của dân tộc, ở đâu, bao giờ, trọng trách cũng thuộc về nam nhi... Vậy mà, như là sự mĩa mai của định mệnh, những Phạm Thanh Nghiên, Huỳnh Thục Vy, Nguyễn Phương Uyên và 88 nữ sinh* trong lá đơn, đều chỉ ở lứa tuổi hai mươi. Sự thật quả là phũ phàng, nhức buốt. Tại sao hàng triệu người lớn, khỏe mạnh, đỉnh đặc về kiến thức, cường tráng về sức vóc, bề thế về địa vị... lại lặng im, chấp nhận mọi trái ngang? Câu hỏi đó không dễ trả lời. Chẳng lẽ chỉ có thể thờ dài cho nãi nuốt hơn để tự AQ với chính mình rằng thôi thì âm thịnh, có nghĩa là vận nước đã suy vi?...

Các em đã cho tôi thấy ở đường chân trời rất rõ ràng rằng ánh hồng đang tỏa rạng bởi không ai có thể ngăn được ánh sáng ban ngày! Hàng chục năm, tôi và các em được dạy rằng phải khiêm tốn,

rằng lãnh đạo bao giờ cũng sáng suốt, rằng mọi điều đen tối luôn luôn là “một số”... Những mê hồn trận bịp lừa ấy buộc mỗi chúng ta từ vô thức phải cúi đầu. Trò không dám cãi thầy dù thầy sai bét sai be; dân không dám cãi quan bởi cãi có nghĩa là phản động; lên án một ai đó cấp cao đồng nghĩa với sự quy chụp vi phạm điều này điều kia của Hiến pháp... Chúng ta trở thành kẻ nô lệ của sự cảm mồm. Tôi kể các em nghe một câu chuyện nhỏ: Buổi học tiếng Nga đầu tiên của tôi ở trường Đại học Tổng hợp Hà Nội, Thầy Lê Thế Thép dạy rằng khi quân Đức tiến vào xâm lược nước Nga, người Nga hỏi cái gì chúng cũng im lặng (có lẽ vì không hiểu), nên họ gọi người Đức là *Nhemetx* – không có mồm! Chúng ta không phải người Đức nhưng cách giáo dục của thời nay đã biến hàng triệu người thành những kẻ không mồm. Đó thực sự là thảm họa. 88 nữ sinh của trường Đại học Công nghiệp Thực phẩm TP HCM đã chứng minh rất rõ ràng, các em không phải là như thế!

Các em thân mến!

Các em cần phải rút kinh nghiệm bằng cách đọc – học luật để hiểu những gì người dân được quyền làm nếu luật pháp không cấm. Đây là điều tối thiểu để bảo vệ chính mình khi sự càn rỡ của không ít kẻ có quyền lực đang thi nhau lạm quyền và lộng quyền. Khám nhà phải có lệnh của Viện Kiểm sát, phải có đại diện tổ dân phố làm chứng, bắt người (“mời”) phải có giấy tờ có dấu đỏ (trừ phi bắt được quả tang sự phạm tội hiển nhiên). Phải kêu la thật to cho đông người kéo đến để làm chứng, càng đông càng tốt. Các em đã sai khi 4-5 người đến đồn công an làm việc mà không ghi lại tên, số hiệu, cấp bậc (ví dụ không biết thì ghi 1 vạch, 1 sao một vạch, một sao

hai vạch..., tức là hạ sĩ, thiếu úy, thiếu tá), trước khi để bạn lại một mình không yêu cầu gặp trưởng hay phó đồn để hỏi (nhắc rằng “đã nhớ, khỏi cãi”)... Những bài học đó không phải chỉ hôm nay mà có thể còn phải dùng biết sau này, để đừng bao giờ sai nữa...

Chắc chắn vụ việc này Chủ tịch nước không thể cho qua bởi lời ông nói còn nóng rẫy giữa Sài Gòn. Chắc chắn sẽ có rất nhiều người đấu tranh vì Nguyễn Phương Uyên và cũng là để bảo vệ các em. Thật đáng trách đối với Trường Đại học Công nghiệp Thực phẩm – cho đến tận bây giờ vẫn im hơi lặng tiếng không hề đứng ra xác minh hay bảo vệ người của cơ quan mình. Nhưng, đó là chuyện của người lớn, họ có nhiều nên luôn sợ “mất”,

kể cả ảo ảnh đui mù và sự kém cỏi về nhận thức...

Tôi đang mệt nên không thể viết dài, trước khi dùng “bút”, một lần nữa, cho phép tôi tự xưng là thầy – bởi có lẽ đó là cách tốt nhất để khẳng định sự trân quý, biết ơn của một người lớn với những con người thơ trẻ. Yêu nước không bao giờ có tội. Chỉ những kẻ bán nước, cố dùng xiềng xích để khóa những cái chân ghề quyền lực gớm ghiếc mới là tội lỗi!

* Vì chỉ đoán nam – nữ qua tên nên có thể không chính xác: Theo tôi nghĩ, có 19 nam/107 người ký tên.●

Quảng Trị, 04:50 – 21.10.2012

Lương Tâm Lựa Chọn

(tiếp theo trang 84)

người giúp việc ở lại với gia đình đó cho tới chết, hoặc sau này ra xin xã hội. Các bạn sẽ biết tương lai của người giúp việc này và con cái của họ ra sao? “Dĩ nhiên cha mẹ không làm việc thì con cái lêu lổng”.

Cách đây một tuần, con trai tôi làm cho đài truyền hình EWTN của Mẹ bẻ trên Angelica tại Alabama gửi cho tôi một bản thống kê những người Công giáo thiên về Obama mà ngán ngấm:

Pew Research Center thống kê Mỹ trắng Công Giáo nói chung Obama 47% - 46%.

▪ Những người Công giáo da trắng đi lễ hàng tuần: Romney giữ ưu thế 51% - 42%.

▪ Những người Công giáo đi lễ

mỗi năm hay mỗi tháng một lần: Obama giữ 53% - 39%.

▪ Những người Công giáo thỉnh thoảng hay chẳng bao giờ đi lễ: Obama giữ 61% - 32%.

(Tổng cộng kết quả như trên)

Thống kê còn cho biết người Mỹ da trắng Tin Lành cả hai ứng cử 46% - 46%.

▪ Đạo Tin Lành da trắng: Romney ưu thế 50% - 42%.

▪ Đạo Tin Lành Thánh Kinh: Romney ưu thế 74% - 19%.

▪ Đạo Tin Lành, Baptist, Lutheran, Methodist: Romney & Obama 46% - 46%.

▪ Đạo Tin Lành (da đen) khỏi nói, đa số ưu tiên Obama.

(Tổng cộng kết quả như trên)

Việc thống kê nói chung tất cả các tôn giáo kể cả Do Thái giáo ngày 16 tháng 9 năm 2012 Obama giữ 51% - 42% hơn Romney!

Như thế cho ta biết người Mỹ không hiểu “Tự Do” là gì vì từ ngày Độc Lập July 4th 1776 đến nay, người Mỹ chưa có ném mù mắt tự do. Cũng như đa số người Việt miền Nam chúng ta trước năm 75 chẳng hiểu cộng sản là gì. Đến khi sống với cộng sản thì đã quá trễ...!

Vậy chúng ta nên suy nghĩ kỹ trước khi bỏ lá phiếu vào thùng. Chúng ta bỏ quê hương tới đất này cũng chỉ vì hai chữ “Tự Do” nhất là Tự Do Tôn Giáo. ■

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market	87	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Ana Pharmacy	96	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
BS Trần Thị Thành Hoài	61	Nhà Hàng \$ 1.99	34
BS David Phạm Nam Huân	68	Paracel Seafood Restaurant	Bìa 4
BS Dương Khổng Tước	96	Phở Tàu Bay	45
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52	Phở 14 Washington DC	86
Bolsa Ward Medical Clinic Inc.....	Bìa 4	Roofing & Solar Power	68
Bún Bò Huế Gia Hội	Bìa 4	Sách mới: Tâm Sự Nước Non II	97
Cali Home Finance	53	Sách mới: Một Thời Để Nhớ	97
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61	Sách mới: Chứng Từ Của Một Giám Mục	97
Đồng Nai Pharmacy	35	Saigon City Market Place	44
East West Bank	69	Seafood World	78
Hospital Circle	60	Sunrise Window Tinting	52
Manna Pharmacy	96	Tổ Hợp Luật Sư George S. Henderson	120
Mile Square Dentistry	35	Tổ hợp Luật Sư Tăng Kiệt & Quyền Kiệt	Bìa 3
Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics	Bìa 3	Tobia Casket	53

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

Độc Giả Mới

Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$50 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : \$45 (Canada \$50; Châu Âu \$70; Á và Châu Úc \$80 US)

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tín, ai tín trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sút mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHẸ NHÀNG - TẬN TÂM

Tổ Hợp Luật Sư

GEORGE S. HENDERSON & ASSOCIATES

Với sự cộng tác của nhiều Luật Sư Hoa Kỳ có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn
NHIỀU NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Attorney At Law

14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu mái ngói xanh, trên lầu chợ Thanh Phát,
góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Đã đòi được bồi thường trên hai triệu (\$2,000,000) cho một thân chủ

Xin liên lạc Phụ Tá Pháp Lý

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp Đại học tiểu bang California

Bus (714) 636-1228 - Beeper (714) 285-5991

sau giờ làm việc xin gọi: (714) 962-6348

* **TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ RIÊNG, SIÊU THỊ, TỘI PHẠM, BẤT CẦN Y TẾ v.v...**

- Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý cị có thể tham khảo trực tiếp.

- Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

- Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.